Bestselling author of

The Dressmaker's Gift

The Skylark's Secret

Fiona Valpy

The Skylark's Secret

ALTE CĂRŢI DE FIONA VALPY:

Darul croitoriei The

Al apicultorului

Promisiune Marea

Amintirilor

FrenFh pentru

dragoste The

FrenFh pentru

Mereu

The FrenFh pentru Crăciun

The Skylark's Secret

Fiona Valpy

LAKE UNION
PUBLISHING

Acest este A muncă de fictiune. Nume, personaje, organizatii, locuri, evenimente, iar incidentele sunt fie produse ale imaginaţiei autorului, fie sunt folosite fictiv. Orice asemănare cu persoane reale, vii sau moarte, sau reale evenimentele sunt pur întâmplătoare.

Text drepturi de autor ©
2020 de Fiona Valpy Toate
drepturile rezervate.

Nicio parte a acestei cărţi nu poate fi reprodusă sau stocată într-un sistem de recuperare sau transmise sub orice formă sau prin orice mijloc, electronic, mecanic, fotocopiere, înregistrare sau altfel, fără permisiunea scrisă expresă de editorul.

Publicat de Lake Union Publishing,
Seattle www.a p ub.com

Amazon, sigla Amazon şi Lake Union Publishing sunt mărci comerciale ale Amazon.com , Inc. sau afiliaţii săi.

ISBN-13: 9781542005159
ISBN-10: 1542005159

Design de copertă de Emma Rogers

Pentru cel oameni de
LoFh Oaie, apoi
şi acum.

CUPRINS

Începeţi
să citiţi g
Lexie ,
1980
Lexie , 1977
Lexie , 1978
Flora , 1939
Lexie , 1978
Flora , 1939
Lexie , 1978
Flora , 1939
Lexie , 1978
Flora , 1939
Lexie , 1978
Flora , 1940
Lexie , 1978
Flora , 1940
Lexie , 1978
Flora , 1940
Lexie , 1978
Flora , 1941
Lexie , 1978
Flora , 1941
Lexie , 1978
Flora , 1942
Lexie , 1978
Flora , 1942
Lexie , 1978
Flora , 1942
Lexie , 1978
Flora , 1942

Lexie , 1978
Flora , 1942
Lexie , 1978
Flora , 1943
Lexie , 1978
Flora , 1944
Lexie , 1978
Flora , 1944
Lexie , 1978
Flora , 1944
Lexie , 1979
Flora , 1944
Lexie , 1979
Lexie , 1979
Lexie , 1980
ALE AUTORULUI
NOTĂ
MULȚUMIRI
DESPRE AUTOR

Când Sunt singuratic,
Fridhe gaolaFh, Negru cel
noapte sau sălbatic cel
mare De ale iubirii uşoară
Ale mele picior găseşte
Vechea cale către tine.

Din 'The Eriskay Dragoste Lilt', tradiţional
SFottish cântec

Lexie, 1980

Este una dintre acele zile, la începutul verii, când cerul şi marea deopotrivă este inundată de lumina soarelui. Zile ca asta sunt destul de rare aici sus cel scoţian Highlands la fi remarcat peste şi stocate departe în cel memorie, tezaurizat ca talismane împotriva întunericului lung al iernii. eu pune-o pe Daisy în haină şi trage-i peste bucle un tammy de lână. Chiar deşi este căldură în soare, vântul pe dealurile de deasupra croftului poate sa încă nip nasuri şi frig urechi, cotitură lor cireaşă roz. Apoi eu cataramă ea în transport şi-l ridic pe umerii mei. Ea chicoteşte, iubind senzaţie de înălţime, îngropându-şi degetele în părul meu şi am pornit la drum cale.

Urcăm constant, lăsând în urma noastră apele Loch Ewe, d-le respiraţia devine mai grea pe măsură ce poteca se abruptă, răsucindu-se prin pini pe langa cel a arde acea vorbărie şi bolborosi prietenos pe este cale jos cel brae. In cele din urma, noi apar din cel întuneric acea piscine sub cel copaci, în cel lumina soarelui de cel superior sol. Viţel muşchii arzând, mă opresc o clipă, cu mâinile pe şolduri, luând înghiţituri de aer care este la fel de limpede şi rece ca apa din pârâu. Mă întorc să privesc înapoi spre drum am venit. Grupurile de cabane văruite în alb, care mărginesc drumul ici şi colo de-a lungul malului lacului sunt încă doar vizibile, dar în câţiva paşi mai mult vor dispărea pe măsură ce braţele dealurilor îmbrăcate în erica ne vor plia în îmbrăţişarea lor.

De-a lungul cel margine de cel cale, pe jumătate ascunsă printre cel frecat de rowans iar mesteacănurile, primulele îşi întorc feţele spre soare în timp ce violetele timide încercarea de a le ascunde pe ale lor. Urcarea se

uniformizează puţin şi eu şi Daisy cântăm ca noi du-te, vocile noastre sunând în senin aer.

' *Şi bine toate merge*
împreună La Trage
sălbatic Munte
cimbru

Toate în jurul cel înflorit
Heather, Voi voi merge,
fata, merge? . . . '

Mai sus, când rămânem fără cântece ale noastre, izbucneşte o cioclă cel acoperi de cel cu flori galbene gorge, avântându-se ca A minuscul exploda în albastrul de deasupra noastră. Împotriva tăcerii, cântecul ei pare să atârne, suspendat, fiecare notă tăiată cu o claritate perfectă, creând un colier de sunet. stau Stock-still şi Daisy şi cu mine ne ţinem respiraţia, ascultând, până când pasărea este mică punct, sus deasupra dealurilor şi cântecul ei este furat de vânt.

Poteca devine o pistă îngustă, iarbă, mai obişnuită cu copite de oi şi căprioare decât la tălpile cizmelor de mers. În cele din urmă, ne întoarcem colţul şi acolo este lochanul, adăpostit în adâncul său în versantul dealului. Margaretă îşi flutură braţele de încântare şi râde la vedere. Astăzi, apa din piscina abia se vede. Într-o transformare magică, sa înnegrit de turbă adâncimile sunt ascunse de o cuvertură de nuferi albi ale căror petale au fost convins deschis de căldura soarelui.

Eliberez suportul de pe umeri, frecând durerea în locul curelelor au tras şi sprijini-l de resturile cu pete de lichen ale unuia dintre zidurile de piatră ale vechiului ambele, în timp ce desfac cataramele, ridicând-o pe Daisy afară. Ea decolează imediat pe picioarele ei mici şi rezistente, iar sandalele roşii se scufundă în pământ cu muşchi şi o prind, strângând-o în braţe şi îngropându-mi faţa în căldură de a ei gât. 'Oh Nu tu nu, domnisoara Rapid! Apă poate sa fi periculos, îţi aminteşti? Iată, ţine-mă de mână şi vom merge să ne uităm împreună.'

Olarim la malul apei, uitându-ne între stuf şi lată lame de steaguri galbene în locul unde urmele unei vidre cicatrice umezeala pământul, brazda semnalizatoare a unei cozi grele înfăşurându-se între zgârieturi de cel ghearele ascuţite ale animalului înăuntru noroiul.

Odată ce am terminat de explorat malul, ne instalăm într-un mic scobitură căptuşită cu muşchi şi stai pe haina mea, unul lângă altul, ferit de vânt înăuntru adăpostul zidului de fronton al celor doi. Acoperişul clădirii antice – o

dată casa cuiva, poate, sau un adăpost de vară pentru un păstor de deal – are a căzut complet, lăsând doar cochilia prăbuşită a pereţilor şi a vatră înnegrită sub horn. În timp ce Daisy se joacă la a face o ceaşcă şi farfurie cu nufărul pe care l-am cules pentru ea, fredonând ocupat ea însăşi, în timp ce îmi toarnă vase imaginare cu ceai, mă uit în afara noastră biban de deal de lângă lochan până unde apele mai largi ale lacului mării răspândire afară de mai jos S.U.A. The uşoară smulge peste este suprafaţă ca A sărind peste piatră,

aşchiindu-se în fragmente care orbiesc ochii mai obişnuiţi cu griul iarnă cer.

Trebuie să fie un truc al aceleiaşi lumini pentru că, pentru o clipă, îmi imaginez că vedea cel hulks de Grozav navelor ancorat Acolo. Poate ei sunt fantome, umbre lăsate în urmă din acei ani când lacul era o adunare secretă loc. Clipesc şi ele dispar, lăsând doar apa şi insula cu marea deschisă dincolo.

Un nor trece peste faţa soarelui şi, pe măsură ce lumina se schimbă, dintr-o dată devin conştient de apele adânci şi întunecate ale lochanului, ascunse sub deriva lor de crini. Pe creasta dealului de deasupra noastră, o căprioară roşie privesc în tăcere, alunecând când îmi ridic capul pentru a-i întâlni privirea. Şi apoi trec umbrele şi lumina soarelui revine. De pe versanţii de deasupra noastră, I poate auzi din nou cântecul lacului. Mi-aş dori să aibă cuvinte ca să-mi poată spune tot ce stie ea.

Şi pentru acest loc – ascuns deasupra mării în braţele dealurilor – este a loc al secretelor. Acesta este un loc unde vieţile au început şi vieţile s-au sfârşit. Un loc Unde singura martori au fost ciocurile si Căprioara.

Lexie, 1977

La fel de eu grabă de-a lungul cel stradă, ţesut în şi afară prin cel mulţimi, cel ceasul de la Piccadilly Circus îmi spune ceea ce ştiu deja: am întârziat. Şi asta Audiţia este marea mea şansă, o şansă la un rol principal feminin într-un West End producţie. În graba mea, prind vârful platformei cizmei pe un denivelat pavaj piatră şi excursie, gâfâind cu cel brusc durere de aceasta, poticnire împotriva A trecător.

— Îmi pare rău, mormăi eu, dar nici măcar nu ridică capul ca să recunoască fie contactul, fie scuzele şi ne grăbim amândoi mai departe, prinşi goana vieţii noastre ocupate.

M-am obişnuit acum, cu impersonalitatea oraşului, deşi la început, toate acestea ani în urmă, eu găsite cel mişcare la Londra frumos greu. eu ratat Căsuţa Keeper’s atât de tare încât a durut. Şi mi-a fost şi mai dor de mama mea. Ea a fost prietena mea, confidenta mea, cel mai mare susţinător şi m-am gândit la ea adesea, singur în căsuţa văruită de lângă lac. Oraşul era plin de oameni şi lumini şi de zgomotele traficului. Chiar şi o ceaşcă de ceai nu avea acelaşi gust ca şi acasă în Highlands scoţiani pentru că ibricul din bucătăria din bucătăria mea era încrustat cu flegmă- calcar colorat care a contaminat apa în timp ce fierbea.

Dar, în acelaşi timp, o parte din mine a fost uşurată că am părăsit Ardtuath. Anonimul oraşului a fost binevenit după claustrofobia de a locui în o comunitate mică în care toată lumea şi-a făcut treaba să-ţi cunoască Afaceri şi Nu unu a fost vreodată înapoi în venire redirecţiona cu al lor părerea luată în considerare asupra ei. Noua mea viaţă mi-

a oferit o libertate pe care nu am avut-o niciodată la Acasă şi eu a fost determinat la mişcare redirecţiona în Ale mele luminos viitor fără atâta ca o privire înapoi peste al meu umăr.

aş curând făcut prieteni la cel etapă şcoală eu a fost frecventând la fel de A Bursa de studiu student şi început la adapta. The lung ore de istovitor clase

– dans, cânt, actorie – şi emoţia inedită a vieţii mele urbane rapid mi-am înlocuit vechea realitate cu una nouă şi mult mai superficial plină de farmec unu.

Desigur, acea realitate nu era deloc atât de plină de farmec. De aproape, cel costumele şi machiajul şi-au pierdut magia sub strălucirea reflectoarelor, dezvăluind caracterul lor improvizat. Ne-am schimba în pansament înghesuit camere, luptă pentru spaţiu în faţa oglinzii printre un aglomerat de haine, creion de ochi şi agrafe de păr, unde totul era acoperit într-un strat fin de pudră pe care o folosim pentru a ne fixa machiajul şi a distruge strălucirea. Aerul ar fi plină de mirosuri de sudoare şi de parfum învechit şi de funinginea umedă purtată în hainele noastre de pe străzile londoneze şi ne-am pocni unul pe altul, eliberând mici explozii de nervi pre-performanţă. Dar toate astea ar fi uitat intr-un instant cu adrenalina goana celor cinci minute apel.

Încetul cu încetul, m-am obişnuit să merg pe jos kilometri întregi străzi în care aerul este umplut cu suflarea învechită a şapte milioane de oameni iar cerul de deasupra este tăiat în dreptunghiuri gri murdare, întrezărite ici şi colo între clădiri. E departe de cerul de deasupra Loch Ewe, care arcuire de la dealuri la orizont într-o măturare neîntreruptă. M-am obişnuit cu Vremea la Londra, de asemenea. Sau mai degrabă la lipsa acesteia. Anotimpurile din oraş sunt marcat de schimbarea afişajelor din vitrinele magazinelor mai degrabă decât de oricare adevărate schimbări climatice: chiar şi în mijlocul iernii oraşul pare să genereze căldura proprie, ridicându-se de pe trotuarele umede şi radiind de la pereţii de cărămidă ai caselor. Ocazional, la început îmi era dor de simţul sălbăticia acea cel scoţian vreme aduce, cel neîngrădit putere de un Furtuna atlantică, frigul uluitor al unei dimineţi senine şi geroase şi primul căldură slabă, evazivă a unei zile de primăvară. Dar mi-am îngropat repede tricotajele de mână jumperi din spatele comodei din patul meu şi le-am înlocuit cu topurile din bumbac care îmbrăţişează siluetele şi cămăşile din pânză plutitoare pe care le purtau alţi studenţi, mai potrivite pentru fumul sălilor de audiţii şi nu numai de natură să atragă atenţia unui agent sau a unui

producător. Şi am învăţat să beau cafea în loc de ceai, chiar dacă o ceaşcă a costat mai mult decât un borcan întreg de instant lucruri de la care mama ar cumpăra magazinul din Aultbea.

Mă afund pe aleea care coboară pe o parte a teatrului şi umăr deschis cel etapă uşă. Ale mele stomac ciuboci cu nervi şi eu înghiţi bila care îmi urcă în gât, care nu-mi va ajuta vocea unu pic. The ultimul puţini luni avea fost stresant, finisare Ale mele alerga în *Carusel* şi pornire cel întreg istovitor proces de mergând pentru audiţii

din nou. Nu am mâncat sau nu am dormit prea bine. Îmi spun că este anxietatea în întregime de inteles, dat cel muncă situatie şi griji despre Cum O să-mi plătesc chiria pe măsură ce soldul meu bancar se micşorează. Dar dedesubt se află o altă realizare oribilă care s-a terminat încet, dar inexorabil ultimele săptămâni: Piers îşi pierde interesul pentru mine. Poate, doar poate, dacă aterizez asta rol, atunci el mă va iubi din nou. Poate vom reuşi să recâştigăm pasiunea iar entuziasmul acelor zile de început şi totul va fi bine.

Mă alătur celorlalţi care s-au adunat deja în culise şi îmi ridic din umeri haină, trecându-mi degetele prin păr pentru a netezi nestăpânitul roşu-auriu bucle înapoi într-o aparenţă de ordine. „Îmi pare rău”, spun la producţie asistentă, care îmi bifează numele pe clipboard-ul ei. Ea îmi aruncă un zâmbet, prea scurt pentru a fi real şi apoi se întoarce. Recunosc unul sau doi dintre altele: lumea teatrului muzical este una mică. Dar evităm să ne întâlnim ochii unul altuia, concentrându-ne să ne ţinem nervii sub control şi ascultând primul aspirant la audiţie pentru rolul principal feminin. Concurenta pentru rolul va fi îndrăzneţ – presa este deja plină de ştiri despre Renaşterea pe Broadway şi spectacolul de la Londra se epuizează.

Încerc să respir adânc şi să mă concentrez pe canalizarea rolului Mariei Magdalene, dar atenţia mea se întoarce spre o altă audiţie, doi ani în urmă, într-un alt teatru. A fost pentru o producţie de *A Cor Linia,* regizat de strălucitul Piers Walker a cărui stea era în ascendent pe Occident Încheiaţi scena teatrului.

M-a remarcat la audiţie. La sfârşitul zilei obositoare, el mi-a cerut să mă alătur lui la un pahar. Mi-a spus că mă vrea în emisiune chiar dacă eram mai mult cântăreaţă-care-putea-dansa decât dansatoare-care- putea cânta, ceea ce căutaseră iniţial. Mi-a spus eu avea o luminozitate, că i-am amintit de o Audrey Hepburn roşcată. Mai târziu în acea seară, mi-a spus că nu a întâlnit niciodată pe cineva ca mine. Că am avut o talent rar. Că m-ar putea ajuta cu cariera mea. Şi în noaptea aceea, când zăceam în cearşafurile încurcate de pe pat în săpăturile mele murdare, mi-a spus că voi fi a lui muză şi acea împreună,

noi ar foc A traseu la cel foarte top de cel industrie.

Am băut din cuvintele lui la fel de însetat precum băusem paharul de vin din pub din spatele Drury Lane. Cât de naiv am fost: amândoi s-au dus direct la mine cap.

Pasiunea a dispărut acum, doi ani mai târziu, iar realitatea viaţă are lovit cu piciorul în. Recent, Piersuri are fost venire Acasă mai tarziu şi mai tarziu

de la teatru, menţionând de mai multe ori numele unei noi starlete care, se străduieşte să-mi spună, *îşi înţelege cu adevărat* viziunea şi este un vis *total* direct. Am început să realizez că are nevoie de afirmarea unui public departe mai mult decât mine. Viaţa este o performanţă pentru el şi, ca şi producţiile, el regizează, fiecare dintre relaţiile lui pare să-şi parcurgă înaintea noutăţii dispare şi trece la următorul. Încă mă agăţ de speranţă, totuşi, că eu voi fi cel care va schimba toate astea. Că eu voi fi cel care face el vrea să rămână.

Anxietatea constantă îşi ia pragul. Nopţi nedormite şi senzaţie de greaţa din stomacul meu a avut un efect asupra vocii, deşi Nu recunosc asta nimănui. Poate că m-am suprasolicitat puţin, încercând afară pentru mai multe părţi acea avea întins Ale mele vocal gamă. Dar eu nu pot permite să las ca această îndoială să mă afecteze acum. Trebuie să trec azi şi să pun un performanţă acea voi teren pe mine cel Femeie conduce în *Iisus Hristos Superstar.*

— Alexandra Gordon. Asistentul de producţie îmi strigă numele. Şi aşa eu Etapa pe la cel etapă şi lua A adânc suflare, determinat acea, chiar deşi Ale mele inima este fâlfâind împotriva Ale mele Stern ca cel aripile de A prins în capcană pasăre, vocea mea se va înălţa din nou liber, la fel de fără efort ca alardele care zboară deasupra dealurilor care înconjoară fosta mea casă.

Aterizez partea. Şi timp de câteva săptămâni, Piers este la fel de atent ca înainte, aducându-mi flori şi scoţându-mă la o masă de sărbătoare. O să fie să fie bine, cred, răsuflând uşurat. Dar odată ce încep repetiţiile, Se pare că mă chinui din ce în ce mai mult să ajung la notele înalte. Directorul este îngrijorat şi, când vorbeşte cu mine, îi văd ochii pâlpâind cu îndoială că a făcut alegerea potrivită pentru rol. Apoi, într-o zi, o voce antrenor ma ia deoparte şi întreabă eu daca sunt Bine.

— Bine, spun, forţând un zâmbet mult mai strălucitor decât mine sentiment. 'Este fost A dificil cuplu de luni dar Sunt obtinerea înapoi pe urmări. Am avut şi eu o mică

problemă de stomac, dar acum o trec. Am doar am fost puţin în formă, dar vocea mea va fi bine odată ce mă voi recupera complet. eu sper sa reusesc sa par convingator. De fapt, m-am simţit îngrozitor greaţă după ce am băut o bucată de pâine prăjită şi o ceaşcă de cafea în această dimineaţă, dar Am continuat cu hotărâre şi am venit la muncă.

'În regulă.' Ea mă priveşte cu îndoială. — Dar Alexandra, am văzut asta întâmpla o singura data inainte de. eu speranţă tu nu minte Ale mele întrebând . . . sunt tu gravidă?'

În secunda în care o spune, ştiu. Parcă aş fi ştiut deja, pur şi simplu nu mi-am recunoscut asta. Automat mâinile mele merg la burtă ca sângele îmi curge de pe faţă. O Maria Magdalena însărcinată nu se va uita cel parte pe etapă, în ciuda aceasta probabil având fost A pericol de a ei profesie. Mă legăn în timp ce pereţii par să se prăbuşească în jurul meu.

Antrenorul vocal mă aşează pe un taburet la colţul repetiţiei cameră şi îmi apasă capul spre genunchi pentru a mă împiedica să leşin.

„Se poate întâmpla”, explică ea. „În sarcină modificările hormonale pot cauză cel vocal corzile la umfla. Aceasta poate sa a afecta ta gamă. Ai fost străduindu-se pentru a ajunge la note şi care poate provoca o sângerare. Ar trebui să vezi a specialist, verifică-l. Şi cu siguranţă odihneşte-ţi vocea pentru un timp.

Furia lui Piers izbucneşte cu forţa unei furtuni atlantice. — Ce completă dezastru,' el spune când eu spune -l acea seară, având văzut A doctor OMS a confirmat atât că sunt însărcinată, cât şi că am ceea ce arată ca a leziune pe una dintre corzile mele vocale. Întind mâna să-mi pun braţele în jurul lui, cu disperare având nevoie de reasigurarea de o îmbrăţişare, dar el mă scutură.

— Va trebui să scapi de ea, spune el, căldura furiei lui transformându-se în a rece, mânie dură în timp ce se întoarce departe să se toarne a scotch mare.

Pentru A moment Sunt confuz şi gândi el este vorbind despre cel leziune. Dar apoi Sunt uluit cu groază la fel de eu realiza el mijloace cel bebelus. Avortul este legal de zece ani, dar nici măcar nu am considerat asta un opţiune. eu simt A conexiune la acest copil deja, la o singura data cu înverşunare de protecţie şi cu dragoste tandru.

Ia o înghiţitură de whisky şi continuă: „Scapa de el şi apoi dacă tu au nevoie de o operaţie la gât, ei pot rezolva asta. Nu vrei pierde acest rol.

Capul mi se umple de zgomot alb şi nu pot gândi corect. Şi apoi, prin confuzie şi frică, aud un fir din vocea mamei mele, cântând cuvintele cântecelor de dragoste şi pierdere în bucătăria de la Keeper's Cabană:

' *Will voi bandă dragoste şi părăsi pe mine nu?*

Voi voi părăsi ta ain dragoste Adevărat? '

Ştiu răspunsul la această întrebare: nu există nicio îndoială ce este Piers de gând să faci. A părăsit deja această relaţie.

Şi apoi cel zgomot în Ale mele cap curăţă şi Acolo este Nu îndoială în Ale mele minte, fie. O să am acest copil şi o să-l cresc pe mine proprii. Poate că vocea mea se va repara în timp. Antrenorul vocal a spus că a existat o şansă aceasta ar, la fel de lung la fel de cel deteriora Am Terminat la aceasta nu este de asemenea rău. Bolnav trebuie sa vezi un specialist pentru a sti. Dar acum va trebui să aştepte câteva luni. Am nişte economii puse deoparte din care, la un pic, pot trăi până când copilul se naşte şi apoi îmi pot relua cariera. Nu s-a terminat, doar în aşteptare. La urma urmei, alţi cântăreţi au combinat copiii şi o carieră. De ce nu ar trebui eu?

Scotch-ul i-a slăbit limba lui Piers până acum şi când îi spun eu lasă el lasă să zboare un şuvoi de invectivă atât de amar încât mă înspăimântă ce i-ar putea face copilului nostru. Îmi spune că nu vrea nimic de-a face cu mine din nou, că sunt egoist să iau această decizie, că sunt la fel de egoist centrat ca orice altă actriţă pe care a întâlnit-o vreodată. — Probabil că nici măcar nu este al meu copil.' Îşi trage jacheta şi, în timp ce deschide uşa, aruncă înapoi la pe mine, 'Este nu surprinzător ei a dat tu acea rol – ei clar stiu A curvă când văd una.

Am închis uşa la cuvintele lui pline de ură cu o bufnitură. Finalitatea sunetul răsună de pe pereţi. Şi apoi mă prăbuşesc la pământ şi stau încovoiat pe plăcile murdare de pe podeaua holului, genunchii strânşi pentru a proteja pâlpâirea de viaţă nouă în burta mea în timp ce suspin în mâinile mele. Mă simt complet singur.

Dar unu chestia pentru sigur, Ale mele viaţă este în Londra acum. Există Nu cale Sunt inapoi in Scotia.

Lexie, 1978

Din fericire, Daisy a dormit, legată de scaunul maşinii, de când am trecut noi Inverness. Ştiu că asta înseamnă că nu va fi uşor să o duci în pat în seara asta, dar aş mai degraba avea cel pace pentru cel final mile. eu întoarce oprit cel casetă jucător, care s-a săturat din suflet de colecţia noastră combinată de pepinieră rime şi melodii de spectacol din West End de-a lungul celor două zile în care am fost în maşină. The radio recepţie sus Aici este inexistent, asa de Sunt stânga cu cel zumzetul motorului şi propriile mele gânduri în timp ce drumul întortocheat ne atrage spre nord-vest.

Un sentiment de groază se încadrează în adâncul stomacului meu pe măsură ce începem se apropie de coastă. Nu m-am întors o dată de când am plecat de la Cabana Keeper acum mai bine de o duzină de ani. Desigur, mama a venit să mă vadă de mai multe ori pe parcursul Ale mele Carieră şi din cel cale ea a mers pe despre aceasta, ai face avea am crezut că călătoria în jos pe dormitor a fost mai degrabă marele eveniment decât privindu-şi singurul copil cântând în *Oklahoma!* şi *Carusel.* Presupun că eu mereu a luat aceasta pentru acordat acea ea ar fi fi Aici, în cel mic piatră croft casa pe malul lacului Ewe, dacă aş fi vrut vreodată să mă întorc. Dar revenind a fost ceva ce nu mi-am dorit niciodată să fac. Nici măcar nu am avut puterea de a aranja o slujbă de înmormântare în Kirk când mama a murit în spital din Inverness. A fost mai uşor – şi mult mai practic – să ai un simplu serviciu la cel crematoriu în cel oraş. eu ar putea sens cel dezamăgire şi dezaprobare în rândul micului grup de săteni care au făcut călătoria pentru a-şi lua rămas bun de la Flora Gordon

chiar şi în timp ce ei s-a scuturat Ale mele mână şi mormăi al lor condoleanţe pe acea îngrozitor, gol zi.

Aşa că acum mă întorc, în sfârşit, fără tragere de inimă, după ce am rămas fără opţiuni. Şi e prea târziu. Mama a plecat. Încă nu pot absorbi cu adevărat finalitatea acestea cuvinte. Cum poate sa eu transporta pe fără a ei? The Două de S.U.A au fost A echipă. La fel de lung la fel de noi a avut fiecare alte, noi nu Necesar oricine altfel. Ea a fost cel

unul care mi-a dat încrederea să plec, încurajându-mă să aplic la etapă şcoală şi ajutand pe mine ambalaj Ale mele valiză când cel timp a venit. eu mereu ştia acea chiar deşi noi au fost asa de mulţi mile în afară, ea a fost mereu acolo cu mine în spirit când am urcat pe scenă să cânt. Dar acum sunt pe cont propriu, cu bebeluşul meu, despre care ştiu că va fi referit la spatele meu ca un *copil fără tată* . Acolo sunt mai rau insulte, de curs, şi nu am nicio îndoială că şi acestea vor fi folosite la bun sfârşit. Acolo va fi şoaptă de bârfă în cel BANDĂ, şi cel tung de limbi la cel biserică Poartă. Şi vor spune că istoria are un mod amuzant de a se repeta, şi ce ar tu aştepta din A fată OMS a fost născut afară de căsătorie se şi a plecat galivant la teatrele din marele oraş? *Ea a avut voie pentru asta, totuşi* , vor recunoaşte; dar apoi vor clătina din cap şi vor spune *pentru toţi bun asta s-a făcut ea* .

Daisy se trezeşte, tresărită din somn, în timp ce maşina zdrăngăneşte peste o vite grilă cu un zgomot. Ea se plânge consternată când se trezeşte încă legată de scaunul ei de maşină şi se zvârcoleşte, străduindu-se să iasă, ajungând la un foarte bun acces de furie.

— Bine, dragă, spun eu. — Suntem aproape acolo. Trebuie doar să ne oprim la magazinul pentru câteva lucruri.

este amarnic ispititor la conduce pe prin cel sat, trecut cel vechi stâlpi de poartă care marchează intrarea în Ardtuath Estate, de mult părăsit, mergând direct la Cabana Keeper, ca să mă pot agăţa de finalul preţios frânturi de anonimat pentru încă câteva ore. Dar mor după o ceaşcă de ceai... şi ceva mai puternic, de asemenea. Şi voi avea nevoie de mâncare pentru cină. Acolo va fi să nu fie nimic comestibil în casa, care a fost goală de luni de zile.

Dacă sunt total sincer, gândul de a descuia uşa şi păşind peste prag în liniştea rece şi întunecată a camerelor care au fost mereu atât de plini de viaţă şi de lumină mă îngrozeşte. Opreste sa fac ceva cumpărăturile vor întârzia momentul în care trebuie să mă confrunt cu adevărul gol al lucrurile pe care m-am străduit atât de mult să le ignor de atâta vreme. Pierderi. Şi vinovăţia. Şi durere.

eu Trage sus în faţă de cel magazin şi geme, prinderea

A puf de A Daisy cu siguranţă mai puţin proaspătă, care acum ţipă în vârful ei plămânii. — Îmi pare rău, fată scumpă, va trebui doar să mai aştepţi câteva minute până ajungem la casă.

O echilibrez pe şold, trimiţând o rugăciune rapidă ca magazinul să o facă fi pustiu. eu Apăsaţi cel uşă deschis şi cel clopot ping, cu toate că este înecat

de Daisy, care face o treabă mult mai bună de a ne anunţa intrarea. În mod evident, rugăciunea mea a rămas neascultată, aşa cum se întâmplă în mare parte. Mai multe capete întoarce.

'Oh, Lexie Gordon, este tu. Vino Acasă la Ardtuath la ulti lung
mul
!' a lui Daisy vaiete avea incetat pentru A moment la fel
de ea ia A înghiţitură de aer şi
aşa că salutul este puternic în tăcerea bruscă care a căzut, amintindu-mi acea Alexandra Gordon, vedeta scenei muzicale, al cărei nume era cândva tipărit pe bancnotele emisiunilor din West End, a dispărut de mult: aici sunt – şi voi fi mereu fii – Lexie.

„Spuneam doar că nu putem recunoaşte maşina, gândindu-ne trebuie sa fi niste venit. Şi uite la acest bună iute fată, cel mândrie şi bucurie de a ei bunicuţă – Mai a ei dragă, plecat suflet odihnă în pace.' Bridie Macdonald se îndreaptă spre noi, fluxul ei de cuvinte mă acoperă ca o val. Când în sfârşit se opreşte să tragă respiraţia, se dă înapoi uşor, nări achiver, la fel de cel bogat miros acea are scăpat din a lui Daisy scutec ajunge a ei.

'Buna ziua, Bridie. eu da din cap A vag Salut către cel alţii, de asemenea, A estompa de chipuri asamblate de cel până, de asemenea hărţuit la fi capabil la singur afară indivizi din cadrul grupului. O jonglez cu Daisy pe umărul meu, mă întind după a coş şi încep să traulez pe culoarele înghesuite ale magazinului pentru ceea ce am nevoie. Bridie mă urmăreşte aproape pe călcâie, punând un şir de întrebări şi chic distrageri la Daisy care a început să ţipe din nou.

eu Răspuns la fel de în mod civil la fel de eu poate sa administra. 'Da, Sunt înapoi. Da, aceasta are fost departe de asemenea lung. Da, Sunt frică ea e nu foarte prezentabil după A zi în cel maşină. Tocmai m-am oprit să iau aceste câteva bucăţi şi apoi o voi lua până la cabană şi aranjează-o.

Am aruncat nişte ceai şi biscuiţi, progresul meu fiind împiedicat de cel al lui Daisy zvârcolindu-se, întrebările lui Bridie şi o grămadă de plase pentru creveţi pe bambus

stâlpi pe care îi răsturn în timp ce încerc să trec pe lângă ei pentru a ajunge la o halbă lapte.

— Nu, nu sunt sigur cât timp voi rămâne. Nu, nu am planuri speciale în acest moment. Nu, încă nu mai cânt. Da, va trebui să fac ceva curăţând din lucrurile mamei. Este o ofertă foarte bună, dar probabil că voi fi ma pot descurca singur, multumesc. Nu, nu am niciun plan special să vând Al gardianului Cabană încă.

La limita disperării acum, mai arunc câteva obiecte în mine coş – patru scorojit morcovi şi A zdrenţuit praz, şi apoi A sticla de tonic

apă. Caut o lămâie dar nu există, în afară de cele făcute din strălucitor plastic strâns galben. Nici cartofi nu au mai rămas, aşa că iau un pachet de Smash şi, pentru că deja nu gătesc nimic de la zero, o friptură conservată şi plăcintă cu rinichi.

In cele din urma, eu a ajunge cel până. The asamblate grup Acolo are fost în Nu grăbeşte-te să mergi mai departe, bucuroasă că o lasă pe Bridie să-şi pună întrebări şi să asculte cu ea interes la Ale mele răspunsuri. Al lor hotărâre pluteşte de mai sus Ale mele cap ca A vrăbiu intenţionat asupra pradei sale. Am lăsat coşul jos şi îmi ajustez prinderea fiica mea udă şi mirositoare, recunoscătoare că a tăcut în sfârşit. Cand eu privire peste umărul meu îmi dau seama că tăcerea ei este rezultatul ciocolatei nasturi Bridie o hrăneşte, pe care Daisy îi dribla pe spatele meu geaca de piele intoarsa. Am cumpărat această jachetă într-o altă viaţă, când aveam bani şi un stil de viaţă care mergea cu o ţinută atât de luxoasă. Acum îl port pentru că nu pot permiteţi-vă să cumpăraţi ceva mai practic. Totuşi, ştiu cum trebuie să arate. Ca proprietarul său, această jachetă nu apartin acestui loc.

Îi zâmbesc lui Morag în spatele casei. Grupul de femei se uită, evaluează fiecare articol pe măsură ce Morag îl sună şi apoi îl împachetează într-o cutie de carton, blazonat cu A siglă, care aminteşte pe mine . . . 'Oh, şi A sticla de gin, de asemenea, te rog.

Ea ajunge la unul jos de pe raftul din spatele ei şi evit cu grijă atrăgând privirea oricăreia dintre celelalte femei. Judecata lor nespusă atârnă şi mai greu în aer. Plătesc şi apoi mă uit în sfârşit cu a sfidător zâmbeşte lui firma asamblata.

„Bună, Lexie”, spune o tânără blondă cu un cărucior, din care un copilaş îmbrăcat impecabil, doar puţin mai în vârstă decât Daisy, priveste scena cu ochi albastri mari. Îmi ia o secundă să recunosc a ei.

— Elspeth? Bună. este bun la vedea tu. Şi tu avea A iute unu de asemenea acum?' Noi au fost prieteni la şcoală, dar pierdut atingere când eu mutat sud.

Ea dă din cap. Dar nu mai încearcă să discute.

Pe stingheri, eu îndoi la aduna sus cel carton cutie de

produse alimentare, echilibrând greutatea lui Daisy în celălalt braţ al meu. Ea îi zâmbeşte beatific Bridie, Morag, Elspeth şi celelalte femei, cu obrajii înroşiţi, ea genele ţepoase cu lacrimile ei recente.

— Uite, spune Bridie, lasă-mă să-ţi dau o mână de ajutor cu asta.

Încearcă să-mi ia cutia cu alimente, dar eu dau din cap. Dacă ea vede acea Ale mele maşină este bătătorit la cel acoperiş cu Ale mele lumeşti bunuri va fi

fi un dead giveaway: precum şi clar că fac o treabă foarte proastă de a-mi creşte copil fără tată, ea va şti că m-am furişat înapoi la Ardtuath, fără adăpost, Ale mele coadă între Ale mele picioare, Ale mele Carieră în zdrenţuri, mai multe luni de asemenea târziu la grijă de biata mea mamă abandonată în ultimele zile ale vieţii ei.

— Nu-ţi face griji, mă descurc. Dacă ai putea deschide uşa pentru pe mine? Mulţumiri.'

În timp ce echilibrez cutia pe capota maşinii şi sapă în geantă pentru mine chei, cel cositorit plăcintă se răstoarnă şi zdrăngănit pe la cel asfalt. In spate cel vitrina magazinului, mai multe feţe se întorc în direcţia noastră.

Deschid uşa şi o strâng pe Daisy în scaunul ei de maşină. Nu este surprinzator, ea face cunoscute din plin gândurile ei despre această ultraj. eu trântă cel curele peste a ei zguduindu-se arme fără A cuvânt deoarece dacă eu deschis gura mea nu sunt sigur că mă voi putea abţine nici să nu înjur tare şi lung sau izbucnind în lacrimi.

Mă întorc să iau plăcinta de pe drum. Dar Elspeth stă acolo, ea cu ochi mari bebelus privind în sus la mine inscrutabil din căruciorul ei.

— Poftim, spune ea, întinzând cutia zgâiată.

'Mulţumiri. Nu prea este o cină, dar va trebui să facă asta pentru seara asta. Ale mele jenă şi ruşine obligă-mă balbuiesc nervos.

Elspeth dă din cap, aruncând o privire prin geamurile maşinii şi uitând cutie de bucătărie chestie şi cel birou lampă acea sunt înţepenit împotriva cel sticlă. Arată de parcă e pe cale să spună ceva, apoi se gândeşte mai bine la asta şi îşi întoarce căruciorul. 'Ne mai vedem.'

— Da. Stau acolo şchiopătată pentru o clipă, uitându-mă cum o face copil parfumat, frumos îmbrăcat înapoi de-a lungul drumului, întorcându-se la poarta unu de cel case acea trece cu vederea cel port inainte de manevrare cel cărucior prin ea usa din fata vopsita in galben.

Apoi îmi aşez membrele înţepenite înapoi pe scaunul şoferului şi fac o adâncime respira înainte de a pune cheia în contact. — Atunci, Daisy, spun eu, ca vesel la fel de eu poate sa, sperând ea nu auzi cel se clătina în Ale mele voce, — De la deţinător Căsuţă, venim.

Sunetul bătăilor mă trezeşte a doua zi dimineaţă. După ce a fost sus în orele mici, noi doi se prăbuşiseră în cele din urmă şi căzuseră într-o adânc, somn adinc înainte de răsărit A inceput sa infuza pe cerul dincolo de dealuri.

Noaptea noastră tulburată datora foarte mult refuzului lui Daisy de a merge la culcare în întunericul tăcut şi necunoscut: fusese obişnuită cu fundalul zumzetul traficului şi strălucirea unui oraş poluat de lumină diluând întunericul la de culoarea unui dovleac portocaliu slab, ascuns în propriul ei pătuţ în al ei dormitor. De cel timp aş schimbat a ei şi hrănit a ei, aşteptare pentru cel imersiune încălzitor la cald cel apă suficient pentru A superficial baie, şi apoi a pregătit-o de culcare, era treaz, bucurându-se de noutatea minusculului cabana umplut cu Ale mele a mamei lucruri. La împiedica a ei din trecând distrugere printre ornamentele şi fotografiile care aglomerau camera de zi, Am încercat să scot capacul din forma de plăcintă aluată în acelaşi timp cu jonglând cu Daisy pe şoldul meu.

După ce s-a luptat câteva minute cu vechiul deschizător de tablă şi crestat metal încapsulând Ale mele cină, şi având rupt A tăietură în Ale mele deget acea picurat luminos sânge pretutindeni, în cele din urmă eu admis înfrângere. Înfăşurându-mi o foaie de hârtie în jurul rănii, am oprit cuptorul şi mi-am turnat în schimb un gin tonic. Apoi am dus-o pe Daisy la dormitor şi a făcut patul, o muncă incomodă cu mâna mea rănită. Cineva trebuie sa avea fost în, la fel de cel saltea a avut fost dezbrăcat şi cel lenjeria de pat spălată şi stivuită cu grijă în dulapul cu aerisire.

Ştiam că în pod era un pătuţ vechi de lemn, cel în care dormisem piciorul aceluiaşi pat în aceeaşi cameră când eram copil, dar până acum eu a fost dincolo aducerea cel scară din cel magazie, găsirea cel pat şi aducând jos, apoi asamblaţi-l. Aşa că am băgat-o pe Daisy într-un cuib făcut din pături şi ghemuite pe pat de lângă ea. Dar ea nu avea nimic din toate astea. Curată, confortabilă şi bine hrănită acum, era o femeie nouă şi pregătită pentru ceva distracţie şi jocuri după a ei lung şi plictisitor zi în cel maşină. Chiar în Ale mele exasperată, nu m-am putut abţine să râd în timp ce se rostogolea iar şi iar, încurcând cuverturile de pat în jurul nostru amândoi.

Am încercat să-i cânt încet, dar sunetul vocii mele crăpate mi-a adus lacrimile în ochi şi aşa m-am oprit. Am pescuit-o pe iepuraşul ei favorit de geanta cu jucăriile ei şi

a găsit o carte cu imagini. Dar gimnastica era mai mult ce avea în minte şi aşa am sărit-o pe burtă, pe picioarele ei mici lucrând ca nişte pistoane, în încercarea de a o uza. După o jumătate de oră, mea braţele mă durea aproape la fel de mult ca şi capul. Ginul a fost o idee proastă, eu m-am hotărât şi am luat atât pe Daisy, cât şi pe paharul meu pe jumătate plin şi m-am întors prin la cel bucătărie. eu stânga cel sticlă pe cel masa Următorul la cel gin sticla, apoi rătăcit prin la cel stând camera la privirea afară de cel fereastră.

Geamurile vechi lăsaseră întotdeauna să pătrundă un pic de curent, aşa că eu a învelit-o pe Daisy în şalul pe care l-a tricotat mama pentru ea când s-a născut, e model de scoici la fel de delicat ca cea mai fină dantelă. Am mângâiat-o pe spate, încercând s-o liniştesc în somn, lâna albă moale sub vârful degetelor mele. Pentru o clipă, o imagine a mamei mele stând lângă foc, pânza de păianjen făgaşă din aceeaşi lână în poală, în timp ce acele ei de tricotat zburau, ameninţată copleşeşte-mă din nou. Am clătinat din cap şi am clipit înapoi lacrimile, prea obosită la mai plângi azi.

The lună a fost în creştere in spate cel cabana, turnare A cale peste cel lac. Era val mare şi puteam doar să văd apa care lăcea încet nisipul dincolo de marginea drumului. Nu ţin seama de oboseala mea nebunească, Daisy guturat şi vorbeau, arătând A dolofan degetul arătător la cel fereastră şi denumind fiecare nou vedere în felul ei practic. — Dat, spuse ea şi, — Dat.

The tăcere de cel noapte a fost spart din cand in cand de cel strigăt de A curlew de pe mal. În timp ce vorbeam încet cu fiica mea, sărutând-o părul proaspăt spălat şi legănându-o uşor pe umărul meu, sunetul liniştit a unui motor pe lac ne-a făcut pe amândoi să privim în sus. O barcă mică de pescuit a alunecat peste sticlă de lumina lunii, lăsând un strop de stele dansând înăuntru urma sa unde elicea trezise fosforescenta.

'Dat' a spus Margaretă, cu accent.

„Eu stiu, este frumoasa, nu este aceasta?' eu răspuns. 'A barcă.' 'Băţ,' a spus Daisy şi Am râs.

— Asta e dreapta, inteligent fată.'

Ne-am uitat până când luminile din apă le-au oprit dansul şi tot a devenit încă o singura data Mai mult. „Vino pe, dragă,' eu a spus. 'Este ora de culcare acum.'

Dar Daisy avea alte idei.

Pe la două dimineaţa, amândoi eram reduse la lacrimi epuizate. Aceasta abia după ce ea a plâns să doarmă, mi-am uscat ochii pe tivul cearşafului, m-am încolăcit în jurul ei, trăgând şalul peste noi amândoi, şi s-a scufundat, în cele din urmă, în uitare. . .

Bătăitul la uşă care mă trezeşte este înăbuşit de visele mele la început, şi ies la suprafaţă încet din adâncurile somnului, plutind spre suprafaţă iar lumina zilei pe măsură ce zgomotul persistă, atrăgându-mă în sus.

Cu grija, asa de la fel de nu la perturba Margaretă, eu descurca eu insumi din cel păturI şi Trage pe cel pansament rochie acea atârnă pe cel înapoi de cel dormitor uşă. eu arunca deschis cel faţă uşă, gata la confrunta cel persoană nepăsătoare care face un asemenea zgomot la această oră nesfântă a dimineaţă.

Cuvintele îmi pierd însă pe buzele la vederea bărbatului care stă în picioare Acolo, conturate împotriva cel gri-oţel ape de cel lac, cel vânt ciufulit a lui păr.

Surprins, îmi trec o mână peste buclele mele dezordonate şi trag de cordonul halatului un pic mai strâns în jurul taliei mele.

'Vă pot ajuta?' Vocea mea este îngheţată, în ciuda căldurii zâmbetului lui. 'Buna ziua, Lexie. Sunt Davy Ciocârlie.' El pauze pentru A moment, la fel de dacă cel

numele ar trebui să însemne ceva pentru mine. Este o tăcere stânjenitoare în timp ce eu zdrobiţi-mi creierii. Nu. Nimic. În afară de *„ laveroFk ”* fiind cuvântul scoţian pe care mama obişnuia să-l folosească pentru alarbele care cuibăresc pe dealurile de deasupra lacului. eu privirea la el în gol.

El arata departe, a lui zâmbet clătinându-se puţin, apoi tine afară A purtător sac. — Bridie a spus să-ţi aduc astea.

Iau geanta de la el şi arunc o privire înăuntru. Este grea cu o plimbare de squatties, homari ghemuiţi ca langostine pe care pescarii ii prind adesea creele lor. Îmi lasă gura apă la vederea încurcăturii de carapace de corali: nu există cerere comercială pentru ele, dar sunt absolut delicioase fiert intr-o cratita cu apa scoasa din lac si servit cu un vas de maioneză sau unt de usturoi. Munca grea implicată în extragerea cărnii din cozile lor blindate merită o unghie ruptă sau două.

— Mulţumesc tu,' eu Spune. 'Şi Mulţumiri la Bridie, de asemenea.'

— Ea a spus că tocmai te-ai întors. M-am gândit că le poţi folosi. Atunci, firele de bârfă fredonează deja.

Stăm acolo stânjeniţi şi îi scanez din nou faţa, căutând

vreuna indicii care mă vor ajuta să-l plasez. Are expresia deschisă, plină de viaţă a lui a om complet în largul lui însuşi, cu ochii albaştri-ardezie îndreptaţi într-o vreme bătută de vreme complexitate. Este clar că aparţine zonei şi crede că voi şti cine el este, în felul de la sine înţeles în care toată lumea de aici ştie unde... şi toţi ceilalţi – se potrivesc.

„Îmi pare rău pentru mama ta”, spune el în cele din urmă. „Este totul în regulă în casa? eu stiu a lui Bridie fost în la Verifica A cuplu de ori. Dar dacă tu nevoie A mână cu orice, doar lăsa pe mine stiu.' El priviri trecut pe mine la fel de el spune acest.

Expresia lui pâlpâie şi simt că atenţia i-a fost captă ceva in spate pe mine. In cautarea rundă, eu realiza este cel vedere de cel gin sticla stând lângă un pahar pe jumătate gol. Ştiu la ce trebuie să se gândească. Şi la această oră dimineaţa. Apoi zăresc ceasul din bucătărie şi vedea este mai tarziu decat am crezut – aproape zece. Dar chiar si asa . . .

Mă uit înapoi la el sfidător. — Da, nu aşa arată. este cam cât am ajuns cu cina aseară.

El ridică din umeri. — Nu judec.

Da, corect. Îi las o jumătate de oră, vârfuri, înainte ca acea sticlă să fie alimentată înapoi Bridie.

— Oricum, bucură-te de squattis. Dacă îţi doreşti mai multe, sunt cel mai mult afară zile cu creele. Părăsi eu a mesaj activat debarcaderul.'

eu înmuia A mic, realizând Cum lipsit de graţie Am fost. 'Mulţumiri, într-adevăr. Bolnav bucură-te de acestea.

'Nu deranja. Bine apoi, fi văzând tu în jurul.'

Îl privesc cum se întoarce spre un Land Rover parcat în lateral drum, fluierând A smulge de A ton la fel de el merge. El are cel larg umerii şi mersul loping care sunt tipice unui pescar. Recunosc melodia aşa cum este cel unu mămică folosit la cânta asa de de multe ori. El devine în şi începe cel motor, aruncând o privire scurtă înapoi spre cabană şi ridicând o mână în semn de salut în timp ce el trage departe.

Răsturn rămăşiţele plate din băutura de aseară în chiuvetă şi depozitez sticla de gin departe într-un dulap. Apoi pun punga de homari ghemuiţi în frigider şi constat că fredonez un vers din cântecul pe care îl fluiera, care acum rulează într-o buclă în capul meu. Încerc chiar şi câteva cuvinte din refren: *„ Vrei dragoste de bandă* ? . .' Dar mă opresc când vocea îmi sparge emoţie.

Ceva se amestecă în cel adâncimi de Ale mele memorie. Pot fi Acolo *a fost* ceva familiar în privinţa acelor ochi albaştri ai lui, dar nu pot să-mi dau seama l. Mă întind să prind gândurile slabe, dar ele se îndepărtează, chiar dincolo de mine ajunge, alunecos ca peştele.

Umplu ibricul de la robinet şi îl pun pe aragaz să fiarbă. Pe măsură ce iau ceainic vechi maro jos de la locul lui pe raft, un rupător de durere se prăbuşeşte peste mine,

smulgându-mi respiraţia din piept. Vocea mamei pare să umple bucătărie în jurul meu, cântând acelaşi cântec şi strâng oala la inimă.

„Oh, sapă-mi mormântul atât langă cât şi adânc A pune A bunFh o' trandafiri la Ale mele cap şi picioarele

Şi în mijloc un porumbel ţestoasă,
Lasă oamenii să ştie că am murit din dragoste. . .'

Avea mereu un ceai în mers, aducându-mi mereu o cană fie că am vrut sau nu. Dar vederea acelui ceainic vechi mă face să-mi dau seama că nu au fost niciodată doar căni de ceai pe care mi le dădea. Au fost unii dintre semnele de punctuaţie care au ajutat să înţelegem povestea noastră împreună – acelea mici pauze şi conexiuni pe care le-am luat de la sine înţeles. Acele căni de ceai erau doar unu de cel moduri ea lăsa pe mine o cunosc iubit pe mine, mai multe ori A zi.

Cu cuvintele cântecului ei încă răsunând în capul meu, trec la camera de zi şi iau fotografia tatălui meu de pe şemineu. Întunericul lui ochii sunt de nepătruns, ascunşi în umbră în imagine, care este singura unu eu avea de l. A lui Nume a fost Alec Mackenzie-Grant, el a fost în cel marina şi a murit înainte să mă nasc eu. Dar mai ştiu puţine lucruri despre el. Când aş pester mămică la spune pe mine povestiri de -l ea mereu vorbit de a lui bunătate, despre cum ar fi iubit-o şi cum m-ar fi iubit dacă m-ar fi cunoscut. Dar când am împins-o să-mi spună mai multe, când am întrebat-o despre părinţii lui... bunicii mei – şi viaţa lui ca fiu de laird sus la casa mare, ea ar fi făcut-o fost evaziv. Întotdeauna schimba subiectul, spunând: „Ţi-am spus despre asta cel timp Alec şi ta unchiule Ruaridh a mers afară în cel barcă la captură macrou şi aţi văzut un rechin vulgar? Şi deşi auzisem povestea a de o sută de ori, aş lăsa-o să spună din nou.

Abia pe măsură ce am îmbătrânit mi-am dat seama cât de greu trebuie să fi fost pentru ea, contemplând viaţa pe care ar fi putut-o avea ca stăpână a lui Ardtuath Casa şi poate regretând cel viaţă ea ar fi nu fost capabil la da pe mine. Şi asa de eu învăţat la Stop întrebând acestea întrebări, care numai făcut a ei uite asa de trist. Dar mereu m-am întrebat despre tatăl meu – cine era el cu adevărat şi de ce Mama a fost reticent să vorbească despre partea lui a familiei. Poveştile ei erau de inocenţa copilăriei, o inocenţă pe care trebuie să o aibă valurile războiului măturat. Este de înţeles că au fost lucruri pe care a vrut să le protejeze de la mine, lucruri pe care ea

voia să le uite. Dar acum regret că nu am mai întrebat-o. Regret că nu le-am cunoscut povestea. Regret că face parte din propria mea poveste acum este pierdut pentru mine.

I-am pus poza înapoi la locul ei, lângă cea a mamei mele. Eu nu chiar să am o fotografie cu cei doi împreună şi acest gând mă întristează chiar mai mult.

Fierbătorul fluieră în timp ce apa ajunge la fierbere, chemându-mă înapoi cel Aici şi acum, şi eu sterge A rupere departe pe cel mânecă de Ale mele pansament

rochie. Inapoi in bucatarie incalzesc oala, pun cu lingura frunzele din tava caddy pe tejghea şi lăsaţi-le să se înmoaie. O oală potrivită de ceai, exact aşa mama mea, Flora, a făcut-o mereu.

Şi apoi o aud pe Daisy agitându-se şi mă grăbesc înapoi să o scot din el patul şi să-i facă ziua să înceapă cu un zâmbet.

Floră, 1939

Flora Gordon a adăugat turbă la aragaz şi a pus ibricul pe plită la a fierbe. Apele lacului abia începeau să devină cenuşii sidefaţi lumina zorilor. Tatăl ei ar fi fost acasă în orice moment, înapoi de la dăruire cel animalelor al lor din timp a hrani, şi el ar fi fi avand nevoie a lui mic dejun şi A ceaşcă de ceai care se încălzeşte.

Îi auzi cizmele pe potecă, însoţite de zgomotul mai uşor al labele lui Braan. Labradorul negru a fost mereu alături de el, indiferent dacă era verificând poneii din câmp şi câinii de lucru din canisa lor în spatele steading-ului, sau afară pe deal ţinând un ochi pe păsările vânat şi căprioare pentru care, în calitate de păstrător pe moşia Ardtuath, era responsabil.

Ea fredonă încet o melodie pe sub răsuflarea ei, iar ceaunul s-a alăturat, mormăind şi fluierând pentru sine. A pus tigaia cu fulgi de ovăz care fusese inmuiat toata noaptea la foc, adaugand un praf de sare si dandu-i un bun se amestecă. Apoi a încălzit ceainic maro şi a introdus cu lingură frunzele de la caddy, a ei miscarile rapid şi abil cu cel eficienţă născut de obicei.

Braan a sărit prin uşa bucătăriei, dând din coadă, căutând o mângâie de ea înainte de a-şi îngropa botul în vasul de tablă care îl conţine pe al lui mic dejun.

— În regulă, tată? întrebă ea, aşteptându-se ca răspunsul să fie al lui obişnuit semn tăcut din cap în timp ce se aşeză în capul mesei şi se întinse picioarele lui în şosetele lor groase de lână spre căldura gamei.

Dar azi dimineaţă a mers în schimb să stea la fereastră privind afară peste lac. — Se pare că avem vizitatori, spuse el, făcând un semn din cap către apă.

Uscare a ei mâinile pe cel pânză acea spânzurat lângă cel cuptor, Floră alăturat

l.

În tăcerea luminii timpurii, o linie de nave a alunecat în vedere. Al lor carcasele gri se mişcau încet, dar cu o putere care despărţea valurile cu uşurinţă. Aerul din jurul lor părea să vibreze, agitând păsările marine care se învârteau deasupra lor. Ea a numărat cinci vase. Păreau să se fi materializat ca nişte leviatani răsăriţi din apele lacului, treziţi din somnul lor prin declaraţia, acum zece zile, că Marea Britanie era acum în război cu Germania.

Tatăl ei luă perechea de binoclu de pe pervaz şi privit prin obiective. Fără cuvinte, i-a dat Florei. Navele plină de pistoale şi antene şi, pe măsură ce se apropiau, ea auzea zgomotul motoarelor lor.

— Atunci cred că asta va fi Home Fleet, spuse tatăl ei.

Flora tremura cu un amestec de entuziasm şi teamă. 'Dar ce ar ei fi face Aici? Razboiul este sute de mile departe.'

A ei Tată privit la a ei cu viclenie din sub a lui şoc de alb păr. 'Aceasta *a fost* sute de mile departe, fată. Dar nu orice Mai mult.'

'Ar putea Ruaridh fi pe unu de lor, do tu gândi?' Al Florei inima a sărit la gândul. Fratele ei intrase în Marina Regală cu doi ani înainte şi îi era foarte dor de el. Ca atâţia băieţi care crescuseră pe coasta aceea, el era la fel de acasa pe apa ca si pe dealuri.

'Mă îndoiesc de asta. Ultima sa scrisoare spunea că se afla în Portsmouth, repartizat la distrugătoare. Sunt mai mici decât acele nave de luptă de acolo. El ar putea fi dislocat oriunde până acum.

În timp ce priveau, nava conducătoare a manevrat încet până la oprire şi a aruncat ancora cu un zdrăngănit de lanţuri care se aude chiar şi la această distanţă. Floră întinse binoclul înapoi tatălui ei. — Ce crezi că fac aici în Loch Ewe?

El a ridicat din umeri. 'Presupunerea ta e la fel de buna ca a mea. Sunt sigur că vom afla destul de curând.'

Se întoarse de la fereastră, dar nu înainte ca ea să fi zărit uite în a lui ochi. Cu toate că a lui ţinând a fost la fel de drept la fel de vreodată şi a lui la fel de calm ca de obicei, îşi dădea seama că războiul îl umplea de groază. El se temea de ceea ce însemna pentru fiul său, departe în

Anglia, iar acum sosirea acestor nave de război în apele paşnice ale lacului de sub cel al lui Keeper Cottage adusese acel sentiment de groază chiar până la uşa lor din faţă. The prezenţa tatălui ei înalt şi capabil, care era atât de confortabil pe aceste dealuri – un bărbat de încredere de cel moşier la supraveghea cel Ardtuath Imobiliar şi A figura asa de apreciat

în cel malul lacului comunitate – a avut mereu făcut a ei simt sigur. Dar acea o licărire de frică în ochii lui o făcu să simtă că o linie de falie s-a deschis în pământ, sub picioarele ei, tulburând echilibrul vieţii lor.

Parcă simţind neliniştea ei, Braan îşi împinse nasul în palmă mâna ei, liniştind-o. Şi apoi se întoarse de la fereastră şi a turnat terciul în bolurile de aşteptare.

Oficiul poştal era atât de ocupat, încât coada s-a dublat înapoi spaţiul aglomerat al micului magazin. Se părea că jumătate din sat avea o scrisoare de postat în acea dimineaţă sau o nevoie bruscă de a cumpăra un plic şi a ştampila sau două. Flora s-a alăturat liniei, dar nimeni nu se grăbea prea mult ajunge la ghişeu pentru a fi servit de domnişoara Cameron, doamna de poştă. In schimb, s-a auzit un zumzet de conversaţie care se învârtea în întregime în jurul sosirii lui Flota internă la uşile lor.

'Acea mare navă în cel mijloc este HMS *Nelson* şi ei avea Domnul Churchill la bord. Doamna Carmichael a fost un izvor de cunoştinţe pentru majoritatea chestiuni, nu numai limitate la cele legate direct de rolul ei pivot ca preşedintă a filialei locale a Institutului rural al femeilor din Scoţia. Cu toţi cei trei fii ai ei plecaţi la război cu Argyll şi Sutherland Highlanders, s-a recunoscut în general că ea avea dreptul să deţină mai departe pe militar chestiuni, de asemenea. Şi acum acea a ei soţ, Archibald Carmichael, şi-a asumat rolul de paznic de raid aerian, sursa ei de localnici informaţia nu era pe măsură.

— Ce caută ei aici în Loch Ewe? a întrebat Bridie Macdonald, care ajunsese în faţa cozii şi era ocupat să lingă timbre. Ea îi dădu scrisorile înapoi domnişoarei Cameron pentru geanta poştală. — Un sfert de tigaie şi picături, vă rog.

Poşta a ajuns la borcanul înalt de dulciuri de jos de pe rafturi în spatele ei şi le-a cântărit, răsturnând mentele de pe cântar într-o pungă de hârtie albă şi răsucirea colţurilor pentru a o sigila. — Iată. Ea a sortat monedele pe care le-a predat Bridie în casă.

'Este top secret, Archie spune,' D-na Carmichael răspuns.

— Ei sunt probabil scouting afară locuri la baza cel Flota, gata la apăra noi dacă există o invazia de U-boat-uri de la nordul.'

— Uh, Bridie, ştii ce se spune. . . *Vorbeşte fără prihană Fosts vieţi* .'

Bridie era pe cale să sublinieze indignată că doamna Carmichael tocmai făcuse a anunţat oricăror agenţi germani care s-a întâmplat să aştepte la coadă pentru timbre şi dulciuri pe care se afla însuşi Primul Lord al Amiralităţii unu de cel navelor afară Acolo pe cel lac, dar ea gând mai bine de aceasta şi i-a băgat în schimb o mentă în gură. Doamna Carmichael era, în construcţie şi în temperament, nu spre deosebire de unul dintre acele nave de luptă, iar Bridie nu era nici unul destul de curajos şi nici de prost să-i dea vreun obraz.

— În loc să stai să bârfeşti, poţi veni în hol în după-amiaza asta şi dă o mână de ajutor. The Rural tricotează eşarfe pentru băieţii noştri la din faţă şi avem nevoie de tot ajutorul pe care îl putem primi. Te pot număra pe tine? Şi tu, Floră?'

Era imposibil să-i spui nu lui Moira Carmichael. Ambele fete au dat din cap ascultător. 'Foarte bun. Trei ora ascuţit. Aduce ta proprii ace. Lână voi fi furnizat.' Ea ales sus a ei coş la fel de cel uşă ping. 'Ah, Mairi, Sper să te putem număra şi pe tine?

Flora se întoarse să-şi întâmpine cea mai bună prietenă cu un zâmbet.

Mairi Macleod ridicat din umeri vesel. 'Numara pe mine în pentru ce?'

— Suntem tricotare eşarfe pentru soldati,' Bridie ciobită în, cel tigaie cădere brusca în gura ei pocnind de dinţi. — La ora trei în hol, în hol.

'Bolnav aştepta toate Trei de tu fetelor la fi Acolo apoi,' a spus D-na Carmichael, măturând regal afară a uşii.

The coadă amestecat redirecţiona, umplere cel nu de neconsiderat decalaj. — Vreun cuvânt de la Ruaridh? întrebă Mairi.

Flora clătină din cap. — Nu de săptămâna trecută. Ea ridică plicul ea purta. 'Eu sunt doar trimiţându-l o scrisoare acum.

Mairi, aruncând o privire pe fereastră către zgomotele ancorate în golf a spus: 'Mă întreb cât timp vor rămâne?'

Unul dintre ei avea o pâlnie de fum întunecat care se

ridica din pâlnie şi din alta, mici lansări erau coborâte în apa plumb. Au fost semne de activitate şi pe punţile celorlalţi, figuri grăbindu-se intenţionat încoace şi încolo.

— Habar n-am, răspunse Flora. — Poate că sunt doar în trecere drumul lor spre altundeva. Dar cuvintele lui Bridie încă îi răsunau în urechi. Ar putea ei să caute locuri în care să adăpostească nave? A fost ceva? mai permanent? Numai timpul – şi poate doamna Carmichael – ar spune.

Flora şi Mairi stăteau lângă tribună, discutând în mod prietenos în timp ce tricotau ace a zburat. The bile de gri lână acea a avut fost înmânat afară la cel întâlnirea Rurală cu două zile înainte se transformau rapid în eşarfe, facut pentru al doamnei Carmichael specificatii exacte.

— Griul ăsta e cam monoton, a oftat Flora, lăsându-şi tricotajul deoparte pentru a pune fierbătorul aprins.

„Eu stiu,' de acord Mairi. 'Dar eu presupune este regulament emisiune.'

— Ah, cu siguranţă un pic de culoare nu poate strica. Uite, am această rămăşiţă de roşu. Voi adăuga o dungă mică de culoare, doar la un capăt. Astfel, oricare soldat se termină sus purtare aceasta voi stiu noi dorit la ridica moralul -l sus.'

Mairi a râs şi a săpat în coşul ei de lucru, ţinând în sus o sticlă lână galben-narcise. 'Bună idee. Chiar şi doar un rând sau două va face un pic mai personal.'

Dinspre lac, sunetul sirenei unei nave a provocat o rafală de nisip a se ridica de pe mal, luându-se spaimă. În ultimele două zile, mai mult sosiseră nave, inclusiv una despre care se spunea că zăcea un antisubmarin plase peste gura Loch Ewe.

— Ce se întâmplă acum? Mairi şi-a ridicat capul de la muncă, întinzându-se a ei gâtul pentru a vedea in afara fereastra bucătăriei.

— Vin mai multe nave, spuse Flora, împingând distrat o şuviţă din părul ei auriu ruşinos înapoi în împletitura care îi atârna pe spate. 'Pot fi Bănuirea lui Bridie a fost corectă zilele trecute. Se pare că există o mulţime de ei acum. Întinderea de apă dintre ţărm şi insulă plina cu vase de toate dimensiunile, din marile cuirasate cu prora lor verticală şi falnic turnulete la mai mic şi Mai repede distrugătoare şi crucişătoare. The au apărut lansări care bâzâiau înainte şi înapoi între flota care se aduna minuscul alături de impunătoarele hulks gri.

Mai lentă şi mai greoaie decât lansările, două remorchere grase smuciră înapoi şi mai departe în cel distanţă, afară către cel gură de cel lac. ei au fost zvonit

de Bridie, cine ar fi auzit aceasta din D-na Carmichael, la fi aşezând un boom care se întindea de la capătul insulei până la stânci pe fiecare dintre ţărmurile opuse pentru a proteja portul, ţinându-se afară orice submarin care ar putea reuşi să alunece pe lângă plasele fixate peste gura a lacului.

Flora a pus ceaiul la infuzat şi şi-a luat din nou tricotajul, îmbinând o şuviţă de lână roşie şi lucrând cu dibăcie un alt rând de ochiuri îngrijite. Când cel faţă uşă deschis ea de abia aruncat o privire sus, aşteptând Braan la au venit sărind înaintea tatălui ei, cei doi chiar jos de la deal. Dar în clipa următoare sări în picioare, tricotând aruncat deoparte, şi şi-a aruncat braţele în jurul tânărului în navalul lui albastru şi alb uniformă care stătea în picioare în bucătărie intrare.

— Ruaridh! ea strigă. 'Oh, noi sperat ai face fi pe unu de acestea navelor.

Tata va fi atât de încântat.

Fratele ei a zâmbit, ridicând-o şi balansând-o până ea nu putea spune dacă era ameţită de vârtejul sau de bucuria de văzând l. Setare a ei înapoi pe a ei picioare, el atins la da Mairi A îmbrăţişare, de asemenea. — Mă bucur să văd că vă ţineţi ocupaţi. Orice şansă de o ceaşcă de ceai?' spuse el practic, de parcă tocmai ar fi ieşit în acea dimineaţă în loc să fie aproape trei luni de la ultimul său concediu.

— Cât timp eşti aici? întrebă Mairi.

— Nu mult timp deloc. Am reuşit să merg o oră la ţărm, atâta tot. Am venit să-l însoţim pe *Nelson* la nord. Vom pleca în seara asta. El se aşeză la masă, întinzându-şi picioarele lungi.

— Care este nava ta? întrebă Flora, dându-i o ceaşcă.

'The *Ordie* . Ea e peste Acolo către cel insulă. Vedea acestea Trei distrugătoare? Ea e aleasa pe dreapta.'

'Voi tu fi venire înapoi?'

'Greu la Spune.' El a suflat pe a lui ceai şi apoi a luat A înghiţitură. 'Aceasta toate depinde pe unde se află acţiunea. Dar deocamdată este grozav să stai aici acasă cu cele două fete ale mele preferate.

— Atunci nu ai întâlnit pe nimeni în Portsmouth? O fată în fiecare port, ca spun ei, a tachinat Mairi. Deşi Flora obişnuise să spere în secret la aceea ziua în care cel mai bun prieten al ei şi fratele ei ar putea deveni un cuplu, ştia asta Mairi era mai degrabă o a doua soră mai mică pentru Ruaridh.

„Oh, ne-au ţinut mult prea ocupaţi cu antrenamentul nostru pentru lucruri plictisitoare precum război, deci mi-e

frica Nu am nimic pentru a raporta acel front.

Chiar atunci uşa a fost împinsă şi Braan a izbucnit în bucătărie, scotând un ţipăit de bucurie la vederea lui Ruaridh care se aplecă înainte pe scaun la mângâie cel al Labradorului urechile. 'Bun câine, Braan. Unde e ta maestru apoi?'

— Poftim, spuse Iain Gordon, trăgându-l de pe capul lui de căprioară de tweed şi umplutura aceasta în cel buzunar de a lui sacou la fel de el călcat peste cel prag. „Ştiam că se întâmpla ceva când Braan sa întors şi a alergat jos pe deal. M-am gândit că ai putea fi tu, fiule.

Ruaridh s-a ridicat şi şi-a îmbrăţişat tatăl, iar Mairi a început să o sufle tricotând, punându-l în coşul ei.

— Voi pleca acum, spuse ea. — Cel mai bine ar fi să mă întorc să o ajut pe mama cu cina şi înţărcarea. Mairi era cea mai mare dintre şase, fraţii ei variind vârsta de la paisprezece ani până la cinci ani, ceea ce probabil a reprezentat-o rezerve de bună dispoziţie răbdătoare. Părinţii ei erau fermieri harnici, cu oi şi o turmă de vaci de muls care îi ţinea ocupaţi pe Macleod zorii până la amurg în fiecare zi. Flora o invidia pe ea şi pe familia ei întinsă, dar Mairi a glumit mereu că le-ar schimba bucuroasă cu un frate mai mare ca Ruaridh care ar putea să o prezinte prietenilor săi. 'Aveţi grijă de dumneavoastră, Ruaridh Gordon. Şi sper să ne revedem aici în curând.

— La revedere, Mairi. Mi-a plăcut să te văd. Se uită la propriul ceas. — Nu voi mai putea sta mult, tată, doar câteva minute. Trebuie să raportez înapoi la bord la cinci. Dar nu puteam rata şansa de a veni acasă, chiar doar pentru o jumătate de oră.

Odată ce şi-a doborât resturile de ceai, Ruaridh se ridică în picioare, aşezându-se şapca lui ferm pe spate pe cap şi aplecându-se pentru a da urechilor de mătase ale lui Braan una ultima lovitură. — Atunci ne vedem, tată.

— Da. Curând suficient.'

Flora simţi oceanul de cuvinte, nespuse pentru că nu aveau nevoie de ele spunând, că a crescut şi s-a tras sub suprafaţa faptului lor despărţire. Şi-a luat gansey-ul gros din cârligul de lângă uşă. 'Bolnav întoarce-te la debarcader, spuse ea, dorind să-şi învârtească timpul preţios au avut împreună cât mai mult timp posibil.

Şi apoi cel frate şi sora a stabilit oprit jos cel urmări, cotitură pe la drumul care ocoli malul apei. A fost mai mult trafic decât de obicei – a umflarea intenţionată de jeep-uri şi camioane pline cu soldaţi şi marinari – şi ei în mod constant a avut la Etapa deoparte pe la cel ierboasă

marginea la lasă loc vehiculelor cu viteză. Ruaridh îi povestea despre viaţă urca la bordul navei şi slujba lui de semnalizator pe lângă porţile principale ale moşia, când zgomotul unui claxon îi făcu să se întoarcă şi să se uite în sus pe alee. A elegant de culoare visiniu salon maşină a fost viguros peste cel gropi catre ei.

— Sunt Alec! Ruaridh sări înainte, când maşina se opri lângă el ei, ajungând să strângă mâna tânărului, tot în uniformă de naval, care îi salutase.

— Ruaridh. Tu esti Aici de asemenea! Şi Floră.' El s-a scuturat fiecare de al lor mâinile la rândul său. — Au trecut ani de zile. Dar mă bucur să vă revăd pe amândoi. Permiteţi-mi să prezint-o pe logodnica mea, Diana Kingsley-Scott. Tânăra elegantă aşezat pe scaunul pasagerului părea puţin plictisit, dar flutură o mână lângă împodobit cu un safir mare inel de logodnă în lor direcţie.

'Felicitări! Noi nu a avut auzit cel ştiri.' Ruaridh bătu din palme Alec pe umarul.

„Eu numai a izbucnit cel întrebare ultimul săptămână. Noi gând noi ar trebui să vino şi le spun părinţilor mei înainte ca anunţul oficial să apară în *The Times* Mâine.'

Zâmbetul lui Alec Mackenzie-Grant nu se schimbase deloc din zilele trecute când cei trei petrecuseră ore întregi împreună în copilărie, făcând pirat vizuini în cîştiga de deasupra Casei Ardtuath şi bărci de hârtie cu vele pe jos a arde. Nu fusese ca ceilalţi băieţi de la locul de joacă de la micuţ primar şcoală ei ar fi toate a participat, cine ar fi ignorat Floră, considerand a ei sub recunoaşterea căutării gemene de a fi cu un an mai tânăr şi a fată. Şi-a amintit cum a inclus-o el în jocurile băieţilor, cum a făcut-o alergă s-o susţină când îl confruntase pe Willie McTaggart în privinţa lui hărţuirea de Bridie, şi Cum el ar fi ales a ei la fi pe a lui echipă pentru sport zi. El şi Ruaridh fuseseră cei mai buni prieteni în aceşti ani lipsiţi de griji, înainte ca Alec să fie trimis la şcoala pregătitoare când a împlinit zece ani. Şi deşi circumstanţele lor educaţionale îi despărţiseră în timpul trimestrului de în acel moment, fiul lairdului şi fiul păstrătorului rămăseseră prieteni fermi în vacanţele şcolare până când a venit vremea când Alec a plecat la universitate şi şi-a petrecut timpul la casa familiei din Londra sau vizitând prietenii Anglia în cel pauze. Chiar deşi ei ar fi derivat în afară, cel ani părea să cadă acum că s-a întors.

'Incotro te indrepti?' întrebă Alec.

— Înapoi la debarcaderul de la Aultbea, răspunse Ruaridh. — Tocmai am reuşit să prind o oră la mal să vină

să-i văd pe tata şi pe Flora. Vom naviga în seara asta ca escortă către cel *Nelson* .'

— Ei bine, este liniştitor să ştiu. Alec rânji. — Voi fi la bord. Tu esti pe unu de cel distrugătoare, sunt tu? Fantastic. Hop în, bine da tu A lift. Dacă nu ai face mai degraba mers pe jos, de curs.' El lovitură A uite la Floră. 'Şi

tu esti Bine ati venit la vino, de asemenea, dacă tu vrei. eu stiu Cum preţios timp cu familia este.'

'Toate dreapta, şi apoi Bolnav întinde Ale mele picioare pe cel mers pe jos înapoi,' ea răspuns.

The Gordons urcat în cel înapoi de cel maşină, care mirosit de nou Piele.

'Sunt doar alergare Diana înapoi la Achnasheen la captură cel tren,' Alec a spus.

— Unde este acasă pentru dumneavoastră, domnişoară Kingsley-Scott? întrebă Ruaridh politicos.

— Kensington, răspunse ea. Planeitatea tonului ei nu a invitat mai departe întrebări.

Urmă un moment de tăcere stânjenitoare, apoi Alec spuse: — Al Diana gândindu-se să obţină un loc de muncă în serviciul diplomatic. Făcându-şi puţin pentru război efort.'

— Al Florei fost tricotare toate dupa amiaza, face a ei pic, de asemenea,' Ruaridh a spus.

Flora se înroşi de ruşine. A sunat foarte blând în comparaţie cu „obţinerea unui loc de muncă în serviciul diplomatic”.

În timp ce Alec conducea, ea stătea în tăcere, ascultând în timp ce cei doi bărbaţi se comparau al lor experienţe în cel marina asa de departe. Ei ar face-o ratat fiecare alte în Dartmouth, unde Ruaridh îşi terminase recent pregătirea de semnalist la scurt timp după ce Alec leşina de la Colegiul Naval ca sublocotenent atribuit Flotei de origine; şi trebuie să se fi suprapus la Portsmouth chiar luna trecută, deşi drumurile lor nu se încrucişaseră acolo printre corp la corp a navelor de adunare.

Pe promontul dinaintea Aultbea, Alec a ieşit de pe şosea şi a tăiat motorul, coborând geamul pentru a lăsa aerul mării să umple maşina. Pe neaşteptate liniştiţi, cei patru stăteau în tăcere, ascultând sunetul apei val liniştit şi strigătele păsărilor marine. Pentru câteva clipe nimeni nu a vorbit. Diana bătu cu nerăbdare o unghie îngrijită de pielea de crocodil geantă de mână legănată în poală.

Floră aruncat o privire peste la a ei a fratelui profil. The lăţime de a lui umerii era accentuat de gulerul larg al tunicii sale navale şi dedesubt şapca lui părul nisipos era tuns scurt, făcându-l un străin în timp ce stătea urmărind agitaţia îndepărtată a activităţii din lac.

Şi-a mutat privirea spre spatele lui Alec. Umerii lui erau egali larg, dar a lui capac culca pe cel înapoi scaun lângă a ei şi a lui Drept brunet

era ciufulit de briza. Gândul că se îmbarca pe navele lor şi înfruntând pericolele de acolo pe marea crudă şi neiertătoare cu care o umplea frică. Ea înghiţi în sec pentru a încerca să-şi scape de strângerea gâtului în timp ce ea i-a imaginat părăsind îmbrăţişarea sigură a dealurilor din jurul Loch Ewe şi îndreptându-se spre nord, în valul mării deschise. Clipeşte pentru a şterge lacrimi, ea prins vedere de cel reflecţie de ale lui Alec zâmbet în cel ale maşinii vedere din spate oglindă. O privea privindu-i, ochii lui încă cei ai lui copilărie prieten OMS avut întotdeauna fost a ei campion şi protector.

Se întoarse spre ea, sprijinindu-şi braţul pe partea din spate a maşinii scaun. — Ce mai face tatăl tău? el a întrebat.

În primii ani ai tinereţii sale, Alec petrecuse mai mult timp cu păstrător al moşiei decât a avut cu propriul său tată. Sir Charles era doar interesat vreodată să tragă şi să pescuiască cu prietenii de la care i-a invitat Londra când a venit în nord şi a fost foarte des absent din Ardtuath mai departe afaceri în Anglia, lăsând-o pe Lady Helen şi pe fiul său singuri.

— El este bine.' Floră a zâmbit înapoi la l, brusc conştient de cel plinătatea de lână gansey şi şuviţele de păr nestăpânite, suflate de vânt care scăpase din împletitura ei. Şi-a băgat un lacăt captivant în spatele urechii. 'Ocupat, acum el este face cel factorului muncă, de asemenea, dar el se bucură având încărca a moşiei, cred.

Când managerul lui Sir Charles plecase să se alăture cu câteva săptămâni în urmă, Ruaridh şi Al Florei Tată a avut in liniste călcat în la a pastra Tot alergare lin pentru Lady Helen in ea absenţa soţului.

Alec dădu din cap. — Mama a spus că face o treabă grozavă. Tatăl meu va fi treaz din nou în curând. Ma încearcă să-l convingă să petreacă mai mult timp la Ardtuath. Ea îşi face griji pentru siguranţa lui la Londra.

O suflare din cornul unei nave peste apă l-a făcut să se întoarcă cu faţa din nou drept înainte.

— E timpul să plecăm, cred, spuse Diana, arătând spre aurul subţire ceasul înconjurându-i încheietura mâinii.

Cu un semn din cap, Alec întoarse cheia în contact şi

dă înapoi maşina. Au condus în tăcere ultima porţiune până la debarcader, apoi Alec se ridică alături de o grămadă de creele pentru a-i lăsa pe Gordon să iasă. Şi-a dat din nou mâna cu Ruaridh. — Atunci, ne vedem la celălalt capăt. Va fi bine să ştii că eşti nu departe. În acelaşi timp, s-a întors şi şi-a întins mâna stângă înapoi spre Flora, acostându-i pe cei trei împreună pentru o clipă. A dat a ei degete A liniştitor stoarce. 'A pastra sigur. Şi tricota pe mine unu de acestea

eşarfe, dacă aveţi timp. Va fi cu siguranţă binevenit acolo sus pe mările nordice.' Cu un salut, a întors maşina şi a plecat, plecând Flora şi Ruaridh să-şi ia la revedere.

După ce şi-a făcut semn fratelui, Flora a privit de pe debarcader până lansarea se ridicase pe lângă *Ordie* şi apoi se întoarse. Briza se înţepenise de frigul serii şi ea îmbrăţişă faldurile a săritorului ei în jurul ei în timp ce se întorcea în direcţia lui Keeper cabana. La micul cimitir, ea a deschis poarta dorinţelor şi a plecat înăuntru, pe lângă tisa sculptată de vânt, făcându-şi drum printre ciorchinii de pietre funerare de granit la una care stătea la mică distanţă de deal.

Ea a îngenuncheat printre smocuri de iarbă de bumbac care le înclina albul moale se îndreaptă peste pătura cu muşchi care acoperă mormântul.

'Buna ziua, Mămică,' ea a spus. — Ruaridh a venit Acasă astăzi. El este in cautarea bine. Pleacă în seara asta pe una dintre acele nave de acolo, îndreptată spre nord. Ea a curăţat un fir de muşchi de pe piatra funerară, trasând cu vârfurile ei degete literele incizate care scriu numele mamei sale şi numele de surioara pe care nu o cunoscuse niciodată, care murise împreună când era Flora doi ani.

— Şi Alec s-a întors. Ea făcu o pauză, în derivă în gânduri.

Apoi, chiar înainte să se întoarcă să plece, ea a şoptit: „Păstrează-i în siguranţă”. Şi vântul i-a smuls cuvintele, aruncându-le în întuneric apele marii.

Lexie, 1978

Daisy iubeşte cimitirul. Muşchiul este moale sub mâinile şi genunchii ei ca se târăşte prin iarbă, chicotind la smocuri de bumbac de mlaştină care gâdilă nasul ei şi fă-o să strănute. Încerc să am o conversaţie serioasă cu pietrarul despre ce să pună pe piatra de mormânt a mamei. — Doar *Flora Gordon* şi datele, cred.

— Ah, nu vrei un fel de mesaj? *În amintirea iubitoare a lui a iubita mamă şi bunica* , poate? *A dispărut, dar niciodată uitat* , asta ceva de genul?'

Cu greu îmi permit minimul necesar şi el taxează cu scrisoare, aşa că eu politicos declin. The pompe funebre avea deja amenajat pentru cel urnă conţinând cenuşa pentru a fi îngropată lângă mormântul unde părinţii mamei minciună. Piatra ei va fi pusă lângă cea cu cele trei nume – Seonaig şi Isla şi Iain – comemorarea bunicilor mei şi a unei mătuşi care a murit înainte de a fi la fel de bătrână ca Daisy acum, un gând care mă nelinişteşte miezul fiinţei mele.

Îmi arată câteva mostre de litere şi o aleg pe cea care este cel mai apropiat de cel de pe piatra bunicilor mei. Apoi mă face să scriu Numele mamei şi datele într-un caiet înainte să plece, cu o veselie semn lui Daisy, care îl ignoră în timp ce încearcă să se ridice în picioare folosind piatra funerară de granit pentru efect de pârghie. Picioarele i se clătinesc şi se prăbuşeşte cu o umflătură, scutecul ei amortizand căderea, apoi mormăie încet pentru sine ca ea se târăşte să exploreze mai departe.

Trec să o iau de pe pământul umed. Ea stă uitându-se la un înger din piatră cioplit elaborat care stă de pază peste memorialul familiei Mackenzie-Grant.

— Asta e ta a bunicului Nume Acolo, vedea?' eu spune a

ei.

Urmăresc literele numelui tatălui meu – lui şi al meu atât de asemănător – cu vârfurile degetelor mele. Şi îmi amintesc cum, duminica de vară, când eram mică, Mama şi cu mine obişnuiam să venim să depunem flori de câmp de către propria noastră familie piatră şi Cum ea ar mereu lua unu floare – A clopotel sau A smoc de roz de mare sau o margaretă albă cu ochi de bou – şi pune-o la picioarele îngerului.

În sfârşit, este o zi strălucitoare şi aerisită şi o uşurare să fii din nou în aer liber. Margaretă şi amândoi suferă de o doză severă de febră de cabină după aproape a săptămâna solidă de ploaie, care a atacat ferestrele Căsuţei Keeper din orice unghi. Mi-am folosit zilele ca să rezolv lucrurile în casă. Am a coborât pătuţul de la pod şi l-a aşezat astfel încât să putem obţine amândoi a mai dormi puţin şi am înfăşurat majoritatea ornamentelor mamei în ziare şi le-a împachetat în cutii, în siguranţă, departe de micuţul iscoditor degete. Am de asemenea a reuşit la fel şi ascunde departe mulţi de Ale mele proprii bunuri asa de acea cel cabana nu simt asa de aglomerat. The pod este înghesuite pline, dar măcar cutiile nu se văd. Sortarea, despachetarea iar reambalarea şi lupta cu cutiile în pod m-a făcut să mă simt învechit şi prăfuită ca scândurile de la mansardă. Sunt încă ţeapănă, după drum lung, precum şi de la transportul cu feribotul din maşină şi alpinism în sus şi în jos pe scară. Dar durerile mele fizice nu sunt nimic comparat cu cel durere de cel goliciunea eu simt, care pare la avea s-a înfipt în chiar oasele mele.

Mulţumită că sunt aici, pe versantul dealului, trag adânc aer în piept alge- şi cu miros de turbă aer şi apoi înclinare Ale mele cap înapoi la urma cel zborul unui vultur ale cărui aripi cu pene sunt întinse larg, prinzând vânt la fel de aceasta descrie măturatoare cercuri de mai sus S.U.A. Aceasta se aruncă scăzut suficient pentru pe mine la fi capabil face afară cel cârlig de este cioc şi cel marcajele în este trenul de rulare. Instinctiv, eu chiuretă Margaretă în Ale mele arme, îmbrăţişând a ei strâmt. eu subliniază pasăre la ea şi ne uităm pe măsură ce se ridică departe, departe peste lac.

Apoi arată cu un deget dolofan spre apă. — Liliac,

spune ea. 'Da, inteligent fată. Aceasta este într-adevăr A barcă.' eu mirare dacă este a lui Davy.

Acele ghemuite pe care ni le-a dat au fost absolut delicioase. Poate ar trebui coboară la debarcader şi lasă-i un mesaj, cerându-i mai multe. eu încă nu-l pot plasa, deşi cu siguranţă simt că-l cunosc undeva. Poate data viitoare când îl voi vedea, îl voi întreba direct.

Floră, 1939

— Umpleţi urna aia cu apă, fetelor, şi puneţi-o pe aragaz. D-na Carmichael a fost în a ei element, agitat despre cel sat hol şi ordonându-şi trupele. Ruralii au ieşit în forţă, pregătindu-se bun venit autobuzului plin de evacuaţi care se îndreptau din Clydeside. Unii dintre copii au avut relaţii pe Loch Ewe şi ar fi în mod natural rămânând cu ei, dar alţii soseau ca parte a guvernului schema de evacuare a copiilor în zonele rurale, departe de oraşe. a lui Glasgow şantierele navale ar fi o ţintă inevitabilă pentru bombardamentele germane şi familii a avut fost îndemnat a acţiona acum, înainte de oricare atacuri.

Călcâiele Moirei Carmichael băteau în mod oficial peste scândurile podelei se grăbi, consultând clipboard-ul pe care-l purta şi asigurându-se totul era în ordine, dând instrucţiuni adjunctului ei, Marjorie Greig, soţia medicului local, care – în opinia doamnei Carmichael – era una dintre puţinele femei pe care s-ar putea bizui într-o criză.

Uşa se deschise, lăsând să intre o rafală de aer marin. — Ah, aici eşti, Mairi. Şi ăsta este biluul de lapte de la tatăl tău? Multumesc draga. Pune-l prin bucătărie, te rog. A bifat un articol de pe lista ei şi apoi se întoarse grăbit spre locul unde Flora şi Bridie se luptau cu o stacadă lungă masa. — Pune mesele alea aici! Nu, nu aşa, pune-le cap la cap. Şi apoi scoate scaunele alea, te rog. Ea a plecat să verifice provizii de raţii suplimentare fiind descărcată de la a van la usa.

— Sună ca un garron în pantofii ăia, şopti Bridie cu o chicoti în timp ce ea şi Flora rearanjau mobila.

— Wheesh, Bridie, ştii că are auzul unei pisici sălbatice. Floră nu m-am putut abţine să râd, totuşi.

Progresul doamnei Carmichael în jurul cameră făcut sunet A mic ca cel clopping copite de cel voinic Highland ponei pe care tatăl ei îl folosea pentru a coborî cadavrele de cerb de pe deal.

În sfârşit totul era gata şi o tigaie mare de cartofi fierbea pe sobă. Doamna Carmichael a convocat femeile din Rural pentru o finală briefing.

— Corect, doamnelor, suntem clari? Fiecare copil trebuie să primească un castron cu supă, şi apoi, odată ce au terminat, voi doi veţi servi carnea tocată şi tatuajele. Câte o lingură mare din fiecare, în bolurile pe care le-au folosit pentru supa. Margaret, poţi aduce cupele de lapte şi pâinea şi untul. Doar câte o felie fiecare, amintiţi-vă, sau vom rămâne fără. Marjorie şi Jean, o veţi face fi predarea afară cel roşu Cruce colete la cel gazdă părinţi. Iată cel listă: Două cutii de lapte, una din acele cutii de corned beef, un baton de ciocolată şi două pachete de biscuiti pe copil. Acea ar trebui să Ajutor vedea lor prin pana cand noi îşi pot aranja carnetele de raţii. Voi fi la masa de lângă uşă, îndrugând operaţiuni şi asigurându-vă că familiile potrivite ajung cu copiii potriviţi. Fetelor – le făcu ea semn Florei, Mairi şi Bridie – „veniţi şi staţi langa mine. Fără îndoială că va fi haos când vor sosi şi voi avea nevoie de tine alergătorii mei. De asemenea, le puteţi ajuta să se spele pe mâini şi pe feţe. Doar raiul ştie în ce fel de stat ne vor fi trimişi.

Fluxul de comenzi a fost întrerupt brusc de un zgomot puternic de la în afara holului.

'Ce pe Pământ . . . ?' D-na Carmichael agitat afară de cel uşă, urmat de restul doamnelor Rurale.

În fundul sălii, o trupă de soldaţi descărcau foi de ondulat fier de la spatele unui camion.

— Sergent, ce crezi că faci? Nu ştii că suntem te aştepţi să sosească în orice moment un autobuz plin de copii?

— Îmi pare rău, doamnă, doar urmând ordinele. Sergentul îi zâmbi vesel Doamnă Carmichael, deloc îngrozită.

— Ei bine, de ce arunci tot acest metal aici? Ai un întreg tabără de-a lungul Mellon Charles. Nu ai locuri mai bune pentru a-l depozita? Acolo?'

— Nu se păstrează, doamnă. Este pentru noua extensie. Spre hol. 'Extensie? eu nu au fost spuse orice despre un extensie! OMS

ţi-a dat aceste ordine?

— Comandantul taberei, doamnă. Marina Majestăţii Sale a desemnat aceasta 'ere 'arbour Port A. Pentru flotă. Punct de adunare şi ce nu. El flutură o mână în direcţia lacului, unde avea numărul de nave a continuat să crească zilnic.

'Bine, sincer! Cineva ar putea avea a spus. Suntem despre la casa treizeci copiii din Clydeside şi acum Loch Ewe vor deveni la fel de mult a ţintă pentru bombele inamice. Nu poţi să desemnezi locuri ca porturi, doreşte-aiurea. oameni trăieşte aici, ştii.'

— Înţeleg asta, doamnă. Dar va trebui să te ocupi cu dl Churchill. El este cel unu ce s-a făcut cel desemnând.'

Acolo a fost tăcere pentru A moment la fel de Moira Carmichael gând cu grija despre luare pe primul stăpânul Amiraalitatea.

Ea oftă din greu. — Foarte bine atunci, ceea ce trebuie să fie trebuie să fie. Vom doar trebuie să profite din plin, presupun. La urma urmei, acolo *este* un război în continuare.

Sergentul salută şi se întoarse către oamenii săi. — Corect, băieţi, uitaţi ascuţit. hai sa obţine aceste materiale descărcat inainte de copii ajunge.'

Doamna Carmichael s-a întors pe călcâie şi şi-a bătut mâinile pentru a deschide doamnelor din Rural înapoi înăuntru. Dar ea a cedat suficient pentru a-i spune Florei: Mairi şi Bridie, „În timp ce aşteptăm autobuzul, aţi putea la fel de bine să faceţi o tavă cu ceai şi scoate-o la ei. Mă aştept că ar aprecia o ceaşcă o dată au terminat treaba.

La fel de Bridie a stabilit staniu căni afară pe A tavă, ea speculat despre cel extindere la hol. — Ştii ce înseamnă asta, nu-i aşa? Va fi mult mai mulţi soldaţi şi marinari. S-ar putea să fie dansuri. Imagina!'

— Bridie Macdonald! Bridie sări, bătând din cupe, ca stridentul tonuri a bubuit peste cel hol. 'A mic Mai puţin închipuind şi A lot Mai mult concentrarea nu ţi-ar face rău, a declarat doamna Carmichael din partea ei statie la uşă.

— Golly, ai avut dreptate, Flora, şopti Bridie. — Chiar *are* auzul unei pisici sălbatice!'

Autobuzul a oprit în faţa primăriei două ore mai târziu, degorgându-şi marfă obosită, bolnavă de călătorie. Drumurile întortocheate îşi luaseră taxă. Soferul şi cel femei cine ar fi s-a oferit voluntar la însoţi cel copii la al lor

destinaţia a urcat prima, respirând mulţumită din vestul proaspăt Aerul de coastă. A fost o zi lungă, care a presupus un început devreme, urmat de ore aparent nesfârşite petrecute în închisoare în lâna-udă-şi-vărsături nuanţat miros acea a fost cel inevitabil consecinţă de transportand treizeci

copii, deja pe cap cu nervii şi entuziasmul, peste dealuri şi în jurul lacurilor mării care mărginesc coasta zimţată.

D-na Carmichael bătu din palme a ei mâinile. 'La ta statii, doamnelor!' Ea apoi s-a grăbit înainte cu clipboard-ul ei pentru a direcţiona copiii în hol, verificând etichetele maro fixate pe haine şi bifându-le numele în timp ce treceau prin uşă. Nările ei s-au deschis în timp ce se aplecă mai aproape. 'Floră! Mairi! Bridie! ea numit. 'Lua cel copii şi spalare al lor mâinile şi feţe înainte de a se aşeza, vă rog. Va trebui să folosiţi o parte din apă fierbinte. Şi nu cruţaţi săpunul!'

Flora le-a zâmbit doi băieţi mici în timp ce îi conducea la chiuvetă. Cel Batran unul părea vreo opt ani, dar cel mai tânăr dintre cei doi avea abia mai mult de un bebelus – Nu Mai mult decât Trei sau patru ani vechi, ea ghicit. Al lor păr rătăcit în neîngrijit şuvoiele peste al lor urechile şi al lor genunchi au fost crăpată şi învineţite acolo unde ieşeau de sub pantaloni scurti care erau lucios cu purta. Ea ajutat lor Apăsaţi sus cel zdrobit manşete de al lor paltoane şi apoi băgaţi-le cu mâinile în ligheanul cu apă caldă şi săpun. Cu flanel, ea le-a şters crustele de pe ochi şi nas, uscându-le uşor mâinile şi feţele cu un prosop, încercând să nu frece durerea, înroşită pielea în care chirbuniile le ciuguliseră degetele. Ea a făcut tot posibilul să cureţe haina de băiat mai tânăr, care purta dovada efectului pe coasta de vest drumurile trebuie să fi avut pe burtă.

— Iată. Bun ca nou. Acum, vino şi hai să-ţi găsim un loc la la masă şi să-ţi aduc ceva de mâncare.

— Te rog, domnişoară, spuse cel mai mare dintre cei doi, vei fi noua noastră mami?

Inima Florei se umfla de compasiune pentru cele două mici resturi. Ea clătină din cap. — Mă tem că nu cu mine vii acasă, ea a spus. — Va fi una dintre celelalte doamne. Nu e loc în cabana noastră. Ea s-au aplecat pentru a citi numele de pe etichetele lor. — Stuart. Şi David. Cei doi din vei fi bine, nu-ţi face griji. Acum, aşezaţi-vă aici şi vă vom aduce un castron cu supă şi nişte carne tocată. trebuie sa fi flămând după lunga ta călătorie. Apoi doamna care va căuta după ce vei veni să te găseşti şi te vei duce în noua ta casă.

Ea grăbit oprit la Ajutor cu cel Următorul copii în nevoie de niste împrospătând. Dar în timp ce lucra, era conştientă de băieţii care o priveau, două perechi de ochi rotunzi, gri-albaştri, care privesc peste marginile paharelor cu lapte fuseseră date.

Odată ce masa lor caldă a fost consumată şi bolurile răzuite, cel copii a început la părăsi în doi şi trei, adunare sus saci de bunurile şi cutiile cu raţii, fiind revendicate de familiile lor gazdă. Doamna Carmichael a continuat să dirijeze operaţiunile din prag până la ora în sfârşit, holul era gol, în afară de cei doi băieţi rămaşi aşezaţi la masă. Cel mai tânăr dintre cei doi – David – adormise, sprijinit de al lui umărul fratelui, uzat de drumul zilei lungi de acasă până aici loc nou ciudat. Dar când a terminat de uscat ceştile şi farfuriile, Flora a observat că Stuart a păstrat încă un ochi precaut asupra procedurilor din sală la fel de a vegheat asupra lui frate mai mic.

La ultimul, Moira Carmichael stânga a ei statie la cel uşă şi agitat pentru a se asigura că totul a fost aşezat corect. 'Totul e gata? Bine gata, fetelor.

— Dar cei doi? Flora dădu discret din cap spre disperatul- privind perechea la masă.

— Nu tu îngrijorare despre lor,' D-na Carmichael a spus. Pentru toate a ei Flora ştia că are o inimă de aur şi că o piatră de bază bunătatea se pândea sub stăpânirea ei. — Vin Stuart şi David cu pe mine. Nu te-ai aştepta să nu-mi fac datoria, nu-i aşa, cu a mea camerele fiilor de rezervat în casă? Chiar atunci, băieţi, ridicaţi-vă lucrurile. hai sa să te duci acasă.

Flora le-a zâmbit încurajator celor doi în timp ce se întorceau să se uite peste ei umerii la a ei, ca urmare a ca A pereche de răvăşit rătuci în D-na Trezirea lui Carmichael. Cu un val vesel al şerveţelului ei umed, ea spuse: — La revedere, băieţi. Ne mai vedem.'

Stuart drapat un braţ protectiv în jurul a lui a fratelui umăr, inaugurând -l pe către al lor primul noapte în A ciudat dormitor în un necunoscut casa. Şi a ei inima umflat din nou cu emoţie la fel de ea şi-a amintit cum Alec şi Ruaridh făceau exact acelaşi lucru când erau tineri, pe terenul de fotbal sau plănuiau următoarea lor aventură în bârlog printre copaci: încă o pereche de fraţi de arme.

Lexie, 1978

În zilele în care vremea o permite, Daisy şi cu mine ne-am luat obiceiul de a coborî spre debarcader. Sau mai bine zis eu merg si Daisy comanda care direcţie la lua din a ei biban în cel bebelus purtător pe Ale mele umerii. Întotdeauna sunt multe de văzut. Îi place să verifice oile de pe câmp în spatele holului, aplecându-se din suport pentru a privi în spatele jumătăţii ondulate cilindru de cel holurile vreme de război extensie şi ceas cel turmă cu sârguinţă tăind iarba.

'În cel primăvară, acolo va fi miei,' eu spune a ei.

— Lat, spune ea, aprobator. Discursul ei chiar vine în salturi şi limite.

Când am ajuns prima oară aici, mergeam cu ea pe cea mai solitară potecă care duce de la Keeper's Cottage sus printre pini până la Ardtuath Casa. „Big Hoose”, aşa cum este cunoscută la nivel local, este închisă de cele mai multe ori, numai folosit foarte din cand in cand pentru filmare sau pescuit weekenduri. Dar Acolo era ceva atât de sumbru la faţada casei pustii, cu ea interzis, ferestre întunecate şi aer de abandon, că m-a făcut doresc să caute locuri mai fericite pentru a te plimba. Starea mea de spirit este deja destul de scăzută fără amortizoare suplimentare. Şi aşa am început să ne îndreptăm spre satul, riscul de a fi sociabil fiind un rău mai mic decât riscul de completă şi pronunţată deznădejde.

Trecem pe lângă şirul de cabane, de unde suntem de obicei abordaţi cineva care pliveşte paturi de flori sau tunde gard viu în grădina din faţă. Daisy se bucură de atenţie, chiar dacă eu nu.

Dau din cap şi zâmbesc, răspunzând frumuseţilor

sociale. — Da, primeşte mai mare în fiecare zi. Da, mulţumesc, ne-am aranjat bine. Ştiu, nu este un mare? zi de plimbare? Şi tot timpul sper că zâmbetul meu este bine loc de munca de ascunzându-se Cum cu disperare singuratic eu simt. In timp ce eu stiu eu ar trebui să valoare

aceste simplu zilnic conexiuni, la Ale mele minte ei numai servi la scoate in evidenta Ale mele sentimente de a fi un străin.

Bridie Macdonald este aproape mereu în jurul. Uneori ea e olaritul în a ei grădină, dar din cand in cand ea e în interior şi voi rap pe a ei fereastră la fel de noi mers pe jos trecut, filmare afară la a te alatura S.U.A, la fel de ea face astăzi. 'Bun dimineaţă, Lexie. Şi Margaretă – uite la aceste roz iute obrajii! este cu siguranţă face tu ambii cel lume de bun fiind sus Aici în cel proaspăt aer. Mult mai frumos pentru copii decât A oraş, eh, Margaretă? eu a fost doar despre la pop la cel magazin pentru A halbă de lapte aşa că te voi însoţi pe drum. Aşteaptă acolo un moment până îmi iau poşeta. În interior eu suspin, ştiind acea al nostru progres voi fi chiar Mai lent la fel de ea întrebări pe mine despre toate manieră de lucruri, din cel stat de Al gardianului cabana la locul unde se află tatăl lui Daisy (limitele fiind un concept necunoscut la Bridie Macdonald). Şi cel inchizitie voi fi întrerupt la regulat intervale la fel de ea se opreste la grindină A vecin şi schimb valutar fragmente de local ştiri. 'Avea tu auzit, a lui Marjorie oprit pentru a ei Operaţiune Următorul săptămână? eu stiu, este Luat lung suficient la obţine A Data. Şi aparent ei sunt fixare cel drum peste la Poolewe. Acolo va fi fi toate feluri de hold-up-uri, asa de părăsi timp dacă tu esti mergând acea cale. Are Euan a primit acea barcă de a lui înapoi în cel apă? Oh, el este oprit afară în aceasta astăzi, este el? Este aceasta scoici el este după? Bine, spune -l Bolnav lua jumătate A duzină dacă el are lor. Tu stiu Lexie Gordon, nu tu? Da, ea e vino Acasă – înapoi Unde ea aparţine la ultimul. Şi acest este iute Margaretă – nu este ea superb!'

Există ceva proprietar în felul în care Bridie spune toate astea. simt eu însumi mi se strânge uşor şi trebuie să-mi amintesc că ea era una dintre a mamei cel mai vechi prieteni şi are mereu fost A sticlă de cel comunitate. este numai firesc şi ea vrea bine. În spatele zâmbetului meu, apărările mele sunt bine şi cu adevărat sus, totuşi: zidul emoţional de cărămidă pe care îl folosesc pentru a ţine oamenii departe.

Noi buiestru in continuare, de-a lungul cel drum acea vânturi este cale lângă cel lac. 'Asa de, Lexie, va Daisy's tati se alătură Tu aici curând?'

„Nu”, răspund eu. — Munca lui îl ţine la Londra. Cel puţin pot spune asta în toată onestitatea.

— Oh, e păcat. Îţi va fi dor de el. Ochii ei se aruncă din nou spre al treilea deget de la mâna mea stângă, care este foarte evident lipsit de orice semn de un inel – logodnă, nuntă sau altfel.

Hotărăsc că aş putea la fel de bine să fac curat. Cel puţin atunci se va pune capăt Întrebările lui Bridie. — De fapt, nu mai suntem împreună. Sa dovedit nu la fi cel patern tip. Noi Despică sus inainte de Margaretă a fost chiar născut.'

Mergem mai departe vreo zece paşi în timp ce Bridie digeră asta. Mă pregătesc pentru mai multe întrebări, dar în cele din urmă tot ce spune ea este: „Ei bine, îmi pare rău auzi asta. Este greu să creşti un mic singur. Desigur, biata Flora ştia asta la fel ca oricine.'

Sechestrarea acest Bine ati venit tangentă, eu deviază Bridie cu A bine plasat întrebarea mea.

— M-am întrebat despre asta, spun eu. — Trebuie să-ţi aminteşti războiul ani, cum s-au cunoscut părinţii mei. Tot ce sa întâmplat. Mama nu a vorbit niciodată despre asta atât de mult. Ştiu că tatăl meu era în marina şi a murit în război, dar cam atât. În afară de fotografia lui de pe şemineu şi a lui Numele pe piatra soţilor Mackenzie-Grants din cimitir, nu prea sunt eu stiu despre el. Îmi poţi spune, Bridie?

Pentru o dată, ea tace. Poate îmi imaginez, dar mi se pare că ceva în expresia ei de obicei deschisă se închide în sine. E trecător – a privire atentă în ochii ei în timp ce aruncă din neatenţie privirea către dealurile de deasupra lacul. Ceva despre asta îmi aminteşte de privirea din ochii mamei mele când îi puneam întrebări despre tatăl meu.

Apoi se trage împreună. „Desigur, dragă”. O aduci pe Daisy la mine cândva şi vom bea o ceaşcă de ceai şi o conversaţie. voi fi fericit să-ţi vorbesc despre Alec şi Flora. Erau cu adevărat cuplul de aur. Bine, iată debarcaderul – o vei duce pe Daisy să se uite la bărci, mă aştept. Eu trebuie mergi mai departe.

Stau şi privesc cum se grăbeşte spre magazin. Ea se întoarce să se uite înapoi, dându-ne un val, înaintea ei raţe prin usa.

Este imaginaţia mea, sau am impresia că atunci când am întrebat-o să-mi vorbească despre părinţii mei, îşi alegea cuvintele cu mare grijă? Acea precauţie – şi tăcerea de moment care a precedat-o – sunt suficiente pentru imi trezeste interesul. Există ceva acolo, ceva care să mă preocupe pe mine propriul trecut?

Pentru că, pentru o dată şi cel mai neobişnuit, mi se pare că există ceva ce Bridie Macdonald NU spune.

Floră, 1939

Fluxul şi refluxul navelor marinei în şi din Loch Ewe a continuat ca iarnă a tras în. De-a lungul cel ţărm, şuvoiele de turbă fum Trandafir din cel coşurile micilor case albe de croft, amestecul de parfum moale şi familiar cu mirosul mai ascuţit de păcură, în timp ce cisternele umpleau carcasele gri de pe cel apă.

Era o dimineaţă senină, nemişcată şi, deşi soarele de decembrie zăcea jos cerul reuşise să inunde lacul cu lumină pentru câteva ore preţioase. Flora profita la maxim de vremea bună, la lucru în peticcul de grădină alături de căsuţa Keeper's Cottage. Furculiţa ei se afundă uşor în întuneric sol. Fusese lucrat de generaţii, îmbogăţit cu alge marine din ţărm şi putrezit gunoi din cel grajduri sus la cel mare casa, şi aceasta furnizate lor cu A bun livra de legume sub Al Florei atent administrare. Săpând cartofi, ea i-a transferat, încă acoperiţi cu o pulbere de lut negru, într-o găleată. Tatuurile zdrăngăneau de tablă părţile laterale ale găleţii, umplându-l rapid. Apoi l-a dus la magazinul din spatele casa şi a golit-o în lăzile mai mari de lemn unde ar fi recolta a pastra prin cel iarnă. Ruaridh a avut sugerat acea ei întoarce cel depozit într-un adăpost Anderson, aşa cum făcuseră unii dintre ceilalţi crofters în cazul raidurilor aeriene, dar tatăl ei tocmai ridicase din umeri şi spusese că nu părea merita tam-tam. Privind peste apă în acea zi calmă de iarnă, Flora avea tendinţa să fie de acord cu el. Războiul părea încă foarte departe. Şi, la urma urmei, secretul oferit de poziţia retrasă a lui Loch Ewe era chiar motiv pentru utilizarea sa ca un port sigur.

Venire la cel Sfârşit de cel îngrămădit rând, ea îndreptat sus, mâinile în cel mică din spate şi şi-a împins un

fir de păr din ochi cu încheietura mâinii. Doi băieţi mergeau pe drum şi ea le făcu semn cu mâna în timp ce ei a tras mai aproape.

'Buna ziua Acolo! Stuart şi David, nu-i aşa? Cum sunt tu primesti pe?'

Purtau haine cu o mărime sau două prea mari, cu mâneci de tip jumper suflecat şi pantaloni scurti atârnă sub genunchi peste lână groasă ciorapi. Probabil că Moira Carmichael le-a pregătit în fiii ei îmbrăcăminte. În ciuda potrivirii slabe, lucrurile erau de bună calitate şi arătau a bun afacere mai cald decât cel puţini haine cel băieţi a avut adus cu lor din Glasgow.

Două perechi de ochi rotunzi, albastru-gri, o priveau solemn. 'Buna ziua, domnişoară, spuse Stuart, cel mai mare dintre cei doi. „Trebuie să mergem la plimbare şi să ieşim de al doamnei Carmichael păr.'

Flora a zâmbit la cuvintele, clar repetate textual. — Ei bine, e bine zi pentru asta. Cum ai vrea să-mi dai o mână de ajutor pentru a obţine ultimele dintre acestea tatuuri din pământ? Şi apoi vă putem găsi un pahar cu lapte şi poate un pic de bannock în casă?

Două Capete dădu din cap şi ei a venit sus cel cale la Unde ea stătea în picioare. 'Poate sa tu administra cel furculiţă, Stuart? Săpa ca acest, vedea? Dacă tu doar întoarce
cel sol peste, David şi eu poate sa aduna cel tatuajele în cel găleată.'

Ea a zâmbit de uimirea lor în timp ce prima furculiţă a dezgropat o grămadă de cartofi. — Ridică-i pe toţi, asta e. Nu vă obosiţi să frecaţi solul, vă ajută ei păstrează.

Cu cel Două suplimentar perechi de maini, cel rânduri au fost repede recoltat. De când terminaseră, obrajii băieţilor străluceau de eforturile lor şi cel aer de mare.

Flora a pus deoparte un pumn de cartofi şi a dezgropat câteva neeps ia în bucătărie. Odată fierte şi piure, acestea însoţeau tocană de căprioară pe care o pregătise mai devreme, care fierbea încet pe cuptor asa de ar fi gata pentru al tatălui ei cina când el a venit De pe deal.

Ea i-a introdus pe băieţi în cabană. — O să ne lăsăm ghetele la uşă, asta e aceasta. Şi apoi hai sa spalare cel murdărie oprit al nostru mâinile.'

Aşezaţi la masa din bucătărie, băieţii păreau să se relaxeze puţin în timp ce ea se aşeza cupe de lapte jos în

faţă de lor. 'Acolo tu merge. Ai câştigat acea.' A uns bucăţi de fulgi de ovăz şi le-a întins cu unt gem de mărăcini înainte de a le trece peste.

Stuart a luat o muşcătură şi a spălat-o cu o înghiţitură din ceaşcă. 'Mmm, asta e bine. Mama noastră făcea uneori bannock. Dar la doamna a lui Carmichael noi mai ales ia doar pâine şi picură.'

— Deci te acomodezi bine? Trebuie să fie o mare schimbare pentru tine, venire departe de oraş.

— Davy nu ca cel întuneric. The casa este îngrozitor mare şi există toate fel de zgomote noaptea. Totuşi, şcoala e drăguţă aici. Suntem cu toţii într-unul cameră, ca să pot avea grijă de el şi să mă asigur că ceilalţi băieţi nu se deranjează l.'

' *Fă* te deranjează? întrebă Flora.

'Nu, nu chiar. A fost mai rău în vechea mea şcoală. Dar a fost mai uşor stai acolo, pentru că nimeni nu a anunţat cu adevărat. Am încercat să ne depărtăm aici într-o zi, dar domnul Carmichael punea notificări despre ce să facă dacă sirenele de raid aerian merg şi ne-a văzut pescuind de pe debarcader şi ne-a dat un skelping. Am vrea la merge Drept înapoi la şcoală şi scuza la domnisoara Anderson.

Încercând să păstreze o faţă sinceră, Flora a spus: „Ei bine, trebuie să mergi la şcoală. Şi fratele meu şi-a dorit mereu să iasă la pescuit, dar ştia să facă la sfârşit de săptămână şi în sărbători.'

— Unde e ta frate acum, domnişoară?

— El este în cel marina. Oprit pe unu de acestea navelor afară Acolo.' Ea a avut Nu idee unde se afla Ruaridh în acest moment. Ea spera că el era ancorat în siguranţă şi a încercat să nu se gândească la el patrulând apele ostile din nord, unde U- bărcile pândeau nevăzute în adâncuri.

„Vreau să intru în marina când voi fi mare”, a spus Stuart. — Davy poate vino şi tu şi vom fi împreună pe o navă. Poate putem fi la fel navă ca fratele tău.'

'Poate. Atâta timp cât rămâi la studii. Va trebui ştii tot felul de lucruri dacă vrei să te alături.

Ea le-a tăiat una alta felie de bannock şi şi-a umplut din nou paharele, amintindu-şi cum Ruaridh şi Alec stătuseră la masă exact aşa în acelaşi timp vârstă, lupirea jos al lor alimente inainte de alergare înapoi in afara la continua oricare ar fi aventura în care se îmbarcaseră în ziua aceea. Tocmai ajungea din nou pentru oala cu dulceaţă când un bum înăbuşit îi făcu pe toţi să se întoarcă spre cel fereastră.

'Ce a fost asta?' întrebă Davy, surprins să-şi

găsească vocea în cele din urmă. 'A fost aceasta A bombă, domnişoară? Sunt cel Nemţii invadează?

Flora s-a uitat peste lac, dar nu a putut vedea niciun semn evident un explozie la primul. La fel de ea privit, deşi, A penaj de întuneric fum

au apărut dincolo de insulă şi mai multe nave îşi schimbau cursul, îndreptându-se în direcţia gurii lacului.

'Eu nu cred acest lucru. Dar ceva se întâmplă. Nu-ţi face griji, spuse ea, zărind frica de pe chipul lui Davy. — Suntem mai bine protejaţi aici decât aproape oriunde altundeva in tara. Marina va avea grijă de noi. hai sa pune-ne ghetele şi du-te să vezi ce s-a întâmplat. Aici, poţi lua asta cu tine să mănânci pe drum. Totuşi, nu o lăsa să-ţi strice prânzul sau dna Carmichael va fi după mine!

În jurul lacului s-a auzit un zgomot de activitate, dar a fost imposibil a afla exact ce se întâmplă. Accentul principal părea să fie pe a punct afară dincolo cel gură de cel lac, întunecat de cel insulă. ei mers către cel dig, depăşit de A serie de militar vehicule acea accelerat pe lângă ei în aceeaşi direcţie.

O mică mulţime se adunase lângă dig. Flora o zări pe Bridie iar Mairi în gloată. 'Ce este?' ea a intrebat.

'Ei Spune este cel *Nelson* . Ea e lovit A A mea.'

O izbucnire de panică a inundat venele Florei. nava lui Alec. 'Cât de rău este? Are sa scufundat?

— Nu crede. Bridie ridică din umeri. — Dar nava e găurită. O să fie ia-le ceva timp să o aducă înăuntru.

Flora se albi la vederea unei flote de ambulanţe care mergeau repede drumul din tabără. Au oprit la capătul debarcaderului şi mai mulţi în uniformă bărbaţi a sărit afară, grăbindu-se la arunca medical provizii şi echipamentul într-o lansare în aşteptare. Au coborât pe scară pe zidul portului şi barca a ieşit cu viteză în lac de îndată ce ultimul dintre ei îşi luase locul.

'Acea nu uite bun.' Mairi încruntat.

Flora şi-a strâns mâinile frustrată că nu putea face nimic, neştiind dacă Alec ar putea fi printre victime.

— Eliberaţi drumul acum! Întoarce-te la casele tale! Tot personalul non-naval sunt la părăsi cel zonă imediat.' Domnul Carmichael agitat redirecţiona important, casca lui ARP ferm pe cap, afirmându-şi autoritatea. Apoi i-a văzut pe cei doi băieţi care ţopăiau din picior în picior, prins sus în cel entuziasm de cel dramă desfăşurarea pe cel apă. — Stuart şi David Ciocârlie, ce sunt tu face Aici?' el urlă. 'Obţine voi înşivă acasă imediat.'

Flora le-a zâmbit înţelegător şi a dat din cap. „Cel mai bine înapoi acum. Doamna Carmichael îşi va face griji pentru tine. Şi este aproape ora prânzului.' Ea încălţat lor blând către cel casa Următorul la cel dig.

Ea şi Mairi au mers cu Bridie până în casa familiei Macdonald. unde stăteau la poartă pentru o clipă, urmărind activitatea din afara lac. Dureros de încet, şi listare puternic la unu latură, cel vrac de cel *Nelson* trecu în vizor, flancat strâns de două distrugătoare, îndreptându-se spre port.

— Ştii, ar trebui să ne alăturăm, spuse Bridie. — Unul dintre marinarii pe care am fost vorbind cu de pe debarcader, a spus că îi recrutează pe Wrens. Se pare că au nevoie şoferi şi tot felul.

'Dar noi nu pot conduce,' ascuţit afară Flora.

Bridie flutură o mână dispreţuitor. 'Putem invata. Şi trebuie să existe alte lucruri putem face şi noi.

Mairi dădu din cap. 'Ea are dreptate. La urma urmei, nu putem să stăm şi să privim în timp ce navele sunt aruncate în aer chiar în pragul uşii noastre.

Flora se gândi la ambulanţele care se îndreptau spre debarcader. În cazul în care fie Ruaridh sau Alec aveau nevoie de ajutor, ea ar fi una dintre primele care vor răspunde. Inima ei tresări din nou în timp ce trimitea o rugăciune tăcută ca Alec să nu fie printre cei victime pe vasul rănit în timp ce acesta se strecura spre ţărm.

Gândul la bărbaţii răniţi a decis asta. 'În regulă. Vom merge aici dupa-amiaza atunci. Vino şi sună după prânz şi putem merge la tabără şi întreabă.

Lexie, 1978

Fiecare suprafaţă a sufrageriei mamei este plină de fotografii în rame. Inainte de la sosirea uraganului Daisy, au fost presărate cu turme de porţelan animale şi hoarde de bijuterii de sticlă, dar acestea au fost acum împachetate departe pentru păstrare. Daisy a stăpânit arta unui post surprinzător târâşul de comando şi capacitatea de a se ridica în picioare dacă există orice de care să te agăţi, deci tot ce este preţios şi care se poate sparge pe partea inferioară rafturi şi cel cafea masa are fost mutat la superior sol afară de cel modul ei de explorare a degetelor.

Tocmai am lăsat afară unul dintre micile ornamente de porţelan, un cal alb acesta a fost întotdeauna preferatul mamei. Îl ridic şi mângâie liniile lungi coama cu degetul meu arătător înainte de a o înlocui cu grijă între două dintre rame de poze.

Multe dintre fotografii sunt cu mine, în fiecare etapă a copilăriei mele şi apoi în cariera mea pe scenă: îi vorbesc lui Daisy şi se uită politicos la ele fiecare în timp ce o ridic pentru ca ea să vadă.

— Sunt eu cu găleata şi cazma mea pe plaja din golful Slaggan. Ne vom plimba acolo într-o zi de vară şi vom face un picnic, da? Şi aceasta este mama ta în spectacolul şcolii, cântând un solo. Una dintre cele de mai devreme etapă aparenţe. Acest unu arata ca *Carusel* – A publicitate fotografie de pe mine ca Louise Bigelow. Şi iată una drăguţă a mamii şi bunicii tale la Londra, vezi?

— Mmm? întreabă Daisy, arătând spre poză.

'Da, aşa e. Asta e mami. Şi bunica ta, Flora. Se loveşte că aproape că am putea trece drept surori, mama pare atât

de tânără în fotografie. Am împărţit aceleaşi bucle aurii ruşini, în cazul ei şterse puţin şi desenate într-o împletitură de nisip îngrijită, în timp ce a mea a căzut peste umeri. Eram in afara cel Teatru Regal în Drury BANDĂ, permanent în faţă de cel poster pentru

Producţia lui Piers din *A Chorus Line* în care tocmai îmi obţinisem rolul. daca tu Uită-te cu atenţie, poţi să-mi dai seama numele, pe care îl arată mama la. Numele meu de Londra, adică. Acele cursuri de dans erau ucigaşe, îmi amintesc; picioarele mele au fost dureroase luni de zile. Dar a meritat durerea. Cariera mea a început o traiectorie ascendentă atunci. Mi s-au dat roluri mai mari, extinzându-mi repertoriu.

În această fotografie văd că arăt radiantă. Fericirea mea a avut ceva de-a face cu noua producţie. A avut mult de-a face cu faptul că mama venise în vizită şi întotdeauna mi-a plăcut să-i arăt Londra, partajarea Ale mele nou viaţă cu a ei, care a fost sute de mile – ambii literal şi cele metaforice – de la Keeper's Cottage de pe malul Loch Ewe. Dar mai ales, îmi amintesc, eram plin de bucurie pentru că aşa eram l-am cunoscut recent pe Piers.

In cautarea la Ale mele faţă în cel fotografie, eu simt scuze pentru acea fată acum, cel fată eu a fost odată. Se simţea invincibilă, aurie, aleasă dintre atâtea altele cântăreţi şi actori. Nu ţinea seama de căderea care avea să vină.

Spectacolul a fost un hit. Cu primul meu pachet de plată, am fost la cumpărături şi mi-am cumpărat frumoasa jachetă de piele de căprioară pe care o râvnisem la fereastra butic eu a trecut fiecare zi pe Ale mele cale la cel teatru. The minut eu alunecat aceasta pe eu simţit ca A stea. Ca cineva cine ar fi făcut aceasta, A fată OMS a avut şi-a dat cu succes din umeri persoana anterioară şi a devenit altcineva cu totul. Şi acum atârnă în spatele dulapului, o piesă inutilă îmbrăcăminte care este complet nepotrivită locului în care m-am spălat, şifonată şi pătat, la fel de părăsit ca proprietarul ei. Chiar ar trebui să o iau ca să fie curăţată chimică, dar acea ar implica A zilei excursie la Inverness şi o alta zi la merge şi alege it up: gândul la benzină şi costul curăţeniei şi efortul ar trebui să o strâng pe Daisy în maşină să mă învingă.

Oftez şi aşez rama foto la loc pe bufet.

Daisy începe să se tulbure, de parcă ar putea simţi alunecarea în starea mea de spirit. eu aleg sus o alta fotografie. Acest unu este de mămică şi ea e purtare cel

întuneric uniformă de cel WRNS. The severitate de cel croită uniformă contraste cu cel informalitatea pozei ei, sprijinită de capota unui jeep militar, ea păr suflare în cel vânt. Ea ar fi avea fost despre douăzeci apoi, eu presupune. Cel mai frapant lucru la poză este însă expresia din ea ochi. La fel ca ai mei din fotografia anterioară, strălucesc, radiază cea mai pură bucurie în timp ce se uită la oricine face poza. înghit în sec ca lacrimi a ameninta la deversare pe la a lui Daisy aur roz bucle. mămică arata asa de fără griji,

chiar dacă trebuie să fi fost vremuri grele, acei ani de război. simt aproape sigur că persoana care a făcut fotografia a fost tatăl meu, deşi ştiu atât de puţin despre el. Îmi amintesc conversaţia mea cu Bridie Macdonald drumul zilele trecute şi mă întreb din nou ce ar putea fi că e atât de dezgustătoare a dezvălui. Data viitoare când trec pe lângă casa ei, mă voi invita şi o să o iau să-mi spună ce ştie ea, rezolv. Este istoria mea, la urma urmei, a părinţilor mei poveste.

Îmi trec vârful degetului peste conturul feţei mamei, uşor trasând contururile zâmbetului ei.

Da, cred, tatăl meu trebuie să fi fost cel din spatele camerei. Pentru că ştiu cât de mult l-a iubit. Nu era nimeni altcineva care să poată avea a făcut-o să arate aşa cale.

Floră, 1939

„Ridicaţi uşor piciorul de pe ambreiaj şi apăsaţi-l pe celălalt accelerator în acelaşi timp.

Camionul s-a trântit înainte, scoţând câteva butoaie de ulei care fusese stabilit pentru a marca un curs pentru practica de conducere.

„Hopa, scuze,' Bridie a spus vesel.

The locotenent în cel pasager scaun a oftat profund, hapsân cel frana de mana la aduce cel vehicul la A oprire inainte de este în vârstă conducător auto ar putea mai face ravagii. „Ar trebui să fiu plătit cu bani de pericol pentru această slujbă”, mormăi el. — Să-ţi înveţi Wrens să conduci este mult mai periculos decât dacă mă întrebaţi pe mine, fiind pe puntea unei nave care ţinează într-o furtună Force 8.

În spate, Flora şi Mairi s-au agăţat de marginea banchetei care a alergat de-a lungul lateralelor camionului şi a încercat să nu ţipe cu un amestec de râsete şi nervi.

'Dreapta, hai sa încerca acea din nou. Gândi despre Cum ta prieteni făcut aceasta. Încet şi blând. am spus ÎNCET!'

De data aceasta, cu un zgomot puternic al vitezelor, camionul a zguduit spre grup de cabane Nissen la marginea terenului de paradă, ocolind exact la timp la domnisoara cel taberei comandant, OMS a avut călcat afară la ceas cel proceduri.

— Oh, cred că mă pricep la chestia asta cu dublu decuplare acum, strigă Bridie peste vuietul motorului în timp ce bătea din ambele picioare jos pe pedale. — Lasă-mă doar să încerc asta din nou.

Locotenentul oftă încă o dată. Avea să fie încă un lung

dupa amiaza. — Să luăm o pauză, spuse el. Se întoarse să se adreseze Florei şi Mairi. — Voi doi puteţi merge şi vă prezentaţi la birou. Ai trecut. El a semnat numele lui pe partea de jos a câtorva formulare şi le-a predat. 'Da aceste la cel ofiţer la cel birou. Iad lăsa tu stiu care detaliu vei fi

atribuit la. Acum,' el a spus, contravântuire A mână împotriva cel bord şi cotitură înapoi la Bridie, 'Hai să-i dăm încă o dusă. . .'

Era întuneric în interiorul colibei de tablă, unde fusese amenajat un birou improvizat lângă o fereastră mică care permitea pătrunderea unui pătrat de lumină de iarnă. A luat un moment sau două pentru ca ochii Florei şi Mairi să se adapteze. Au făcut un pas înainte şi a oferit formularele ordonatorului care stătea la birou. Le-a luat fără un cuvânt şi începu să scrie detaliile fetelor pe carduri pentru a fi depuse. Odată ce a terminat, îşi ridică privirea spre ei. — Domnişoară Gordon. domnişoară Macleod. Raportaţi-vă la Hut Eight. Te vor aranja cu uniformele tale. Tu vei fi desemnat pentru sarcinile generale de conducere de zi cu zi şi ambulanţe când Necesar. Bun venit la Wrens.

Clipind în timp ce ieşiră înapoi în aer liber, Mairi îi zâmbi Floră. 'Am reusit!' Au privit o clipă cum pe terenul de paradă, Bridie a apărut la fi realizarea progres cu a ei conducere, de asemenea, negociind cel ulei tobe fără trimitere lor rulare în toate directii acum. — Arata ca ea ar putea fi alăturarea S.U.A curând. Şi există Colibă Opt.' Ea ascuţit la cel rând de recent clădiri construite la unu parte a cel mic dafin.

Un corn i-a făcut să se uite în jur. O maşină intrase în tabără, iar o siluetă în uniformă făcu cu mâna pentru a le atrage atenţia.

— Sunt Alec! exclamă Flora, bucuria luminându-i chipul ca lumina soarelui apă.

Se îndreptă spre ei, cu braţele întinse. — Flora, Mairi, te ai alăturat sus? Asta e minunat ştiri! Sunt bucuros Am alerga în tu deoarece eu avea ceva la spune tu, de asemenea. Sunt fiind atribuit la atribuţiile Aici, ajutand la comision cel port. Suntem avand nevoie A bun semnalizator şi Am a sugerat Ruaridh, deoarece el cunoaşte minciuna pământului şi fiecare centimetru din lac ca dosul mâinii lui. Nu este încă cert, dar sper că va fi transferat.'

Valul de speranţă din inima ei era atât de puternic, încât Flora nu putea vorbi.

Alec îi zâmbi. — Nu ar fi ceva? Toţi ne-am întors aici împreună, ca pe vremuri? S-ar putea chiar să fie acasă la

timp pentru Crăciun.'

— Asta ar fi cea mai bună veste posibilă, răspunse Flora, găsind-o voce din nou. — Îl am pe Ruaridh înapoi. Şi tu, Alec. Slavă Domnului tu nu a fost unul dintre cei răniţi când *Nelson* a fost aruncat în aer.

Împotriva cenuşii cerului şi a apelor de sub el, faţă şi părul ei strălucit, aprins de a ei zâmbet. Alec aruncat o privire jos la cel degetele de la picioare de a lui cizme, aparent conştient de sine toate de A brusc, a lui ca de obicei uşor încredere părăsindu-l. Dar apoi şi-a ridicat din nou ochii spre ai ei şi a luat-o curaj la Spune, — Există la fi A dans la cel hol pe Hogmanay. Voi cel Două dintre voi mergeţi? Aş putea veni să te iau, dacă vrei.

Flora ezită. — Va veni Diana pentru asta? întrebă ea, păstrând vocea ei uşoară.

Ochii lui Alec s-au întors la cizme şi faţa i s-a îmbujorat uşor. El clătină din cap. — Mi-e teamă să spun că domnişoara Kingsley-Scott ne-a rupt logodnă. Ea e întâlnit cineva altfel în Londra, cineva mai degraba Mai mult important decât un simplu sublocotenent repartizat la sticks.

Flora şi-a băgat o şuviţă de păr rătăcită înapoi în împletitură. — Ei bine, îmi pare rău a auzi asta.' Cuvintele ei au dezminţit uşurarea pe care o simţea. Era un pic surprinsă de puterea acelui sentiment, dar şi-a spus că era doar acel Alec cu siguranţă a meritat pe cineva cu ceva mai multă căldură despre ea. Ea şi Mairi schimbă o privire, iar Mairi dădu din cap. — Dansul ar fi grandios. Multumesc tu. Şi Alec... Flora se întrerupse, încercând să găsească cuvintele, copleşită de emoţie o singura data din nou. A avut la face do cu A simplu, — Mulţumesc tu pentru recomandarea Ruaridh, de asemenea. Va fi fi bun la avea cel pereche de tu în condiţii de siguranţă înapoi pe uscat.'

I-a salutat inteligent, apoi s-a întors pe călcâie şi a plecat spre raportează-i ofiţerului său de comandă, întorcându-se o singură dată înapoi pentru a arunca o privire peste a lui umăr la fete în timp ce se îndreptau spre cealaltă parte a tabără să-şi adune uniformele.

În ajunul Anului Nou sala s-a umplut rapid, din ce în ce mai mulţi bărbaţi a sosit, după ce ne-am oprit la barul din hotelul Aultbea pentru o halbă sau două, strigând salutări şi plesnind pe spatele colegilor lor. Au existat nişte chipuri

pe care Flora le-a recunoscut din tabără şi multe altele care erau străini, recent întors de la îndatoririle pe mare.

Alec a avut foarte galant colectate Floră, Mairi şi Bridie pentru cel Hogmanay dansează şi i-a condus în sală, păstrându-şi noul fluturat coafuri şi cu grija presat fuste. El găsite lor scaune şi adus lor băuturi, Introducand lor la niste de a lui coleg ofiţeri. A mic grup

începu să se acorde la capătul îndepărtat al sălii, notele unei lăutări ridicându-se deasupra bubuiatul vocilor.

Al Florei faţă aprins sus la cel vedere de a ei frate intrând cel hol cu A fată pe a lui braţ. Asa de asta e Unde el ar fi a dispărut oprit la mai devreme; ea ar fi gând el trebuie sa fi rubrica pentru cel hotel, a caror recent rebotezat „Taverna Jellyjar” devenise un loc popular de adunare pentru personalul naval. Borcanele cu jeleu şi gem în cauză fuseseră presate pentru a fi folosite când hotelul a avut alerga afară de ochelari, la satisface cel creşte în cerere din însetat soldaţi şi marinari, aşa că oamenii începuseră să aducă tot ce puteau să stea al lor mâinile pe la fi umplut cu bere. Ruaridh a avut spuse a ei acea unu in mod deosebit întreprinzător sublocotenent a avut a reuşit la convinge domnisoara Cameron, doamna de poştă, să se despartă de unul dintre borcanele mari dragi care stăteau acum goale pe raftul magazinului ei, de când raţionalizarea zahărului vino în. The borcan ar putea fi umplut cu mai multe halbe de bere şi a trecut în jurul între acestea OMS nu a avut a reuşit la găsi A potrivit baut vas propriu.

Când Ruaridh şi întâlnirea lui se apropiau, Alec s-a ridicat şi i-a strâns mâna. 'Buna ziua, Alec. Mairi. Bridie. Ruaridh dădu din cap către cel fetelor. 'Acest este
Wendy. Şi asta e Ale mele sora, Floră. la Wendy A Wren, de asemenea.'

— Încântat să vă cunosc pe toţi, a spus ea radiant. — Am auzit multe despre tine.

Floră se întreba scurt când cel pereche a avut găsite timp pentru astfel de discuţii. Ruaridh părea să fi fost foarte ocupat în ultima vreme, la postul lui la staţia de semnalizare de pe dealul dincolo de Ferma Tournaig la orice oră, retransmitent directii la masa de navele care manevrează în lac de mai jos.

— Wendy este meteorolog, explică el. — Trebuie să accepte vremea lecturi sus la staţia de semnalizare. Acolo ne-am intalnit.'

Flora zâmbi, bănuţul scăzând.

Trupa a auzit o melodie de dans şi Alec şi-a întins mâna. — Ar fi mă onoraţi cu primul dans, domnişoară

Gordon?

'De ce, aş fi Încântat la, Locotenent Mackenzie-Grant, Floră răspuns, razand la formalitatea lui.

ei alăturat cel general val pe la cel dans podea, care a fost repede bătătorit cu cupluri. Floră a zâmbit peste la Mairi şi Bridie OMS au fost dansând cu o pereche de ofiţeri. Urmându-i privirea, Alec se aplecă spre ea ureche şi şopti: „Bine. Acum nu trebuie să fiu politicos şi să-i întreb şi pe ei. Aş prefera să petrec seara doar dansând cu tine.

Flora spera că înroşirea de pe obrajii ei va fi atribuită dans şi cel căldură în cel aglomerat hol. Ea ar fi găsite se gândire despre Alec A Grozav afacere in ultimul timp, in cautarea afară pentru -l la cel tabără când ea a fost feribot personal înapoi şi mai departe la cel dig şi sperând acea unu zi s-ar putea dovedi a fi pasagerul pe care ea o aduna. Nu era nimeni altfel ar fi vrut să danseze. Îi ţinea mâna puţin mai strâns la fel de curentul al dans purtat ei de-a lungul în ea curgere.

The zgomot şi cel căldură reverberat în cel acoperit cu tablă hol la fel de cel seara se apropia şi miezul nopţii se apropia. Apoi liderul trupei s-a oprit cel muzică şi toata lumea strigat afară cel numărătoarea inversă la fel de cel mâinile de cel ceasul a bifat spre 1940. Şi apoi au fost ovaţii şi săruturi ca a Piper s-a alăturat trupei şi a lovit „Auld Lang Syne”.

'A bun nou an,' Floră şoptit la Alec.

Fără un cuvânt, o trase aproape, cu braţele lui un refugiu liniştit în mijloc a vocilor ridicate în cântec şi sărbătoare şi pentru o clipă şi-a imaginat ei să fie singuri, cei doi au rămas părăsiţi pe insula lor de tăcere într-o mare de sunet.

„Vino şi uite la acest!' a venit A strigăt din cel uşă, şi cel petrecăreţii s-au prăbuşit din interiorul luminat puternic în noaptea liniştită de ger. Dincolo de ţărm, pe întunericul lacului, luminile străluceau din fiecare nava ancorata acolo. A fost o afişare trecătoare – nu puteau risca să dea departe al lor poziţie, chiar pe Nou Ani ajun – dar A Sclipitor unu.

Deşi nu avea nevoie de descifrare, Ruaridh le-a tradus mesajul. 'Fericit Nou An.'

În sală, trupa a continuat să cânte şi au plecat câţiva petrecăreţi înapoi din nou la dans pe deja picioarele obosite. Alţii a început la derivă departe.

— Ar fi tu ca la stau pe?' Alec a întrebat Floră.

Ea s-a scuturat a ei cap. „Eu nu pot. eu promis Tata aş fi Acasă. eu stiu iad fi aştept, aşa că ar fi bine să cobor.

„Vino pe apoi, Bolnav conduce tu înapoi. eu stiu, hai sa primul picior -l împreună!'

Flora râse. — I-ar plăcea asta. Dar nu avem nici tort,

nici cărbune nici whisky, aşa că nu va fi un prim-plan.

„Ne vom opri la mine acasă pe drum şi vom lua câteva lucruri. Ar fi bine să o facem cum trebuie, dacă este să aducem noroc la Cabana Keeper pentru an înainte. Haide, hai merge!'

Ruaridh, Bridie şi Mairi toate a refuzat cel oferi de A lift Acasă, preferând la stau pe la cel parte, care a fost arătând Nu semne de final doar totuşi, aşa că Flora şi Alec s-au urcat în maşina lui şi au mers în viteză de-a lungul golului drumul spre Casa Ardtuath.

Chiar dacă porţile către casa mare erau rareori închise, formale lor măreţia era o reamintire dură că se deosebea de cei văruiţi cabane care erau cei mai apropiati vecini ai ei. Pini falnici aliniau drumul, ştergerea afară cel noapte cer cu A întuneric de al lor propriu, ascunderea cel casa din comunitatea care o inconjoara.

În partea de sus a unităţii, Alec a oprit motorul, ridicând privirea către ferestre, care, pentru ochii Florei, păreau să se afle în spatele penei acoperiri. — Mai bine nu-mi trezesc părinţii dacă sunt deja în patul lor, el şoptit.

S-au strecurat pe o uşă laterală, păşind din prospeţimea clar noapte aer prin A întunecat cizme cameră şi în cel căldură de cel bucătărie vastă. De peste hol, sunetul slab al muzicii îi făcu pe amândoi pauză. Ducându-şi un deget la buze, Alec îi făcu semn Florei să-l urmeze. Ea a ezitat înainte de a păşi pe uşă în partea mai formală a cel casa. Aceasta simţit ciudat fiind Acolo cu -l acum acea al lor relaţie a fost schimbându-se. El a fost asa de încrezător, asa de sigur de sine în a lui mare Acasă, în timp ce cornişa împodobită şi mobilierul antic greu din hol părea că apasă asupra ei din toate părţile, înăbuşindu-i şi constrângându-i simţul obişnuit al uşura. Dar ea a luat A adânc suflare şi traversat cel divide, cel verde postav uşa se închidea în spatele ei cu o bufnitură uşoară.

A împins uşa bibliotecii şi încordarile unui nocturn Debussy îi trase peste prag în cameră. Într-un fotoliu lângă un foc al cărei jar ardea jos, mama lui Alec stătea cu mâinile încrucişate în ea poală, cu capul sprijinit de o aripă a scaunului în timp ce asculta gramofon.

'Buna ziua, ma,' a spus Alec blând.

Se întoarse să-i înfrunte, privirea îndepărtată – şi destul de tristă – din ochii ei transformându-se într-un zâmbet la vederea fiului ei.

— Alec? Şi Floră de asemenea – Cum minunat.'

'A bun nou an, doamnă Helen,' Floră a spus, sentiment ea a avut intrus într-un moment privat. La lumina focului, ea observă câteva fire de argint strălucind în doamnă a lui Helen păr, netezit înapoi în este ca de obicei elegant chignon. Acolo a avut fost A uite de singurătate în a ei întuneric ochi acea a avut

uimit Floră. Cu siguranţă ea trebuie sa fi sentiment Mai puţin izolat acum acea a ei soţul se întorsese la Casa Ardtuath?

— Şi vouă amândurora, dragii mei. Cum a fost dansul? 'Aceasta a fost distracţie, multumesc tu,' răspuns Floră politicos.

— Tata e deja în pat? întrebă Alec.

Mama lui dădu din cap. 'El era obosit. De atunci a fost atât de ocupat la Londra Crăciun, închiderea casei de acolo. Se întoarse spre Flora. — Sunt sigur că dvs tatăl ţi-a spus că soţul meu a decis să rămână la Ardtuath acum, ceea ce vine la fel de A mare relief la S.U.A toate. de la Londra astfel de A ţintă pentru cel germani. Ce lux va fi pentru mine să am acasă ambii bărbaţi. Cel puţin asta Războiul prelungit are unul sau două avantaje.

Alec traversă camera către mama lui şi se aplecă să o sărute pe obraz. — O să o iau pe Flora acasă. Dar ne-am gândit să ne oprim oprit Aici pe modul de a strânge o parte din tortul de Crăciun şi poate o sticlă de whisky pentru Iain primul pas.'

'Bun idee. Ajutor voi înşivă; cel tort în cel cămară.'

Înregistrarea s-a încheiat, acul trosnind slab, iar ea întinse mâna Închide-l. De la etaj au venit o serie de paşi grei care traversau scânduri de podea. La auzul sunetului, Lady Helen încremeni o clipă. Apoi ea s-a ridicat, coborând vocea în timp ce spuse: — Totuşi, nu-l deranja pe tatăl tău, Alec. Tu stiu cum poate fi. Ar fi bine să mă duc şi eu în pat. Noapte bună, Floră.' Ea a ezitat, apoi a păşit spre o masă laterală unde sticlele şi ochelari stătea în picioare pe A argint tavă. 'Aici,' ea a spus, cules sus A sticla de whisky. — Dă-i asta lui Iain. Cu siguranţă l-a câştigat, cu toată munca în plus se descurca prin mosie. Cerul ştie cum am putea administra fără el acum nu avem niciun factor.

Floră şoptit A multumesc tu şi apoi doamnă Helen in liniste introdus ei înapoi în bucătărie, închizând uşor uşa în urma lor. Au auzit ea făcându-şi drum la etaj şi apoi zgomotul scăzut al vocii lui Sir Charles, intrebare, urmat langa moale, tonuri calmatoare de răspunsul ei.

Alec a tăiat o felie generoasă de tort cu fructe şi a pus-o într-un coş de răchită, apoi adăugat A bulgăre de

cărbune din cel scuttle Următorul la cel gamă, ambalaj aceasta în o bucată de ziar. Flora a cuibărit sticla de whisky lângă tort şi dădu din cap ca Alec gesticulă în tăcere catre uşă.

Ieşind afară, respiraţia lor atârna în norii albi în noaptea rece aer. Au intrat maşina şi Alec dă drumul frânei de mână, coborând liber

mersul pe sub baldachinul ramurilor de pin întunecate, doar pornind motorul odată ajunseră aproape la drum.

Când au ieşit de sub copaci, întorcându-se spre nord, amândoi ei gâfâiră de uimire. Căci în timp ce le-au fost întors spatele, cei negrul cerului nopţii fusese drapat cu perdele de lumină care se umflau şi se ridică deasupra orizontului îndepărtat.

Alec a tras pe marginea drumului. — Cum e asta pentru un Hogmanay spectacol?'

Ochii Florei străluceau când foile de culoare se transformau din verde în argintiu şi inapoi din nou. 'Pana si Pana de curent nu poate opri Auroră boreală.'

Privind încă drept înainte către orizontul nordic, ea a strecurat-o mâna în a lui, iar degetele lui s-au îndoit strâns în jurul ei, în timp ce stăteau în tăcere, privind afişajul. Strălucirea eterică a scăldat peisajul, transformându-se dealurile familiare într-o altă lume misterioasă care înconjoară apele loch, care reflecta culorile învolburate în adâncurile lor.

În cele din urmă, fâşiile dansante de lumină au început să se estompeze, devenind mai slabe ca stelele nopţii au revendicat cerul, iar reflexiile finale ale colorate fire s-a scufundat în apă întunecată.

Alec se întoarse în scaunul lui să se uite la Flora, uitându-se în timp ce ea se uita la ultimul a palidului strălucire verde ca a murit.

'Vrei să ieşi cu mine? Data viitoare când avem amândoi o zi liberă? Am putea merge la plaja de la Firemore, sau poate Slaggan Bay, dacă e bine. Îţi aminteşti când ne-am plimbat acolo cu tatăl tău în toate acele veri în urmă?'

Ea dădu din cap. 'Aceasta a fost August, eu gândi,' ea amintit. 'Doar inainte de tu au fost despre la merge departe la şcoală pentru cel primul timp. Ruaridh căzut în cel a arde şi a fost înmuiat. Am vrea la răspândire a lui lucruri pe A stâncă la uscat. Dar apoi noi toate încheiat sus în cel mare oricum. Aceasta a fost A cald suficient zi acea aceasta nu a făcut-o contează.' 'Bine, noi nu va fi înot la acest timp de an, asta e garantat, dar am putea face un picnic dacă ne încheiem bine. A tăcut pentru câteva momente, pierdute în gânduri. Apoi a

întrebat-o: „Mai ai piciorul cal de porţelan?

— Desigur, spuse Flora. — Îl păstrez pe şemineu.

Nu era nevoie să spună mai mult, deşi îşi amintea clar ziua în urmă cu toţi aceşti ani în care se dusese să adune conuri de pin pentru foc pădurea de deasupra Casei Ardtuath. Auzise un zgomot, un suspine înăbuşit, venind din cel grajduri, şi a avut privit în la găsi -l stând cu a lui înapoi împotriva

cel stare brută scânduri de cel a lui garron stand, a lui faţă îngropat în a lui mâinile. Aceasta a fost cel ziua în care urma să fie trimis la o şcoală pregătitoare din sud, primară locală nemaifiind considerat potrivit pentru fiul lairdului.

Când se apropia, poneiul alb îşi atârna botul lat peste jumătate de uşă, de parcă ar fi încercat să-l mângâie pe băiatul care plângea. Fără cuvinte, stătuse jos lângă Alec şi a pune A mână pe a lui umăr. El ar fi ridicat a lui cap apoi, trăgându-şi dosul mâinii peste ochi pentru a scăpa de lacrimile care şi-a pătat faţa, furios şi stânjenit că a fost văzut.

— Nu va mai fi niciodată la fel, nu-i aşa? o întrebase el, a lui angoasa sfărâmare cel margini de a lui voce. 'Totul e mergând la Schimbare.'

— Poate că unele lucruri se vor schimba. Dar asta va fi mereu aici, a spus ea spuse, arătând spre vederea dincolo de uşa grajdului. — Lacul şi dealurile. Şi vom fi mereu aici, Ruaridh şi garronul şi cu mine.

Încuviinţase încet din cap, apoi înghiţise din greu şi îşi îndreptase umerii. — Te rog, nu ai putea spune că m-ai văzut aici?

Ea nu a vorbit, doar a întins mâna lui şi a strâns-o printr-o răspuns.

Se ridicase atunci, scoţând paiele de pe jachetă şi chemase un zâmbet apos. — Ne vedem de Crăciun? el a spus.

Ea ar fi dădu din cap. — Va fi a zbura de, vei vedea.'

Când el ar fi întors pentru cel sarbatori, el a avut într-adevăr schimbat. El părea mai sigur, discutând fericit despre noii săi prieteni de la şcoală, the încercări şi necazuri implicate în a trebui să înveţe latina şi franceza şi a lui sper că va fi selectat pentru echipa de rugby al doilea XV. Nici unul dintre ei pomenise din nou vreodată întâlnirea din grajd. Dar în acel Crăciun dimineaţa când Flora s-a dus să aducă o mână de beţe pentru foc, ar fi făcut-o a găsit în prag o grămadă mică de cadouri împachetate stângaci. Acolo a fost un cizme de lemn pentru Iain pe care Alec transpirase în lemnul lui cursuri la şcoală şi un briceag îngrijit cu mâner de corn pentru Ruaridh. Si pentru Flora, acolo era micuţul cal alb de porţelan cu

coama blondă pe care l-ar fi avut pretuit de atunci.

Acum, i-a adus mâna la buze, sărutând-o uşor înainte de a desena a ei la -l şi sărutând a ei Mai mult profund. Apoi, cu A suspin acea a fost A amestec ciudat, tremurător de bucurie şi regret, a repornit maşina. 'Mai bine du-te acasă, sau Iain te va căuta cu puşca lui. eu nu ar fi vreau să fiu omul în vizorul lui!

Ea a râs blând. „Eu gândi tu esti probabil cel numai om el nu ar fi trage în. Are încredere în tine.

— Şi tu, Flora? Ai încredere şi în mine?

Ea privit în cel cerneală-negru adâncimi de a lui ochi şi răspuns, 'Mereu, Alec. Întotdeauna am avut încredere în tine.

Lexie, 1978

La următoarea mea plimbare până la magazin, mă opresc la Bridie's. Ea arata A pic tresărit la vedea pe mine permanent la a ei uşă. aş fost sperând ea ne-ar putea cere să intrăm, frământându-ne pe Daisy ca de obicei, şi să mă aşeze astfel încât ea mi-ar putea spune amintirile ei din anii de război – şi ale mamei şi ale tatălui meu poveste în special – la o ceaşcă de ceai. Dar bănuiala mea că ea se fereşte acea conversaţie specială confortabilă se cristalizează puţin mai mult atunci când ea nu face acest lucru. În schimb, îşi ridică haina de pe cârligul de lângă uşa ei de la intrare, spunând: „Ce timp bun! Sunt plecat la debarcader să văd dacă pot să prind Davy inainte de el ia cel barcă afară. Iad a pune afară A linia pentru niste macrou dacă Il intreb. Putem lua şi pentru tine, dacă vrei? Şi Daisy, ai dori un peşte proaspăt bun pentru ceaiul tău? Creşti atât de repede, aşa că eşti, aşa eşti!'

Îmi dau din nou impresia că aceasta nu este doar vorbăria ei obişnuită. Nu este la toţi ca Bridie Macdonald să rateze şansa de a afla mai multe despre Îmi pare rău ansamblu de circumstanţe care m-au dus înapoi pe malul Lacului Oaie. Aşa că interesul meu este stârnit şi mai mult cu privire la ceea ce ascunde ea de la mine.

Până acum, m-am simţit un pic ca o lapa când sunt în compania ei, stăpânindu-mi din greu sentimentul meu de ruşine în timp ce ea a încercat să preţuiască mai mult fragmente afară de pe mine. Dar ea este, aparent, in aceeasi masura adept la clamping sus. Va fi nevoie de puţină mai multă răbdare pentru a-i convinge să scoată informaţii de la ea, pot vedea. Sunt neruşinat pregătit să-mi folosesc fiica ca momeală, dacă este nevoie. Astfel incat noi

mergi de-a lungul debarcaderul, eu fă-mi mişcarea.

— Bridie, mi-ar plăcea să o aduc pe Daisy la a ta într-o după-amiază. Ea primeşte puţin plictisit blocat în cabana când este un interior zi.'

„Ei bine, cu siguranţă am avut câteva dintre acestea săptămâna trecută”, răspunde ea. 'Ce A vânt puternic aceasta a fost suflare la cel sfârşit de săptămână! eu nu a făcut-o a stabilit picior afară de Ale mele

faţă uşă.'

Refuzând să fiu deviat atât de uşor când vorbesc despre vreme, merg mai departe hotărât. — Da, deci am putea veni cândva? Doar spune orice zi costume tu – eu avea nimic mergând pe. Tu au fost asa de drăguţ la fel de la oferi. Şi mi-ar face bine să am o conversaţie între adulţi pentru o schimbare.

Blocat acum şi incapabil să reziste gândului de timp cu Daisy, ea muşcă. — Ei bine, mi-ar plăcea să vă văd pe cei doi, desigur. Ce ziceti Joi? Ai putea veni vreo trei, odată ce micuţul o va avea dupa pranz pui de somn?'

— Joi la trei ar fi perfect. Mulţumesc, Bridie.

— Bine, asta e rezolvat atunci. Şi iată-l pe Davy, uite. Am ajuns tocmai la timp. Ea valuri energic la captură a lui Atenţie la fel de el pregăteşte la turnat oprit din cel pe chei. El standuri pe cel punte de a lui barcă, a caror Nume eu acum vedea este Bonnie *Stuart* , îmbrăcată din cap până în picioare într-un set serios de piei de ulei completată cu o vestă de salvare portocalie.

„Bună dimineaţa, doamnelor”, ne salută, cu un zâmbet timid.

Barca trage de frânghie, pe care o ţine încordată în jurul acostării bolard, de parcă vasul ar fi nerăbdător să iasă în valuri aruncându-se capetele lor albe dincolo de suba insulei.

Briza puternică miroase a alge marine şi a ploii care a trecut recent; aceasta suflă buclele lui Daisy în toate direcţiile unde scapă de sub tammy de lână pe care l-am tras în jos ferm pentru a-i menţine urechile calde. Ea chicoteşte şi îşi întinde mâinile spre barcă, repetând cu entuziasm cuvântul ei preferat: „Liliac”.

— Uite fata deşteaptă, răcneşte Bridie. — Auzi asta, Davy? Ea e pornire să vorbesc acum.

El se întinde să-i strângă mâna, degetele ei arătând ca o stea de mare minusculă îi strâng degetul mare, uzat de vreme. — Ei bine, una din zilele astea când cel vremea A pic mai blând Bolnav lua tu afară pentru A întoarce pe cel apă, pot fi. Dacă ai vrea? Se uită la mine, nesigur.

— Am vrea dragoste acea.'

— Lexie tocmai îmi spunea că îşi doreşte să iasă puţin

mai mult acum ea şi Daisy sunt s-a stabilit, Bridie clopoţeii în entuziasm.

Încerc să mă abţin să-i arunc o privire iritată la această reformulare din recunoaşterea mea recentă la ea că febra cabinei s-a instalat la Al gardianului cabana.

— Da, ei bine, cu siguranţă nu este nimic ca o oră sau două pe lac aruncă în aer pânzele de păianjen, spune Davy. — Te voi anunţa când va fi un calm fereastră în vreme.'

Bridie îşi comandă câteva macrou proaspete drăguţe pentru fiecare dintre ele S.U.A iar Davy dă din cap şi face cu mâna în timp ce se îndepărtează.

— Acum, spune Bridie, evident mulţumită de munca ei de dimineaţă. — Ei bine, te voi lăsa să intri în magazin. Şi vă voi vedea pe voi doi Joi, cum am spus.

— Mulţumesc, Bridie, abia aştept.

Când mă întorc să deschid uşa magazinului, mă uit înapoi de-a lungul drumului, şi nu pot să nu observăm că în loc să continue spre casa ei, Bridie Macdonald are întors în la A vecini Poartă şi este grăbindu-se cu intenţionat trepte sus cel cale a ciocani la cel vopsit în galben faţă uşă.

Ajung prompt la ora trei joi, aşa cum am stabilit, cu Daisy în căruciorul ei. Dar când mă întorc la poarta lui Bridie, îmi dau seama că am fost depăşit. Stând la uşa din faţă este un alt cărucior. ar trebui sa am stiut: noi, lapaiele, nu renuntam usor la secretele noastre. Eu bat, şi Bridie deschide uşa.

'Intră, intră! Şi uite, Elspeth şi Jack sunt şi ei aici. eu gând aceasta ar fi Grozav pentru Margaretă la avea A prietene de a ei proprii vârstă la Joaca cu. Şi, bineînţeles, tu şi Elspeth mergeţi cu mult înapoi. Îmi amintesc că l-am văzut pe doi dintre voi coborând din autobuzul şcolar şi stând de vorbă de mulţi ani la Stop, ploaie sau strălucire, inainte de tu a mers ta separa moduri Acasă la ta mamii. Prieteni atât de grozavi, aţi fost întotdeauna.

Privind expresia politicos blândă de pe chipul lui Elspeth, mă întreb dacă ea e fost presa-ganged în acest vesel dupa amiaza Joaca Data sau fie că a venit de bunăvoie. Pentru că am *fost* prieteni buni, cândva. Am stat unul lângă altul în mica şcoală primară din sat, singurii doi fetele din grupul nostru de ani. Ne-am ţinut împotriva copiilor mai mari când mersul a devenit zbuciumat şi ne-am mutat împreună la şcoala mare, împărţind cel dimineaţă şi

seară autobuz călătorii la fel de bine la fel de al nostru bătătorit prânzurile şi răspunsurile la temele noastre. În spectacolul şcolii, ea a fost mereu acolo cel cor in spate pe mine când eu cântat Ale mele solo-uri şi aceasta a fost a ei încurajare,

sub formă de îndrăzneală, asta mă făcuse să încerc una dintre părţile principale din locul intai.

La şaptesprezece ani, vieţile noastre ne-au dus pe căi separate. A mea a fost drumul spre Londra şi un loc de bursă la o şcoală de arte spectacolului; al ei era drumul de pe malul lacului care ne era deja atât de familiar pentru amândoi. Ea a primit un loc de muncă în spatele barului de la hotel şi a făcut un curs prin corespondenţă de contabilitate în a ei de rezervă timp, lucru a ei cale sus la A mai bine plătite administrativ poziţie în spatele biroului de recepţie. Am pierdut legătura la scurt timp după aceea, deşi Am auzit de la mama despre logodna şi căsătoria ei cu câţiva ani în urmă Andy McKinnes, cine ar fi fost în cel an de mai sus S.U.A la şcoală, şi cel sosirea ulterioară a micuţului Jack.

văzând Elspeth acum, în genunchi pe cel galben-şi-maro vârtejele de Covorul sufrageriei lui Bridie în timp ce îi arată fiului ei imaginile dintr-o carte de cântece, mă simt vinovat în tot felul de feluri. Mă simt vinovat că am plecat şi ea a stat. Mă simt vinovat că nu am fost un prieten mai bun – nici măcar o dată am invitat-o să stea cu mine la Londra. Mă simt vinovat că eu am fost acela care s-a oprit din scris, răspunzând scrisorilor ei lungi cu mai scurte şi note mai scurte şi apoi doar cărţi poştale ocazionale înfăţişând Big Ben şi Carnaby Street, înainte ca corespondenţa noastră să se diminueze şi să moară cu totul în absenţa oricărui temei comun. Amintindu-ne de întâlnirea noastră din Cumpărături cu câteva săptămâni în urmă, mă simt vinovat, de asemenea, că ei calm, mamă competentă aptitudini a pune A mea la ruşine. Şi, la fel de cel minuscul solitaire diamant în a ei logodnă inel prinde cel uşoară când ea se întoarce A pagină de cel imagine carte, mă simt vinovat că a făcut toată logodna – căsătorie – copilul lucru în maniera acceptată social, în timp ce am reuşit să fac o mizerie completă.

Ea îmi zâmbeşte, ţinându-şi părul după ureche într-un manierism de care îmi amintesc viu din anii noştri adolescenţei, răcoarea ei dezgheţându-se doar a puţin la vederea lui Daisy echilibrată pe şoldul meu.

— Bună, Lexie. Şi bună, dragă Daisy, vrei să vii şi te

uiţi la cartea asta cu Jack?

Margaretă sondaje cel pereche de lor, cu ochi rotunzi şi serios, inainte de ajungând la decizia că aceasta pare o oportunitate de distracţie şi întinzându-şi braţele spre podea. Îngenunch şi eu pe covor şi Elspeth întoarce cartea pentru ca Daisy să poată vedea imaginile.

— Nu e grozav! Ştiam că se vor descurca ca o casă în flăcări, Bridie clăcâituri din cel intrare. 'Acum apoi, cel Două de lor poate sa obţine cunoscut

în timp ce eu fac ceaiul. Ea pleacă cu forţă în bucătărie, mulţumită că ea întâlnirea socială a început atât de bine.

Desigur, cu Elspeth aici, nu o voi putea întreba pe Bridie despre mine istoria părinţilor aşa cum am sperat să fac. De fapt, ea a reuşit inteligent să se întoarcă mesele de pe mine. Cu ajutorul unui aliat care mă cunoaşte atât de bine de ani de zile inainte de, acest este cel perfect oportunitate pentru a ei la întrebare *pe mine* despre Ale mele trecutul apropiat.

Fără răutate, trebuie să i-o dau. Bridie Macdonald nu este o proastă. Dar cel cale la premiu A lapa oprit A stâncă este la captură aceasta pe nesimţite, asa de poate unu de aceste zile Bolnav obţine cel adevăr afară de a ei, când a ei paznic este jos. eu doar trebuie să aveţi răbdare şi să aşteptaţi momentul potrivit.

Forţându-mă să zâmbesc, o adun pe Daisy în poală şi mă alătur încet A rundă de — Pop Merge cel Nevăstuică', conştient de cel rugozitate de Ale mele cântând. Dacă Elspeth este uimit acea acest este toate asta e stânga de cel voce acea odată ce a umplut teatrele din West End, este destul de politicoasă încât să nu o arate. Bridie, ca se întoarce cu o tavă cu ceşti de ceai şi un ulcior de dovleac portocale, este mai puţin plin de tact.

„Este încântător să aud camera plină de chicotele înţărcaţilor”, spune ea, turnând suc în paharele pentru copii pe care le-am adus cu noi. 'Si al tau cântând din nou, de asemenea, Lexie. eu tine minte când tu cântat cel solo la cel Concert de colinde de Crăciun când aveai doar şapte ani. Mama ta a fost aşa nervos pentru tine prima dată, am crezut că va izbucni. Şi până ai face-o terminat Acolo wisnae A uscat ochi în cel hol. Tu au fost Notă perfect!'

eu Ajutor Margaretă lift cel ceaşcă şi băutură, atent nu la deversare portocale suc de fructe pe cel învolburat covor. 'Sunt frică in zilele de azi Ale mele cântând aduce lacrimi la ochii oamenilor din motivul opus, spun eu, încercând să abat angoasa pe care o am. simt cu umor.

'Ce s-a întâmplat?' întreabă Elspeth, de fapt.

„Mi-am suprasolicitat vocea. Leziuni dezvoltate pe corzile mele vocale. am avut o operaţie, dar nu a funcţionat, a lăsat prea mult ţesut cicatricial. Deci asta e,

mea cântând cariera încheiată.

'Voi ei recupera în timp?'

eu scutura Ale mele cap în tăcere, nu încrezător cuvinte.

— Păcat, spune Elspeth, tonul cuvintelor ei se înmuiază puţin. — O pauză grea.

Mă întorc spre Bridie, care se agita cu ceainic, recunoscătoare pentru distragere a atenţiei, care dă pe mine A moment la clipi cel lacrimi din Ale mele ochi. 'Doar

lapte, mulţumesc, Bridie. Întorcându-mă să sterg bărbia lui Daisy cu un şerveţel, spun: — Ar fi toate avea schimbat în orice caz cu acest unu pe cel cale. Acolo sunt din belşug de cântăreţi care stau la coadă pentru a păşi pe scena din West End, care nici nu sunt gravidă sau legat cu un copil.'

Bridie se aşează pe canapea şi am impresia că e pregătindu-se să se lanseze într-o serie de întrebări care să-i facă pe spanioli Inchiziţia arată ca o conversaţie confortabilă la şemineu.

În mod neaşteptat, însă, Elspeth vine în ajutor, schimbându-se cu tact cel subiect şi obtinerea pe mine oprit cel cârlig. 'Tu stiu, există A grup de joacă tu ai putea aduce-o pe Daisy la, dacă vrei, doar eu şi alţi câţiva tineri mamici OMS obţine împreună la unu a altuia case pe A vineri dimineaţă. De maine Ale mele întoarce la gazdă, asa de ai face fi Bine ati venit la vino împreună.'

eu trage a ei A recunoscător privire. — Aş vrea dragoste acea. Şi eu stiu Margaretă ar de asemenea.'

Jack este ocupat postare puzzle bucăţi în cel în formă dreaptă găuri în A minge de plastic cu încrederea familiarităţii, în timp ce Daisy oferă cu ajutor el bucăţi de Lego prin propria ei contribuţie. El o ignoră la început, intenţionat asupra muncii lui, dar în cele din urmă îi oferă un zâmbet timid şi ia blocul oferit, trecându-l printr-una dintre găuri. Daisy imediat îi oferă încă unul şi chicoteşte, dându-şi seama că aici este o noutate bună joc.

„Se înţeleg bine, destul de bine”, spune Elspeth zâmbind şi Simt mai mult gheaţa dezgheţându-se între noi. Poate că viaţa ne-a luat direcţii diferite pentru un timp, dar poate că aceşti ani distanţă pot aluneca iar bebeluşii noştri ne readuc împreună, reaprinzând căldura uşoară a noastră propria copilărie comună.

Mai tarziu, o singura data cel portocale suc de fructe are fost terminat şi ambii copii au băgat fericiţi biscuiţi Playbox cu gheaţă de zahăr pe faţă, noi adună jucării, căni şi cărţi şi pregăteşte-te pentru a te îndrepta spre casă.

'Mulţumiri pentru cel minunat ceai, Bridie, eu Spune, îmbrăţişând a ei şi sens aceasta. este fost A în mod

surprinzător plăcută dupa amiaza după toate, în ciudă de cel fapt acea Sunt Nu mai departe redirecţiona în învăţare orice Mai mult de Ale mele proprii familie istorie.

Elspeth şi cu mine ne legăm bebeluşii în cărucioare şi ne plimbăm puţin împreună de-a lungul drumului înainte de a ne pleca. Copiii sunt liniştiţi, uzaţi de toată acea socializare şi mergem în tăcere pentru câteva momente, fiecare pierdut în propriile noastre gânduri. Când ajungem la poarta ei, oprindu-ne la ceas cel cer la fel de cel setare soare începe la margine cel nori cu roşu şi

Gold, mă întorc cu faţa la ea şi îi spun: „Îmi pare rău pentru felul în care ne-am pierdut legătura. Când m-am lovit de tine în magazin, m-am întrebat dacă eşti supărat pe mine pentru că am plecat?

Priveşte o clipă peste apele întunecate ale lacului, luand in considerare. Apoi spune: „Nu, Lexie, nu am fost supărată că ai plecat. am fost furios deoarece tu a venit înapoi.' Ea arata pe mine direct în cel ochi. 'Tu au fost speranţa mea, vezi. Dovada că a existat o lume acolo şi ea s-ar putea să nu fi fost unul din care aş fi putut face parte vreodată, dar încă ai conectat eu, chiar şi după ce ne-am pierdut legătura. Ţi-am păstrat toate scrisorile şi cărţile. încă am am primit unele dintre programele de la spectacolele tale şi acel talon de bilet semnat m-ai trimis după ce ai urcat pe scenă în timpul *Godspell* şi l-ai cunoscut pe David Essex. Ea zâmbeşte puţin tristă. — Când te-am văzut în magazin în ziua aceea, asta a fost ca aş in cele din urma pierdut cel legătură la acea alte lume. Ca A uşă a avut trântit odată pentru totdeauna. Îmi pare rău că nu am fost tocmai primitor. Ştiu trebuie să fi fost greu pentru tine, să te întorci. Ea se întinde şi dă o îmbrăţişare scurtă, apoi întoarce căruciorul lui Jack şi începe să-l ridice cel calea spre galben usa din fata.

— Elspeth?

Ea priviri înapoi peste a ei

umăr. 'Mulţumiri.'

Ea da din cap, scotocitor în a ei buzunar pentru a ei

cheie. 'Vedea tu Mâine.'

La fel de eu mers pe jos înapoi de-a lungul cel drum la Al gardianului cabana, eu găsi Sunt fredonând încet, aproape sub Ale mele suflare. Şi o singura data Margaretă este hrănit şi scăldat, O ţin în braţe şi îi cânt un cântec de leagăn, cu acompaniamentul lui zgomotul valurilor.

' *Taci da, copila mea . . .* '

In timp ce cel note Mai fi crăpat şi spart în locuri, aceasta încă simte bine să-mi folosesc din nou vocea, privindu-i genele aurii trandafir fluturând asupra ei obrajii când îi cânt fiicei mele să doarmă.

Floră, 1940

Aceasta a fost Martie inainte de Acolo a fost A zi când ei au fost ambii gratuit acea a fost suficient de calm pentru ca Flora şi Alec să-şi facă un picnic şi să exploreze unele dintre ele bântuie din copilărie. Tocmai împacheta nişte sandvişuri corned beef ziar când maşina lui a oprit la poarta cabanei. Ea îl privea acoperă poteca în trei paşi înainte ca el să o vadă fereastra bucătăriei. Faţa i s-a luminat şi a făcut un salut plin de bucurie în timp ce ea a aruncat deschide uşa din faţă. Ea stătea în vârful picioarelor, buzele ei întâlnindu-i pe jumătatea lui ca el aplecat să o sărut.

— Trebuie doar să-mi pun cizmele. Am sandvişuri şi o sticlă de apă acolo pe masă.

— Îi vom adăuga în coş. Am reuşit să înţeleg utilizarea a fraged pentru câteva ore, ca să putem ieşi pe lac. M-am gândit că am putea faceţi o întoarcere spre Firemore Bay, dacă doriţi. Ronda drumului este închisă cu un punct de control, dar putem ajunge la plajă lângă apă, atâta timp cât ei nu lua S.U.A pentru invadând dusman agenţi şi trage S.U.A!' Prinderea vedere de expresia ei neliniştită o îmbrăţişa. 'Glumesc. Nu-ţi face griji, am făcut-o l-a pătrat cu ofiţerul responsabil şi a primit permisiunea de a lua barca peste.'

În timp ce luau proviziile din maşină pentru a le duce la debarcader, Moira Carmichael a ieşit din casa ei. — Bună dimineaţa, Alec, Flora. Nu este un minunat zi? Şi unde mergeţi voi doi?

— Ieşim doar să facem o întoarcere pe insulă. Şi dumneavoastră, doamnă Carmichael?

Şi-a ridicat geanta – din care ieşeau o pereche de ace

de tricotat – cu o înflorire. — Am nişte recruţi noi la Rural la Poolewe, care nevoie la fi afişate ce la do.' Ea fluturat a ei gene la Alec, în mod surprinzător cochet. 'Nu odihnă pentru cel rău, la fel de ei Spune!' Craning a ei

gâtul să se uite în jos, spre peretele debarcaderului, a strigat ea, cu mai mult din ea ca de obicei forta, — Stuart! David! Sunt departe acum. Există niste pâine şi picurând pentru prânzul tău. Mă întorc până la trei. Ai grijă să iei legumele pat săpat aşa cum ţi-am cerut până mă întorc.

Două siluete mici, aşezate una lângă alta în partea de sus a rampei unde ei atârnat liniile din palma în apă, întors şi a dat a ei A bravo.

— Sincer, acei băieţi vor fi moartea mea, mormăi ea. — Archie şi eu avea al nostru muncă a tăia afară predare lor chiar cel cel mai de bază de maniere, Îţi pot spune.'

'Ce cuvânt este Acolo de Johnny, Matei şi Jamie? Alec a întrebat.

Ea a radiat. — Am primit scrisori de la Johnny şi Jamie tocmai în trecut săptămână. Nimic de la Matthew, dar apoi a plecat cine-ştie-unde pe unele exerciţiu de antrenament cu al doilea batalion, spun fraţii săi. Toate sunt în formă şi ei bine, totuşi, mulţumesc, Alec. Dă-mi tot ce am mai bun mamei tale, nu-i aşa? dragă? Şi vă rog să-i mulţumiţi pentru donaţia ei foarte generoasă la cantină fond. Aceasta face astfel de A diferenţă, fiind capabil la oferi A pic de Acasă gătit celor care sunt atât de departe de casele lor.'

— Ştiu cât de mult apreciază băieţii, încuviinţă Alec. — Doar mama era de asemenea încântat să pot oferi puţin sprijin.

— Ei bine, nu trebuie să dilly-dally. Există şosete de tricotat. Moira a depozitat pungă de tricotat în coşul unei biciclete care se sprijinea de gard şi apoi, aşezându-şi ferm pălăria pe buclele ei cenuşii, o puse oarecum instabil şi s-a clătinat de-a lungul drumului.

Alec a dus un coş de răchită pe debarcader şi l-a aşezat lângă Stuart şi Davy în timp ce se ducea să aducă barca.

— Bună, băieţi, îi salută Flora. — Ai prins ceva?

Stuart clătină din cap. — Nu o ciucătură.

Davy a spus: „Încercăm să prindem un peşte pentru doamna C, ca să nu o facă. fi deci cruce. Nu este a avea usor două guri în plus a hrani.'

— Da, Davy, îl avertizează fratele său. „Va fi chiar încrucişată dacă te prinde spunând asta.

— Dar asta spune ea tot timpul, protestă Davy,

zvârcolindu-se a ajunge la fel de fratele său a încercat să dă-i lui A manşetă în jur urechea.

— Nu e chiar supărată cu tine, ştii. E doar îngrijorată având a ei proprii băieţi departe la război.' Floră a zâmbit la lor liniştitor. 'Ea e luând bine ai grija de tine, nu-i aşa?

— Da, presupun, a spus Stuart, trăgându-se de coada pentru a descurca un jurubiţă de buruiana din a lui cârlig. 'Ea face într-adevăr bun carne tocată şi tatuajele. Şi când are timp, uneori ne coace chiflele.

Flora desfăcu coşul şi scoase o sticlă de bere de ghimbir. — Poftim, de ce nu împărtăşiţi asta în timp ce pescuiţi? Sau tu îl poţi păstra pentru a-l avea cu pâinea şi picurarea, dacă vrei.

'Sunt tu off afara pentru un picnic?' întrebă Davy. 'Putem veni de asemenea?'

Trasând barca alături de ei, Alec râse. — Îmi pare rău, băieţi, aş putea do fără cel suplimentar competiţie. Acest excursie este doar pentru pe mine şi domnisoara Gordon.

— Atunci este iubita ta? a întrebat-o Davy pe Flora, uitându-se puţin deprimat.

— El este A foarte vechi prieten de A mea,' ea răspuns cu A zâmbet.

'Şi da, eu speranţă eu a.m a ei dragă la fel de bine, deoarece ea e cu siguranţă A mea.' Alec rânji. 'În orice caz, eu nu ar fi ca la avea la Răspuns la D-na Carmichael, dacă zarzavatul nu este săpat până se întoarce ea. Floră a trecut -l cel coş, care el depozitat împotriva cel traversă inainte de predarea a ei în cel barcă. Împingând oprit din cel dig, ei ondulat la cel băieţi şi apoi Alec condus afară pe la cel lac, rubrica pentru cel de Nord Sfârşit de cel insulă. ei ales al lor cale trecut cel cuirasate la ancoră în cel dafin. A realimentare cisternă răscolit cel pătate de ulei suprafaţă de cel apă şi cel fumuri răpit la cel înapoi de Al Florei gât, dar o singura data ei atins cel punct de cel insulă, cel vânt ales sus A mic şi cel aer a fost proaspăt din nou cu cel miros de sare şi alge. Floră tras oprit a ei de lână tammy şi lăsa cel briza îi trecea pe capul gol, tachinandu-i împletiturile ei.

— Oh, mă simt atât de bine să mă întorci aici. Dacă nu te uiţi înapoi spre Aultbea, aproape că vă puteţi imagina că nu este deloc război, cu lacul şi dealurile la fel de sălbatice şi pustii ca niciodată.

În tăcere, Alec arătă spre cerul de deasupra, în timp ce un vultur se lansa din A mic stand de copaci pe cel insulă şi s-a înălţat departe peste cel dans valuri, rubrica vest. ei

privit aceasta pana cand aceasta a fost înghiţit de dealurile spre Melvaig. — Cel puţin unele lucruri rămân neschimbate. Cu exceptia războiul se apropie acum. Ai auzit de raidul aerian asupra Scapa Flow? acum două zile? Luftwaffe a reuşit să scufunde *Norfolk* . Flota de origine se împrăştie de acolo acum – aşa că Loch Ewe este pe cale să devină şi mai mult aglomerat, cred.

Flora dădu din cap, apoi îi luă mâna în a ei. — Să nu vorbim despre război azi, te rog, Alec? Doar pentru o oră sau două, să ne prefacem că suntem la fel de liberi vântul şi marea.'

El a zâmbit, împletindu-i degetele în ale lui înainte de a le ridica la buze şi sărutându-i. 'De acord. Astăzi este o zi fără griji. Şi primăvara este pe cale. Uite Acolo, cel molizi sunt obtinerea al lor nou ace. eu dragoste Cum strălucitori sunt printre întunericul pinilor.'

Pe măsură ce umărul insulei ascundea corăbiile în portul de la Aultbea din vedere, chiar era posibil să ne imaginăm că erau singura barcă pe care se afla apa în ziua aceea şi să uite, măcar pentru puţin timp, transformarea care fusese făcută asupra micuţei comunităţi de pe lac. De fiecare dată când arcuri de cel barcă întâlnit A val, aripile de amenda mare spray a zburat de-a lungul cel borduri, făcând-o pe Flora să simtă că se înălţă, alăturându-se păsărilor de deasupra capului zborul lor.

Alec a condus barca spre nisipurile albe ale plajei de la Firemore şi a tras lângă stânci. În adăpostul oferit de promontoriu, apa de aici era la fel de calmă ca un lochan de pe deal, făcându-i uşor pentru Flora urcă pe mal. Ea s-a echilibrat în vârful bolovanilor, ajungând astfel înapoi că Alec putea să-i înmâneze coşul şi, în timp ce el făcea barca repede, ea întinde un covor în carouri pe nisipul uscat ceva mai sus pe plajă. Creşterea a mână la scut a ei ochi împotriva cel uimi de cel arc lumina soarelui pe cel apă, zâmbi ea când Alec se apropie, cu cizmele scârţâind pe negru încurcături de vezică care împodobeau golful. S-a aruncat pe el covorul lângă ea şi stătea întins privind spre cerul de deasupra, care era aceeaşi culoare ca şi clopotele delicat care creşteau ici şi colo de-a lungul marginea drumului in vara.

— Suntem urmăriţi. El a arătat în sus şi ea s-a întins şi ea pe spate urma cel leneş cercuri acea cel vultur a tras la fel de aceasta spiralat vreodată superior, urcând pe o termală peste dealuri. Alec întinse mâna după un binoclu pe care îl băgase în coş alături de sandvişuri şi bere cu ghimbir. El i le-a întins şi ea şi-a concentrat obiectivele, doar în stare să le facă scoateţi penele primare graţioase,

asemănătoare degetelor, de la capătul fiecărei aripi. Ea trecu binoclul înapoi şi Alec îi veni rândul. După câteva minute, el s-a ridicat şi a cercetat dealurile din partea îndepărtată a lacului.

— Vulturul acela nu este singurul care ne urmăreşte, spuse el zâmbind. El îndreptat spre umărul pământului deasupra ţărmului estic, unde ea ar putea doar face afară cel gri ziduri de A beton colibă, unu de mulţi acea a avut

a apărut în jurul lacului în ultimele luni. — Asta e staţia de semnalizare. aş mai bine fii pe cel mai bun comportament al meu, pentru că fratele tău este cu ochii pe pe mine.' I-a înmânat binoclul înapoi la ea.

— De unde ştii că Ruaridh este de serviciu astăzi? întrebă Flora strâmbând ochii prin lunete pentru a încerca să vadă.

— Uită-te la stânga, chiar lângă colibă. Ce poti sa vezi?'

— Există ceea ce arată ca un steag de semnalizare legat de un băţ. O cruce albastră pe a fundal alb. Ce înseamnă?' întrebă Flora.

Alec a râs. — Înseamnă litera X. Care este, de asemenea, folosită pentru a semnaliza mesajul *„ Încetează să-ţi mai faci intenţiile şi ai grijă la semnalele mele. ”* Este fratele tău, bine. Vezi, el nu a trecut la semnalizarea oficială catarg. este însemna doar pentru S.U.A. Sau, Mai mult probabil, pentru pe mine!'

'Bine, ce A obraz! Sunt sigur ta intenţii sunt nimic dar onorabil.'

Alec sprijinit se pe unu cot, privind a ei profil la fel de ea a scanat peisajul cu ochelarii de câmp.

„Cu siguranţă sunt onorabili. Dar am intenţii, ştii, Flora, în ce te priveşte.

Ea a lăsat deoparte binoclul, râzând. — Şi pot să întreb care sunt acelea Intenţiile ar putea fi, Alec Mackenzie-Grant?

Expresia lui deveni brusc serioasă când îi întinse un deget perie un fir de păr de pe obraz. „Intenţionez să-mi petrec restul vieţii cu tine, Flora Gordon. Dacă mă ai, asta este. Nu pot să-ţi dau un formal propunere încă, deoarece am câteva obstacole de trecut înainte de a fi în măsură să o fac face acest lucru. Dar odată ce ambele familii au realizat cât de serios sunt tu, odată ce voi avea şansa să-l potrivesc cu tatăl tău şi cu al meu, voi fi întrebând tu. Doar asa tu stiu, în caz tu au fost în orice îndoială.'

Ea stătea întinsă pe o parte, cu faţa la el, privind jocul luminii soarelui şi umbre pe chipul lui, apoi ea spuse: — Nu am nicio îndoială unde eşti îngrijorat, Alec. Dar te-ai logodit cu o altă femeie doar a puţini cu luni în urmă. nu sunt la totul sigur aceasta este foarte potrivit.'

El ales sus A pumn de nisip şi privit aceasta prelinge prin a lui degetele, deschizându-şi palma pentru a lăsa vântul să împrăştie ultimele boabe peste plajă. „Mi-e ruşine să spun că i-am permis tatălui meu să mă convingă în această idee de căsătorindu-se Diana. A foarte potrivit Meci, el a spus aceasta ar fi. Ale mele inima a fost nu în aceasta. Şi clar nici a fost al ei, dat cel viteză cu care

m-a înlocuit odată ce s-a întors la Londra. Nu voi face o greşeală ca iarasi asta.'

— Da, dar nu cred că tatăl tău va simţi că sunt cel puţin potrivită. Fiica paznicului? Pentru fiul lairdului? Suntem din doi diferiţi lumi, tu şi cu mine.

El clătină din cap, ochii lui întunecaţi s-au aprins brusc, cu puterea de sentimentele lui. „Acest război a schimbat totul. Există o singură lume acum, o lume unită în această luptă. Nu vezi, Flora – barierele au vino jos? Şi este făcut pe mine realiza ce eu într-adevăr vrei în viaţă.' El ezită, apoi întinse mâna spre mâna ei, degetele lui încrucişându-se cu ale ei. ' *Cine* eu într-adevăr vrei. este tu, Flora. Are numai vreodată fost cu adevărat tu.'

El a strâns-o aproape şi ea şi-a apăsat mâinile pe pieptul lui, simţindu-şi căldura pielii şi bătăile inimii prin aspre lana tricoului lui. Şi apoi şi-a ridicat buzele spre ale lui şi le-a pecetluit promisiunea unui viitor împreună cu un sărut.

După prânz, s-au urcat înapoi în barcă şi Alec a condus un curs care îmbrăţişat cel de vest latură de cel lac, de mai jos cel alb cabane la Golfuleţ Unde cel drum a devenit A stare brută urmări. ei ondulat la D-na Kennedy OMS a fost pegging a ei spălat pe cel linia în faţă de a ei croft casa, alb cearşafurile umflau ca pânze în briza tare, apoi Alec aduse barca în apropierea arcului de stâncă, astfel încât să poată arunca o privire asupra pescăruşilor care cuibăresc ale căror strigăte umpleau aerul şi ale căror excremente văruiau stâncosul întunecat stânci în dungi şi stropi.

În cele din urmă, când soarele a alunecat în spatele dealurilor din Gairloch şi a apelor din Loch Ewe au început să se întunece, au întors barca spre casă.

Debarcaderul era pustiu în timp ce îşi descărcau bunurile. a făcut Alec barca repede şi apoi s-au întors la maşina lui. În timp ce stătea totul în cizmă, Flora privi în sus, atenţia ei captată de sunet de atingând din A lucarnă fereastră pe cel top podea de cel casa lui Carmichaels.

Urmându-i privirea, Alex a zâmbit şi i-a făcut cu mâna vederea lui Stuart şi Davy, care aveau nasul lipit de sticlă. Luptându-se, Stuart a reuşit să elibereze prinderea de pe geam şi să o împingă deschis.

'Fi atent, Flora numit. — Nu aplecă-te afară ca asta; tu ai putea toamna.'

— Ce faceţi voi doi ticăloşi? întrebă Alec.

— Nimic prea mult, răspunse Stuart ridicând din umeri. — Am uitat ora când pescuiam şi nu am făcut săpăturile, aşa că doamna C a făcut-o ne-a închis în camera noastră fără ceai. Murim de foame, pentru că nu am primit nici mult prânz. Domnul C şi ea sunt plecaţi acum, pentru o întâlnire la biserică. Davy a plâns, el adăugat.

„Te-ai saluta” şi tu, dacă burta te doare ceva crud ca al meu este, a replicat fratele lui. Apoi s-a rezemat din nou pe pervaz, întinzându-şi gâtul pentru a vedea mai clar cuplul. — Berea aceea de ghimbir era îngrozitor bine, el spuse cu tristeţe. 'Este acolo vreunul stânga?'

„Îmi pare rău, Nu. Sunt frică noi băut cel alte sticla. Spune tu ce, deşi

. . .' Alec scotocit în coş. „Este un sandviş cu carne de vită aici, şi A fierte tari ou. Noi doar nevoie la găsi A cale la obţine lor sus la tu.'

— Stai o secundă, strigă Stuart, entuziasmat acum. — Am firul meu de pescuit Aici.'

Un minut mai târziu, linia a coborât şi Alec a reuşit să prindă capătul fără a se prinde de el. A înfăşurat linia în jurul gâtului unui pungă de hârtie care conţinea rămăşiţele picnicului lor şi a asigurat-o cu cârlig. 'Uşor face aceasta! Vânt aceasta în încet, asta e aceasta.'

Triumfător, cel băieţi transportat în al lor captură cu A ridica moralul.

— Nu te duci să ne spui acum, râse Alec. — N-aş vrea o ia pe doamna Carmichael după mine.

„Şi aminteşte-ţi să te asiguri că faci ce spune ea data viitoare, băieţi, a avertizat Flora.

— O vom face, promit. Şi nu vom spune un cuvânt. Mulţumesc, domnişoară Flora, şi domnisoara Al Florei dragă. Ai salvat S.U.A din potrivit foame,' a sunat Stuart înapoi.

'A lui nume Alec,' ea spuse l, zâmbitor.

În timp ce s-au îndepărtat, Alec a remarcat: „Deci sunt oficial al domnişoarei Flora iubito acum, nu? Ei bine, aceasta cu siguranţă a fost o zi cu litere roşii, în ciuda cel cele mai bune eforturi ale semnalizatorului Gordon.

De cale de A răspuns, ea odihnit a ei cap pe a lui

umăr şi el condus a ei înapoi la Căsuţa Keeperului în tăcere mulţumită.

Lexie, 1978

Daisy se bucură din plin la Elspeth când mergem la grupul de joacă. La Ale mele surprinde, asa de do eu. eu simt A mic incomod la primul când Elspeth mă prezintă pe ceilalţi, anii mei departe făcând un venit din mine şi a străin în propria mea comunitate. Dar copiii sunt un mare spărgător de gheaţă, şi de departe timpul în care Elspeth aduce prin cănile de cafea pe o tavă de tablă pe care o avem deja legat de împărţirea jucăriilor şi a unui pachet de degete de burete. Daisy stă regală în mijlocul unui covor de tartan, sugând zahărul din ea biscuit, în timp ce Jack îi întinde o serie de animale din lemn de la a lui Noah Ark. Îi pune pe fiecare cu grijă în poală, nesigură ce să facă cu ele dar totuşi mulţumit de daruri.

Ceilalţi copii sunt puţin mai mari, trei copii siguri de sine care împinge maşinile în sus şi în jos pe rampa unui garaj din lemn şi construieşte turnuri de blocuri de plastic care pot fi doborâte cu strigăte de bucurie.

„Băieţi tipici”, zâmbeşte Elspeth. — E plăcut să o ai pe Daisy aici să-i dea bacşiş echilibrează un pic.

unu de cel alte mamici mângâie a ei burtă, care este umflat cu sarcina. — Poate că şi asta va fi o fată, spune ea. Apoi se întoarce spre pe mine cu A grimasă. 'Este despre timp. Am trei băieţi deja.'

Îngenunch pe covor pentru a scoate un bulgăre de deget de burete umed a lui Daisy bucle, şi Jack – vreodată cel perfect gazdă – aduce pe mine A strălucitor colorat xilofon. eu lua cel bastoane acea el ofertantii cu aceasta şi alege afară notele de deschidere din „The White Cockade”. Pare surprins la început, apoi rânjeşte în timp ce fredonez încet melodia pentru el şi

Daisy bate timpul cu lipiciosul rămăşiţe din biscuitul ei.

Când îi dau beţele pentru a încerca el însuşi, el le dă înapoi la pe mine. — Mai mult, el spune, ferm.

„Bine”, spun şi cânt versurile de început din „The Skye Boat Song”. Aceasta nu pare să conteze pentru Jack şi Daisy că vocea mea este puţin aspră în jurul marginilor. Una câte una, celelalte mămici se alătură familiarului cuvinte, *„ Viteză, barcă bună, ca o pasăre pe aripă”. . .* ' Şi băieţii lor au pus jos maşinile şi cărămizile lor şi vin să asculte.

— Vrei să te uiţi la asta? exclamă Elspeth când terminăm o repetare a cel final cor. 'Este a spus acea cântând voi farmec cel sigilii din cel lac dar Nu m-am gândit niciodată că i-ar putea aduce pe băieţi mici de la jocurile lor. ei place.'

„Oh, toţi copiii iubesc muzica”, spun eu, dând xilofonul unuia dintre copii mici care manifestă un interes deosebit pentru sunetele pe care le scoate.

'Aceasta aminteşte pe mine de Cum noi folosit la auzi acestea cântece cântat când noi erau mici. Generaţia părinţilor noştri a fost crescută cu ei – şi jucându-se. Ale mele tata învăţat cel lăutar când el a fost minuscul dar oarecum el nu a avut era timpul să mă înveţe, sau dacă a făcut-o, nu aveam chef să învăţ. Elspeth scotoceşte în cutia de jucării şi scoate o tamburină, pe care o întinde Jack.

„Nici ei nu sunt predaţi la şcoală în zilele noastre. Nu sunt atât de multe timp pentru muzica in cel curriculum acum,' chips-uri în unul dintre cel mamici.

„Mai mult e păcat – uite cât de mult le place”. O alta dintre mamici dă din cap spre grupul de copii mici care acum se lovesc cu entuziasm orice pot pune mâna în încercarea de a continua cântatul sesiune.

'Pot fi noi ar putea include niste de cel cântece oricând noi obţine împreună? Le învăţăm noi înşine?

'Grozav idee,' spune Elspeth. — Lexie poate sa a pastra S.U.A dreapta.' Ea dă Ale mele braţează o palmă. — La urma urmei, ştii melodiile şi îţi poţi aminti mult mai multe de cuvintele decât pot. Am uitat jumătate dintre ei zile.'

„Ar trebui să mă periez puţin”, răspund. — Dar sunt sigur că există un vechi carte de cântece a mamei la cabana. Bolnav scoate-l afară.

Elspeth dă din cap. „Mama ta a fost cea care ştia *cu*

adevărat toate cântecele. eu Aminteşte-ţi cum cânta ea în timp ce gătea gătitele pentru ceaiul nostru în zilele noastre când am venit înapoi la a ta la ne facem temele împreună.'

Curând după aceea, timpul de joacă coboară în haos pe măsură ce copiii cresc flămând şi obosit. eu chiuretă sus Ale mele despletit fiica, OMS este acum încercând la mesteca cel cap oprit A de lemn girafă, ştergând cel cleios reziduu de biscuit de la ea degete. 'Timp a merge acasa, Daisy-Mae.

La uşă, îi mulţumesc lui Elspeth pentru dimineaţă. Ea mă îmbrăţişează, închizând ultimii câţiva centimetri de distanţă dintre noi.

'Vedea tu Următorul timp. este bun având tu Acasă, Lexie, ea spune.

Şi acele cuvinte îmi fac inima să simtă ca şi cum ar fi un balon la capăt dintr-o sfoară, uşurându-mi paşii în timp ce întorc căruciorul lui Daisy spre copil Al gardianului Căsuţă cu un ultim val către ceilalţi.

Când trecem pe lângă debarcader, o altă siluetă ne face semn cu mâna de lângă o grămadă de creele. Ridic o mână în semn de salut.

'Băţ,' remarci Margaretă, aprobator. 'Buna ziua, Davy.

A lui lung picioare, îmbrăcat în a lui ca de obicei piele uleioasă bavetă şi bretele pantaloni, acoperi distanţa dintre noi în doar câţiva paşi. Land Rover-ul lui este parcat în afara casei, lângă noi, îmi dau seama. Este una dintre casele mai mari din sat, cu lucarne sub acoperişul de ardezie şi o grădină bine îngrijită în spatele unei porţi de lemn.

— Bună, Lexie. Şi salutare şi vouă, domnişoară Daisy. Am socializat la a lui Elspeth, ai?'

Dau din cap. Şi realizez că nu mă deranjează că el ştie cum mi-am petrecut-o dimineaţă. Pentru o schimbare, se simte mai degrabă liniştitor decât claustrofob cale acea asta mic comunitate veghează pe mine si al meu fiica.

„Ei bine, mă bucur că te-am prins”, spune el. — Vremea e bună pentru a cateva zile. Dacă eşti liber mâine, va fi o oportunitate de a ieşi în barcă. Dacă tot ai vrea, asta este.

'Băţ,' Margaretă spune din nou, radiind la -l şi lovind cu piciorul a ei picioarele în cel aer. Noi amândoi râd.

— Atunci o voi lua ca pe un da.

Davy rânjeşte. 'Bine,' eu Spune.

'Ce ar trebui să eu aduce?'

— Asiguraţi-vă că sunteţi amândoi îmbrăcaţi călduros. Întotdeauna e puţin mai rece o singura data noi obţine afară pe cel apă. Ambalaj niste suplimentar straturi de

asemenea. niste suc pentru Daisy, poate? Am veste de salvare şi tot ce vom fi avand nevoie. Putem pleca la mijlocul dimineţii şi luăm un pic de prânz pe barcă dacă eşti fericit să stai afară puţin mai mult. Dar îl putem cânta după ureche, lasă-te luaţi-vă picioarele de mare şi vedeţi cum vă place vouă doi.

— Mulţumesc, Davy, sună grozav. E o întâlnire.' Spun cuvintele fără gândire, apoi captură eu insumi şi fard de obraz cu furie. „Eu Rău, este nu A data-data, evident. Vreau să spun doar că ne-ar plăcea. . . ne-am bucura cu adevărat. . .' Intru confuzie.

Ochii lui cenuşiu-albaştri se încreţesc de amuzament, dar păstrează o faţă dreaptă, prefăcându-mă cu bunăvoinţă că nu observ prostul pe care îl fac. 'Voi veni şi te iau de la cabană, atunci, da? Pe la zece şi jumătate?

Şi zâmbesc şi dau din nou din cap, recunoscător pentru briza din lac se raceste Ale mele aprins obrajii. La fel de eu Apăsaţi Margaretă spre casă, eu găsi acea cel sentimentul de balon-la-capătul-o sfoară este încă cu mine şi îmi dau seama că sub respiraţia mea, fredonez pentru mine din nou.

Fidel cuvântului său, Davy opreşte în faţa căsuţei Keeper’s la zece şi jumătate ascuţit. El urcă cu paşi mari pe potecă, fluierând, iar eu mă grăbesc să deschid uşa. Trag pe sandalele mele şi jacheta, luând-o pe Daisy, care este deja îmbrăcată în aşa ceva multe straturi calde cu care seamănă cu un ursuleţ de plus umplut, braţele ei ieşind aproape în unghi drept din părţile laterale ale corpului ei bine căptuşit. Davy depozitează pungile care conţin haine suplimentare, pălării şi mănuşi, scutece, a saltea de înfăşat, o ceaşcă cu dublu mâner cu gura de scurgere, două sticle de lapte, a cutie de carton de măr suc, A buchet de banane şi A pachet de cremă creme în spatele Land Rover.

„Eu a fost numai planificare pe mergând la fel de departe la fel de Firemore Dafin,' el spune vesel. — Arata cum eşti tu gata pentru un atlantic trecere!'

Lacul este calm sub un cer albastru larg, adâncimea şi adâncimea lui aruncând dungi de mătase de lumină şi umbră pe suprafaţa sa. De-a lungul ţărm, stridii Etapa intenţionat peste cel nisip, intentie pe cules scobiţi sau căutând midii printre stânci pentru a-şi hrăni puii. Davy arată o pereche de scafandri cu gât roşu, care îşi ridică ciocul lung înspre cer, când trecem, arătând peticele argintii de pe un şarpe gâturile asta va se transformă în flăcări de stacojiu in vara.

Bonnie *Stuart* este deja legată lângă debarcader şi Davy sare mai întâi la bord, întinzându-se înapoi să o ia pe

Daisy de la mine şi apoi oferindu-se imi o mână fermă când păşesc pe punte. „Uite,” spune el, dându-mi o pereche de veste de salvare, una mică, una mare. — Poţi să te aşezi Acolo, dacă vrei, şi voi primi noi în curs.

Mă cocoţaz pe banca de lemn care trece de-a lungul unei laturi a bărcii şi fixaţi clemele de pe vesta de salvare a lui Daisy. Îşi flutură bucuroasă mâinile stelelor de mare la pescăruşii care se aruncă şi se rotesc în albastru deasupra noastră în aşteptarea a oportunitate de hrănire când Davy porneşte motorul.

— Am câteva rânduri de creele de verificat şi apoi ne vom îndrepta spre vest ţărm, strigă Davy peste umăr din timonerie. Dau din cap şi dau el a dat degetul mare în sus, aşezându-mi pe Daisy în poală şi ţinând-o în siguranţă în cercul braţelor mele în timp ce ne îndepărtăm de debarcader. Ochii ei cresc mari şi rundă la fel de ea priveste A larg întinde de apă ÎNCEPE la desfăşura între S.U.A şi pământul. Îi plantez un sărut liniştitor pe frunte şi se întoarce să dea eu cel mai mare zâmbet al ei, fericită că explorez acest nou element. Bonnie _ *Stuart* taie o cale uşoară prin apă, lăsând o panglică de dantelă spumă în urma noastră.

Mai întâi ne îndreptăm spre capătul sudic al lacului, unde se află un dig înalt iese de pe mal pe sub dealurile îmbrăcate cu pini. Este unul dintre puţinele timpuri de război instalaţii care sunt încă în uz, explică Davy, ca punct de realimentare pentru naval vasele. El subliniază unele dintre celelalte rămăşiţe ale războiului – gri cioturi de posturi de belvedere din beton, o staţie de semnalizare şi antiaeriană poziţii care odinioară înconjurau Loch Ewe, protejând navele care s-au adunat aici pe măsură ce convoaiele se adunau. Şi îmi arată linia neagră a mareei care sună stânci de pe malul lacului, unde o pată de petrol care plutea pe apă suprafaţă din toate acestea navelor o singura data pictat un de neşters Plimsoll linia, separând smocuri de erică şi lichen de deasupra de stâncile cenuşii goale de mai jos. Este greu de imaginat cum trebuie să fi arătat când lacul era blocat... bătătorit cu navelor. In zilele de azi cel apă este cristal clar din nou, şi este oglindă- ca suprafaţa reflectă dealurile din jurul nostru.

„Este bine şi calm astăzi”, remarcă el. „Dar vom rămâne în continuare la adăpostul lacului. Chiar şi într-o zi ca asta, va fi mai multă umflare Acolo pe cel deschis apă. The Albastru Bărbaţi al Minch nu odihnă pentru lung.'

El observă privirea mea întrebătoare. — Oh, şi te numeşti localnic? N-ai auzit niciodată acea bucată de folclor, Lexie Gordon? The Oamenii albaştri sunt kelpies de furtună, spirite ale mării care locuiesc în întinderea apei acolo care ne desparte de insulele exterioare. Întotdeauna fac nimic bun, caută marinari să se înece şi corăbii să se

scufunde. Se spune că au puterea de a atrage furtunile. Apele râului Minch sunt unele dintre cele mai multe trădător în lume: am văzut curenţi în mare, lângă Insulele Shiant care curg ca nişte râuri furioase când valul curge. Oamenii Albastri sunt ar trebui să locuiască în peşterile din stâncile insulelor. Cu siguranţă nu este un loc de încercat a ateriza o barcă.'

Dar acele spirite par departe astăzi. Apa de sub noi se rostogoleşte ca neted la fel de un desfăşurându-se şurub de mătase la fel de noi alunecare prin aceasta, privit de A

stârc aşezat pe un picior zvelt în adâncime.

Trecând motorul în punctul neutru, Davy lasă avântul bărcii duce-ne alături de un plutitor portocaliu care se clăteşte la suprafaţa apei din apropiere intrarea într-o mică intrare stâncoasă. Cu un cârlig de barcă prinde frânghia ataşat sub flotor şi îl trece printr-un scripete. În timp ce el trage cu troliul mâner, cel frânghie începe la strânge şi A creel apare din cel adâncimi, negru şi picurător. Se aplecă în lateral ca să-l tragă pe punte şi spectacole S.U.A cel captură. Acolo sunt jumătate A duzină ghemuite, A mare crab şi A mic homar. El păstrează cel crab şi cel ghemuite, triere lor în separa găleţi umplute cu apă de mare, dar returnează homarul. „Este pe partea mică, acea unul, aşa că vom lăsa creşte.

Daisy este fascinată de captură şi trebuie să o iau de mână în timp ce ea încearcă să-i dea crabului o lovitură exploratorie. „Hopa! Atenţie, ghearele alea poate ciupi, explic.

Davy trage în cel odihnă de cel linia şi declară aceasta A satisfăcător captură. Are doi homari de dimensiuni bune şi un grup considerabil de squatties la care să se adauge cel găleţi. Apoi el rebaits cel creele cu macrou Capete şi seturi cel barca care se deplasează încet înainte, astfel încât linia să se joace. Fiecare creel aterizează în apă cu o stropire care o face pe Daisy să chicotească şi să bată din palme împreună, până când, scufundându-se încet, linia a fost resetată. Când pornim din nou, doar plutitorul portocaliu rămâne clătinând la suprafaţă, marcând locul.

Continuăm, urmând întinderea ţărmului spre vest până ajungem ajunge la promontoriul de la Inverewe. Copacii exotici plantaţi în grădinile din moşia, care sunt capabile să înflorească atât de departe în nord, în aerul mai blând, au fost măturate aici, de la latitudini inferioare, lângă Curentul Golfului, se evidenţiază faţă de Silvicultură Comisie plantaţii de pini întunecaţi şi dealurile goale care înconjoară restul lacului. Rododendroni falnici pictează promontoriul stâncos cu pete de purpuriu profund şi stacojiu strălucitor.

„Obişnuiau să depoziteze muniţie în golful de pe

această parte”, spune Davy, arătând la A retras admisie, aproape ascuns de A linia de stânci. 'Dar in zilele de azi Acolo sunt alte locuitori ascunzându-se Aici.' El întrerupătoare oprit cel motor şi tăcerea bruscă este întreruptă doar de şoapta vântului în copaci şi piroitul unui stol de nisipi pe mal.

Apoi Davy începe să fluieră o melodie. Daisy ridică privirea, surprinsă la început dar, după ce a aruncat o privire spre mine ca să mă liniştească, îşi flutură braţele la timp spre ritmul muzicii. Davy îmi face semn să mă alătur şi eu cânt cuvintele: ţinându-mi vocea moale pentru a o împiedica să spargă.

Heel *ya ho, băieţi, lăsaţi-o să plece, băieţi, Ridică a ei cap rundă la cel vreme, Heel ya ho, băieţi, lăsaţi-o să plece, băieţi, Navigaţie spre casă la Mingulay . . .* '

Apoi mă opresc uimit când trei capete întunecate şi rotunjite apar în apă. Davy îmi face semn să continui să cânt şi focile se apropie. Apoi arată în spatele meu şi mă întorc să găsesc încă două perechi de ochi care se uită la noi. eu ţine-o pe Daisy ca să le vadă şi ea. Ochii ei sunt aproape la fel de mari ca a lor.

'Uite,' eu Spune. 'Noi cântat cel sigilii la S.U.A!'

Ea arată cu degetul spre ei.

'Mare?' ea spune. 'Da, sigilii.'

Unul dintre ei se scufundă, cu spatele elegant rotunjindu-se pe măsură ce dispare sub barcă, numai la apar pe cel alte latură A puţini secunde mai tarziu. The alţii ceas, capete clătinându-se în apă ca nişte plutitoare negre.

Davy rânjeşte înainte de a porni din nou motorul. În timp ce ne îndepărtăm încet, focile ne urmăresc din golful lor secret şi apoi, una câte una, dispar înapoi sub apă.

În partea îndepărtată a insulei, Davy transportă încă două linii de creel. Există o alta de dimensiuni bune homar (la care se adauga unu a caror trenul de rulare este acoperită cu ouă, aşa că Davy o pune cu grijă înapoi, ca să o poată avea bebeluşi şi ajută la menţinerea stocurilor alimentate) şi încă doi crabi maro, ca precum şi mai multe grupuri de squattis şi un câine cu aspect încrucişat pe care Davy aruncă înapoi. „Este o cursă destul de bună pentru astăzi”, declară el. Apoi el se uită la ceas. 'Ce mai faceţi voi doi? Fericit să merg puţin mai departe sau ai prefera să te îndrepti spre casă?

„Cred că suntem foarte fericiţi să continuăm”, spun eu zâmbind. Soarele sare în apă, orbindu-ne ochii şi ridicându-ne moralul. Nici Daisy şi nici eu sunt gata să mă întorc încă pe uscat.

Cu un semn de aprobare, Davy întoarce *Bonnie Stuart* spre nord şi urmam dealurile vestice pana unde o intindere

de nisip alb margineste ţărm, întorcându-l pe udă turcoaz de a poster de călătorie.

El clapete de acceleraţie înapoi cel motor, apoi pune jos un ancoră şi, la fel de el joacă frânghia, ne îndreptăm uşor spre plajă până când vedem scoică scoici pe cel mare podea sub S.U.A prin cel limpede ca cristalul apă.

— E timpul să prânzeşti, declară Davy, trăgând un coş de răchită sub cel bancă. El aduce afară niste împachetat în hârtie impermeabilă

sandvişuri. — Nu eram sigur ce ţi-ar plăcea, aşa că sunt unele cu şuncă şi unele cu crowdie pe care am crezut că Daisy s-ar putea descurca.

Cremă de brânză moale se întâlneşte cu aprobarea lui Daisy şi ea umple bucăţi de sandviş pe care i le dau în gură cu poftă. Noi stam, lăsându-ne ca foci în lumina soarelui, mâncând prânzul şi lăsând lumina să se înmoaie în pielea feţelor noastre. Apoi îi dau lui Daisy nişte banane şi o sticlă de lapte, după care ea se aşează se în cel curba de Ale mele braţ cu A oftă mulţumit şi urmăreşte somnolent tiparele asupra cărora se aruncă lumina uşa timoneriei.

Davy instalează o sobă mică de tabără şi pune pe încălzit un ibric cu apă. 'Ce luxos,' eu Spune. 'Acest este A foarte amenda restaurant într-adevăr.'

— Mă bucur la auzi aceasta măsuri sus la ta extravagant Londra restaurante,' Davy spune cu A zâmbet acea face a lui gri-albastru ochi strălucire. eu înştiinţare Cum alb dinţii îi sunt împotriva bronzului înrăit al pielii. Apoi expresia lui dezvoltă Mai mult serios. 'Tu trebuie sa domnisoara aceasta toate, acea viaţă tu a avut jos Acolo.'

Consider cuvintele lui – mai mult o afirmaţie decât o întrebare – aşa cum spune el pliculete de ceai în căni şi toarnă apă din ibric.

— Nu chiar, spun, dând din cap în timp ce ridică un borcan de gem plin cu lapte şi îşi ridică din sprâncene întrebător. — Doar o liniuţă, te rog. Mulţumesc.' iau cana de tablă pe care mi-o întinde şi o sufla la suprafaţă pentru a o răci. 'Am crezut că am Mi-ar fi dor îngrozitor când am plecat de la Londra, dar chiar nu îmi este. De fapt, având Ardtuath să vină acasă s-a dovedit a fi cel mai bun lucru. Pentru Daisy şi pentru mine. Singurul lucru care îmi lipseşte este să pot cânta. Dar acea abilitate pare să aparţin altcuiva acum – persoana care am fost într-o altă viaţă.

— Trebuie să fi fost foarte greu să-ţi pierzi vocea aşa.

eu da din cap, luând A înghiţitură de Ale mele ceai şi aşezându-se Margaretă A mic Mai mult confortabil la fel de a ei pleoapele ÎNCEPE la atârna în jos. 'Aceasta a fost. La cel timp aceasta a fost cel sfârşitul lumii mele. Era tot ce aveam. Vocea mea devenise întreaga mea identitate. eu a

trecut de la ridicare stea la uitat nimeni în spaţiu a câtorva săptămâni.'

Davy stă în tăcere pentru o clipă, privind o pasăre de pradă învârtindu-se sus deasupra dealurilor. — Întotdeauna eşti atât de dur cu tine? el intreaba la în ultimul rând, tonul a cuvintelor lui lumina astfel încât nu pot lua delict.

„Eu presupune eu a.m,' eu răspuns. 'Dar apoi, asa de eu ar trebui să fi. Am încurcat Tot sus atât de rău.

El râde. — Iată din nou, dovedindu-mi punctul de vedere. De unde sunt eu aşezat, ai Terminat frumos bine asa de departe. Ai realizat lucruri acea cel mai

oamenii doar visează, iar acum aici eşti cu o fiică a ta mărire, ceea ce pare a fi un alt lucru destul de bun.'

Mă uit în jos şi mângâi cu vârful degetului obrazul lui Daisy acolo unde raza de soare şi cel mare aer avea înroşit aceasta roz roz. Ea e căzut adormit, liniştit de o burtă plină şi de deriva paşnică a bărcii.

El priveste pe mine, apoi întreabă cu blandete, 'Este a lui Daisy tata pe cel scenă la toate?'

Fără să ridic ochii, scutur din cap, incapabil să vorbesc. La timp, cuvintele lui Piers au fost oribile. Dar tăcerea lui şi respingerea lui completă dintre mine şi Daisy de atunci au fost şi mai rele.

Totuşi, nu îi spun lui Davy despre toate astea. În cele din urmă, ridic din umeri şi spun: 'Nu, a lui Daisy tata nu este parte de al nostru vieţi.' The afirmaţie modestă de cel an.

'Înţeleg. Pierderea lui, atunci, spune Davy încet. Din privirea pe care mi-o aruncă, eu poate sa vedea el intelege. Şi pot fi a lui Bridie spuse -l ce mămică a avut deja bănuit: că Piers nu era potrivit pentru a fi patern.

— Te doare când cânţi acum? întreabă el, după o pauză.

Eu dau din cap. 'Nu. Dar vocea mea s-a adâncit şi s-a adâncit diminuat. Este şi un pic mai dur, uneori. Cu siguranţă nu este bun pentru mai scenă.

— Totuşi, ai un ton grozav, spune el. „Deţine o mulţime de sentimente. daca tu ca şi cântecele vechi, puteai să vii la bar într-o sâmbătă seara cândva. Sunt un grup de noi care jucăm. Oricine are un os muzical trupurile lor sunt binevenite să se alăture.

'Ce te joci?'

'Chitară. Şi mandolină.'

Dau din cap. 'Mi-ar placea asta.' Deşi aş avea nevoie de cineva care să ne deranjeze pe Daisy şi pe mine panică puţin la gând. Am nu a fost niciodată afară fără a ei.

Îmi termin ceaiul şi Davy întinde o mână ca să ia cana. El împachetează totul în coş şi apoi, când Daisy începe să se mişte, îl verifică pe al lui ceas. — E timpul să mă întorc, cred. Vom merge doar puţin mai departe, aşa că puteţi vedea arcul de stâncă şi apoi ne vom îndrepta spre punctul

de nord al insulă şi înapoi la Aultbea.'

Înapoi la debarcader face barca repede şi apoi mă ajută să ajung la ţărm ca Daisy se agită în braţele mele. Pune câteva pumni de ghemuiţi într-un transportator sac. — Acestea vor fi pentru cina ta. O să te conduc acasă, apoi te voi întoarce şi rezolvă totul aici, oferă el, ducându-mi multe genţi în Ţara Rover. eu a rade când eu vedea el este stânga aceasta stând in afara a lui casa cu cel cheie în aprindere.

'Ce?' el spune cu A ridicare din umeri. 'Noi toate do aceasta. Tu esti nu în Londra acum, tine minte.'

Noi descărca Tot la Al gardianului cabana. 'Mulţumiri pentru A minunat timp,' eu Spune. 'Aceasta a fost grozav să fi afară pe apă.'

'Nu deranja. bucuros tu savurat aceasta.' El se întoarce la merge.

'Davy,' eu apel după l, 'ar fi tu ca la vino peste pentru cină Mâine noapte? Noi ar putea acţiune aceste?' eu tine sus cariera sac.

„Ar fi grozav”, spune el. — Mulţumesc, Lexie.

Ne vedem atunci.' „Ne vedem”, sunt de acord.

Şi pe măsură ce încep să ne închid paltoanele şi pălăriile şi să pun mănuşile deoparte de care nu aveam nevoie, încep să cânt cântecul pe care le-am întreţinut focilor cu mai devreme în timp ce Daisy ţine timpul cu o ceaşcă de suc.

Floră, 1940

The soare a fost încet la a stabilit în cel zile de înalt vară, aparent abia la scufundare de mai jos cel de vest orizont un ora sau asa de din miezul nopţii inainte de aceasta a reapărut în est la primele ore ale dimineţii. Seara, când fuseseră eliberaţi din îndatoririle lor, Flora, Alec şi Ruaridh aveau să le ia undiţele lor de păstrăv şi se urcă în dealuri pentru a pescui. Captura lor prevedea a adaos binevenit la raţii, atât la masa de pin frecat în bucătărie de Al gardianului cabana şi pe cel lustruit mahon unu în cel sala de mese a Casei Ardtuath.

De pe dealurile de deasupra Aultbea şi Mellon Charles, puteau să întrezărească zgomotul constant al activităţii de pe Loch Ewe, unde navele se mişcau puternic ca un imens banc cenuşiu şi licitaţiile lor s-au grăbit între ei ca şi insecte care patinau pe suprafaţa lohanului unde pescuiau. ei au preferat să întoarcă spatele aglomeraţiei manevrelor navale, totuşi şi urmăriţi apele calme care se încadrează în faldurile dealurilor, unde nuferii albi pluteau printre reflexele norilor, ascunzându-se păstrăv brun sub pernuţele late ale frunzelor lor. Cei trei ar face-o aşeză rucsacul lângă bătrânul ambele şi apoi se întinse, fiecare descoperire locul lor preferat de pe malul lochanului din care să arunce. Puţin a fost spuse, în afară de comentariul liniştit ocazional când era debarcat un peşte. The cântecul lăcaşurilor şi strigătele plângătoare ale ondulaţilor din mlaştină deasupra lor umpleau serile de vară cu muzica lor.

Într-o astfel de seară, Flora tocmai era pe cale să-şi arunce ultima muscă în colţul mai adânc al micului lac unde papurele creşteau cel mai înalt, când era ea surprins de Corry, spanielul lui Sir Charles, care a venit sărind prin

înstelat sphagnum muşchi acea crescut gros pe cel hummocks de cel deal înconjurând lochanul.

'Buna baiete.' Ea se aplecă să-i mângâie urechile mătăsoase, iar el le dădu pe ale lui întreg corp cu entuziasm. — Unde e ta maestru?'

O clipă mai târziu apăru laird-ul, purtând propria sa undiţă. 'Aha, eu vedea tu lot a primit Aici inainte de pe mine. Avea tu prins toate cel bun cele deja?' domnule a lui Charles adânc bariton reverberat în cel seară aer, reducând la tăcere ciocurile. El se îndreptă spre locul unde stătea Flora, cu prinderea întinsă pe malul cu muşchi. — Nu e o seară proastă, domnişoară Gordon. Văd că ai a reuşit la bate cel băieţi.' Două de a ei Trei păstrăv au fost mai mare decât cel un singur peşte pe care Ruaridh şi Alec îl prinseseră fiecare.

Ea a zâmbit şi a dat din cap. — Alec îi va aduce pe cei doi înapoi la mare casa. Ar trebui să vă facă o cină bună pentru voi toţi.

Sir Charles abia a recunoscut remarca ei, întorcându-se spre a lui fiul. 'Ambalaj ta lucruri departe acum şi obţine pe înapoi la cel casa. Ta mamă este îngrijorare deoarece noi avea cel Urquharts sosind Mâine pentru cel sfârşit de săptămână. Avem o zi de pescuit planificată pentru ei şi familia Kingsley-Scott invitat la cină după aceea. Ia-i acei păstrăvi – se va bucura de ei – şi vezi ce poţi face pentru a ajuta. Ştiţi cât de scurti suntem ăştia zile. Deşi cu siguranţă nu intenţionez să las standardele să scape, doar pentru că există un război în continuare.

La cel menţionează de cel Kingsley-Scotts, Floră înţepenit puţin, aruncând o privire rapidă către Alec. Nu spusese că vor fi acolo. Ea se întreba dacă Diana ar fi venire cu a ei părinţi. Ea a pune prinderea ei în creel de salcie şi i-o întinse lui Alec, fără să-i întâlnească tocmai pe a lui ochi.

— Iată, a refuzat el, încercând să-i dea înapoi cei trei peşti mai mici. 'tu ia astea pentru tine propria cină.'

— Nu, spuse ea, punându-le ferm în coş. — Sună ca şi cum vei avea nevoie de ei dacă ai să vină toţi acei vizitatori.

— Mulţumesc, şopti el. — Nu ştiam că i-a invitat pe Kingsley... Scotts. Puse o mână pe obrazul Florei, liniştind-o şi se aplecă pup a ei.

— Ai vrea mai bine obţine mergand, Alec.' A lui a

tatălui voce a fost ascuţit cu nerăbdare. — De fapt, din moment ce tu şi prietenii tăi aţi fost atât de amabili să faceţi Ale mele muncă pentru pe mine acest seară, eu gândi Bolnav însoţi tu Acasă. Noi poate sa amândoi îi dă o mână de ajutor mamei tale. Şi-a pus pe umăr tija şi l-a chemat pe Corry toc. — Bună seara, Ruaridh, Flora. El le dădu un semn scurt din cap şi ea văzu Cum rece a lui ochi au fost; a lui mai devreme jovialitate a avut evaporat. 'Spune ta

Tată aş ca la vorbi la -l Mâine dimineaţă despre cel aranjamente pentru weekend.'

Alec a ezitat, reticent să plece, dar tatăl lui a răsărit: — Haide, om, Nu am timp de pierdut.

Fără cuvinte, Ruaridh şi Flora se uitară la cele două siluete întorcându-se înapoi jos pe deal. Apoi şi-au adunat lucrurile, asigurându-şi cârligele în mânerele de plută ale tijelor lor şi trăgând de jachetele pe care le aruncaseră mai devreme, inainte de ca urmare a Mai mult încet în cel paşi de Alec şi domnule Charles.

Flora spăla lucrurile de la micul dejun când s-a întors tatăl ei a lui dimineaţă briefing cu domnule Charles sus la cel casa. În exterior, a lui Expresia era la fel de calmă ca întotdeauna, dar îşi dădea seama că era în nebunie după felul în care l-a târât pe căprioara din cap şi l-a aruncat pe masă.

— Eşti pregătit pentru o zi plină cu oaspeţii? l-a întrebat ea, uscând-o mâinile pe şantierul legat în jurul taliei ei. Îndatoririle lui de paznic fuseseră neoficial extins la acestea de ghillie la fel de bine, dar ea ştia el ar fi mai degraba fii pe dealuri decât să stai pe malul unui râu sau să vâsli pe o barcă în timp ce instruirea oaspeţilor inepţi despre cum să arunce pentru somon.

'Da' el mormăit, a lui ton aspru, 'dar Sunt nu cel numai unu. domnule Charles ţi-a cerut să mergi şi să ajuţi la cina din această seară. El dorinţe doamnă Helen la însoţi cel pescuit parte, de asemenea, şi asa de el vrea tu să termini gătitul. Nu sunt fericit de asta. Nu este datoria ta. Dar tu A şti cum ei sunt cu mâna scurtă acum.'

Flora dădu din cap. Menajera plecase la sfârşitul precedentului lună, revenind să-şi îngrijească mama acasă, în Clydebank, unde Acolo au fost bine platit locuri de munca la fi a avut în cel muniţii fabrici şi cel perspectiva unei vieţi sociale mult mai vie decât se găsea în bucătăria de Casa Ardtuath. Şi aşa, în afară de doamna McTaggart din sat care a venit să facă curăţenie dimineaţa şi să gătească puţin, Lady Helen trebuia să gestioneze

lucrurile singură.

— Nu te supăra, tată. Nu ma deranjeaza. Voi fi bucuros să ajut. Va fi bun pentru doamnă Helen la fi inclus în cel parte pentru o singura data – ea nu de obicei iese cu lansetele.'

Cuvintele Florei au dezminţit emoţiile ei conflictuale. Ar fi o şansă să l-a văzut pe Alec şi a vrut să fie de ajutor, dar era prea conştientă de asta a fost o oportunitate pentru Sir Charles de a o pune ferm la locul ei.

'Este ridicol, Se purtând pe îmbietor acestea oameni. The ale lumii schimbat pentru toată lumea, cu excepţia Domniei Sale, se pare. Nu este corect asta ei se aşteaptă să te încurci pentru ei.

'Dar Tata, noi avea al nostru Acasă deoarece de l. Şi doamnă a lui Helen întotdeauna a fost atât de bun cu noi. Nu le regret o mână de ajutor din când în când şi apoi. eu nu avea de gând făcând orice altceva în seara asta, în orice caz.'

De obicei, într-o sâmbătă seara, ea şi Alec mergeau la un dans sau un film in sala de la Aultbea, sau la un picnic cu Mairi, Bridie si Ruaridh în rarele ocazii în care erau toţi în afara serviciului în acelaşi timp şi vremea era bună. Dar în seara aceea, Mairi îşi ajuta mama acasă, iar Ruaridh a avut o întâlnire cu Wendy. Şi ştia de săptămâni întregi că Alec ar fi de aşteptat să participe la cină cu petrecerea din casă Ardtuath.

'Bine, eu încă nu ca aceasta,' Iain mormăit, fără tragere de inimă mergând la aduna sus lansetele şi mulinetele necesare pentru pescuitul zilei. Din camera de portbagaj el a spus: „Trebuie să te duci acasă după prânz. Lady Helen te va părăsi instrucţiuni în bucătărie.

De parcă simţind starea de spirit agitată a stăpânului său, Braan îşi apăsă nasul ud de mâna Florei şi ea s-a zgâriat în spatele catifea neagră a urechilor lui să linişteşte-l. — Sincer, tată, nu-ţi face griji, îi răspunse ea. — Mă bucur să fiu ajutând.'

Aşezându-şi căpriorul de tweed înapoi pe cap, tatăl ei a împuşcat-o privire dragă când îl chema pe Braan lângă el. — Eşti o fată bună, Flora, spuse el blând. 'Eu doar sper ca toti apreciez şi asta.

Ardtuath House tăcu când Flora urcă pe alee. Clădirea avea o faţadă frumoasă, plăcut simetrică, originalul cu două

etaje cabana de vanatoare flancata de turnuri gemene in stil scotian baronial care avea a fost adăugat acum un secol de strămoşii lui Sir Charles. Automat, ea mers în spate şi scoase cheia de fier din ascunzătoarea ei in spate cel piatră jgheab de cel uşă, lăsând se în. The cavernos bucătărie a fost înfundat cu cel căldură din cel gamă, care mormăi departe

in liniste la în sine, şi ea împins deschis A fereastră la lăsa în cel proaspăt aer. Pe cel în mijlocul camerei stătea o masă lată, acoperită cu un vas curat cârpă de vase şi un bilet în mâna curgătoare a lui Lady Helen scris pe o foaie de cremă hârtie de notiţe.

Floră, dragă, multumesc tu pentru ajutand.

E un somon în cămară, pe care l-am deja braconat. Are nevoie doar de îndepărtarea pielii şi ceva decor pe cel platou (castravete în cămară, de asemenea, pentru acest scop).

Vei şi acolo un cârpă de căprioară, pentru prăjire. Vă rog să-l puneţi la cuptor cca ora cinci cu unii boabe de ienupăr şi puţin din burlan pe care îl vei nd în cel mese cameră. Acolo sunt cartofi şi morcovi în cel magazin cameră la însoţi aceasta.

Doamna McTaggart a făcut patiserie (în castron) pentru a rubarbă plăcintă, dacă tu nu ar fi minte pregătirea acea, de asemenea.

Multumesc tu din nou pentru toate ta Ajutor.

H. MG.

Legarea a ei şorţ, Floră a stabilit la muncă, aducerea cel ingrediente şi ustensile ea ar fi nevoie la a pregati cel

carne primul, A amenda pulpă din A cerb acea

tatăl ei şi Sir Charles împuşcaseră acum câteva săptămâni, cu Ruaridh împreună, ca de obicei, să conducă garronul. Chiar zilele trecute, la Keeper's Cottage, făcuse o tocană din resturile mai dure pe care le adusese tatăl ei acasă, odată ce cadavrul atârnase în magazinul de vânătoare. Tăieturile mai fine au fost păstrat întotdeauna pentru casă, desigur. Jocul de la moşie a făcut un mare diferenţa faţă de raţiile lor, deşi tatăl ei împărţea întotdeauna alocaţia lor cu alţii din comunitate care aveau nevoie de puţin în plus.

Aşezând coapsa într-un vas mare de prăjire, Flora a adăugat o mână de boabe de ienupăr şi nişte cimbru de munte uscat. Apoi a mers de-a lungul coridor şi prin cel verde usa acoperita cu baze care ducea in fata cel casa. The aer Acolo a fost parfumat cu cel miros de cel ceară de albine folosit pentru a lustrui mahonul bogat al mobilierului, acoperit cu un miros slab de fum de lemn. Sala de mese fusese pregătită pentru seară, masa drapat cu A alb damasc pânză şi a stabilit cu argint tacâmuri şi sfeşnice. Un aranjament de trandafiri şi fâşii de iederă de la grădina cu pereţi a format o piesă centrală graţioasă – cu siguranţă opera lui Lady Helen. Pe bufet stăteau câteva sticle de vin roşu. Flora a desfundat una, turnând cu grijă cea mai mare parte a conţinutului într-un decantor de cristal şi apoi a luat restul înapoi în bucătărie pentru a turna peste carne înainte lăsându-l să se odihnească în marinada sa înapoi în cămară.

Odată ce a curăţat legumele şi a pregătit fructele pentru plăcintă, Flora a pus ibricul pe aragaz şi şi-a făcut o ceaşcă de ceai înainte de a se rostogoli afară cel patiserie. Ea a lucrat în mod constant şi metodic cu cel capabil curăţenia unuia bine obişnuit cu o astfel de gătit, fredonând pentru ea însăşi pentru a risipi tăcere grea care părea să atârne suspendată între pereţii golului casa.

Chiar înainte de ora şase, în timp ce verifica carnea la prăjit, ea am auzit zgomotul maşinilor care se îndreptau în faţa casei şi vocile lui grupul de pescuit care se întoarce. Un minut mai târziu, Lady Helen a intrat în grabă bucătărie, smulgându-şi pălăria cu boruri largi de pe cap şi netezindu-o părul la loc.

„Flora, dragă, totul miroase minunat! Eşti o bijuterie,

intervin ca şi cum acest. Soţul meu a fost ferm că ar trebui să-i însoţesc astăzi, aşa că eu nu putea te-a descurcat fără tine. Ce pot să ajut?

— Nimic, Lady Helen. Sper că ai avut o zi bună de pescuit? eu avea Tot în mână, deci tu avea timp pentru merge şi rochie pentru cină.'

Vocea lui Sir Charles a bubuit pe coridor, chemându-şi soţia înapoi de cealaltă parte a uşii verde şi ia cerut Florei scuze zâmbet înainte de a pleca grăbit.

O clipă mai târziu, uşa bucătăriei a fost deschisă şi Alec a intrat cu paşi mari înăuntru, îmbrăcat în tweed şi încă purtând cizmele înalte de pescuit. Fara a spune un cuvânt, o strânse pe Flora în braţe şi o sărută. Ea a respirat în parfumul dealurilor şi al râului din jacheta lui.

„Dragul meu, sunt absolut furios pe tatăl meu din cauza asta. El a avut nu are dreptul de a cere să găteşti pentru seara asta. Ar trebui sa aiba a întrebat D-na McTaggart la stau. Sau plătit cineva altfel la vino în.'

— Oh, nu mă deranjează deloc. Mi-a plăcut să pregătesc masa şi înseamnă Te văd şi eu.

El a privit-o cu drag şi a şters cu blândeţe o pată de făină de pe ea obrazul cu degetul mare. — Lasă-mă să fac ceva ca să ajut? Spălare? Sunt un dă mâna asta, deşi mi-e teamă că abilităţile mele de gătit lasă multe de făcut dorit.'

Ea clătină din cap. — Totul e gata. Sincer, Alec, sunt bine. ai vrea mai bine du-te şi te schimbi. Cina va fi gata într-o oră, iar tu nu vrei să-ţi faci oaspeţii să aştepte.

Fără tragere de inimă, i-a permis să-l alunge odată ce a furat altul pup din a ei, şi ea a zâmbit la fel de ea ascultat la a lui paşi retrăgându-se pe coridor spre camera de portbagaj. Apoi s-a ocupat cu finala preparate, aşezare farfurii şi sos pentru a încălzi şi ascuţi cuţit gata să ciopleze vânatul.

Când doamnă Helen a reapărut în cel bucătărie la lăsa Floră stiu acea cel vizitatori au fost aşezat în cel mese cameră, ea a fost transformat. A ei întuneric părul auriu, împuşcat cu acele câteva şuviţe de argint, era tras înapoi din a ei faţă cu A pereche de diamant agrafe, evidenţierea cel delicat structura pometţilor ei. Tweedurile ei de pescuit fuseseră înlocuite cu un rochie de seara de culoarea marii, impodobita cu margele de cristal care scânteia încet, amintind Floră de lumina lunii pe apă.

Dar privirea Florei a fost atrasă de o broşă prinsă pe

rochie. Era departe mai puţin opulent decât restul costumului, o simplă reprezentare argintie a unui ancora surmontata de o coroana, asezata intr-o coroana de frunze de acant.

doamnă Helen observat Floră in cautarea la aceasta. 'Este mai degraba frumos, nu este aceasta? este A Regal Marinei dragă broşă, dat de Ale mele Tată la Ale mele mamă. El a servit în Marele Război. Ştiu că nu prea merge cu restul meu... sus, dar pentru mine este mult mai preţios decât aceste diamante. Ea îi făcu semn clemele de păr, inelele de pe degetele ei scânteind în timp ce faţetele lor prindeau o rază de seară lumina soarelui care aruncat o privire prin fereastra din spate a ei.

Întinse mâna spre farfuria grea de servire pe care aranjase Flora somonul, decorat cu felii subtiri de castravete sa arate ca solzi de peste. Dar în timp ce încerca să o ridice, tresări de durere.

'Esti in regula?' întrebă Flora.

— Prostule pe mine – eu entorsa Ale mele încheietura A puţini zile în urmă şi aceasta încă nu pare la fi lucru în mod corespunzător.' doamnă Helen blând sondat a ei braţ cu a ei vârfurile degetelor. Flora a observat că era umflat, iar pielea delicată de pe partea inferioară era decolorată cu o vânătaie purpurie cu aspect furioasă.

— Nu ar trebui să fie legat? întrebă Flora. Ea făcuse mai întâi... formare de ajutor ca parte a cursului ei de conducere a ambulanţei şi era dornică să încerce unele dintre abilităţile ei nou dobândite. Până acum nu a putut decât să exerseze Mairi şi Bridie, dar aici a fost ce arata ca A de bună credinţă rănire.

— O să fie bine, dragă Flora, într-adevăr, nu vreau să fac tam-tam. doamnă Helen i-a făcut semn să plece.

— Ei bine, măcar lasă-mă să duc asta până la capăt, spuse Flora, ridicând platou. „Trebuie să-ţi odihneşti încheietura pentru a o lăsa să se vindece. Şi nu vrei să rişti vărsând orice pe rochie.

În sala de mese, conversaţia era deja animată, oaspeţii având ascuţit al lor poftele cu generos drams de whisky şi ochelari de sherry în salon. O privire rapidă în jurul mesei îi spuse Florei că Diana nu era acolo, deşi doamna Kingsley-Scott rezistă despre dificultăţile de a planifica o nuntă la moşia familiei din Frontiere cu războiul.

Discuţia dintre bărbaţi era despre pescuitul zilei, cu speculaţii ca până la greutatea unui somon debarcat de Sir

Charles şi poveşti despre alţi peşti prins pe alte râuri.

Unul dintre bărbaţi a bubuit peste masă: — Ghillie-ul tău nu este exact un tip vorbăreţ, eh, Charlie? Un pic bătrân, ce? Dar el ştie lucrurile lui, îi voi da asta.

doamnă Helen lovitură Floră un care se scuză zâmbet inainte de in liniste zicală, 'A stabilit aceasta pe bufet, dragă. Bolnav ia-l pe Alec sa ma ajuti servi.'

El a avut deja împins a lui scaun înapoi din cel masa şi a fost repede lângă ea, luând platoul greu de la ea. — Ar trebui să stai lângă eu, nefiind nevoit să ne aştept, mormăi el.

Ea i-a zâmbit în semn de recunoştinţă, dar a clătinat din cap şi a plecat în grabă, preferând liniştea şi liniştea bucătăriei, recunoscător pentru moale verde uşă care a atenuat racheta din sala de mese.

Ea a luat carnea din cuptor, punând-o să se odihnească pe un platou încălzit, apoi a început să facă sosul cu sucurile din tigaie.

Borboia frumos, iar ea doar scurgea legumele şi punându-le în vase când apăru Alec, cărând o grămadă de peşte farfurii. Le-a pus pe masă şi şi-a pus braţele în jurul ei, îngropându-i pe ale lui faţă în părul ei.

— Cum e aceasta mergi? ea intrebat, ajungând la completati cel sos bărci.

„Le-a plăcut somonul. Absolut delicios. Aici, lasă-mă să port vânat prin – vă scuteşte de încercarea de a fi nevoit să le ascultaţi nebuniile.

— Nu-ţi face griji, nu mă deranjează. Restul le aduc eu, spuse ea aşezându-se lucruri pe o tavă.

— Alec! Vocea lui Sir Charles era ascuţită şi aspră, făcând-o pe Flora să sară aşa că aproape că a vărsat sosul. Ea se uită peste umăr să-l vadă permanent în cel intrare. 'Obţine înapoi în cel mese cameră la o singura data. este extrem de nepoliticos din partea ta să neglijezi oaspeţii noştri.

'Dar Tată, Floră nu pot administra Tot pe a ei propriu.'

'Prostii. Fata este perfect capabilă să servească o masă. Ce ea nu are nevoie să o împiedici în îndatoririle ei. Stătea într-o parte şi îi făcu semn lui Alec să părăsească bucătărie, întorcându-se brusc şi urmându-i pe a lui fii pantofi cu toc.

Al Florei obrajii ars cu A amestec de cel căldură din cel cuptor şi umilirea cuvintelor lairdului. Dar ea şi-a luat tava şi a mers prin uşa din baze cu capul sus, aşezând vasele pe masă şi aruncând lui Alec un zâmbet liniştitor în timp ce făcea asta. El a fost aşezându-se pe spate la locul lui, între două dintre oaspetele femei, uitându-se cu totul

mizerabil în timp ce vorbeau peste el despre domnul Churchill, noul prim ministru, şi a lui soţie, OMS purtau cel cel mai frumos croită paltoane şi pălării atât de elegante.

Lady Helen şi-a prins încheietura mâinii când a trecut. — Flora, dragă, du-te acasă acum. Ai făcut mai mult decât suficient. Eu mă ocup de restul. Vorbea discret, a ei cuvinte moale sub cel chicotesc şi ţipă de râsete la fel de domnule Charles

a dăruit masa cu o altă anecdotă de pescuit. Din mărgele ei reticul, ea a strecurat un mic plic maro în buzunarul Florei şorţ. — Aici, pentru toţi tare greu lucrez astazi.'

Flora clătină din cap, încercând să dea plicul înapoi, dar Lady Helen a avut loc a degetul la buzele ei, împuşcând uşor ea departe.

— Mulţumesc tu,' Floră a spus, păstrarea a ei voce scăzut, de asemenea, înţelegere acea acest gest a fost nu ceva acea ar avea a avut domnule a lui Charles aprobare. A fost intenţionat ca un act de bunătate, dar în acelaşi timp a făcut ea se simte şi mai nefericită cu privire la rolul pe care fusese forţată să-l joace în lucrările de seară. „Plăcinta este în cuptorul care se încălzeşte şi există un ulcior de smântână în cămară pentru a merge cu ea.

Cu A da din cap şi A blând pat pe a ei mână, doamnă Helen demis a ei iar ea s-a grăbit înapoi în bucătărie. Înainte să plece, Flora a răzuit şi a spălat farfuriile de peşte şi tacâmurile. Restul ar trebui să aştepte pe doamna McTaggart, cine ar fi fi venire în cel Următorul dimineaţă la face cel mic dejun, dar a lăsat totul cât a putut de îngrijit.

Ea a scos plicul maro din buzunar şi apoi l-a împăturit foaie de cremă scris hârtie conţinând doamnă a lui Helen instrucţiuni în jurul aceasta. Cu un ciot de creion, ea a scris: *Mulţumesc, dar am fost încântat să vă ajut.* Ea l-a băgat sub felia de tort pe care o pusese pe masă pentru a tăia plăcinta, pentru ca Lady Helen să fie cea care să-l găsească.

Purtându-şi şorţul, Flora închise în linişte uşa din spate în urma ei şi mers jos cel conduce la Unde cel cale LED în cel pini către Căsuţa Păzitorului. O pereche de bufniţe se strigau încet una la alta copaci. Ochii ei s-au adaptat rapid la lumina lunii şi a luat câteva adâncimi, respiraţii recunoscătoare ale aerului nopţii. La cotitură, ea s-a oprit o clipă, lăsând briza uşoară să-i răcorească faţa şi gâtul şi se uită înapoi spre casa. În spatele ferestrelor întunecate, putea distinge doar o licărire de lumina lumânărilor şi o altă rafală de hohote de râs au dus la tăcere liniştea conversaţia păsărilor de noapte pentru o clipă. Apoi ea a întors spatele Casa Ardtuath şi faţa ei către Cabana

Keeper, unde a simţit-o a aparţinut.

Lexie, 1978

Daisy e ascunsă în pătuţul ei când vine Davy la cină şi, pentru a schimbare, camera de zi din Keeper's Cottage se simte aproape ca genul de loc doi adulţi ar putea petrece o seară civilizată împreună la un pahar de vin. Am împachetat jucăriile şi am pus cărţile cu imagini pe un raft şi Mi-am schimbat blugii şi puloverul largi, scoţând o fustă dulap pentru haine şi A cu maneca lunga tricou afară de A sertar.

În timp ce pregătesc un castron de maioneză cu usturoi pentru a însoţi squatti-urile, pe care l-am gătit şi le-am adunat într-unul dintre felurile de mâncare ale mamei, încerc din nou să amintiţi-vă unde se încadrează Davy în viaţa lui Aultbea. Am un amestec de indistinct amintiri acea eu stocate departe în A colţ de Ale mele minte când eu stânga pentru Londra, ca un amestec de lucruri ascunse în pod. Ceva remorchere insistent pe A şuviţă de acestea amintiri, încercând la descurca în sine. Nici după ieşirea noastră pe barcă, încă nu am reuşit să-l plasez. Dar a existat o familiaritate în ochii lui şi o presupunere de prietenie în felul lui din prima zi în care a apărut în pragul uşii mele, trimis acolo de Bridie.

Aud uşa Land Rover-ului său trântind şi apoi se aude o smulgere a lui fluieră obişnuit când vine pe poteca către uşă, pe care am deschis-o înainte are şansa să bată.

El mâinile pe mine A în formă de mandolină sticla de Mateus Trandafir. 'The cel mai bun cel magazinul trebuie să oferta', spune el cu un rânjet.

Se aşează într-unul dintre fotolii şi îşi încrucişează picioarele lungi. „Este frumos”, spune el, uitându-se în jur la cameră. — Încă se simte ca a ta al mamei, dar şi tu şi

Daisy v-aţi pus amprenta. Ultima dată am fost Aici, Floră a fost stând unde tu sunt acum, turnându-mă A ceaşcă de ceai.'

'Aceasta a fost bun de tu la vizita a ei.'

'Ah, eu făcut Nu Mai mult decât orice de cel alţii. Bridie a fost Aici cel cel mai, desigur. Dacă găsea o slujbă care trebuia făcută, m-ar anunţa şi aş face-o vino şi repara-l pentru Flora. Era o femeie drăguţă, mama ta. am simţit mereu oricât de mult am făcut, nu am putut niciodată să-i răsplătesc bunătatea mie şi a mea frate când ne-am spălat aici sus in razboiul.'

Acestea amintiri schimb şi amesteca, devenind mai clar la fel de cel noroi acea nori Ale mele minte începe la se stabilesc A mic. 'Tu au fost evacuaţi? eu cere.

Davy dă din cap. „Stuart şi cu mine am fost trimişi cu alţi vreo treizeci de copii din Clydeside. Am fost cazaţi cu un cuplu în sat. Când războiul Am plecat acasă.

'Cati ani aveai?' Întreb.

„Aveam doar patru ani când am fost trimişi aici. . . nouă până la momentul războiului încheiat. Fratele meu era totuşi cu câţiva ani mai mare. El a avut mereu grijă pe mine.'

Se aplecă înainte şi ia fotografia mamei de pe şemineu. „Aceasta este o poză grozavă a ei. Aşa arăta când am văzut-o prima dată, nu că s-ar fi schimbat vreodată prea mult. Şi a murit mult prea tânără.

eu lua A înghiţitură de Ale mele vin. — Ea ar fi avea fost şaizeci acest an.'

El pune poza înapoi deasupra şemineului şi ridică paharul spre el. — Iată la a ei, apoi. Floră Gordon: mult iubit şi mult ratat.'

La cuvintele lui, un val brusc de durere ameninţă să mă copleşească. În pentru a acoperi umezeala bruscă din ochii mei, îi trec un castron de Se frământă şi schimbă subiectul. — Mulţumesc pentru ziua de ieri. A fost grozav de primit afară pe apă. O zi magică. Amintirea luminii soarelui pe mare iar focile care vin să asculte cântecul nostru sunt încă vii în mintea mea.

'Aceasta a fost bun având cel companie. Sunt bucuros noi a avut cel vreme pentru aceasta.

este nu de multe ori noi obţine A zi la fel de calm la fel de acea, chiar în adăpostul de cel lac.'

În timp ce aşezam vasul de homari ghemuiţi pe masa din bucătărie, lângă ulcior de campion alb şi trandafiri de

câine pe care Daisy şi cu mine i-am cules mai devreme, îl conduc conversaţie înapoi la povestea lui Davy, încă încercând să desluşească acea sferă încâlcită de memorie.

— Atunci când te-ai întors la Aultbea?

„Eu a venit înapoi în cel din timp Anii şaizeci. Tu ar avea fost despre şaisprezece sau aşa, presupun. Era cam pe vremea când plecai la Londra. Toată lumea vorbea despre cum ai obţinut un loc la şcoala de scenă. Tu au fost toastul comunităţii. Bridie şi mama ta nu ar fi putut fi mai mândru de tine.

Şuviţele amintirilor de mult uitate reapar în sfârşit. 'Oh, da, eu tine minte acum. Tu mutat în ta casa acea an, eu gândi.' eu vag aminteşte-ţi de bârfa care a anunţat sosirea lui – ceva despre el a moştenit casa în care locuise în anii războiului. 'Desigur. Aceasta obişnuia să aparţină familiei Carmichael.'

El dă din cap. „Mi s-a părut ca o întoarcere acasă, să fiu înapoi în Aultbea. Şi Am fost norocos să am o casă la care să vin. Glasgow a fost un concert dur. Chiar deşi era greu să plec din oraş când eram atât de mici refugiaţii s-au dovedit a fi cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat vreodată şi Stuart.

— Şi unde este Stuart acum? Încă în Glasgow?

a lui Davy ochii se înnoţesc şi el lasa capul. Apoi el spune: „A murit.

A fost înjunghiat într-o luptă după un meci de fotbal.

'Sunt asa de scuze. eu a ajunge peste şi a pune Ale mele mână scurt peste a lui.

El se scutură a lui cap, amintindu-şi. 'Noi au fost pe al nostru cale Acasă după jocul. Ne-am întâlnit cu un grup de fani rivali. Au început în mine. Stuart a intrat, având grijă de mine ca de obicei. Cineva a scos un cuţit. . . A fost tot peste câteva secunde.

— Asta e îngrozitor. Sunt asa de scuze eu nu ştia l.'

Davy se uită la apele lacului, care se transformă în aur lumina serii. „Îi plăcea acest loc”, spune el. — I-ar fi plăcut pescuit. eu numit cel barcă pentru l. Şi pentru Ale mele mam. Ea e plecat acum, de asemenea.'

„Bonnie? Acesta era numele ei?

— Da. Ea încercat a ei Cel mai bun la fi al nostru mami, dar ea a fost pe a ei proprii şi viaţă a fost greu şi când noi a venit departe asa de tineri ea lovit cel sticla greu. A încercat să o sculture când ne-am întors la ea, dar nu a reuşit niciodată. Pierderea lui Stuart a răsturnat-o chiar peste margine.

Amândoi tăcem câteva secunde: el pierdut în durerea lui, eu pierdut pentru cuvinte.

— Nu i-am putut salva pe niciunul dintre ei. Şi asta e ceva ce a trebuit să trăiesc cu de atunci. Aşa că le-am pictat numele pe barcă când am venit acasă Loch Ewe şi ei

navighează împreună cu mine când sunt acolo.

'Şi vreodată de cand apoi ai întors ta Atenţie la salvarea toţi ceilalţi ai putea, având grijă de Bridie şi de mama mea şi de oricine altcineva cine avea nevoie de o mână de ajutor? Cuvintele îmi ies din gura înainte să pot Stop lor. eu Rău ei cu amabilitate, dar ei ieşi sunând gresit.

El dă pe mine A lung uite. Apoi spune nivel, 'Sunt nu asa de sigur asta e Adevărat. Este doar felul în care merge pe aici. Cu toţii avem grijă unul de celălalt. Pot fi asta e ceva tu uitat în toate acestea ani tu a petrecut în Londra.'

Furia îmi creşte în piept, dar apoi îmi dau seama că are dreptul să se apere el însuşi împotriva sincerităţii mele. — Bine, idee bună, recunosc. 'Am afară a căilor de pe coasta de vest şi poate că nu a fost bine. Admitând asta vine ca o uşurare pe care o descopăr, tăind prin mrăinuş gard viu de defensivitatea acea Am crescut la proteja eu insumi din Ale mele proprii vinovăţie.

El se toarnă apă în Ale mele sticlă. „Îmi pare rău, Lexie. Pot fi ai a primit A punct, de asemenea. Poate că am tendinţa de a încerca să salvez oameni.

eu a ridica Ale mele apă sticlă la a lui. — Iată la ambii al nostru vinovat constiinte apoi.'

El îşi clinteşte paharul de al meu şi cântă versul unui cântec. ' *Când toate este ghid şi proaspăt şi pură – Nae vinovăţie inima să înţepe.* '

eu a ridica Ale mele sprancene întrebător.

„O rime veche, veche”, explică el.

'Parte de ta repertoriu pe A sâmbătă noapte?'

El râde. 'Nu de obicei. Noi scop la crea A puţin mai vesel atmosfera. Nu vrem ca publicul nostru să ne iasă la o parte jale.'

Îi dau vasul şi el adună încă un pumn de squatti pe a lui farfurie.

— Deci, când o să vii şi să asculţi?

dau din umeri. 'Nu sunt sigur. Va trebui să încerc să găsesc pe cineva care să se ocupe de Daisy. — Al lui Bridie deja a oferit,' el raspunde, rânjind la fel de eu automat se încurcă uşor la faptul că au discutat despre ipoteza mea viaţa socială şi punerea în aplicare a planurilor pentru a o transforma în realitate. — O, vrei Treci peste tine, Lexie Gordon. Lasă-ţi prietenii să te ajute din când în când şi apoi. Nu te va ucide.

Râd, ţinându-mi mâinile în sus, înfrânt. Ştiu că îmi va

face plăcere să am un seara la bar ascultând muzică şi ştiu că Bridie şi Daisy vor avea ei înşişi aici, la cabană.

— Asta e stabilit apoi,' el spune. 'Acest sâmbătă aceasta este.'

'Cum do tu stiu eu nu deja avea ceva altfel pe acest sfârşit de săptămână?' eu cere, în unu ultimul zadarnic atentat, încercare la recâştiga Control de cel

conversaţie.

— Doar o bănuială, spune el.

'Bazat, eu presupune, pe cel uzual cunoştinţe acea eu nu au a avut ceva în orice weekend de când am ajuns aici?

'Ceva ca acea,' el spune, şi reumpleri Ale mele vin sticlă. 'Acum, spune pe mine despre toate acele mari teatre în care ai cântat acolo jos, în Londra. Ce a fost cel mai mare?

Cumva, data viitoare când mă uit la ceasul din bucătărie, este aproape miezul nopţii şi am vorbit ore întregi. Davy scurge ceaşca de cafea pe care am făcut-o de veacuri în urmă şi îşi împinge scaunul înapoi de la masă.

— Mulţumesc pentru o seară frumoasă, Lexie. A fost o şedinţă grozavă Al Florei bucătărie masa din nou, auz a ei fiica a rade A pic. Acest casa a fost mereu plin de cântec şi voie bună.'

Când el frunze, cel cabana pare de asemenea gol. Am savurat a lui companie şi acum am reuşit să-l plasez, îmi amintesc că mama folosea să-i pomenească numele din când în când. În timp ce curăţ ceştile în chiuvetă, cuvintele lui răsună în bucătăria goală. Gama se bifă uşor pentru sine se raceste noaptea si de pe dealul din spatele cabanei vine clachetul strigăt al unui corncrake. Mă plimb în sufragerie şi îl iau pe cel al mamei poza de pe şemineu. „Cred că este timpul să fie umplută casa asta cântec şi voie bună din nou,' Ii spun ei.

Şi ea îmi zâmbeşte cu aprobarea ei înapoi în timp ce reinstalez imaginea în ea aşezaţi şi stingeţi lumina.

Floră, 1940

Duminică seara, a doua zi după ce gătise pentru petrecerea de pescuit la Casa Ardtuath, Flora stătea pe banca din faţa cabanei lăsând soarele scăldă-o în lumina ei, razele ei punând în foc nuanţele roşii-aurii din părul ei a trasat o potecă languidă pe cerul vestic. Avea coşul ei de reparat lângă ea şi coasea un nasture pe una dintre cămăşile tatălui ei. Securizarea cu câteva ochiuri rapide, ea a tăiat firul şi a împăturit cămaşa îngrijit, punându-l într-o parte. Înainte de a ajunge în coş pentru următorul articol, se relaxă pentru o clipă, sprijinindu-şi capul de peretele cabanei in spate ea, inchizand ochii ei şi ridicând-o fata la căldură.

În ciuda liniştii de la sfârşitul zilei, gândurile îi bâzâiau în cap ca muşte, iritante şi persistente. Ştirile de pe wireless din acea dimineaţă aveau fost profund neliniştitor: numai ultimul săptămână mii de trupe a avut fost evacuat din Dunkerque în cel faţă de cel limba germana avans, cel Olanda având căzut şi Belgia având s-a predat A puţini zile mai devreme; un portavion britanic fusese scufundat în largul Norvegiei de către german cuirasate; Paris a avut fost bombardat, şi Italia a fost emitent tot mai mult declaraţii beligerante. Fusese o uşurare când au făcut-o buletinele de ştiri s-a încheiat şi programul muzical începuse. Dar chiar şi cântând alături de melodiile familiare nu reuşiseră să ridice mult moralul Florei. Şi apoi, ca o amintire a faptului că războiul i-a afectat şi pe cei apropiaţi de casă, se ciocnise în Bridie la o plimbare după prânz, care îi spusese că o familie la Poolewe tocmai primise o telegramă prin care spunea că avionul fiului lor fusese doborât peste Canal şi era dispărut, presupus mort. Bridie a spus şi asta in timp ce cel evacuare din Dunkerque a avut

salvat mulţi vieţi, ştiri a fost filtrându-se prin asta, Divizia 51 Highland fusese prinsă în interior şi mulţi de cel bărbaţi Luat prizonier. The ameninţare de cel război, care la primul a avut părea la minciună departe oprit dincolo cel perete de dealuri, a avut început la insinua

în căsuţele albe de pe malul lacului acum, aruncând o umbra de frică mereu prezentă chiar şi în zilele în care lumina soarelui strălucea cel apă.

Aceasta dominat toate al lor gânduri aceste zile, realizarea Al Florei privat preocupările par meschine în comparaţie. Şi totuşi ea încă nu se putea abţine să chinuiască asupra comportamentului lui Sir Charles faţă de ea de ieri. Fusese atât de frig. De obicei, o trata cu o jovialitate fragilă, în cel mai bun caz, sau cu o dispreţ obişnuită. Dar ceva a avut mutat de cand el ar fi deveni conştient de cel apropiere între ea şi Alec. Mândria ei era încă înţepată de felul în care el a umilit-o. Ea a încercat să împingă acele gânduri deoparte. Ştia că Alec îl iubea ea, dar şi-ar fi sfidat tatăl dacă ar fi vorba de asta? Ea îi simţise furia ieri şi totuşi fusese neputincios să acţioneze. Atât el, cât şi mama lui erau ţinut strâns în strânsoarea de oţel pe care Sir Charles o exercita asupra familiei sale. A fost al lor iubire suficient de puternică pentru a rezista acestei forţe?

Ea oftă, deschizând ochii la sunetul unei explozii de la o navă fluieră pe lac. Un alt cuirasat intrase în port, manevrând în timp ce a aruncat ancora, iar o cisternă se apropie de alimentaţi-l. Mâine dimineaţă va reveni la serviciu în tabăra de la Mellon Charles. Cel puţin asta ar fi o distragere binevenită, ştiind că era face partea ei pentru efortul de război.

A băgat mâna în coşul ei de reparat pentru a scoate un ciorap de care avea nevoie încleştând şi începu să înfiletă un ac gros cu o şuviţă de verde Lovat lână. Zgomotul paşilor pe poteca din spatele casei o făcu să se întoarcă, aşteptându-se să fie tatăl ei înapoi de la veghe la garon. Dar era Alec care apăru, cu faţa încreţită în frunte. Expresia lui s-a topit într-o zâmbet larg la vederea ei stând acolo şi el se aruncă pe el banca de lângă ea, măturând-o în braţele lui, evitând cu multă putere să fie tras în ţeapă de acul de înrâcnit din mână.

S-a grăbit să-şi ceară scuze pentru comportamentul tatălui său. 'Nu pot să cred ce îngrozitor a fost ieri, arătându-se aşa în faţa Urquharţilor. Făcându-i să-i invit şi pe Kingsley-Scott. A fost imposibil tot sfarsitul de saptamana. Biata mamă s-a retras în patul ei cu o durere de

cap acum că au plecat. El doar refuză la Accept acea cel război are schimbat Tot.'

— Dar *chiar* a schimbat totul? întrebă Flora, sprijinindu-şi capul împotriva a lui umăr şi privind afară la cel vast gri hulks ancorat în cel

dafin. „Este acum lumea atât de diferită încât să poată fi alături de fiul unui laird? A fiica vânzătorului?

El a tras înapoi, deţinere a ei la arme lungime, încercând la citit a ei expresie. Ochii lui întunecaţi erau plini de durere şi dragoste. — Flora, am nu m-am gândit niciodată la tine în felul ăsta. Nici tatăl tău, nici Ruaridh. Sunt ca o familie pentru mine, am fost mereu. Şi tu – ei bine, trebuie să ştii asta Te iubesc de ani de zile. Şi vreau să te iubesc mai mult, pentru toţi anii în care am fost au părăsit. În această lume incertă, simt că iubirea mea pentru tine este singura anumit lucru de care trebuie să mă ţin. Orice s-ar întâmpla, pentru numele lui Dumnezeu, Flora, nu tatăl meu să ne ia asta.

Şi-a coborât privirea, încercând să ascundă îndoielile pe care le mai simţea. Foarte cu blândeţe, el trase linia feţei ei cu palma, apoi se înclină bărbia ei în sus pentru ca el să-i poată vedea din nou ochii.

„Ştiu că nu este uşor”, a spus el, „dar odată ce acest război se încheie, puterea mea Tată mânuieşte peste S.U.A voi fi dezamorsat. Bine fi gratuit a se căsători apoi.'

— Dar mama ta, totuşi? Flora ştia cât de îngrijorat era Alec despre o lasă pe Lady Helen singură la Casa Ardtuath. Sir Charles avea devenit din ce în ce mai irascibil pe măsură ce modul de viaţă la care se simţise mereu intitulat a fost mai departe erodate de cel război, şi Mai mult decât o singura data, Alec a avut a recunoscut Florei că a văzut vânătăi revelatoare pe braţele mamei sale, care el bănuit la fi semne de a ei a sotului temperament. Când el a întrebat a ei Cum ea ar fi vino de cel vânătăi, deşi, doamnă Helen mereu făcut scuze, abătându-şi întrebările. Nerăbdător pentru siguranţa mamei sale, a cheltuit cât mai mult timp posibil la casă, dar a fost rupt, de asemenea, între exigenţe ale slujbei sale de la bază şi dorinţa lui de a petrece mai mult timp cu Floră.

El a oftat. „Poate că lucrurile vor fi mai bune pentru noi toţi odată ce războiul se va termina. Tatăl meu se va întoarce să-şi petreacă cea mai mare parte a timpului la Londra şi va fi mai uşor pentru mama din nou. Îşi întinse mâna. — Te rog, Flora, trebuie crede în noi, aşa cum cred eu. Singurul lucru bun cu care ies din logodna mea Diana a

fost conştientizarea că nu aş putea niciodată să simt pentru nimeni aşa cum mă simt despre tine. Noaptea trecută a fost o încercare îngrozitoare pentru amândoi. Dar într-o zi, eu promit că vei fi stăpâna Casei Ardtuath şi vei lua locul tău de drept la masa aceea.

Ca răspuns, ea şi-a împletit degetele în ale lui, urmărind tendinţe peste dosul mâinii lui cu degetul mare. Se simţea în siguranţă cu el Aici. Dar la fel de ei sat in cautarea afară peste cel lac către cel de vest dealuri,

cerul de acolo a început să se înceapă în timp ce norii se îngrămădeau din oceanul de dincolo, înghiţind soarele. În ciuda căldurii serii de vară, Flora tremura uşor. Peretele solid al cabanei de care se sprijinea încă radiat cel căldură de cel zi. Dar ea ştia deplin bine acea acest Acasă – cel numai una pe care o cunoscuse vreodată – putea fi luată de la ea la fel de brusc ca marea ar putea Schimbare este dispozitie, ar trebui să domnule a lui Charles furie la al lor relaţie face el a hotărât că era timpul să-şi dea drumul vânatorului.

Îndatoririle Florei la baza navală implicau în principal ofiţeri de conducere către şi dinspre cel dig, sau livrând şi colectare cel personal OMS echipat cel atenţie posturi care fuseseră construite în jurul lacului. Uneori, de asemenea, conducea mai mare vehicule – camioane şi ambulanţe – când a apărut necesitatea. Ea stătea înăuntru NAAFI cu Mairi când a venit ordinul de a duce o ambulanţă la Cove, pe partea îndepărtată a Loch Ewe. A Tilly – porecla căreia i-au dat vehicule utilitare mici din servicii – ieşiseră de pe drum şi ajunseseră blocat în şanţ, iar ocupanţii săi suferiseră răni uşoare.

Flora a condus, cu Mairi lângă ea, şi au mers în viteză de-a lungul ţărmului spre unde drumul se îngusta la o singură pistă dincolo de Poolewe. O milă mai departe mai departe, au dat peste maşina în şanţ, arătându-se alarmant într-o parte. A sublocotenentul încerca să bage o piatră mare sub una din spate rotile. Colegul său – un ofiţer de muniţie deputat în serviciul anti- aeronave pistol la cel atenţie punct – sat năucit la cel latură de cel drum, cu nimeni altul decât Bridie încercând ocupată să modeleze o praştie din ce, pe o inspecţie mai atentă, părea a fi o fâşie ruptă din jupon.

Cele două fete au sărit jos din vehiculul lor. „Mireasă! Sunteţi cu toţii dreapta? Ce s-a întâmplat?' întrebă Flora.

— O oaie pe drum, răspunse Bridie veselă. — A trebuit să devii pentru a rata aceasta. Am scăpat doar cu câteva umflături şi vânătăi, dar cred că este sărac al doamnelor

braţ este spart. The de oi amenda, deşi,' ea adăugat.

— Aici, spuse Mairi. 'Lasă-mă să arunc o privire.' Ea a adunat pansamente şi a praştie adecvată din spatele ambulanţei şi a îngenuncheat lângă ofiţer. Cu pricepere, ea examinat a lui rănire şi legat a lui braţ blând dar cu fermitate la pieptul să imobilizeze încheietura mâinii, care deja începea să se umfle.

Lăsându-l pe Mairi să se ocupe de accident, Flora i-a ajutat pe ceilalţi tineri ofiţer să ataşeze o frânghie la bara de protecţie a Tilly. Inversarea ambulanţă,

a reuşit să scoată maşina din şanţ, îndreptând-o astfel încât ei să poată uita-te bine la daune.

„Hopa,” remarcat Bridie, 'acea spate axă nu uite de asemenea sănătos.'

— Nu pare deloc sigur de condus. Va trebui să te remorcăm înapoi şi să ajungem s-a văzut, spuse Flora.

Tânărul se uită la ceas. — Am întârziat să-l scutesc pe priveghete la punct. Crezi că ai putea să mă laşi acolo şi apoi să vii înapoi pentru acest lot?

'Desigur. Sari inauntru.'

A trecut cu maşina pe lângă rândul de croft văruit în Cove – aceleaşi cabane acea ea şi Alec a avut văzut din cel apă pe al lor vizita la cel stâncos arc dincolo Firemore plajă în cel arc – la Unde cel urmări s-a stins chiar pe lângă adăpostul de beton care fusese construit ca a post de veghe la gura lacului. În timp ce santinelele îşi duceau la îndeplinire predarea, Flora a mers la marginea stâncii. Mult sub ea, cel valurile se izbiră de contrafortul negru zimţat al Furadh Mor, o stâncă care crescut din apă la puţină distanţă de ţărm, unde marea a răsucit şi spumă peste stânci de parcă ar fi tras cu frustrare de adăpostul promontoriului oferite cel mai calm ape dincolo. Ea ştia cel putere de cel valuri nu a fost cel numai Pericol afară Acolo în cel Nord Atlantic, Unde limba germana cuirasate a pândit dincolo cel orizont şi U-boat-uri târâi în pachete, vânându-şi prada ca lupii flămânzi.

Drumul înapoi la baza de la Mellon Charles a fost lent, îngreunat de cel greutate de cel deteriorat Tilly, care clatinat in spate cel ambulanţă pe frânghia ei de remorcare ca o balenă beată cu Bridie la volan. Mişcarea lor sosirea l-a scos pe comandantul lagărului din coliba lui. Şi-a ridicat-o pe a lui sprâncenele la vederea maşinii avariate şi s-au ridicat mai departe, aproape dispărând sub cel vârf de a lui capac, la cel vedere de cel rănit muniţie ofiţer.

'Lua acea om la cel chirurg. Şi tu – domnisoara Macdonald, este aceasta?

Raport pentru a mea coliba odata te-ai spălat acel ulei de pe tine mâinile.'

Flora aruncă o privire compătimitoare către Bridie, deşi prietena ei părea neruşinat la perspectiva unui

îmbrăcăminte din partea comandantului însuşi. La urma urmei, nu era prima dată când se întâlnea cu o oaie, şi acolo era, de asemenea, ocazia când ea întâlnise un alt Tilly frontal şi avusese o ratare îngustă, deşi de acea dată fusese celălalt şofer cel care ajunsese în şanţ.

Până la ora prânzului, Bridie fusese redistribuită din sarcinile ei de conducere la a rol in spate cel tejghea în cel NAAFI Unde cel domeniul de aplicare pentru trecând devastarea flotei de vehicule a lagărului a fost redusă considerabil. Dar, după cum le-a remarcat veselă Florei şi lui Alec mai târziu, la un porto şi lămâie înăuntru Taverna Jellyjar, a simţit că este un rol căruia i se potrivea mai bine, dobândind o experienţă valoroasă sub doamna Carmichael şi doamnele de ruralul. Toţi au intrat şi au vrut să discute, aşa că a fost bine loc pentru a auzi toate ştirile.

Şi, în plus, ofiţerul de artilerie cu încheietura ruptă fusese implicat o văd şi o invitase să meargă la spectacolul de film de la sală cu el săptămâna următoare pentru a urmări cea mai recentă poză Laurel şi Hardy.

'Bunătate!' a spus Floră, razand. 'OMS ar avea gând roşu fie atât de multă emoţie de avut în Aultbea, din toate locurile?

Lexie, 1978

Până am terminat de dat Bridie instrucţiuni stricte despre Daisy rutina de culcare – chiar dacă ştiu că nu plăteşte deloc atentie la ceea ce spun ca e prea ocupata sa o sara in genunchi si spunându-i poveşti despre bunica ei – deja se revarsă muzică din bar când ajung la hotel.

Stomacul meu se contractă de nervi când deschid uşa şi păşesc peste prag. Poate că a fost o greşeală să ieşi în seara asta. Şi dacă nu e nimeni aici pe care să-l cunosc? Va fi faptul că intru cu nebunie într-un bar pe cont propriu îmi reafirm statutul de o femeie căzută?

Dar toţi în boboşul cald, care este plin de miros de bere şi ţigări, este prea intenţionat să se bucure de muzică chiar şi ca să-l observe. Apoi eu vezi pe Elspeth şi pe soţul ei, Andy, şi pe una dintre celelalte mame din cel grup de joacă cu a ei partener, stând la A masa în cel colţ.

Elspeth îmi face semn cu mâna. — Lexie, ne întrebam unde ai ajuns la. Bridie mi-a spus că o dăda pe Daisy în seara asta – a fost atât de încântată despre toată ziua.

„Bună, Lexie”, spune Andy. „Ma bucur să te revăd după toţi aceşti ani. Ce bei?' El insistă să-mi ia comanda şi îşi dă drumul prin camera aglomerată până la bar, oprindu-se să schimbe glume cu mai multe alţi bărbaţi alături modul în care.

Mă aşez pe scaunul pe care Elspeth l-a păstrat pentru mine şi îl simt tensiunea din umerii mei se uşurează puţin. Poate că va fi bine după toate. am crezut as fi un străin, dar eu descopăr sunt printre prieteni.

Îmi întorc uşor scaunul ca să pot urmări muzicienii. Iată-l pe Davy chitara lui alături de un acordeonist, un tobosar cu un bodhrán şi a lăutar. Sunt în plin flux:

' *Am fost A sălbatic rover pentru ale multor cel an*

Şi mi-am cheltuit toţi banii pe whisky
şi bere Dar acum mă întorc cu aur
într-un magazin grozav Şi eu nu voi
Joaca cel sălbatic rover Nu Mai mult .
. . '

Muzica se învârte şi curge, melodia sa la fel de uşoară şi sigură ca fluxurile cel lac, în creştere şi cădere şi măturatoare S.U.A toate de-a lungul cu aceasta. Fiecare picior bate în timp în timp ce întreaga cameră se uneşte în cor, ridicând acoperişul:

' *Şi este Nu, nae,*
nu, Nu nae
niciodată nu mai
mult Voi fi un
rover sălbatic, Nu
nu Nu Mai mult. '

Pe măsură ce melodia se termină, se aude un huluit şi un urale şi apoi trupa ia o pauză, lăsându-şi instrumentele să vină la barul unde se află a dat băuturi pe casă.

Davy îşi împinge drum prin mulţime până unde stăm noi şi Elspeth amestecă de-a lungul, făcându-i spaţiu între noi.

„Deci ai venit până la urmă”, spune el, strigând să fie auzit deasupra zgomotului. „Eu m-am gândit că s-ar putea să vă răcorească picioarele în ultimul moment şi voi fi aterizat cu În schimb, Bridie pentru seară.

— M-ar fi împins afară din casă dacă aş fi încercat să rămân. Ea şi Daisy va avea o petrecere proprie, nu am nicio îndoială, care implică şi ea mulţi butoni de ciocolată şi şanse foarte mici de a ajunge la culcare la timp.

— Atunci cu atât mai bine pentru tine; va dormi mai târziu dimineaţa. Deci tu poţi să bei încă o băutură şi să te distrezi. Cum îţi place trupa?

— Ei sunt bun,' eu Spune. 'De curs, cel chitară jucător ar putea do cu niste practică, dar celelalte sunt grozave.

— Ai grijă, răspunde el râzând. „O să te ridicăm să cânţi mai târziu şi atunci s-ar putea să fii recunoscător pentru un pic de acompaniament de chitară.

eu raţă Ale mele cap, regretând tachinarea l, apoi întâlni a lui privirea şi Ale mele ochii sunt mari şi rugători.

'Nu in seara asta. Te rog, Davy, nu sunt pregătit mai cântă din nou.

El poate sa vedea Sunt serios. 'Bine,' el spune. 'Bine lăsa tu uşura tu în blând. În seara asta poţi cânta împreună cu ceilalţi. Într-una din zilele astea vom face du-te acolo sus, Lexie Gordon. Când ai muzică în suflet tu nu o pot păstra pentru tine pentru totdeauna.'

Elspeth îl ghionteşte pe partea cealaltă. — Dă-i o pauză, Davy. Ea e păstrându-l pentru noul ei concert la grupul de joacă. Se aplecă înainte şi îmi spune acea o alta grup peste la Poolewe avea auzit despre al nostru muzică sesiune şi

am cerut să se alăture. „Am putea vedea dacă sala e liberă într-o dimineaţă şi folosim acea. În acest fel, mai mulţi oameni pot veni şi le va oferi copiilor spaţiu suplimentar fugi şi tu.

Davy dă din cap cu aprobarea lui. — Iată. Ce ţi-am spus? Muzica in sufletul tau.'

Ceilalţi membri ai trupei îşi ridică din nou instrumentele şi el se ridică în picioare. — Se pare că suntem din nou.

eu ceas -l Joaca. În ciuda Ale mele tachinare, el este într-adevăr bun. Variat membrii publicului fac un pas în diferite momente ale serii pentru a juca, sprijinit de cel grup. Există A tip cu A penny fluier şi A femeie cu un flaut celtic, un armonicitor şi un al doilea lăutar şi fata care este fost servire băuturi in spate cel bar trepte sus la cânta A a stabilit, de asemenea. Davy alternează între chitara lui şi mandolină şi sunt impresionat cum Cântarea lui este fără efort, notele curgând de sub degete. The seara trece repede şi prea devreme sună clopoţelul pentru ultimele comenzi. Noi să ne cântăm răguşiţi cu o ultimă interpretare a „The Bonny Lass o’ Fyvie-O” şi apoi este timpul la mergi acasa, cu apeluri de 'Te văd data viitoare . . .'

'Bolnav prietene tu de-a lungul cel
drum,' promoţii Davy. 'Este Bine,
Bolnav fi amenda,' eu Spune.

— Ştiu că o să te descurci, dar mi-ar plăcea să mă plimb pentru a sufla pânzele de păianjen departe. Bolnav prinde a lift înapoi cu Bridie, o vezi în siguranţă acasă de asemenea.'

— Iată din nou, ai grijă mereu de oameni, spun eu, tachinandu-l din nou.

— Ei bine, mă cunoşti. El ridică din umeri.

Mergem pe drumul de mal în tăcere pentru o întindere, apoi spun: „A fost a seara grozava. Mulţumesc că m-ai invitat. Trupa ta este foarte bună, tu stiu.'

— Mă bucur că te-ai distrat. Şi acum nu vei mai avea nevoie de un invitaţie data viitoare, ştiind că eşti printre prieteni.

La Keeper's Cottage, luminile aprind la ferestrele bucătărie şi cel stând cameră, dar când eu peep în eu

vedea Bridie rapid adormit în un fotoliu, sforăind uşor. Cu tact, fac un pic de zgomot intrând aşa are timp să se trezească şi să-şi îndrepte cardiganul.

— Cum a fost seara ta? Întreb.

„Oh, pur şi simplu grozav”, spune ea. „Am avut câteva jocuri şi poveşti şi apoi ea coborât fără murmur. Cum a fost muzica?'

'A fost minunat! Dar nu-i spune. Dau din cap spre Davy. — Va primi doar prea mare pentru cizmele lui.

Davy rânjeşte. — Niciun risc de asta pe aici, cu voi doi de păstrat eu in locul meu. M-am gândit să o văd pe Lexie înapoi şi apoi să te iau acasă cu tine a ta, de asemenea, Bridie. Tu stiu ce ei Spune despre Două păsări . . .'

Ea chicoteşte, încântată să fie numită „pasăre”. „Întotdeauna un domn, Davy Laverock. Noapte, Lexie, mă bucur că te-ai distrat bine. Sună-mă oricând ai nevoie din nou de o dădacă.

Când au plecat, mă strec sus şi mă uit în patul unde Daisy stă ascunsă în şalul cu model de scoici, cu braţele deasupra capului într-o gest de relaxare totală. Am pus un deget într-o palmă moale şi ea zâmbeşte slab, propriile ei degete strângându-se în jurul ei pentru o clipă. Apoi plasez un sărut uşor ca o penă pe frunte şi pe vârful picioarelor către propria mea cameră, vârtejul de cel muzică încă cântând în capul meu ca Mă duc la somn.

Floră, 1941

Războiurile de război au continuat, dar au rămas dincolo de orizont, a furtună îndepărtată peste ocean. Flora mulţumi zilnic pentru dealuri legănând lacul care dădea adăpost celor pe care îi iubea. În est, Norvegia a căzut sub ocupaţia germană şi se spunea că Hitler adună trupe graniţele Rusiei; spre sud, dincolo de zidurile falnice ale scotienilor munţi, Engleză şi scoţian orase au fost fiind zguduit de cel Bombele Luftwaffe în timp ce Blitz-ul au plouat teroare din cer, în timp ce lor locuitorii au rămas sfidătoare în faţa atacului.

Apele izolate ale Loch Ewe încă ofereau un refugiu sigur pentru navelor de cel britanic flota, ţinut secret din cel dusman, la fel de bine la fel de pentru nave comerciale care s-au adunat acolo înainte de a face călătoria periculoasă peste Atlantic pentru a aduce provizii înapoi în Marea Britanie din America. Dar apoi, într-o noapte scurtă de iunie, acel sentiment de securitate a fost spulberat.

Aceasta a fost cel urgent sunet de A fluier din cel antiaerian baterie de mai jos cel Ardtuath Imobiliar acea sfâşiat Floră din a ei dormi. La fel de ea iesit la suprafata din adancul viselor ei a devenit constienta de insistente zgomotul unui motor de avion care se apropia din ce în ce mai mult. Se grăbi spre fereastră şi trase înapoi un colţ al panei. O semilună în scădere a aruncat-o lumină peste apă, adăugând strălucirea ei slabă fasciculului unui reflector care a măturat întunericul cerului. Deodată, perdele de foc traser au inundat întuneric. Împotriva strălucirii lor, ea putea vedea ţeava uriaşă a ack-ack-ului pistolul întorcându-se înspre cer, în timp ce echipajul său se orienta. Cu un fulger şi un bum acea s-a scuturat cel scânduri de podea

sub a ei neizolat picioare, antiaerian runde iluminat cel scenă. Patru avioane năvălit şi apoi bancar brusc, sustragerea cel scoici acea a explodat în jurul lor. The tunieri resetare al lor lagăre, urmând cursul Junkerilor în timp ce zburau deasupra navelor acea culca la ancoră în cel dafin de mai jos. ei dat afara din nou, şi cel aer

reverberată cu bubuitul şi bubuitul mai multor obuze ca armele de la Tournaig a intrat si el in actiune.

Unul dintre avioane a fost lovit, s-a trântit şi apoi s-a îndreptat spre Nord Vest, şi apoi o alta coajă a explodat închide la A al doilea avion acea de asemenea deviat oprit către cel Minch, A pall de negru fum întunecând este coadă.

Părea de parcă bateriile de arme au reuşit să disperseze atacul dar apoi, spre groaza Florei, a aparut un al cincilea avion, cu motoarele oprite, venind pe o traiectorie de zbor care era dreaptă şi joasă în timp ce tunurile anti-ack erau antrenat pe momeli în altă parte. Şi-a dat drumul bombelor peste navele dinăuntru Golful. Exploziile au făcut să se cutremure pereţii cabanei şi au trimis pe a pană de fum şi apă sus în aer deasupra lacului. Apoi toate rămas avioane bancar şi întors, alpinism rapid în cel noapte cer, cel zgomotul motoarelor lor ce se stingea în timp ce fugeau. Ea a privit în întuneric, încordându-şi ochii pentru orice scăpare de flăcări.

În timp ce pistoalele tăceau, ea se îndreptă spre uşa din faţă, deschizând-o şi uitându-se afară. Tatăl şi fratele ei au apărut pe hol în spatele ei în pijamalele lor.

'Ceea ce este cel deteriora?' Ruaridh a întrebat.

— E prea întuneric, nu văd clar. Dar, din fericire, bombele nu par la avea făcut A direct lovit. eu nu pot vedea orice lucruri fost a stabilit pe foc, la cel mai puţin.'

— Cel mai bine închide uşa aia, fată, spuse tatăl ei. — Nu vrei să fii stând acolo dacă acele avioane se întorc pentru a doua încercare. S-a întors spre Ruaridh. — Se pare că Jerry a descoperit ce a ascuns Loch Ewe. Poate că ar fi bine să construim acel adăpost Anderson până la urmă.

Alec a venit să o găsească pe Flora la bază a doua zi şi au mers de-a lungul ţărm A mic cale. „Eu doar dorit la face sigur tu au fost toate toate dreapta,' el a spus. — Nicio pagubă făcută la cabană? Explozia bombei a doborât a bucată de tavan în sala de mese a casei. Mama era destul

de zguduită, dar tatăl meu este mai enervat de costul înlocuirii tencuielii şi Unde pe Pământ el este mergând la găsi cineva OMS poate sa restabili astfel de cornişuri complicate în zilele noastre.

— Ai auzit ce sa întâmplat? întrebă Flora.

Alec dădu din cap. 'Unu de cel livra navelor a avut A aproape dor, care făcut niste deteriora, cu toate că din fericire Acolo au fost Nu victime.' El rânji. — Se pare că Jerry şi-a înşelat ţinta în întuneric, pentru că singurul lucru ia o lovitură directă au fost stâncile din partea de sus a insulei unde este plasa boom fix. Forma lor le face să arate un pic ca o barcă. Atenţia lui a fost prins de ceva pe cer spre orizontul îndepărtat şi expresia lui a devenit serios.

Urmându-i privirea, Flora şi-a protejat ochii cu mâna, tocmai în stare distinge o pată întunecată împotriva orbirii soarelui. 'Ce este?' ea a întrebat. — O soarelă? Sau un vultur, poate?

A scuturat din cap. „Un vultur nu zboară în linie dreaptă moartă ca acea. Ar putea fi un avion de recunoaştere. Trebuie să mă duc să raportez, în caz că observatorii nu au transmis-o deja prin radio. Spune-i tatălui tău că ar fi bine să iei adăpost în seara asta. Cred că noaptea trecută a fost doar începutul.

Sigur suficient, peste cel Următorul săptămâni limba germana avioane a reapărut sporadic pe cerul de vară deasupra Loch Ewe. În mare parte veneau noaptea şi erau văzute de armele ack-ack, ale căror echipaje au devenit pricepute să alunge atacatorii. Dar într-o după-amiază, când Flora se întorcea de la conducerea comandant de la baza de la Aultbea până la cartierul ofiţerului de pe lac la Pool House, a trebuit să tragă şi să se adăpostească sub ramurile unui pin când un avion german singuratic s-a aruncat din senin peste lac.

Ea şi-a apăsat o mână de gură îngrozită în timp ce zbura jos deasupra şcoală în care copiii se jucau în curte. Dar la ea uimire, pilotul păru să-şi îndepărteze motoarele şi să-şi scufunde aripile în A vesel salut, plecând cel şocat şcolari îngheţat la fel de cel directorul a strigat frenetic la ei să intre înapoi.

Întorcându-se spre vest, motoarele avionului au răbufnit din nou la viaţă ca anti- tunurile avioanelor au început să tragă. Ca în mişcare lentă, două bombe au căzut

din burta aeronavei, înghiţind una dintre navele comerciale ancorate dincolo de insulă. Când avionul a dispărut dincolo de dealuri, Flora a sărit în maşină şi accelerat înapoi la cel baza, din Unde A salvare Operaţiune a fost fiind lansat pentru a ridica supravieţuitorii de pe vasul lovit, al cărui spate avea fost rupt de explozie.

După acel incident final, totuşi, se părea că Luftwaffe a găsit altele, ţinte mai presante de urmărit pe frontul rusesc şi raidurile aeriene oprit. Ceea ce, după cum a comentat Alec mai târziu, a fost extrem de ironic, ca doar un puţini zile după cel ultimul raid, Lac Oaie a fost oficial desemnat la fel de un oficial naval baza la fi cunoscut la fel de HMS *HeliFon* .

— Ce naiba. . . ? Uită-te la asta, spuse Alec, făcându-se o pauză pentru a-şi trage răsuflarea.

El, Ruaridh şi Floră a avut umblat în cel dealuri unu octombrie dupa amiaza pentru a-şi ajuta tatăl să pândească o căprioară. Cămăruţa era goală şi Sir Charles a avut Nu filmare petreceri organizat pana cand Decembrie, când prieteni ar veniţi să împuşcă păsările de vânat la timp pentru mesele lor de Crăciun. Deci Iain a avut a întrebat Ruaridh şi Floră la a împrumuta A mână cu cel zilei vânătoare, cu Floră în rolul de ponei ghillie care conduce garronul şi Ruaridh ajută la pistoale. Alec, având auzit despre cel excursie din Floră, a fost pasionat la vino de asemenea.

De mai jos lor, în cel camp acea mărginit cel lac lângă cel local centrală telefonică, o escadrilă de tehnicieni RAF era ocupată cu umflarea a balon uriaş de argint. Pe măsură ce s-a umplut cu hidrogen, a început să se umfle şi să se ridice departe de iarbă, întorcându-şi nasul spre apă în timp ce vântul prindea aripioarele sale. Bărbaţii s-au luptat să-l ţină până când se umple suficient de gaz pentru a fi eliberat înspre cer, clătinându-se la capătul firelor lungi care o legau la pamant.

'Amuzant, nu este aceasta?' Ruaridh a spus. 'Noi nu au a avut un aer raid pentru luni.

este A pic târziu la start punând sus baraj baloane.'

— Dar sunt atât de multe nave acum. Chiar mai mult de protejat dacă acei Jerry piloţii decid să se întoarcă pentru o altă încercare, a contracara Alec.

Piloţii au început să lucreze la un alt balon, întinzându-se la câţiva metri material argintiu şi cabluri de ataşare.

Iain clătină din cap. — Ach, e un pic de prostie, dacă mă întrebi pe mine. Cum de mult se aşteaptă ca monstruozitatea să dureze când începe prima furtună a sufla?' Poneiul Highland, care profitase de o scurtă pauză pentru a smulg câteva guri de iarbă din mijlocul erikei, cu lăbuţele la sol şi aruncat a ei lung alb coamă, convulsie la cel conducere frâu în Mâna Florei. — Haide, vezi, garronul devine nerăbdător şi noi încă un mod de urcat pentru a ajunge la cerbi.

O oră de mers mai târziu, când se apropiau de pământul mai înalt, tatăl ei şi-a dus un deget la buze şi le-a făcut semn să taie spre sud, aşa că că vântul de vest nu le-ar duce mirosul la nările fin reglate ale cerburilor roşii. Cunoştea dealurile ca pe dosul mâinii lui, pe ale lui Tată având ţinut cel joc Aici inainte de l. Ei ar face-o văzut nimic asa de departe, dar acum ocoleau sub o înălţime care ascundea o adâncitură unde femela se aduna des. El dădu din cap către Flora, semnul ca ea să se oprească cu poneiul. Ea a condus garronul la adăpostul unui bluf şi l-a legat pe frâu conducător în jurul unei stânci proeminente. Ea cunoştea acest loc, după ce a ajutat-o tată şi frate, uneori, în trecut, şi s-au aşezat pe un tuf de erică uscată privindu-i pe bărbaţi urcând mai sus în timp ce poneiul tăia iarba cu muşchi la ea picioarele.

La fel de ei atins cel linia de creastă ei scăzut la se ghemuiesc sub cel creştere, aplatizarea înşişi pe la al lor stomacuri. Ea ştia cel cerb trebuie sa fi în golul când îl văzu pe Iain făcându-i un gest către Ruaridh, care trecu peste puşcă.

Tatăl ei a aşteptat, luându-şi timp, căutând o lovitură curată. El ar fi caută una dintre cerbi mai bătrâni, ţinând cont de echilibrul turmei. El a avut întotdeauna grijă să sacrifice în conformitate cu modalităţile tradiţionale, o dată stârnind mânia lui Sir Charles când refuzase să lase un oaspete să împuşte un cerb doar o zi în afara sezonului.

The pistol crapat, realizarea cel ponei tresari, şi Floră auzit cel sunet de bătăi de copite care se îndepărtează în depărtare. În timp ce se uita, tatăl ei resetează dispozitivul de siguranţă al puştii şi i-o dădu lui Ruaridh, apoi se ridică s-a ridicat şi i-a făcut semn să ridice garronul: îşi făcuse uciderea cu a o singura incercare.

Odată, Iain strânsese cu dibăcie cadavrul, lăsând măruntaiele pe un apartament stâncă Unde cel hanorac cu gluga corbi ar face mic de statura muncă de lor, el reinvestit a lui cuţit. Apoi cel bărbaţi încărcat cel spate pe la cel cerb şa şi a fixat curelele pentru a se asigura că greutatea va fi distribuită uniform peste cel de ponei înapoi în timp ce acesta făcut este coborâre sigură la cel drum.

În timp ce coborau de pe deal, au fost luaţi prin

surprindere la prima privire a lacului. O duzină de baloane de baraj au zburat acum din nave golful, strălucind ca un banc de heringi argintii uriaşi care înoată în cer de mai sus Lac Oaie. Acolo a fost chiar unu clătinându-se din cel acoperiş de cel schimb de telefoane. Sub ei, aviatorii au continuat să umfle mai mult cel baloane, suspendat la cel Sfârşit de al lor lung cabluri acea ar clamă A

ale avionului aripile dacă aceasta a venit în scăzut peste A ţintă, aducând aceasta prăbuşindu-se înapoi la Pământ.

'Uau Acolo, fată, tu esti toate dreapta.' Floră calmat cel garron la fel de aceasta sfiit la vederea ciudată.

— Au făcut-o cu siguranţă fost ocupat,' a ei Tată mormăit, a lui sprancene dispărând sub marginea lui vânător de căprioare.

The cale LED jos la cel drum, şi la fel de ei mers înapoi prin cel sat la Casa Ardtuath au venit în fugă câţiva băieţi mici.

— Jings, uită-te la asta! — Au împuşcat o căprioară!

— Asta e arma dumneavoastră, domnule Gordon? — Pot să am o injecţie?

— Şi tatăl meu are o armă în deşertul din Africa. El împuşcă nemţi Cu acesta.'

— Pun pariu că ai putea împuşca un german cu arma ta, nu-i aşa, domnule? Gordon?

Iain i-a liniştit pe copiii care strigau în timp ce se învârteau în jurul calului încercând să privească mai bine carcasa cerbei de pe spate. „Acum, acum, băieţi, ţine-te departe de picioarele din spate ale poneiului. Este pasibil să lovească dacă îi dai un spaima. Da, acea armă cu siguranţă ar putea ucide un bărbat, ceea ce este cu atât mai mult motiv să stai departe de ei la vârsta ta.

Flora le-a zâmbit lui Stuart şi lui Davy, care stăteau pe spate la marginea căminului grup, puţin nesigur de puterea evidentă a garronului. „Uite, uite”, a spus ea, făcându-le semn înainte. — Poţi să-i dai o palmă pe nas, dacă vrei. Ea nu va muşcă.'

Davy s-a ascuns în spatele fratelui său, dar Stuart a fost mai curajos şi a întins mâna a mâna tentativă pentru a mângâia botul poneiului. — De ce are părul atât de lung? el întrebă, minunându-se.

'Este numit A coamă. este asa de ea rămâne cald în cel iarnă şi aceasta păstrează cel zboară de la ea ochii

vara.'

'Hai!' strigă conducătorul bandei. — Să mergem să ne uităm lucrurile alea cu baloane din nou.

Copiii s-au îndreptat spre debarcader, dar Davy s-a oprit pentru a moment. — Domnişoară Flora? Pentru ce sunt acele baloane mari? Stuart spune că sunt dirijabile şi pot arde şi pot ucide oameni.

— Ei sunt doar baraj baloane, Davy. Ei sunt Aici la a pastra tu sigur, în caz există vreodată un alt aer raid.'

— Doamna Carmichael spune că au avut loc raiduri aeriene în Glasgow. sper al meu mami este în siguranţă.

— Sunt sigur că va fi. Îţi scrie ea scrisori? întrebă Flora.

Davy privit îndoielnic. 'Uneori. Dar Stuart spune ea e ocupat la munceşte, făcând bombe cu care să-i omoare pe germani, aşa că nu poate fi mereu scriindu-ne.'

— Poftim, spuse Flora, luând o bucată de măr din buzunar. 'Tu vrei la a hrani cel ponei? Ţine ta mână apartament, asta e aceasta, ca acea. Acolo tu merge, bine Terminat, vedea – există nimic la fi speriat de într-adevăr, este Acolo?'

Davy iradiat la a ei, tremurând a lui cap viguros, şi apoi, auz fratele său strigând numele de pe mal, s-a întors şi a alergat înapoi să se alăture prietenii lui.

Înapoi la Keeper's Cottage, Flora şi-a lăsat tatăl, Ruaridh şi Alec se ocupă cu cadavrul şi descăucă garronul în timp ce ea se grăbi înăuntru alimentează gama şi ia cina din mers. Pe apă, încă un argint balonul a zburat în aer, alăturându-se celorlalţi care înotau în ciudatul lor un banc strălucitor deasupra ancorajului pe fundalul dealurilor violete.

Lexie, 1978

În cele din urmă, am reuşit să obţin un pic de informaţii de la Bridie, ajungând-o la vorbiţi despre cum a fost când a sosit războiul la Aultbea. am recurs la tactici furtive, în cele din urmă, invitând-o la Keeper's Cottage pentru un ceai obişnuit întâlnire miercurea după-amiaza, folosindu-se fără ruşine pe Daisy ca ademenire. E o companie foarte bună, de fapt, şi mă trezesc că o aştept cu nerăbdare vizite. Ofertă a ei ceai şi A pic de A conversaţie pare cel foarte cel mai puţin eu poate sa do când a fost atât de bună cu mine. Ea a preluat rapid rolul de surogat mamă şi bunicuţă, ceva Ştiu Ale mele mămică ar au iubit.

Faţa ei se luminează când vorbeşte despre a fi Wren şi aduce un album de fotografii la spectacol pe mine de a ei şi mămică şi Mairi în al lor uniformele. Cei trei râd din imagini, arătând bine ca ace în al lor croită fuste şi legături. Al lor dublu-sân jachete avea nasturi din alamă strălucitoare în partea din faţă şi Serviciul Naval Regal al Femeilor insigna cusuta pe maneca, afisand cu mandrie emblema brodata a ancore încrucişate sub o coroană.

— Trebuie să fi fost extraordinar, gândesc, oferindu-i o farfurie ciocolată biscuiti. 'Lac Oaie mergând din A comunitate de doar A puţini o sută de oameni la o bază militară de peste trei mii de personal aproape peste noapte.

Ea dă din cap, mestecând gânditoare. „Cu siguranţă au fost extraordinare ori. Emotionant, de asemenea. Toţi acei oameni care soseau brusc din toate colţurile lume. Noi a avut Polonii şi indieni, americani şi ruşii în jurul cel loc. Şi a existat o mare camaraderie în WRNS. Am avut multe fete postat sus din Anglia şi Ţara Galilor, asa de noi făcut încărcături de nou prieteni.'

Margaretă are târât peste la Bridie şi tras se sus la stand, încercând să se urce lângă ea pe canapea.

— Poftim, dragă, Daisy supărată! Bridie o ridică în poală şi Margaretă cuibări fericit în cel escroc de a ei braţ. 'De curs, Acolo au fost minusuri de a avea armata aici. Am primit securitatea permise pe care ar trebui să le purtăm cu noi în orice moment. Drumurile dincolo de lac au fost sigilat oprit la Laide, Gairloch şi Achnasheen cu puncte de control, şi nimeni nu avea voie să intre fără să-şi arate actele. Am tot uitat-o pe a mea, dar din fericire cel mai de cel paznici ştia pe mine din cel NAAFI şi lăsa pe mine prin. Şi au fost şi vremuri triste. Mulţi dintre băieţii noştri din localitate au fost departe luptă cel război, şi fiecare acum şi apoi A telegramă ar ajunge cu vestea că cineva a fost ucis. A lovit puternic comunitatea, fiecare când am pierdut unul de-al nostru.

Ochii i se aburesc când îşi aminteşte acele pierderi. Dar când încerc cere pentru specificul – in mod deosebit despre Ale mele mămică şi tata – ea virează departe din nou ca un surprins căprioare, lipită de povestiri mai generale.

În timp ce o privesc jucându-se cu Daisy, mă gândesc ce mamă minunată şi bunica ea ar fi avea fost dacă ea ar fi vreodată a avut copii de a ei proprii. A ei viaţa ar fi fost foarte diferită.

— Dar tu, Bridie? Întreb. — Cu toţi acei soldaţi şi marinari despre loc, nu ai avut romante?

Faţa ei devine strălucitoare pentru o clipă şi văd cum frumos şi vioi ea trebuie sa avea fost înapoi apoi. Dar, ca A nor acoperind soarele, expresia ei se schimbă din nou. „Oh, da”, spune ea, „războiul a adus o oportunitate pentru unii. Dar, ştii, pentru fiecare poveste de dragoste nouă mai sunt zece de pierderi şi spărturi de inimă.' Ea pescuieşte un pahar de la mânecă de a ei Bluza şi lovituri a ei nas. Apoi ea se întoarce a ei Atenţie înapoi la albumul foto de lângă ea. — Atunci, ţi-am spus despre cum Au început convoaiele arctice? Am fost transferat la cantina NAAFI când noi auzit vestea. . .'

Floră, 1941

Vântul a fost puternic în acea după-amiază, trimiţând reflexele norilor scuding peste cel ape de cel lac, şi cel uşoară a fost deja estompare pe măsură ce ziua scurtă de iarnă făcea loc unei alte nopţi lungi. Flora stătea vizavi Mairi la una dintre mesele lungi din NAAFI, cu mâinile strânse în jurul ei ceaşcă de ceai, absorbind ultima căldură din porţelanul alb şi gros.

Cantina era neobişnuit de liniştită şi Bridie a avut timp să vină şi alăturaţi-vă lor, umplându-şi ceştile din ceainicul mare de metal pe care ea îl mânuia cu poftă, şi aşezând o farfurie încărcată cu trei felii de prăjitură uscată acesta a fost tarif de bază NAAFI. Bărbaţii s-au referit la el drept „Pericolul galben”, ca a fost făcută cu pudră de cremă uscată şi s-a fărâmiţat în rumeguş în gură, necesitând mai multe înghiţituri de ceai apos pentru a-l spăla.

Ca de obicei, era nerăbdătoare să împărtăşească cele mai recente bârfe cu prietenii ei. 'Toate bărbaţii au fost chemaţi la un briefing, a spus Bridie. — Trebuie să fie ceva important.'

Nu a fost o surpriză că rolul bazei s-ar putea schimba. The războiul părea să se răspândească ca un incendiu şi se simţea ca şi cum harta lume a fost schimbându-se culoare în faţă de al lor ochi la fel de Mai mult şi Mai mult ţările au fost mistuite de flăcări. Abia seara trecută au văzut filmări de ştiri despre consecinţele unui atac al bombardierelor japoneze asupra unui loc departe de cealaltă parte a lumii numit Pearl Harbor. The imagini cu nave sparte, pe jumătate scufundate în apa pătată de ulei şi cu targi ţinând ars corpuri a avut redus la tăcere cel de obicei vorbăreţ public în cel hol. Cu toate că cel devastare a fost mii de

mile departe, la acestea privind lângă cel ancorare în Lac Oaie aceasta părea toate de asemenea închide la Acasă. Acele nave ar fi putut fi ale lor. Cele rupte şi însângerate cadavrele ar fi putut fi prietenii şi tovarăşii lor.

„Acum că Yankii au venit, poate că vom lua nişte americani vizitatori, specula Bridie cu speranţă. Până în prezent, toate relaţiile ei romantice au avut s-a stins, terminându-se de obicei în lacrimi din cauza desfăşurării în altă parte sau, într-una caz, descoperirea unei logodnice acasă.

Mairi a râs. — Crezi că vor fi un pariu mai bun decât britanicii noştri băieţi atunci? Este şi mai probabil să fie în trecere.

Bridie a luat o bucată de tort, având în vedere asta. — Da, dar s-ar putea să aducă lucruri cu ei. Nu ar fi grozav să am din nou nişte parfum? Şi a ruj? Poate chiar nişte ciorapi care nu-ţi fac picioarele să arate ei aparţine la A grea luptător? Ea a oftat neconsolat, zgârierea la a ei viţel; cel gros lână placarea a fost veşnic râios.

— M-aş mulţumi cu un săpun, spuse Mairi. „Trebuie să fie raţional şi acum, Ai auzit?'

— E bogat, de la tine, Mairi Macleod, replică Bridie. 'Tu nu se stabilesc pentru orice.' Floră ştia acea în a lui Bridie opinie, Mairi a fost departe prea pretenţios, după ce a refuzat câţiva tineri care o ceruseră datele.

„Nu e nimic rău în a aştepta ca domnul Right să vină”, ciobit în Flora.

— E bine să spui asta. Bridie oftă din nou. — Ai primit deja domnule dreptate.

Mairi îi aruncă Florei o privire plină de compasiune. Prietena ei îi mărturisese asta Tatăl lui Alec stătea în calea logodnei lor. Ameninţase că Trage niste siruri de caractere cu a lui prieteni în înalt locuri şi avea Alec transferat la Portsmouth dacă nu a lui fii 'absurd legătură' cu cel al paznicului fiica s-a încheiat. Ei ştiau că asta era în întregime în puterile lui, aşa cum era capacitatea lui de a-şi înlocui paznicul, aşa că s-au întâlnit acum în secret, având grijă să nu a legăna barca.

The vânt a avut început la arunca împrăştieri de lapoviţă împotriva cel laturi de cel ondulat staniu colibe de cel timp cel briefing-uri încheiat. Acestea personal care nu erau de serviciu au sprintat pe terenul de paradă întunecat pentru a se aduna în căldură de cel NAAFI şi Bridie grăbit înapoi la a ei post in spate cel tejghea

pentru a prepara o altă oală uriaşă de ceai.

Ruaridh şi Alec s-au alăturat Florei şi Mairi, îndepărtându-şi capacele cu vârf şi le-a pus pe masă să se usuce şi le-a completat rapid cu cele mai recente ştiri. Cu Rusia luptând împotriva armatei lui Hitler pe mai multe fronturi, păstrând cel sovietic livra linii deschis a fost esenţial. Dar în cel sud cel frontiere

acum erau controlate de Germania. Singura modalitate de a obţine muniţii vitale şi echipamentul ar fi prin Arctica. Convoaiele de nave ar trebui alerga cel mănuşă trecut cel de Nord pelerină de Norvegia, acum apărat de Nave de luptă şi submarine germane, precum şi Luftwaffe. Şi Loch Ewe urma să fie unul dintre punctele de adunare din care ar urma aceste convoai pleca.

The dispozitie în cel cantină – care a fost de obicei lejer şi glumeţ, zgomotul glumelor prietenoase amestecându-se cu zgomotul tacâmurilor şi şuieratul urnei cu apă fierbinte – devenise dintr-o dată mai grav. Ceea ce văzuseră până acum fusese doar începutul.

În timp ce Bridie şi-a umplut cupele, cele trei fete au schimbat o privire de teamă la fel de ei realizat acea cel sigur port pe langa care ei făcut al lor case a avut doar deveni A strategic focal punct în A lume rupt în afară de război.

Vârfurile dealurilor au fost acoperite cu un strat de zăpadă proaspătă în dimineaţa următoare şi Flora şi-a suflat pe mâini ca să le încălzească puţin. Trebuia doar să schimbe un bujie în ambulanţa pe care urma să o conducă în ziua aceea, care refuzase începe, iar vârfurile degetelor ei erau îngheţate. S-a urcat în cabină şi a încercat motorul din nou, răsuflând uşurat când porni cu uşurinţă. Ordinele ei trebuia să transfere doi pacienţi de la infirmierul de la bază la Gairloch, unde hotelul fusese transformat într-un spital militar. Ea a răzuit strat de îngheţ crocant de pe parbriz şi apoi, în timp ce o aştepta acuzaţiile care urmau să fie scoase, şi-a băgat mâinile adânc în buzunarele ei palton din culoarea bleumarinului şi se plimba înainte şi înapoi în încercarea de a se încălzi. Atenţia ei a fost captată de vederea unei siluete familiare care ieşea din colibă de comandă peste terenul de paradă.

— Alec! strigă ea făcându-i cu mâna pentru a-i atrage atenţia.

Părea adânc în gânduri, dar ochii lui, care fuseseră aţintiţi pe poteca, luminată cum o vedea.

S-a grăbit. — Flora, mă bucur că eşti aici. E ceva eu trebuie să-ţi spun. Tonul vocii lui era plat şi ea şi-a dat seama că în spate zâmbetul lui expresia îi era încordată de tensiune.

'Ce este?'

'Bine, cel bun ştiri este acea Am fost promovat la locotenent comandant.'

'De ce, Alec, asta e minunat. eu gând tu încă a avut Două Mai mult ani a merge?'

'Am facut. Au accelerat puţin lucrurile.

Ea îi cercetă chipul, confuză de lipsa de entuziasm în toncul lui raspuns.

'Dar . . . ?' a îndemnat ea.

A lui maxilar strâns la fel de conflictuale emoţii jucat afară peste a lui Caracteristici. „Dar odată cu promovarea mea vine un nou rol. Mă întorc la mare din nou, alăturându-se unuia dintre distrugători. Vor avea nevoie de ele pentru a se proteja convoaiele în Rusia.'

Ea a fost tăcut in timp ce ea digerat acest ştiri şi este implicatii, aruncând automat o privire peste apele întunecate de cositor ale lacului să unde marea neiertătoare s-a agitat neliniştit, urcând şi clocotind printre stânci dincolo de vârf.

— Ar putea fi mai rău, spuse el. Îşi dădea seama că făcea o intenţie efort de a suna vesel, încercând să o liniştească. — Vom fi în mare parte escortă nave din Islanda, dar mă voi întoarce aici din când în când, aşa că voi putea ne mai vedem când sunt acasă. Şi nu plec imediat. o să fiu aici pentru încă câteva săptămâni – până după Crăciun, cel puţin.

Ea înghiţi în sec, sufocând angoasa care o închisese gât. — Atunci asta e ceva, răspunse ea când putu să înţeleagă cuvintele afară, încercând să răspundă tonului său pozitiv.

Chiar atunci cei doi pacienţi au fost scoşi din infirmerie, unul reuşind să meargă cu ajutorul unei perechi de cârje iar celălalt a dus mai departe o targă de către o pereche de infirmieri.

„Îmi pare rău, Alec, eu avea la
merge. Bine vorbi mai tarziu?' El
dădu din cap mizerabil.

Tânjea să-şi înconjoare braţele în jurul lui şi să-i simtă căldura, ţinându-se el în siguranţa îmbrăţişării ei, dar constrâns de datoria ei, a trebuit să facă de-a face cu a-i oferi cel mai curajos zâmbet pe care l-a putut descurca.

Ea a deschis uşile din spatele camionului, ajutându-i pe plimb caz rănit în care să se urce.

Alec a zăbovit lângă taxi, nerăzdător să o lase să plece. 'Conduce în condiţii de siguranţă,' el a spus. 'The drumuri voi fi îngheţat.'

Ea îi zări reflexia în oglinda ei laterală în timp ce ieşi de cel tabără. El încă stătea în picioare în cel mijloc de cel pătrat cu a lui mâinile împingere

în buzunarele jachetei lui albastru închis, cu respiraţia atârnând deasupra lui într-o nor îngheţat, privind până când ea l-a pierdut din vedere.

În timp ce conducea de-a lungul drumului de pe mal, a zărit o lansare de aprovizionare a sărit în valurile agitate din depozitul de muniţii din retras port de mai jos Inverewe casa, realizarea pentru unu de cel navelor în cel ancorare. Încărcătura ei mortală ar fi suficientă pentru a proteja nava dacă ar veni? sub atacul inamicului? Şi ştiau oamenii de la bord că există un alt inamic, de asemenea, care a ameninţat vieţi acolo dincolo de protecţie braţele Loch Ewe? În afară de ameninţarea nazistă, mările arctice erau deşeuri perfide, distruse de furtuni, suficient de reci pentru a ucide în câteva secunde, pline cu ceaţă învolburată şi mişcătoare suficient de groasă pentru a ascunde o navă de luptă până când a fost aproape asupra pradei sale.

Ştia cât de curajos era Alec şi cât de capabil, de asemenea, dar gândul de el acolo, înfruntând cruzimea acelor duşmani gemeni fără ea, a îngheţat-o sânge mai mult decât cel fior amar de ziua.

Petrecerile de filmare din decembrie au fost organizate pentru a doua şi a treia weekendurile lunii pentru ca oaspeţii soţilor Mackenzie-Grant să poată pentru a lua acasă păsările de vânat la timp pentru Crăciun. Încă o dată, Sir Charles a cerut prezenţa Florei în bucătăria casei mari. Ea a fost de acord destul de vesel când tatăl ei a transmis cererea; ea nu o deranja ajutând-o pe Lady Helen şi i-ar putea oferi şansa de a cheltui câteva în plus momente cu Alec. Fiecare al doilea ei a avut împreună a fost toate cel Mai mult preţios cu plecarea lui în Islanda care se profilează mare.

A sosit devreme şi a început să pună coşurile şi coşurile care ar însoţi grupul de împuşcături la deal. Erau baloane fierbinţi supă de preparat şi grămezi de sandvişuri. A tăiat felii de tort Madeira şi le-a împachetat în hârtie maro, pentru a fi strecurat în buzunarele jachetei şi mâncat între unităţi. A fost un picnic mult mai simplu decât în zilele

dinaintea raţionării, dar a făcut tot posibilul ca să pară cât mai apetisant.

Când a terminat de aşezat totul pe masă în încăperea tatălui ei pentru a colecta, uşa bucătăriei s-a deschis şi a apărut Lady Helen.

— Bună dimineaţa, Flora. Îţi sunt foarte recunoscător pentru că ne-ai ajutat din nou. eu speranţă ai a reuşit la găsi Tot? Am vino în căutare de

mai multă pâine – rămânem în sufragerie. Poţi scuti câteva felii din acea pâine?

— Desigur, zâmbi Flora, mânuind din nou cuţitul de pâine.

Ea se întoarse, auzind un alt set de paşi apropiindu-se, sperând ar putea fi Alec. Dar zâmbetul a dispărut de pe chipul ei în rolul Diana Kingsley-Scott bătut în bucătărie.

„Nu avem apă fierbinte. Mă întreb dacă fata ta ar putea umple asta şi aduce aceasta înapoi la cel mese cameră.' Ea adresat doamnă Helen, dar înmânat cel argint ceainic ea a fost purtând la Floră, abia recunoscând a ei.

— Cu siguranţă, Diana. Îmi pare rău că a trebuit să treci prin tine. Ar fi te superi, dragă Flora?

Flora clătină din cap, fără a avea încredere în ea să vorbească. Nu scăpase observă că mâinile Dianei erau goale de inele când lua ceainic din a ei. Ce naiba se întâmplase? Nu ar fi trebuit să o fi avut nunta la mosia familiei toamna? Unde era soţul ei? Şi - Mai mult la cel punct – De ce nu a avut Alec menţionat acea Diana ar fi veniţi să staţi în weekend?

Ea reumplut cel oală din cel fierbător fierbinte pe cel cuptor şi le-a urmat pe cele două femei prin uşa verde. Holul, care păruse atât de apăsătoare când fusese acolo la Hogmanay, închisă din nou în jurul ei, grea şi interzicătoare. Îşi îndreptă umerii în timp ce ea a deschis uşa sufrageriei.

Nu era niciun semn de Alec, dar Diana era aşezată în dreapta lui Sir Charles, care săpa cu poftă într-o farfurie cu slănină şi ouă şi-a răsfăţat oaspeţii cu poveşti despre filmările anterioare. A ridicat privirea spre vederea Florei.

— Ah, stimabila domnişoară Gordon. Ce bine din partea ta că ne-ai făcut bine cu ta prezenţă acest dimineaţă.' Floră ştia a lui bonomie a fost fals, un act pentru cel dragul de a lui public. 'Spune ta Tată acea domnisoara Kingsley-Scott este o să-i cer Beretta, nu? Se întoarse spre Diana. — Aşa cum este prima dată când ieşi, te vom începe cu ceva mai uşor, mea dragă.' Se uită la ceas. — Mă întreb unde a ajuns Alec. . . cu toate că după acea cină veselă de aseară, nu e de mirare că are un pic de un început lent în dimineaţa asta, ce?

Mâinile Florei tremurară în timp ce aşeza ceainicul pe suportul său de pe bufet, pe deplin conştient că Sir Charles punea un punct în beneficiul ei. Ea a părăsit mese cameră cu la fel de mult demnitate la fel de ea ar putea adunare. În cel sala, ea

aproape că se ciocni de Alec în timp ce cobora în grabă scările. Nu plătea atent la locul în care se îndrepta, intenţionat să-şi închidă nasturii de tweed jacheta de tragere.

'Floră!' el a exclamat. — Nu ştiam că vei fi aici în dimineaţa asta. 'Nu, dar Aici eu a.m. Ta Tată a întrebat pe mine la vino. Tu stiu Sunt

mereu fericit la Ajutor ta mamă afară când ea are asa de mulţi vizitatori rămânând.'

S-a îndreptat spre ea de parcă ar fi vrut să-i dea un sărut, dar ea a plecat capul şi întors.

— Mai bine mă întorc în bucătărie, spuse ea. — Şi mai bine ai intra Acolo.' Ea arătă spre sufragerie când o rafală de râs a scăpat din în spatele uşii închise.

Îşi întinse mâna. — Flora, stai, eu. . .'

Dar tot ceea ce Alec a avut fost despre la Spune a fost a tăia mic de statura de cel apariţia Dianei.

— Bună dimineaţa, somnoros, îl tachina ea. — E un lucru bun că eşti sus. Tatăl tău tocmai m-a trimis să bat la uşa dormitorului tău şi să-ţi spun mergi mai departe dacă vrei micul dejun înainte să plecăm.

Flora se răsuci pe călcâie şi se grăbi înapoi în bucătărie, cu obrajii ardere. Era furioasă că Sir Charles reuşise să-i amintească încă din nou, de cel diferenţă între a ei lume şi ale lui Alec. Şi ea a fost furios la ea însăşi pentru că a fost manipulată în acest fel. Ea şi-a smuls şorţul şi a lăsat se afară prin spate uşă.

— Vai, care e marea grabă, fetiţă? spuse tatăl ei, liniştindu-se ea în timp ce se ciocni de el pe potecă.

Ea s-a scuturat a ei cap de cale de răspuns, cu sufletul la gura cu furie şi umilire. Apoi, înghiţind, a spus: „Sunt aproape gata pentru tine. The la picnic în cel cizme cameră. Şi tu esti la aduce cel Beretta pentru domnisoara Kingsley-Scott.

Şi în timp ce mergea pe poteca înapoi spre Căsuţa Keeper, s-a repezit lacrimile furioase cu dosul mâinii ei, nefiind sigură pe cine era mai supărată la: Sir Charles, sau Alec, sau ea însăşi pentru totdeauna crezând că s-ar putea într-o zi să se potrivească în Lumea lui Alec.

Lexie, 1978

Este o zi sălbatică, umedă. Capătul de coadă a unei furtuni atlantice împinge pânze de ploaie de-a lungul lacului, trimiţând furtuni care ţâşneau peste apă pentru a biciui valuri în A clocotind a toca. Zile ca acest sunt A aducere aminte de Cum repede conditiile pot trece de la benigne la furtunoase. Într-o zi totul este calm, în următoarea e greu de imaginat că soarele va mai străluci vreodată. Există o coasta de vest spunând că dacă nu vă place vremea, aşteptaţi cinci minute şi se va schimba. Încep să mă obişnuiesc din nou, acceptând că elementele dicta cel zilei planuri. Aici, raza de soare este A preţios marfă.

Acest dimineaţă, Elspeth are rezervat cel hol şi suntem alergare un extins grup de joacă Acolo la include A muzică şi circulaţie sesiune. Mame şi copii mici vin de la Poolewe şi chiar până la Gairloch. Iniţial plănuisem să merg până în sat, cu Daisy înăuntru căruciorul ei, purtând instrumentele muzicale şi casetofonul care eram urmează să utilizeze. Dar vremea a dat bani pentru asta şi, în schimb, o voi face trebuie să alerg înainte şi înapoi spre maşină, încercând să păstreze totul uscat şi să ajungă Daisy pe scaunul ei de maşină, fără să mă transform eu într-un şobolan înecat proces.

Dau jos una dintre hainele vechi ale mamei de pe cârligele de la uşă, una mai potrivit pentru condiţiile de furtună decât haina mea din Londra. Punând-o pe, eu împinge cel maşină chei în unu de cel buzunare şi alege sus A sac conţinând casetofonul şi casetele. O las pe Daisy stând în sus scaun terminând o felie de pâine prăjită şi miere în căldura bucătăriei, şi grăbeşte-te pe poteca spre maşină. Bâjbâind în buzunar după chei, mea degetele se

închid în jurul a altceva. Scot o broşă mică. Este bogat turnat, o coroană şi o ancoră aşezate într-o coroană de frunze. Este foarte pătat, dar când îl frec cu degetul mare o sclipire de argint apare prin stratul de negru. La fel de eu stand Acolo cu aceasta în cel palmier de Ale mele mână, cel ploaie picături din

cel glugă de Ale mele palton şi străluceşte, ca lacrimi, pe cel suluri de cel frunze. Acest a fost cel palton acea mămică purtau fiecare zi. Ea ar avea a pune a ei mână în buzunar şi ţinea această broşă, închizând degetele în jurul ei în timp ce ea a mers la magazin sau a mers să o viziteze pe Bridie.

O rafală de vânt mă loveşte, atât de puternic încât aproape că mă aruncă din picioare, amintindu-mi să merg mai departe. am pus broşa înapoi în buzunar şi caută cheile maşinii. O să-i arăt lui Bridie broşa data viitoare când vine ceai. Poate că va putea să-mi spună mai multe despre asta.

Grupul de joacă din sală este modalitatea perfectă de a petrece o dimineaţă în care vântul şi ploaia ne ţin în casă. Există o prezenţă bună la vot şi copiii pare la dragoste ascultare la al lor mamici cântând, însoţitor lor pe tobe, xilofoane şi zdrănitoare. Cei care nu au instrument dansează cam cât îşi aşteaptă rândul. Până la sfârşit, toată lumea râde şi fără suflare când împărţim băuturi şi biscuiţi.

Elspeth şi cu mine curăţăm totul după aceea şi câteva mamele au rămas în urmă să dea o mână de ajutor.

În timp ce unul dintre ei mă ajută să stivuiesc scaune, ea spune: „Crezi că ai face-o pot fi vino şi alerga ceva ca acest peste în Gairloch uneori? Avem un grup de joacă acolo şi ştiu că copiilor le-ar plăcea. Ai putea percepem o taxă – am fi bucuroşi să plătim, pentru a vă acoperi timpul şi benzina. Ea îşi mâzgăleşte numărul de telefon pe o bucată de hârtie. 'Suna-ma şi o vom organiza.

Elspeth îmi rânjeşte. „Ei bine, aş spune că a fost un succes. A fost bun obtinerea asa de mulţi de cel tineri mamici împreună, de asemenea – aceasta poate sa fi singuratic pentru lor. Am putut vedea dacă sala este liberă în mod regulat. . . poate face asta o dată la două săptămâni.'

În timp ce mă întorc la cabană, Daisy cântă în scaunul ei de la maşină, dând în sus picioarele ei la timp, făcându-mă să râd. Norii în coborâre se deschid pentru a câteva clipe şi un ax de lumină argintie face valurile să sclipească.

Imediat, spiritele mele se ridică ca păsările de mare care plutesc în vântul deasupra noastră, bătute de rafale de furtună dar încă zboară sus.

Floră, 1942

Floră a avut cu greu a avut A şansă la vedea Alec după cel filmare parte, şi când o făcuse, nu reuşise să-şi stăpânească sentimentele.

„Dar, dragă Flora,” reproşase el, „Diana nu este nimic pentru mine. Era tatăl meu care a invitat-o în weekend. Nici măcar nu ştiam că e va fi acolo până când va apărea cu părinţii ei. A avut un pic de a greu, fiind părăsit doar cu o lună înainte de nuntă, deşi sunt sigur coajă găseşte pe cineva altceva acum că ea este înapoi în Londra.'

În loc să o liniştească, fiecare cuvânt rostit de Alec părea să-l avânte flăcări ale nesiguranţei Florei. Era bine conştientă că dacă Sir Charles avea orice la do cu aceasta, Alec şi Diana ar fi logodit din nou în A bătăile inimii. Dar ea ar fi cedat A mic pe a lui ultimul zi, nu dorind la val el se îndepărtează cu acea distanţă oribilă căscând între ei. Ea îi spusese îl iubea şi-şi permitea să se relaxeze în cercul braţelor lui.

Dar acum că el era plecat la datorie cu convoaiele, ea cu amărăciune era supărat că m-am certat cu el. Îi era îngrozitor de dor de el, ea îi mărturisi lui Mairi în timp ce traversau piaţa de paradă de la bază, plecând spre cantina.

Când au intrat pe uşă, Bridie a ieşit în grabă de la ea în spatele tejghelei, faţa ei ciupită de durere. Ea îşi ştergea mâinile pe o cârpă de ceai şi a continuat să o răsucească în necazul ei în timp ce le-a spus ştiri.

— Soţii Carmichael au primit o telegramă. Am văzut postul bătând la al lor uşă pe Ale mele cale Aici acest dimineaţă, asa de eu a izbucnit în la cere domnisoara Cameron despre asta şi ea a spus că sunt veşti proaste despre Matthew, dar ea nu ar fi Spune dacă el a fost

capturat sau rănit. El este cel unu OMS a fost afară în cel Departe Est, nu-i aşa?

Mairi dădu din cap. — Ultima dată am auzit. Batalionul lui a fost în Malaya şi apoi au fost forţaţi să se întoarcă în Singapore. Ştiu că era îngrijorată pentru el când au venit veşti despre capitularea acolo. Mama vorbea cu ea despre este doar celălalt zi.'

— Crezi că ar trebui să venim după serviciu?

— Haideţi părăsi aceasta pana cand noi stiu Mai mult.

Mami avea plecat rundă, eu aştepta.

Bine auzi curând suficient.'

Flora se întinse şi luă uşor prosopul de la Bridie. 'Sta jos pentru o clipă. Acesta este un şoc pentru noi toţi.

Matthew fusese în anul de deasupra lor la şcoală, şi mai tânărul lui fratele, Jamie, fusese în anul lor. Johnny, cel mai mare, avea trei ani mai batran. Toţi cei trei băieţi Carmichael erau curajoşi şi pricepuţi jucători. În ochii minţii ei, Flora îi vedea exersând cu bastoanele pe plajă, membrele lor lungi întinzându-se cu uşurinţă atletică în timp ce zvâcneau mingea de la unul la altul. Loch Ewe a fost departe pentru ei trei acum: Johnny şi Jamie au fost luptă în cel deşert în Nord Africa. Ea încercat la imagine Unde Matei ar putea fi – în A prizonier de război tabără, poate, printre a lui prieteni din cel Argyll şi Sutherland Montanii. Ea împins departe o alta imagine, A Mai mult bântuitor unu, de A corp împrăştiat pe podeaua junglei, neputincios sub frunzişul verde gros al cărui umbră nu putea oferi niciun răgaz de la căldura tropicală.

Odată terminată tura, cele trei fete au decis să intre în Aultbea să vadă dacă mama lui Mairi avea veşti. Pe drum, Flora l-a zărit pe Laverock băieţi jos pe mal. Aveau catapulte improvizate şi erau exersând ţintind pietricele spre o stâncă mai mare.

— Stuart! Davy! strigă ea, grăbindu-se peste nisipul umed.

Ea îl văzu pe Davy tresărind la auzul numelui lui, iar prudenţă era scrise pe feţele lor în timp ce se întorceau spre ea. Ambii băieţi tremurau în frigul umed al amurgului de februarie.

— Bună, domnişoară Flora. Stuart se relaxă vizibil la vederea ei, totuşi chipul îi era palid în lumina care se stingea.

'Noi auzit Acolo a fost A telegramă pentru cel Carmichaels acest dimineaţă.'

Stuart dădu din cap. Ea ar putea vedea din a lui expresie ce el a fost mergând să spun în continuare. — Matthew e mort. Doamna C a făcut bucăţi. Nu am vrut să mergem înapoi acolo după şcoală, aşa că am rămas aici afară.

Davy îşi ridică praştia. „Am făcut gutties dintr-un pic de unul dintre acestea balon lucruri. Suntem exersând asa de acea dacă cel germani vino noi poate sa

le obţine.'

Conform prezicerii lui Iain, baloanele de baraj nu duraseră iarna. Se plimbaseră peste lac câteva săptămâni, dar vestul nemilos furtunile le smulseseră din cabluri, împrăştiind foi zdrenţuite ale material în lung şi în lat. Nu era neobişnuit acum să vezi un şopron cu un argint acoperiş, sau A carul de fân acoperi acea strălucea în cel apos raza de soare, Unde crofters întreprinzători folosiseră rămăşiţele.

— Ei bine, acum e timpul să fii acasă. Oricât de supărată ar fi, dna Carmichael îşi va face griji pentru tine. Aici, te vom duce înapoi.

Fără tragere de inimă, băieţii şi-au înfăşurat catapultele şi le-au înfipt buzunarele hainei în timp ce Flora îi păstori înapoi pe marginea drumului, unde Bridie şi Mairi au aşteptat. Prinzând ochii prietenilor ei, Flora îşi apăsă buzele împreună şi au clătinat din cap, acel singur gest le-a spus tot ce aveau nevoie a sti. Bridie îi stătu respiraţia într-un suspine şi Mairi o luă pe braţ să se calmeze ea în timp ce mergeau de-a lungul drumului, un grup zdrenţuit de siluete care târau al lor picioarele, durerea lor o sarcină grea la urs.

Floră bătut pe cel lui Carmichaels faţă uşă. The pană de curent a avut a fost deja închisă, dând ferestrelor aspectul unor ochi nevăzători acea a avut întors spre interior pe A casa îngheţat cu jale. Aceasta a fost Archie Carmichael care a deschis uşa. Părea să fi îmbătrânit într-o zi; a lui obrajii erau înfundaţi şi maniera lui de obicei vigură şi capabilă dispăruse.

— Ah, aici sunteţi, băieţi, spuse el, cu vocea tremurândă. — Intră afară de cel rece. Şi tu, de asemenea, Mairi, Floră, Bridie. Cum bun de tu la le-am adus acasă.

„Mulţumesc, dar nu ne oprim”, a spus Mairi. „Am vrut doar să ne amic Stuart şi Davy înapoi în condiţii de siguranţă şi la Spune Cum foarte scuze noi sunt pentru ta pierderi.'

— Ei bine, eşti foarte amabil din partea ta, fetelor. . .' Cuvintele lui s-au stins în timp ce ochii îi străluceau. Cu un efort, s-a retras. 'O sa ii spun Moira, ai venit. Va fi

încântată că ai făcut-o. Mă tem că nu este ea însăşi chiar în momentul . . . Doctorul Greig a fost şi i-a dat-o ceva care să o facă să doarmă.

'Desigur. Dacă putem face ceva, vă rog să spuneţi. Mairi a pus a mâna blândă pe braţul lui.

'Asa de foarte drăguţ de tu,' el repetat, a lui cuvinte automat. 'Ta a mamei fost rotund şi a fost grozav confort pentru Moira, Sunt sigur.'

Flora aruncă o privire îngrijorată către băieţii care stăteau în prag, reticent să intre în casă. „Putem să-ţi aducem ceva pentru cina ta, pot fi?' ea a intrebat. — Sunt sigur că vei avea nevoie de ceva de mâncare.

— Nu-ţi face griji. Avem nişte supă pe care a adus-o doamna Macleod a ei. Vom fi măreţi acum, nu-i aşa, băieţi? A încercat să sune liniştitor. — Vei veni afară din frig? întrebă el repetând se din nou, ochii lui departe.

Aceasta rupt cel fetelor inimile la întoarce departe şi mers pe jos jos cel cale, cel uşa închizându-se liniştit în urma lor pe o casă spre care unul dintre tineri care-i spusese acasă nu s-ar mai întoarce niciodată.

De la fereastra bucătăriei de la Keeper's Cottage, Flora se uita zi de zi corăbiile comerciale au început să se adune în partea îndepărtată a insulei. Unii aveau a navigat dinspre sud, îmbrăţişând ţărmurile mai sigure ale coastei de est şi apoi înfruntând mările neiertătoare ale Pentland Firth pentru a ajunge la paradisul Lochului Oaie. Alţii înfruntaseră Atlanticul, aducând provizii şi echipament de la America. Aceste nave au călătorit în convoi şi riscaseră deja să fie vânat de haitele de U-Boats care cutreierau oceanul, căutând pradă. La cel puţin acolo, prădătorii aveau mii de mile de apă de acoperit şi astfel convoaiele aveau şanse mai mari să treacă pe lângă ei nedetectate. Dar niste de acestea navelor ar acum a te alatura cel Arctic convoai, alergare cel mănuşă printr-un coridor relativ îngust al mării, înconjurat pe o parte de gheaţă şi pe cel alte de limba germana atac avioane şi cuirasate staţionat pe Capul nordic al Norvegiei. Şi Alec ar fi şi el acolo, ca parte a micii escorte trimise cu un convoi pentru apărarea navelor comerciale.

Îi spusese despre distrugătorul căruia îi fusese repartizat, liniştindu-o că apărările sale erau impresionante chiar dacă podul său deschis a părăsit echipajul navei expus vremii arctice amare. Dar Flora auzise două dintre ele ofiţeri pe care îi conducea chiar zilele trecute discutând cât de vulnerabil este convoaie ar fi fără aer acoperi.

„Raţe aşezate”, spusese unul dintre bărbaţi.

— Am auzit că pun arme pe unii dintre negustori, răspunse alte. 'Cu toate că asta e A pic ca dând A copil A popgun şi spune -l va fi protejează-l împotriva unui Messerschmitt.

„Băieţii noştri vor avea treaba pentru ei dacă Jerry primeşte vântul flotilei.'

— Nu dacă, ci când. Ei trimit avioane de observare din bazele lor aeriene Norvegia în fiecare zi nenorocită. Ei sunt deja cu ochii pe Spitsbergen şi Islanda. Aşa că vor fi foarte interesaţi când vor vedea o duzină navelor rubrica pentru a Rusiei înapoi uşă, însoţit de niste de al nostru cel mai bun.'

Degetele Florei se apucaseră de volan, degetele i se albiseră pe măsură ce toate implicaţiile riscurilor pe care Alec era pe cale să le înfrunte se afundaseră. Oricât de greu era pentru ei să fie împreună, ea ştia că iubeşte -l si a crezut el când el i-a spus ei că el a iubit-o.

Era încă zguduită când s-a întors la bază la capătul ei schimb. Mairi şi Bridie terminau şi ei ziua, dar Bridie era dornic ca prietenii ei să vină cu ea la Taverna Jellyjar în acea seară. Ea stătuse în faţa a câţiva americani de la unul dintre comerciant nave în oficiul poştal la coadă şi am început să vorbească.

„Au întrebat ce este de făcut cu aceste părţi, aşa că le-am spus despre filmele şi dansurile. Apoi unul dintre ei a întrebat dacă există undeva a marinarul ar putea să-i cumpere de băut unei fete! Iti poti imagina? Chiar acolo, în postare birou în faţa domnişoarei Cameron! Oricum, vor fi la hotel în seara asta şi pot pleca doar dacă veţi veni şi voi doi. Mama ar fi ai o potrivire altfel. Te rog, vrei?

Mairi a trebuit să o înghiontească pe Flora pentru a-i atrage atenţia. Fusese distrasă de vederea unui distrugător care aşteaptă lângă gura lacului în timp ce remorcherele a manevrat plasele pentru a-i permite să intre în port. Ea nu putea dă seama care a fost, dar spera că Alec ar putea fi la bord.

Mairi o înghiont din nou. 'Ce crezi?'

— Hmmm?

'Despre însoţirea Bridie cu cel Yanks astă seară?'

— O, da, în regulă. O să văd dacă Ruaridh poate veni, nu? S-ar bucura întâlnindu-se şi cu americanii.

'Bună idee. Şi există siguranţă în cifre, în cazul în care unul dintre ei încearcă mătura Bridie oprit a ei picioarele şi lua a ei departe la Nou York.'

— Şansa ar fi un lucru bun! replică Bridie, deşi privirea

plină de speranţă de pe chipul ei dezvăluie faptul că deja îşi imaginase exact un astfel de scenariu.

Când au ieşit din noaptea geroasă, o boală confortabilă i-a întâmpinat în tavernă plină, atmosfera grea de aburi de bere şi fum de ţigară. Ruaridh îşi făcu drum prin mulţime, fetele urmându-l aproape pe el pantofi cu toc. Bărbaţii stăteau la trei adâncimi la bar şi cacofonia de voci a fost un amestec bogat de accente şi limbi: Flora a ales scoţia, engleza, galeză, American, Lustrui şi Limba franceza, la fel de bine la fel de niste alte străin limbi pe care nu le putea identifica. La fel cum disperau să găsească un scaun, au auzit un strigăt: „Domnişoară Macdonald! Aici!'

Un american înalt, cu părul blond îi făcea semn spre o masă din camera colţul pe care el şi câţiva prieteni îl rechizitionaseră. Trei dintre bărbaţi stătea în picioare, oferindu-şi scaunele fetelor, în timp ce noul prieten al lui Bridie făcea introduceri.

— E bine că ai venit. Destul de rost ai aici. Nu ne aşteptam scotch ospitalitate la fi ca acest!' The marinar pompat a lui Bridie mână entuziasmat înainte de a se întoarce către Flora şi Mairi. — Hal Gustavsen, mulţumit să te cunosc. Sunt Stan, Greg şi Ralph. Şi că acolo’ – a gesticulat el faţă de un tânăr şi mai înalt, cu acelaşi păr de culoarea inului – „este al meu mare frate, Roy.

Hal a insistat să cumpere următoarea rundă de băuturi, refuzând-o pe cea a lui Ruaridh oferi. 'Nu cale, prietene. The băuturi sunt pe unchiule Sam astă seară.'

Manierele uşoare şi generozitatea americanilor infectaseră întregul cameră. Mai multe nave comerciale erau în port, iar echipajele lor au fost bucuroşi să aibă un răgaz de câteva zile după primejdiile alergării Atlanticului. Arcticul călătoria se profila înainte, dar în seara asta se puteau relaxa şi se distra. Hal a monopolizat-o pe Bridie, iar Flora şi Ruaridh au discutat cu ceilalţi, răspunzând la întrebările lor despre cele mai bune locuri pentru a juca golf şi cele mai bune plaje la care se poate plimba în zonă.

„Februarie nu este chiar cea mai bună lună pentru a explora, totuşi”, Ruaridh Evidenţiat.

„După iernile noastre din Midwest, se simte ca o vreme blândă am ajuns aici, râse Ralph, neînfricat. „Suntem mai obişnuiţi cu zăpadă ca sus ca capul tău. Şi suntem închişi pe nava aceea de săptămâni. Va fi fii bine să ne întindem

picioarele pe uscat pentru câteva zile.

În colţ, Mairi s-a aşezat lângă Roy, care părea mult mai liniştit decât exuberantul său frate mai mic. Dar au descoperit curând o mutuală interes pentru bovinele de lapte – Roy şi Hal au locuit la ferma părinţilor lor în Wisconsin inainte de voluntariat pentru cel Comerciant Marin când America

s-au alăturat războiului – şi au fost adânci în conversaţie până când Hal şi Stan au luptat al lor cale înapoi la cel masa cu cel al doilea rundă de băuturi. The băieţii de fermă crescuseră înconjuraţi de un ocean de pământ. Mairi şi Flora au fost fascinaţi în timp ce Roy a descris preriile nesfârşite cu mările lor de fluturând grâul. „Nu văzusem niciodată atât de multă apă ca în ziua în care ne-am îmbarcat din New York. Am crezut că Lacul Michigan este mare până l-am văzut Atlantic! Au fost zile în care am crezut că nu vom mai vedea pământul.

'Tu trebuie sa domnisoara cel fermă,' Mairi a spus.

— Sigur. Dar avem o treabă de făcut, ajutându-vă britanicii să păstraţi Ruşii s-au furnizat astfel încât să-l poată opri pe domnul Hitler pe drum. În plus, când Hal aici s-a oferit voluntar, nu puteam să-mi las frăţiorul să tragă o cascadorie atât de nebună pe cont propriu. Le-am promis mamei şi tatălui că voi fi cu ochii pe ei el pentru ei. Faţa lui devenea serioasă în timp ce descria ce însemna pentru ei să-şi facă rolul. „Bunicii mei au emigrat în State din Norvegia. Aşa că va fi bine să navighezi pe lângă vechea ţară, chiar dacă este ocupată de către nazişti acum. Cu atât mai mult motiv să facem partea noastră pentru a-i elibera din nou. Aceştia sunt oamenii noştri, chiar acolo, şi mă doare foarte rău să ştii că sunt suferinţă.'

Seara târziu, petrecăreţii au început să se împrăştie înapoi la navele lor şi casele lor. Hal şi Roy au insistat să-i ducă pe Bridie şi Mairi acasă, chiar dacă Flora şi Ruaridh treceau pe lângă uşile lor pe drumul de întoarcere către Căsuţa Păzitorului. Ruaridh promisese că va merge până la lochan pentru a pescui lipan a doua zi cu fraţii şi oricine mai era liber.

Flora se uită înapoi după ce îşi luaseră concediu la poarta lui Mairi. În în întuneric, ea putea doar să distingă figurile lui Mairi şi Roy, încă adânci conversaţie.

Ea a zâmbit pentru sine în timp ce mergea mai departe. Pentru că ea nu ar fi putut am jurat şi poate că era un truc al umbrei, dar părea ca şi cum Roy întinsese mâna şi luase ambele mâini ale lui Mairi în părul lui blond strălucind palid în lumina lunii în timp ce capul lui se aplecă spre al ei.

Lexie, 1978

Ne-am aranjat cu toţii să ne întâlnim la bar în seara asta şi Davy şi trupa vor fi jucând ca de obicei.

Bridie vine să îngrijească. „Distrează-te să sărbătorind”, spune ea în timp ce trag jacheta mea.

— Ce sărbătoresc? Întreb.

'Oh, Lexie, avea tu uitat? este a lui Elspeth zi de nastere astăzi.'

Desigur. Ar fi trebuit să-mi amintesc. Era o întâlnire pe care o cunoscusem dintotdeauna când eram la şcoală. Îi făcusem carduri şi îmi cheltuisem banii de buzunar pe săruri de baie sau machiaj sau dulciuri pentru ea (ştiind că mi le va împărtăşi oricum), şi ea făcuse acelaşi lucru când a venit rândul meu.

Îmi bat cu piciorul în timp ce merg pe drumul de mal până în sat. Eu pot cumpără-i o băutură de ziua de naştere, cel puţin, dar asta nu pare suficient de cadou pentru cineva care este fost a prieten prin gros şi slab.

Barul este plin, iar muzica pare mai veselă decât vreodată acest seară. La fel de eu alege Ale mele cale înapoi la al nostru masa, cu grija purtând o rundă mare de băuturi pe o tavă, mă opresc să vorbesc rapid cu Davy, întinzându-i halba pe care o am intrat pentru l.

Ale mele inima este lovind cu nervi la fel de eu sta prin cel Următorul a stabilit, şi apoi Davy se apropie de microfon şi cheamă linişte. „În seara asta spunem La mulţi ani propriei noastre Elspeth McKinnes. urale zgomotoase şi hopa completati cel cameră şi Davy ridică a lui maini, aşteptare pentru lor la se potoli. — Şi un bun prieten al lui Elspeth o să ni se alăture acum, să spun Fericit Ziua de naştere în ea mod propriu.'

eu obţine la Ale mele picioarele şi mers pe jos peste la cel grup, înghiţind greu, întrebându-mă dacă îmi va ieşi ceva din gura aşa cum este a dispărut brusc atât de uscat. Gâtul meu pare să se închidă în sine, strângându-se cu cel frică acea Sunt despre la face A complet prost de eu insumi. eu lua Ale mele loc

lângă lăutarul şi acesta dă din cap, ridicând arcul. Deodată mă simt eu insumi legănare la fel de A val de ameţeală spalarile peste pe mine, panicandu-se la fel de eu aminteşte-ţi că antrenorul de voce clătina din cap când m-a ascultat încercând cântă din nou după operaţia mea. — Îmi pare rău, Alexandra, spusese ea. 'E doar Nu funcţionează. Cred că răul pe care l-ai făcut este permanent. Nu vei cânta din nou pe scenă.

Dar apoi mă uit peste şi văd zâmbetul lui Elspeth, care se întinde într-un rânjet şi mai larg în timp ce Davy îmi dă microfonul. Mâna lui o strânge pe a mea pentru o în al doilea rând, stabilindu-mă. Elspeth dă din cap încurajator şi închid ochii pentru a moment, spune eu insumi la pretinde Sunt cântând la cel copii mici la cel grup de joacă sau sigiliile în ascuns dafin.

Lăutarul începe să cânte notele cântătoare ale introducerii şi, luând o respiraţie adâncă, încep să cânt.

' *O, rowan, o, rowan Îmi*
vei fi dragă împletit eşti
cu multe legături O
Acasă şi infanFy . . . '

The alte instrumente a te alatura în, şi Ale mele voce se ridică, creştere în încredere pe măsură ce firele familiare ale melodiei se împletesc şi se împletesc prin acompaniament. Aud că cântarea mea este puţin zgârietură, cuvinte A mic stare brută în jurul cel margini, dar acea numai pare la adăuga adâncime la simplitatea cântecului. Şi apoi, unul câte unul, toţi ceilalţi din bar începe să cântăm încet până când vocile noastre individuale se amestecă pentru a umple camera.

Când cel final note a muri departe, există A moment de complet tăcere.

Şi apoi izbucnesc uralele şi urletele.

— Vei cânta altul? întreabă Davy, aplecându-se pentru a fi auzit deasupra din.

Zâmbesc şi scutur din cap. 'Nu in seara asta. Asta a fost pentru Elspeth. Sunt lăsându-vă restul serii, băieţilor.

Când mă întorc la masă, Elspeth mă îmbrăţişează puternic. — Cel mai bun cadou mi-ai dat vreodată”, spune ea.

„Ce, chiar mai bine decât fardul de pleoape verde strălucitor şi sfert- un kilogram de caramele de melasă? spun, referindu-mă la ultimul cadou pentru care l-am cumpărat a ei.

— Se apropie. Ea zambeste. — Dar cântecul acela a fost frumos.

La fel de eu sta înapoi jos şi lua A înghiţitură din Ale mele băutură, eu Reflectaţi acea eu pare la avea fost cântând destul de A lot recent, pentru cineva cine este se presupune pierdut

vocea ei.

Făcându-mi privirea prin cameră, Davy ridică paharul spre mine şi apoi alegeri sus chitara, si trupa se balansează în următorul set.

Bridie vine la ceai ca de obicei miercurea următoare, iar eu îi arăt broşă am gasit in buzunarul mamei palton.

A ei faţă lumini sus când ea vede aceasta. — Alec a dat a ei acea. este A broşă dragă – a aparţinut iniţial mamei sale, cred. Soldati iar marinarii le dădeau prietenelor şi soţiilor lor ca să poată să-şi păstreze iubirile aproape de inimă chiar şi atunci când erau despărţiţi. Ea ia mâneca cardiganului îi scoate pacheta şi dă o frecvenţă pe broşă. — Vezi, e argint. Trebuie doar un pic de lustruit şi va apărea ca nou. Ta mami îl purta mereu sau îl purta cu ea în buzunar.

eu decide la aborda a ei evazivitatea Faţă în faţă. „Mireasă, ce s-a întâmplat cu mama si tata? Mi-ai spus fragmente, dar vreau să ştiu Tot.'

Ea ridică privirea spre mine, speriată.

— Există ceva tu esti nu zicală, nu este Acolo?' eu persista.

— Ei bine, Lexie, e o poveste acolo, bine. Dar nu sunt sigur că sunt persoana potrivită să o spună singură.

eu nu pot Ajutor dar lăsa Ale mele exasperare spectacol. 'Dacă nu tu, Bridie, apoi cine altcineva?'

— Mairi ar fi acela.

'Dar ea vieţi în America!'

'Ea face.' Bridie se întinde calmă după un alt biscuit. — Dar ea va fi aici destul de curând. Ea se întoarce întotdeauna o dată pe an să-şi viziteze surorile si fratilor. I-am spus că ai venit acasă. Ea aşteaptă cu nerăbdare vazandu-te.'

Floră, 1942

Era o dimineaţă crocantă, aerul la fel de pur ca apa din arsurile care curgeau dealurile, când Mairi şi Bridie i-au întâlnit pe Roy şi Hal la debarcader pentru a le arăta cel drum spre Cabana Keeper.

Flora a fost încântată că vor putea petrece timp împreună în acea zi, cu toate că ea nu putea Ajutor dispărut Alec toate cel Mai mult. La fel de ea aranjat departe lucrurile pe care le folosise pentru a coace un lot de scones, a încercat să se scuture de ea propriile preocupări, zâmbind la sunetul vocii lui Bridie care se apropia drumul.

În bucătăria înghesuită, Iain a dat mâna americanilor şi le-a arătat muştele care erau cele mai bune pentru ispitirea lipanilor în timp ce Ruaridh lansete pregătite pentru ei. Tocmai strângeau totul împreună pregătire pentru cel mers pe jos în cel dealuri când Acolo a fost A bate la usa.

'Alec! Te-ai intors!' Flora îşi aruncă braţele în jurul gâtului lui şi el a strâns-o strâns cu el. Toate îndoielile şi temerile ei păreau să se dizolve în ale lui îmbrăţişare.

„Am intrat la primele ore. Convoiul pleacă mâine, aşa că nu am făcut-o s-a lungit. Am vrut să petrec fiecare minut posibil cu tine. El era mai mult decât fericit să se alăture expediţiei de pescuit şi a înfipt cutia de muşte pe care Iain l-a dat în buzunarul jachetei.

Iarba scârţâi sub picioare, fiecare lamă acoperită cu zahăr de ger, ca cel mic grup umblat sus cel cale pe langa cel a arde, al lor râsete tulburând un cerb care se plimbase pe pământul ierniu în căutarea furajului şi provocând -l la legat departe, a lui copite tobe pe cel îngheţat Pământ în timp ce-şi arunca coarnele de enervare.

Apele lochanului erau liniştite şi negre când au ajuns la înălţimi, dar soarele slab topise gerul şi Flora era caldă de la a urca. Ea ar fi împingere unu mână în a ei palton buzunar şi Alec ţinută cel alte

strâns, căldura pielii lui amestecându-se cu a ei pentru a împiedica degetele ei să fie ciupit de frig.

Şi-au lăsat echipamentul la adăpostul bătrânului şi Alec i-a ajutat pe Mairi şi Roy să lege muştele de liniile lor.

„Întors acasă, nu ne place nimic mai bun decât să ne petrecem serile de vară pescuitul în iazurile din mlaştină de la fermă, spuse Roy. — Nu că ai nevoie muşte fanteziste pentru biban – vor mânca aproape orice îţi place să pui cârligul tău.

'Ceea ce este cel truc cu aceste Aici lipani apoi?' a
întrebat Hal. Bridie, cine ar fi refuzat A tijă, stabilit
se Următorul la -l pe cel bancă.

'Tu nevoie la turnat afară către cel Mai adânc apă. Ei vor fi jos în cel adâncimi, unde este puţin mai cald. Ruaridh a subliniat cele mai bune zone, departe de la scheletice, albite de iarnă stuf la apele margine.

Grupul s-a extins şi tăcerea a căzut în timp ce se concentrau pe casting, singurele sunete şuieratul liniilor prin aer şi zumzetul liniştit al mulinetele, acoperite de un ştampit ocazional de picioare în cizme grele de păstrat circulatia mergand. Chiar şi Bridie stătea liniştită, mulţumită să se uite la Hal în timp ce el privea apa. La început, nimic nu s-a agitat. Dar apoi suprafaţa ca o oglindă s-a rupt ca un peşte trandafir, ispitit de muştele cu pene care începuseră să aterizeze Acolo. Într-un fulger de argint, a ajuns la cârligul lui Ruaridh, dar a ratat şi a dispărut înapoi în adâncuri, lăsând cercuri din ce în ce mai largi care se răspândesc peste lochan.

— E bine, comentă Alec încet. — Cel puţin ştim că sunt Acolo.'

Hal a fost primul care a agăţat unul, scoţând un hohot în timp ce vârful lansetei se îndoia cu încordarea liniei.

'Bine Terminat,' numit Alec. 'Joaca aceasta în blând
acum, ei sunt cu gura moale.' Bridie a alergat să ia
plasa de aterizare şi a luat cu atenţie prinderea. — Asta
e A de dimensiuni bune lipan,' Ruaridh a spus, cu A da
din cap de aprobare.

Câteva ore mai târziu, odată ce au avut patru peşti în şirul de răchită, cel lumina zilei de scurtă durată a început să se întunece, fire fine de nor cirrus acoperind soarele

slăbitor în timp ce plutea spre orizontul vestic, vestind o schimbare în vremea.

— Brrr. Bridie tremura. 'Sunt îngheţat rigid.'

Hal zâmbi, înfăşurându-şi umerii cu un braţ lung. 'Poftim, hai sa să vă încălziţi pe toţi sus!'

La fel de ei bobinat în al lor linii pentru cel final timp, Floră şi Mairi schimbă un zâmbet, observând că Bridie nu se grăbea să se îndepărteze a lui Hal îmbrăţişare.

Întors la cabană, Flora a pus ibricul pe aragaz în timp ce Mairi a pus scoase ceşti şi Bridie unse cu unt o farfurie de scones. Grupul de pescuit stătea în jur masa de bucătărie, întinzând picioarele îmbrăcate în şosete spre căldura găurii a dezgheţa degetele îngheţate.

Roy i-a zâmbit lui Mairi, luându-şi ceaşca cu ceai. — Cu siguranţă a fost grozav zi. A fost bine să simt că viaţa este normală din nou, doar pentru câteva ore. El aşeză cu grijă ceaşca lui şi întinse mâna să ia una dintre mâinile ei în a lui sub capacul mesei.

Ceilalţi s-au prefăcut cu toţii că nu observă şi au întins mâna cu nerăbdare ca Bridie întinse din nou farfuria cu scones.

În timp ce ea se sprijinea de aragaz, aşteptând ca apa să se fiarbă din nou, astfel încât ea ar putea top sus cel ceainic, Floră privit cel grup s-au adunat în a ei bucătărie, umplând camera cu cuvintele lor uşoare şi râsete gata care a încălzit sufletul. Astăzi fusese într-adevăr o zi bună, una de preţuit. Pentru că mâine Ruaridh avea să urce pe deal până la postul său la semnal statie şi Alec, Roy şi Hal ar fi înapoi pe bord al lor navelor. Şi apoi, când a venit momentul, remorcherele aveau să tragă înapoi plasele de boom şi semnal ar fi dat. The navelor ar încet obţine în curs de desfăşurare şi cel convoiul îşi va începe călătoria primejdioasă, scăpând din îmbrăţişarea sigură a Loch Ewe şi plonjând în strânsoarea gri ca gheaţă a mării arctice.

Alec a rămas când ceilalţi plecaseră. Afară era deja întuneric când Ruaridh s-a dus să-l ajute pe Iain să verifice garonul. Flora a adunat ceşti de ceai şi purtat lor la cel chiuvetă. La fel de ea a început la spalare lor, Alec a venit şi a stat în spatele ei, înfăşurându-şi braţele în jurul taliei ei. A îngropat a lui faţă în a ei păr pentru A moment inainte de cules sus A farfurie prosop şi începând să se usuce cupele. Când au terminat, ea a luat prosopul din -l şi şters a ei umed mâinile pe aceasta inainte de strângând lor în jurul a lui gât şi sărutându-l.

Ochii lui întunecaţi străluceau de dragoste în timp ce o

privea, observând fiecare centimetru a feţei ei. „Aceasta este imaginea pe care o voi purta cu mine când plecăm mâine”, îi spuse el, îndepărtându-i cu blândeţe un fir de păr cupru-auriu de pe ea obraz. 'Ta zâmbet voi obţine pe mine prin cel cel mai dur mărilor şi Acasă din nou.'

El a renunţat la strânsoarea pe ea pentru o clipă şi a întins mâna în buzunarul jachetei sale de tweed. 'Am ceva pentru tine.'

Broşa de argint, cu ancoră şi coroană, era întinsă palmier de a lui mână. 'Ma dorit tu la avea aceasta. Ea a spus este numai dreapta acea ar trebui să-l porţi acum. Cu grijă, o prinse de jumperul ei, deasupra ei inima.

Floră nu putea vorbi pentru A minut sau Două la fel de a ei emoţii copleşit a ei. Ştia cât de mult însemna broşa pentru Lady Helen şi că asta era semn că ea a aprobat relaţia Florei cu fiul ei chiar dacă Sir Charles nu a făcut-o.

— Îl voi purta în fiecare zi, spuse ea în cele din urmă, şi îl voi preţui ca pe mama ta a făcut. Cum amândoi te preţuim.

— Eşti Ale mele fată, Floră. The numai unu pentru pe mine. hai sa nu Spune La revedere.

Bine doar Spune, "Bolnav fi văzând tu."'

Ea stătea în picioare în cel intrare la fel de el mers încet departe sus cel cale spre Casa Ardtuath. În timp ce privea, şi-a trecut vârful degetelor peste broşă, care stătea ca un scut deasupra inimii ei, trasând conturul ancora şi coroana deasupra ei.

— Întoarce-te în siguranţă la mine, şopti ea. 'Pe curând.' Si ea cuvintele l-au urmat în întunericul nopţii de iarnă.

Cele trei fete priveau de pe debarcaderul de la Mellon Charles convoiul navigat. Expresia Florei era calmă în exterior, dar se înfăşurase braţele ei în jurul ei, trăgându-şi părţile laterale ale jachetei de uniformă albastru închis strâns unul peste altul, de parcă, făcând acest lucru, s-ar putea ţine fizic a ei împreună.

Faţa lui Mairi era încordată şi palidă când negustorii începură să se mişte încet, în poziţiile care le-au fost alocate, de parcă ar juca un joc sinistru, lent- joc de mişcare de urmărire a liderului. — Wheesht, plângi, Bridie, ea a spus blând. 'Aceasta nu va fi face -l orice bun acum, voi aceasta?'

'Oh, Cum pe Pământ poate sa tu ambii stau asa de calm?' Bridie plâns, bâjbâind în buzunar după batista şi suflandu-şi nasul lung şi tare.

Aşa cum a răspuns ea, ochii Florei nu au părăsit niciodată Isla , în frunte cu distrugătorul şirul de nave comerciale din lac, ştiind că Alec era pe bridge şi cu siguranţă ar şti că ea era acolo. 'Avem să stai calmă, Bridie,

la Ajutor lor fi puternic suficient la părăsi. Şi, hai sa speranţă, la Ajutor lor fi puternic suficient la faţă cel călătorie înainte de lor şi vino înapoi în condiţii de siguranţă, de asemenea.'

Lexie, 1978

Mairi este în acelaşi timp o străină şi atât de familiară încât lacrimile îi izbucnesc ochii mei în timp ce ne îmbrăţişăm. Îmi amintesc de ea, desigur, din copilărie. Chiar dacă părăsise ferma familiei pentru o nouă viaţă în America la sfârşit de război, se întorcea din când în când la Aultbea şi venea mereu să ne vadă în Cabana Keeper, aducând cu ea jucării şi cutii uriaşe de emoţionant bomboane străine. În afară de faptul că părul ei este acum un alb la fel de pur ca prima zăpadă pe dealuri, arată exact la fel: ochi căprui caldi şi un ten la fel de strălucitor ca la vârsta de douăzeci de ani.

Ea a adus cu ea o pereche de dungi extrem de drăguţe, roz şi alb salopete pentru Daisy şi un album mare de fotografii şi decupaje din ziare. 'Floră trimis pe mine aceste peste cel ani. Ea mereu ţinut pe mine în atingere cu toate ştirile locale. M-am gândit că ai putea fi interesat să le vezi. In ciuda a tot acestea ani departe, a ei accent încă lits cu cel moale inflexiuni de cel Highlands scoţiani.

Ea şi Bridie lua aceasta în se întoarce la îmbrăţişa Margaretă, OMS ture sus cel Atenţie din a ei Două surogat bunicile, fermecător lor cu a ei foarte propriul stil de conversaţie.

„Uite”, îi spune Mairi lui Daisy, „iată o poză cu mama ta când ea era mic, făcând castele de nisip pe plajă. Şi iată-o în prima zi la scoala mare. Vezi cât de inteligentă arată în noua ei uniformă? Şi asta este a ei cântând un solo în şcoală spectacol.'

— Mamă, spune Daisy, arătând cu degetul dolofan spre album.

'Inteligent fată,' coos Bridie, ofranda a ei A Lemn dulce

Allsort, care Daisy îi iese în gură cu un zâmbet herubian.

Sunt fascinată de fotografii, mă uit la ele. Mama mea a luat astea imagini, documentând copilăria mea. Le-a pus în plicuri şi le-a trimis lor peste cel mare la cel alte latură de cel lume, Unde Mairi ţinut lor asa de

cu grijă, păstrându-le cu dragoste în acest album. E puţin copleşitor, simtindu-se asta iubit.

— Iată şi câteva dintre scrisorile Florei. Mairi ia un mic pachet din geanta ei, legată cu o lungime de panglică din tartan. — M-am gândit că ţi-ar plăcea citeşte-le cândva.

— Mulţumesc tu.' eu a stabilit lor deoparte politicos, cu toate că cel îndemn la uite prin ei este imediat puternic – poate vor oferi mai multe indicii tot ceea ce este a lui Bridie păstrat de la pe mine.

De parcă ar putea să-mi citească gândurile, Mairi spune: „Bridie îmi spune că ai fost întrebând niste intrebari despre al tatălui tău familie.'

'Eu am. Presupun că o am pe Daisy mi-a deschis puţin ochii la ce anume trebuie să fi fost ca pentru mama, crescându-mă singură. Nu a spus niciodată prea multe despre Ale mele tata. Şi nici are oricine altfel. Sunt curios la completati în cel goluri, asa de eu poate trece el pe la Daisy când e mai în vârstă.

Mairi dă din cap, întinzându-şi braţele ca să o ia pe Daisy de la Bridie să i-o dea odihneşte-te şi las-o să-şi bea ceaiul. „Este firesc”, spune ea. 'Ştiu Bridie ţi-a spus multe despre anii de război, despre cum era viaţa noastră intors pe dos. Sunt fericit să vă spun tot ce îmi amintesc. Albumul iar acele scrisori vor fi un bun punct de plecare. Şi apoi ne poţi întreba orice întrebări după ce aţi avut ocazia să le examinaţi. Sunt aici pentru a in timp ce, rămânând cu Ale mele frate la cel fermă. Bine avea din belşug de oportunităţi de a discuta.

'Mulţumiri, Mairi,' eu Spune. 'Sunt recunoscător la tu ambii.'

Trec în bucătărie să împrospăt ceainic şi în timp ce aştept fierbător la fiert, mă gândesc cât de uşor va fi acum să puneţi la loc cele care lipsesc bucăţi din istoria familiei mele. Când mă întorc în sufragerie, totuşi, Mairi este murmurând ceva la Bridie, OMS este tremurând a ei cap vehement.

Ei ridică privirea când intru pe uşă, tăcând, şi se pare că eu expresiile lor sunt puţin păzite. Amândoi se grăbesc să zâmbească din nou, dar am impresia că acele zâmbete sunt doar puţin prea strălucitoare pentru a fi în întregime

naturală.

Hmmm, eu gândi. Poate împletire împreună Ale mele a mamei poveste ar putea totuşi nu fii chiar aşa de chinuit la urma urmei.

Floră, 1942

„Au făcut-o în siguranţă! Sunt pe drumul de întoarcere. Chipul lui Bridie era luminat cu bucurie şi uşurare în timp ce transmitea vestea Florei şi Mairi. O primă locotenent OMS a lucrat în cel fără fir statie a avut spuse a ei acea cel primul de convoaiele care urmau să plece de pe Loch Ewe au avut o fugă sigură spre Murmansk, făcându-l prin coridorul îngust al mării dintre gheaţa arctică şi Capul de Nord al Norvegiei fără a întâlni nicio acţiune inamică din partea niciuna valurile de sub ei sau cerurile de deasupra.

— Au făcut-o încă A cale la merge pana cand ei sunt sigur deşi,' a spus Mairi, reticent să-şi lase garda jos până când va vedea corăbiile înapoi în port cu proprii ei ochi.

— Da, dar a spus că sunt deja aproape la sud de insula Jan Mayen. Dacă acest vreme tine ei vor fi Aici în cel săptămână. Şi ei sunt obtinerea destul de aproape de Islanda acum pentru ca navele noastre de luptă să le apere. Asta ar trebui descurajează-i şi pe germani.

Automat, mâna Florei a intrat în buzunarul jachetei unde ea a păstrat broşa iubita când era de serviciu. Era legătura ei cu Alec acolo, pe mările neiertătoare şi ea s-a strâns la fel de strâns ca o linia vieţii. Pentru prima dată într-o lună şi-a permis să respire puţin mai uşor, în vreme ce o nădejde de nădejde se năpusti în inima ei cu gândul că ea ar fi să-l vezi curând înapoi acasă în siguranţă.

Lui Alec i-a trebuit o vârstă să debarce, când *Isla* s-a legat în cele din urmă alături debarcaderul de la Mellon Charles. Flora tocmai îşi terminase tura şi a rămas în picioare cel

umed nisip la cel colţ de cel dafin aşteptare pentru -l la apărea, la fel de cel echipajul făcut cel navă rapid şi terminat sus al lor atribuţiile pe bord. Ea tras

broşa iubită din buzunar şi o prinse de reverul ei sacou, apoi şi-a suflat pe degete pentru a le încălzi.

Toata lumea pe cel baza a fost nespus de bucuros acea cel primul convoi la părăsi din Loch Ewe avusese succes şi toate navele se întorseseră în siguranţă. În acea după-amiază, remorcherele care acţionau braţul au tras plasele înapoi, şi cel linia de navelor a avut navigat încet în cel calm ape fără ceremonie. Negustorii au aruncat ancora în partea îndepărtată a insulei şi Mairi şi Bridie aveau a plecat cu bicicleta pentru a saluta înapoi Roy şi Hal.

Frigul serii se prelinge din pământ prin tălpile Florei pantofi şi ea bătea din picioare, pentru a-şi risipi nerăbdarea la fel de mult, cât să-şi păstreze circulaţia ei mergea, în timp ce scana feţele marinarilor care debarcau căutându-l pe cel care să-i facă inima să tresară de bucurie. Şi apoi acolo era în sfârşit şi în câţiva paşi parcursese ultimele metri între ei şi o ţinea strâns. Ea a respirat mirosul călătorie din haina lui groasă – sarea umedă a mării amestecată cu aroma chimică a păcurului – în timp ce ea se pierdea în sărutul lui.

— Întoarce-te cu mine acasă, spuse el. — Nu suport să cheltuiesc o altă seară fără tine. Era destul de rău să fii la kilometri depărtare mare, dar va fi o tortură să ştii că eşti pe cale cât timp sunt eu Ardtuath.'

Ea ezită, încremenind la gândul că se va întoarce acolo. — Aşa va fi e bine cu părinţii tăi?

El îi luă faţa în mâini şi o sărută din nou. — Va trebui să fie. mă gândeam despre aceasta – fiind pe ceas la două dimineaţa dă ai destul timp pentru asta. Tatăl meu va trebui să se obişnuiască cu idee despre noi de aici încolo.

Casa Ardtuath era complet întunecată când mergeau pe alee, e turnuleţe negre pe un cer atârnat de stele. Flora simţi că se încordează anticiparea de a fi nevoit să-l înfrunte pe Sir Charles de cealaltă parte a panei şi întinse mâna lui Alec. Dar uşa din faţă era încuiată şi a lui Alec ciocănitul răsună în întuneric, întâlnit cu o tăcere răsunătoare.

— Se pare că nu sunt aici, spuse el. — Haide, vom face ocolul înapoi.'

A deschis uşa bucătăriei şi au păşit în liniştea Casa

goală. Gama fusese lăsată să se stingă şi abia era mai cald înăuntru decât în exterior.

„Poate că sunt la Urquhart”, a comentat Alec. — Hai, hai uşoară cel foc în cel bibliotecă şi sa vad ce noi poate hrăni în cămară.'

O jumătate de oră mai târziu buştenii ardeau veseli în vatră şi împrăştiaseră un picnic improvizat înaintea lui. Atmosfera din casă era complet diferit când Sir Charles nu era acolo. Flora o linişti pantofi şi îngenuncheat pe covor pentru a prăji nişte pâine puţin învechită pe flăcări, răscolindu-şi degetele de la picioare în ciorapii lor groşi în timp ce se bucura de căldură. Odată ce fiecare felie s-a rumenit, ea a scos-o din furculiţa de pâine şi i-a dat-o lui Alec să se întindă cu unt în timp ce ea făcea următoarea bucată. ei l-am mâncat cu felii de şuncă şi l-a spălat cu câteva sticle de bere acea ei ar fi găsit la pândă în un uitat coltul cel cămară.

'Cel mai bun masă Am a avut în vârste,' Alec rânji. 'Dar acea Mai avea la fel de mult la do cu cel companie la fel de aceasta face cel meniul.' El întins afară mulţumit în faţa focului şi îşi sprijini capul în poala ei.

— Deci cum a fost? Acolo?'

Ea îi mângâie părul, urmărind lumina focului dansând pe chipul lui în timp ce el s-a uitat în flăcări şi i-a povestit despre călătorie. El a descris amestec de frică şi emoţie în timp ce porniseră, care se transformase curând în un fel de groază plictisitoare în timp ce se confruntau cu monotonia apelor cenuşii ale arcticei, zi de zi, fără să ştie niciodată dacă erau urmăriţi şi ce ar putea fi pândit sub valuri.

O furtună explodase câteva nopţi, trimiţând valuri falnice de gheaţă verde apă prăbuşindu-se peste cel punte de cel navă. În cel amar temperaturi, apa îngheţase, formând o coajă groasă de gheaţă pe partea înclinată a vântului cel navă. Ei ar face-o Luat aceasta în se întoarce la cravată pe A linia vieţii şi curajos cel trădător de alunecos, punte de listă în timp ce înclina şi se rostogolea, luând un topor pentru a gheaţa pentru a împiedica acumularea de greutate să răstoarne nava.

Radio tăcere a avut la fi menţinut asa de acea cel limba germana ascultare statii nu a făcut-o alege sus cel convoiului prezenţă, asa de cu toate că ei călătorit la fel de un grup cu fiecare navă ţinându-şi poziţia în linie, exista un

sentiment de izolarea care a fost doar amplificată de vederea bancilor de gheaţă arctice în distanţă. Acea gheaţă de iarnă a îngustat canalul disponibil pentru ei, forţând ei să navigheze pe o linie fină între aisbergurile din nord şi Germania- a ocupat coasta norvegiană la sud. Dar zilele scurte de iarnă au adus ceaţă, de asemenea, care acoperea marea într-o pătură joasă – atât de groasă, Alec a spus, că cu greu puteai vedea toiagul de pe podul *Insulei* . De obicei ei ar fi avea blestemat aceasta la fel de o alta pericol la fi negociat, dar în

acestea periculos ape ei ar fi dat Mulţumiri pentru cel alb giulgiul acea le-a ascuns şi le-a permis să se strecoare pe lângă Capul Nord nedetectate. În cele din urmă, uşuraţi, îşi îndreptaseră arcurile spre sud-est, îmbrăţişând Rusă ţărm la fel de ei a intrat cel Kola Admisie care LED la cel port de Murmansk.

Flora îi pasă lui Alec paharul şi el se ridică într-un cot ca l-a umplut din sticlă. Apoi a întins mâna şi a pescuit altul Buturuga din cel coş, aruncare aceasta pe la cel foc Unde aceasta stabilit în A cascadă de scântei în timp ce limbi de flăcări linseau în jurul lui.

'Ceea ce este Rusia ca?' ea a întrebat.

'Rece. Întuneric. Vast. Dar şi cu un fel de frumuseţe teribilă. Eram am fost întâmpinaţi de o navă pilot pentru a ne ghida şi am fost destul de încântaţi să văd, pot iti spun. Este un fiord adânc, dar canalul este atât de îngust acolo încât trebuie să îl păstrezi mintea ta despre tine. Aveam munţi abrupţi la tribord şi eram veseli bucuros să cred că au stat între noi şi germani. Şi cel mai mult lucru extraordinar sa întâmplat când ne apropiam de Murmansk. . . Toate cele de sus lucrările navelor, catargele şi curţile, au început brusc să strălucească cu a alb pâlpâind uşoară. aş auzit de aceasta inainte de – ei apel aceasta Sf a lui Elmo foc – dar asta e prima dată când îl văd. În ceaţă, totul devine încărcat cu statică şi se descarcă din orice are un punct. Era ca propriul nostru spectacol personal de fulgere. Am fost foarte uşuraţi că asta nu sa întâmplat în afara Norvegiei, pot să vă spun. Am fi fost luminaţi pentru Frizele ca pomii de Crăciun!

— Ruşii trebuie să fi fost bucuroşi să te vadă, cu tot acel echipament pentru ei.'

— Presupun că da. Se opri să bea o înghiţitură de bere. — Dockerii ruşi sunt nu exact exuberant. În fapt, o singura data cel marfă a fost descarcat, unu de lor a spus, — Asta e tot ce ne-ai adus? Dar este o viaţă grea pentru ei acolo sus în Cercul Arctic. În această perioadă a anului au doar o oră sau două de lumina zilei şi cel vreme este brutal. eu gândi ei frumos mult supravieţui pe vodcă pentru a le trece. Războiul le-a adus suferinţe îngrozitoare tara de asemenea. Încă de la avansul german de anul trecut, a fost

amar lupte în sud şi unii dintre bărbaţii care lucrau pe doc văzuseră acţiune acolo. Sunt tari ca unghiile.

'Bine, multumesc bunătate tu toate a primit înapoi în condiţii de siguranţă.'

El dădu din cap. 'Noi au fost norocos. Noi ales sus A limba germana vreme avion pe al nostru radar o singura data, gând ei ar putea avea pestriţ S.U.A, de asemenea. Dar noi a primit departe

cu ea de data asta.'

Cuvintele „de data aceasta” au făcut-o pe Flora să tresară. — Ştii când o vei face următorul va naviga?

A scuturat din cap. 'Nu încă. Va dura ceva timp pentru a-l aduna pe următorul convoi. Ar putea dura o lună sau cam aşa ceva, îmi imaginez. Cel puţin vremea ar trebui să fie imbunatatindu-se pana atunci. Şi pe măsură ce gheaţa se retrage, vom putea da nordul acoperi o dană mai largă.

Flora a tăcut. Ea ştia că îi punea o faţă curajoasă, pentru că orele de lumină s-ar prelungi şi ele, iar convoaiele ar fi pe mare pentru mai mult timp dacă navigau atât de mult mai spre nord. A fost o cu două tăişuri sabie: cel schimbându-se de cel anotimpuri ar pur şi simplu aduce riscuri diferite, făcând călătoria nu mai puţin periculoasă. Ea a încercat să nu gândească despre asta în seara asta, totuşi. El era aici, iar ea era în siguranţă în braţele lui alături căldura focului. Ea ştia că asta era o amintire pe care o aveau amândoi comoară şi aşa se aplecă pentru a-i săruta liniile de tensiune de ale lui sprânceana, cu părul ei roşu-auriu prinzând în ea reflexele dansante ale luminii focului adâncimi.

Nava lui Roy şi Hal a rămas ancorată în lac, alături de cealaltă negustorii suficient de mult pentru ca ei să aibă câteva zile libere. ei au petrecut fiecare clipă pe care o puteau debarca cu Mairi şi Bridie. Zgomotul nivelurile din Taverna Jellyjar au atins noi culmi odată cu întoarcerea în siguranţă a convoiul a fost sărbătorit în prima noapte, iar fraţii au petrecut ziua următoare cu fetele, plimbându-se pe mal şi vizitând casele lui Bridie şi Mairi. Al lor familii au fost impresionat la cel bun maniere şi uşor umor afişat de cel americani, cu toate că Floră auzit D-na Macdonald spunându-i lui Bridie că nu ar trebui să-şi pună inima pe un yank care cel mai probabil ar dispărea într-un fel sau altul înainte ca războiul să se încheie.

Două zile mai târziu, navele comerciale au fost realimentate şi pregătite pentru traversarea Atlanticului încă o dată, a ordonat să se întoarcă în State pentru a

ridica o alta marfă.

Bridie a plâns nestăpânit în timp ce le-au făcut semn să plece. Flora i-a întins a hakie şi a pune un braţ în jurul a ei umerii, in timp ce Mairi stătea în picioare ecranare ochii ei în timp ce încerca să-l urmărească pe Roy. El dispăruse până la tribord latură la fel de el ajutat a lui camarazi cântări ancoră, dar el a apărut

din nou la salut a ei şi la a sufla a ei A pup, a lui blond păr sclipind în cel argint uşoară acea sărit din cel suprafaţă de cel apă la fel de cel a navei elicele au început să se întoarcă, frământând lacul.

— Se vor întoarce, spuse Flora. — Ştii că au promis că vor încerca şi obţine o alta Arctic alerga asa de ei poate sa vedea tu din nou. Acea spectacole Cum mult trebuie să vă placă pe amândoi – majoritatea bărbaţilor probabil că nu ar fi prea dornici să facă ambii Atlanticul si Arctic alerge iarasi asa curând . . . daca vreodata.'

— Oh, oh, suspină Bridie, e atât de periculos acolo. Se simte atât de greşit la dori lor la vino înapoi când este punând al lor vieţi în Pericol. Dar eu nu pot Ajutor aceasta . . .' The odihnă de a ei propoziţie a fost pierdut la fel de cel a navei fluier a suflat, apelul său a răspuns de celelalte nave din convoi, astfel încât pentru un minut dealurile răsunau cu sunetul.

The Trei fetelor privit la fel de cel convoi navigat, acest timp cotitură spre vest de la gura lacului. Odată ce ultima navă a plecat, cel remorcherul trase năvodul închis în spatele ei şi apele Loch Ewe încet stabilit, redevenind calm.

Fetele s-au întors cu greu spre Aultbea, fiecare pierdută în ea gânduri, dar apoi norii s-au despărţit doar puţin şi o rază de lumină de primăvară a strălucit.

— Uite, a înghiontat Flora pe Bridie. Ea arătă spre locul în care soarele îi convinsese primele primule ale primăverii care îşi împing capetele de sub muşchiul lor cuverturi în locurile adăpostite de-a lungul arsurii şi începe cu tentativă să desface petalele lor. Vederea le-a ridicat inimile, doar puţin, şi Bridie a început să vorbesc din nou, cu mai multă speranţă acum, despre picnicuri pe care le-ar putea face când s-au întors fraţii Gustavsen.

Lexie, 1978

Este o altă zi de diamant, lacul strălucind după o lungă perioadă de ploaie care are degajat la ultimul. A puţini pufos alb nori scud peste cel albastru de cel cer, arătând la fel de proaspăt spălat ca oile de pe câmpurile de dedesubt. merg Acasă cu Margaretă, cel cărucior încărcat cu cumpărături şi grup de joacă accesorii, la fel de noi am a petrecut o alta dimineaţă realizarea muzică în cel hol. E ora prânzului, aşa că drumul este gol, iar ea şi cu mine cântăm amândoi melodiile ei preferate pe măsură ce mergem:

' *Vei lua cel înalt drum*

Şi Bolnav lua cel scăzut drum . . . '

La fel de noi abordare cel dig, A al treilea voce se alătură în, adăugând A tenor armonie la soprana lui Daisy şi la marginile mele uşor aspre alto.

Davy ne salută. — Ahoy! Numai capul şi umerii îi sunt vizibili unde stă pe puntea lui *Bonnie Stuart* , ridicând nişte şiruri pe cel scânduri aspre ale dig.

Când noi a ajunge l, Margaretă tulpini la fi eliberată din cel curele limitând a ei şi eu lăsa a ei afară asa de ea poate sa toddle peste la inspecta cel captură de dimineaţă. Davy ţine în sus un crab maro uriaş, cu aspect puternic ghearele legate în siguranţă şi o lasă să atingă carapacea, lucioasă ca lacul. The barcă bob-uri neliniştit în cel briză, tragerea la cel acostare linii legarea aceasta la clemele de pe marginea debarcaderului, sărind uşor de aripioare. Cu dând din cap mulţumit, Daisy îi permite să înlocuiască crabul în găleata cu apă de mare şi olari să ridice o coajă de stridii aruncată pe scânduri de unii pasăre care trece.

„Toată lumea a făcut plăcere să te audă cântând noaptea trecută”, îmi spune el. 'Tu ar trebui să facă din asta un lucru obişnuit. Am fi bucuroşi să vă punem să faceţi un set cu trupa dacă vrei.'

Ochii lui îi întâlnesc pe ai mei, privirea lui la fel de limpede ca apele care ne înconjoară. eu mi se pare neliniştitor, de parcă ar putea vedea chiar în sufletul meu, locurile în care încerc ţine ascunse de lume, acele colţuri întunecate neglijate unde durerea şi vinovăţia şi durerea pândesc. Privesc în altă parte, pretinzând că sunt fascinat de un pâlc de alge marine care-şi trec degetele înnodate în valul în scădere.

'Într-adevăr,' el insistă. 'Do tu nu domnisoara aceasta, Lexie – cel cântând? Când este în sângele tău, cu siguranţă negi o mare parte din tine dacă nu eşti făcând muzică.'

„Eu *a.m* realizarea muzică,' eu Spune, gesticulând către cel sac de instrumente atârnate de mânerele căruciorului. Iese putin mai clar decât mi-am propus.

„Da, pentru alţii”, răspunde el. — Dar ce zici de muzica pentru care faci? tu? Ştiu că nu aş putea trăi fără el. Ar fi ca şi cum aş tăia un membru dacă aş a încetat vreodată să cânte şi să cânte.

Un val de enervare se ridică în mine, ridicându-şi capul ca un val care se apropie tarmul. M-am săturat să judece toată lumea. Ştiu că doar încearcă să fie încurajator, dar mi se pare o critică – a alegerilor şi deciziilor mele, despre cum încerc să-mi trăiesc viaţa.

Sunt pe cale să-ţi spun că îmi iau timpul, că s-ar putea să nu vreau niciodată cântă din nou public şi cum ar putea el să ştie ce simt eu?

Cuvintele sunt în gura mea. Dar sunetul unei stropi le întrerupe. În A panică, eu uite peste la Unde Margaretă ar trebui să fi ocupat postare pietricele prin cel goluri în cel scânduri, şi în cel la fel moment Davy urlă a ei Nume.

Există cel sunet de o alta stropi şi el dispare peste cel partea laterală a bărcii.

Pentru o fracţiune de secundă stau, îngheţat, singur pe debarcader. Şi apoi a lui Daisy numesc lacrimi în gâtul meu în timp ce ţip iar şi iar. cad in genunchi, frenetic încercând la tine cel barcă departe din cel de lemn marginea, încercând cu disperare să-l împiedic să-mi zdrobească copilul sau să o prindă sub apă: de la sigilarea golului în care s-a prăbuşit, sarea apa înghiţind-o întreagă.

O linişte îmi umple capul, zgomotele vântului şi ale

valurilor şi strigă de cel pescăruşi golit afară de pură ORB teroare la fel de eu aştepta . . . şi roagă-te
. . . şi aşteaptă, nu respir. . . şi mă simt de parcă oasele din braţele mele vor se trage în timp ce lupt împotriva grosului bărcii şi a forţei vântului.

Şi atunci lumea din jurul meu izbucneşte într-o rafală de mişcare. Davy izbucni din cel apă pe cel departe latură de cel barcă, deţinere A lipsit de viaţă pachet în

braţele lui, strigând cuvinte pe care nu le pot înregistra. Se aude sunetul lui alergând cu picioarele, lovind în scândurile debarcaderului, a vocilor care strigă, a cineva care emite instrucţiuni. . . *Obţineţi doFtor! . . . Sună Foastguard!* Mâinile se întind spre Davy, luând pachetul de la el, ridicându-l cu grijă pe el scândurile, ajutându-l să-l ridice.

Încerc să mă îndrept spre locul în care zace Daisy, cu apă în jurul ei. Dar ea este încă, încă, prea nemişcată şi mai multe perechi de mâini mă reţin ca Davy chiuvete la a lui genunchi lângă a ei şi începe – Oh asa de blând – la încerca la a respira viaţă înapoi în ea, pentru a-i convinge inima a bate din nou.

Mica mulţime care s-a adunat – de nicăieri, grăbindu-se casele lor – se depărtează uşor şi îi văd pe Bridie şi Mairi alergând spre mine, feţele lor au şocat, albe ca scoici. Şi apoi aud sălbăticia, râpănind ţipete, iar şi iar, ca strigătul unui animal rănit, şi mai departe parcă ei voi nu Stop. eu uite în jurul frenetic, cu ochii mari, îngrozit, întrebându-se de unde vin.

Abia când Bridie ajunge la mine şi îşi înfăşoară braţele în jurul meu, eu realizezi că ţipetele sunt ale mele.

Mă lupt să ajung acolo unde zace Daisy, având nevoie mai presus de toate să ţin a ei. Când ajung la ea, se aude un gâlgâit de sufocare şi Davy o întoarce capul într-o parte în timp ce un jet de apă de mare curge din gura ei. El apasă pe a degetul pe gâtul ei şi se uită la mine, uşurarea inundându-i faţa. — Există un puls.'

Dar a ei ochi sunt încă inchide, a ei umed genele puternic împotriva cel pielea translucidă, prea palidă a feţei ei. Tentativ, uşor, periez o şuviţă de părul departe de fruntea ei, unde începe să apară umbra unei vânătăi formă. Arată atât de micuţă, atât de fragilă, stând acolo nemişcată, iar eu icnesc ca o suspină tremură prin toată fiinţa mea, dezlănţuind o tremurătură atât de violentă încât ia atât pe Bridie cât şi pe Mairi să mă ţină în picioare.

The mulţime părţi la fel de cel doctor paşi la a lui Daisy latură, chircit, aşezându-şi geanta jos şi deschizându-i haina pentru a apăsa un stetoscop de ea cufăr.

„A căzut între barcă şi debarcader”, îi spune Davy. 'Cred ca ea s-ar putea să se fi lovit cu capul în jos. A fost în

apă doar pentru o minut sau două, dar părea să fie inconştientă când am ajuns la ea. Ea nu respira şi nu era puls. Am făcut RCP, ea a vărsat ceva apă şi există A suflare şi A puls acum.' El sunete de afaceri, clinic, spune cel doctor cel lucruri el are nevoie la stiu, dar aceasta panica pe mine

cu atât mai mult că vorbesc despre fiica mea aşa, de parcă ar fi doar o gol corp, ca naiba, nu al meu viaţă, râzând Daisy mai mult.

Doctorul dă din cap. — Nu o vom muta. Pot fi răni la ea cap sau ea gât. The elicopterul este pornit drumul ei.

Se roteşte pe călcâie, întorcându-se să mă privească. — Nu-ţi face griji, Lexie, o vom duce la spital cât de repede putem. Poţi merge cu ea. Davy aici a făcut toate lucrurile corecte. El observă tremurul care strică corpul meu, făcându-mi dinţii să clănţănească. „Este în stare de şoc”, îi spune el lui Bridie. 'Poate sa i-a împrumutat cineva o haină? el sună.

O jachetă este drapată peste umeri şi Mairi mă trage aproape, dând drumul soliditatea caldă a corpului ei îl susţine pe al meu. Altcineva a adus pături şi ei sunt înfăşurat în jurul a lui Davy umerii deoarece el este tremurând, de asemenea. Una este întinsă cu blândeţe, încet, peste Daisy, în timp ce eu îngenunchez lângă ea, strângând una dintre mâinile ei minuscule, dorind ca degetele să se învârtească în jurul meu. Dar ei nu raspund. Şi în capul meu tot ce pot auzi este te rog. . . Vă rog . . . Vă rog. Până când, după o vârstă, zgomotul palelor elicopterului taie aerul deasupra noastră într-un milion de bucăţi şi par să fluture în jurul nostru ca frunze muritoare.

Sosirea noastră la spital este o înceţoşare de impresii pe jumătate amintite: cel bunătate de cel doctor în cel elicopter OMS ţinută Ale mele mână pe cel călătorie surprinzător de scurtă în timp ce zburam peste dealuri şi lacuri maritime; Margaretă arătând atât de mic şi fragil, trupul ei nemişcat prins într-un leagăn care ei ridicat afară şi plasat pe A cărucior la fel de dacă aceasta au fost la fel de fără greutate la fel de A pană; echipa de medici şi asistente care o înconjurau în timp ce ne grăbeam prin coridoarele puternic luminate; privind, neajutorat, în timp ce au luat ea plecată pentru radiografii; asteptarea; minutele de a nu-îndrăzni să respiri – care m-am simţit ore în şir – în timp ce stăteam cu braţele înfăşurate în jurul

meu, încercând să nu o fac să se destrame, în timp ce am aşteptat şi am aşteptat şi apoi am aşteptat încă ceva.

Şi apoi, în sfârşit, momentul când doctorul a venit şi ea avea un zâmbet pe buze în timp ce îmi ţinea mâna în a ei şi îmi spunea că ei au fost prudent optimişti. Acţiunile rapide ale lui Davy salvaseră fără îndoială Viaţa lui Daisy. „Nu are oase rupte şi nu pare să fie afectarea coloanei vertebrale. Dar are o comoţie severă şi nu şi-a revenit constiinta inca. Bine doar avea la aştepta şi vedea Cum ea este când ea

vine în jur. . . Dacă este nevoie, putem aranja să fie luată de la ea Yorkhill la unul dintre celelalte spitale din Glasgow, unde există un scanner poate privi în creierul ei. Dar este prea devreme pentru a spune dacă există vreun creier durabil daune încă.'

eu zbuciumat la a inghiti cel panică acea sufocat pe mine când eu auzit acestea ultimele cuvinte. 'Pot sa o vad?' am reusit sa cronesc.

'Desigur. Tocmai o punem într-o cameră laterală unde noi poate sa a pastra A închide ochi pe a ei. Tu poate sa vino prin acum.'

În amurgul privirii şi aşteptării, stând într-un fotoliu acoperit cu plastic lângă patuţul lui Daisy, mi-am pierdut noţiunea timpului, dacă este zi sau noapte. Cu amabilitate asistente medicale vino şi merge, aducând pe mine ocazional cupe de ceai şi farfurii de mancare. Somnul mă strecoară din când în când, dar mai ales stau doar să privesc peste a ei sub cel strălucire de cel fluorescent lumini, deţinere a ei mână, ai grijă să nu atingă tuburile şi picăturile ţinând-o în viaţă cât timp este pierdută pe mine, în derivă în cel întuneric dincolo Ale mele a ajunge. Şi prin aceasta toate, la a pastra ea acolo cu mine şi ca să nu o pierd, fredonez şi cânt fiecare cântec eu poate sa gândi de la a ei, chemând a ei înapoi din oriunde aceasta este ea e plecat.

O asistentă îşi bate capul în jurul uşii. — Ăsta sunt plecat acum. Noaptea tura tocmai se termină. M-am gândit să mai verific o dată pe micuţa Daisy înainte să plec.'

Îmi forţesc un zâmbet, buzele mele crăpate şi uscate. 'Nicio schimbare. Dar cred că ea s-ar putea să-şi fi mişcat degetele puţin mai mult cu ceva vreme în urmă.

Asistenta dă din cap. — Îi voi face să-ţi aducă nişte ceai. Un castron de terci, pot fi? Tu trebuie sa a pastra sus putere.'

Vocea mea este răguşită, în ciuda înghiţiturii de ceai, în timp ce cânt cuvintele lui „Eriskay Love Lilt” încă o dată:

' *In cel dimineaţă când*

eu merge La cel alb şi
strălucitor mare, În
căderea focilor Tău
moale Cădere la pe
mine . . . '

Şi apoi genele îi flutură şi ochii ei frumoşi se deschid şi îi zâmbesc eu şi ea spune, la fel de clar ca orice, „Peceţi? Du-te liliacul?

Şi Sunt razand prin Ale mele lacrimi la fel de eu îmbrăţişare a ei şi îmbrăţişare a ei, sentiment de parcă inima mea va izbucni de bucurie şi uşurare.

Floră, 1942

În timp ce l-a făcut cu mâna lui Alec să plece în următorul convoi pentru a lua cursa Murmansk, Floră încercat greu la ignora cel sens de prevestitor acea a avut stabilit în sine în baza stomacului ei. Se simţea ca o greutate de plumb care o târâse spirite chiar dacă ea şi Alec îşi petrecuseră ultima seară pe mal împreună. Făcuse un efort să pară vesel, dar ea simţea că era distraşi când stătuseră în sala aglomerată privind un stareţ şi Costello film. De fapt, râsul publicului păruse puţin forţat pentru Flora urechile, de parcă mulţi dintre cei care stăteau în jurul lor ar fi avut şi jumătate din gânduri în altă parte. Acest convoi avea numărul treisprezece şi era greu de stabilit superstiţia pe o parte.

Era martie, iar primii miei se clătinau pe câmpuri picioare instabile în timp ce alergau behând să se ghemuiască lângă mamele lor, căutând la adăpost de vântul neprevăzut, cu margini crude. Acelaşi vânt ar fi s-a dublat dincolo de gura lacului în timp ce convoiul a apărut în următorul zi, navigând din nou în apele întunecate. Flora ştia că echipajele s-ar ţine ocupaţi, apărând de plictiseală şi constantă anxietate cu cel strict rutină acea Alec a avut descris. El ar fi spuse a ei Cum cel zile pe bord a trecut în A continuu ciclu de mâncând, dormit, întreţinere şi curăţare. Bărbaţii inventaseră expresia „cei trei T-uri”. descrie starea de spirit care a dominat alergarea arctică: plictiseală, oboseală şi teroare. Din când în când aveau loc un exerciţiu de antrenament pentru a-i ţine atenţi şi gata de luptă, timp în care se înghesuiau spre staţiile de acţiune şi zdrăneau oprit runde de ack-ack la trecere gheaţă sloiuri. Acestea supratensiuni de adrenalină ţinut mintea

bărbaţilor ascuţită, când altfel simţeau că s-ar putea îneca în gri monotonie care se întindea de la orizont la orizont în timp ce corăbiile îşi arat înclinând, rostogolindu-se prin valurile necruţătoare.

Poate că de data aceasta a fost doar ştirea a ceea ce s-a întâmplat a pus-o pe ea. Dar la fel cum şoapta vântului prevesteşte ploaie pe cale, lung inainte de cel primul picături ÎNCEPE la toamna, ea ştia acea Alec ar putea sens cel adunare rezolva de cel nazist forte acum acea ei ar fi deveni conştient de cel convoaie furtul trecut al lor norvegian bazele la a pastra cel Maşinăria de război rusească alimentată şi alimentată. Şi-a imaginat haitele de lupi din U- bărcile trebuie să fie înfometate de vânătoare.

Ea se întoarse, incapabil să suporte să privească coada lungă a navelor care pleacă siguranţa portului, spunându-şi că se va întoarce la ea. Că trebuia pur şi simplu să se ţină ocupată pentru luna următoare sau cam aşa ceva. Acea cu A vânt bun si a un pic de noroc, ar fi sa fii acasa în timpul pentru Paşti.

Dar greutatea plumbului i-a tras din nou măruntaiele, insistentă ca vioiul briză acea tras la a ei păr, tachinarea fire liber din sub a ei capac şi biciuindu-le de obrajii ei umezi de lacrimi.

Flora şi Bridie o ajutau pe Mairi şi două dintre surorile ei mai mici să adune dulse de pe stânci la reflux, culegând cu grijă frunzele translucide, roşu închis şi aşezându-le într-o strecurătoare al cărei smalţ era ciobit de ani de utilizare. Raţionarea a limitat multe dintre produsele de bază obişnuite, dar cei care trăiau în jurul lacului erau de mult obişnuiţi să-şi suplimenteze dieta cu ingrediente din paduri si tarm, care erau inca din belsug. Cu atât de multe guri de hrănit, Macleod ştiau mai bine decât oricine cele mai bune locuri aduna culesuri sălbatice.

Stuart şi Davy Laverock apărură, zbârnindu-se peste stânci, lor catapulte în mână.

— Ce faci? întrebă Stuart.

Floră îndreptat sus şi ţinută afară cel mână de alge ea ar fi ales pentru lor la inspecta. 'Colectare acest. este bun la mânca, in mod deosebit dacă ai pus o bucată de unt pe ea după ce l-ai gătit.

'C'n noi Ajutor?' a întrebat Davy.

'Desigur. Alege bucăţile proaspete drăguţe ca acestea, vezi?

După câteva minute, băieţii s-au plictisit de vânătoarea de alge şi a început să tragă cu pietricele într-o bucată de lemn care plutea într-un bazin de stâncă, prefăcându-se a fost un submarin german.

— Bună lovitură, l-ai prins! Acum a dispărut, a strigat Stuart înainte lansând un alt băţ în piscină.

La vederea lui Hamish McTaggart trecând de-a lungul drumului cu bicicleta sa, ei toate întrerupt, privind Unde el a fost rubrica. De cand el ar fi fost demobed, după ce şi-a pierdut un ochi la o bucată de schij în timp ce se lupta cu Italieni din Africa de Nord, fusese angajat de domnişoara Cameron să livreze telegramele care începuseră să sosească acum mai des. Foarte puţini dintre lor vreodată conţinea orice bun ştiri. El ridicat A mână în Salut, dar a mers cu bicicleta pe lângă capătul satului până când cotul drumului l-a ascuns vedere.

Mairi a oftat, tremurând a ei cap. — Va fi fi cineva din peste la Poolewe atunci. Un alt biet suflet rănit sau mai rău.

„Mama noastră a participat la raidurile aeriene din Glasgow, spune doamna C”, Davy a anunţat. Dar ea era bine pentru că au construit un adăpost imens în Port Glasgow şi ea a dormit acolo cand au venit bombardiere peste.'

— Vai, Davy, asta a fost acum o mulţime de ani, nu mai sunt raiduri aeriene acolo acum. Soţii Jerry sunt prea ocupaţi să lupte cu toţi ceilalţi zilele astea, spuse Stuart. ridicând o piatră şi aruncând-o în apă cu nonşalanţă a tinereţii.

— Cum e D-na Carmichael face?' Floră a întrebat cel băieţi.

Stuart a ridicat din umeri. — E bine. Întotdeauna păstrează dormitorul lui Matthew usa închisă. Nu avem voie să intrăm acum. Obişnuiam să mergem să ne uităm la ale lui timbre – el are această colecţie masivă, din toată lumea – dar a lui lucrurile sunt prea preţioase pentru a fi atinse acum că e mort. Uneori ea intră acolo şi nu iese de veacuri.

— Asta e 'cauză ea e salutare,' ciobită în Davy. 'Am auzit a ei. Uneori nu iese nici măcar când este timpul să gătească ceaiul. Domnul C a încercat să facă tocată o dată, dar totul a fost ars şi a trebuit să arunce tigaie la final. Aşa că în acele zile acum mai avem nişte pâine şi picurând.'

— Sărmana, spuse Flora, clătinând din cap.

Băieţii au fugit, după ce i-au văzut pe unii dintre prietenii lor îndreptându-se spre oficiul poştal, sperând că cineva ar putea avea un cupon dulce care ar putea fi schimbat cu un băţ de lemn dulce care să fie împărţit în jur.

„Este uimitor cum îşi păstrează apariţiile în public”, a spus Bridie. — Încă mai are toate doamnele din rural care se scutură în pielea lor.

— Probabil că îi face bine să aibă acea distragere a atenţiei, a spus Mairi. 'Simt scuze pentru toţi – şi băieţii ăia mici. A scuturat uşor strecurătoarea, aşezând mormanul de dulse, care ajunse acum la margine. — E de ajuns, eu ar trebui să se gândească. Hai, hai să luăm asta acasă şi să-l gătim. Tata va intra de la muls destul de curând.'

Flora şi-a luat rămas bun de la Bridie la poartă. — Vreun cuvânt de la Hal? ea a întrebat.

Bridie iradiat şi tras A urechi de câine carte poştală din a ei buzunar. — Din New York. El spune că se vor întoarce imediat ce va mai fi altul încărcătură de cadouri pentru unchiul Joe Stalin. Şi spune că îmi va aduce o sticlă de parfum din Macy's, care este A imens Grozav magazin ei au peste Acolo.'

— Asta e bun ştiri.' Floră a zâmbit.

Bridie băgă cardul înapoi în buzunar. „Şi Alec se va întoarce, de asemenea, înainte să ştii. Ştiu că săptămânile trebuie să tragă în timp ce el este acolo, dar cu siguranţă vor fi în curând veşti că au ajuns cel puţin la Murmansk.

Flora dădu din cap. 'Aşa sper. Cât de curând.' Dar de data asta zâmbetul ei nu ajunge destul de mult la ochii ei când se întoarse şi se îndrepta spre casă.

Paşti sosit, dar cel venire de arc a eşuat la lift Al Florei spiritele. The vestea despre ghinionul al treisprezecelea convoi ajunsese la comunitatea crofting şi s-a răspândit repede prin câmpuri şi cabane, unde erau cuvintele mormăi cu voce joasă, cu ochii în jos şi cu o clătinare din cap. Floră auzise comunicatele la baza: cinci nave comerciale pierdute cu toate mâini, scufundate de torpile de jos şi de bombe de sus. Chiar la sud de Insula Urşilor, vremea grea împrăştiase flota pe o suprafaţă largă, iar escortele navale nu fuseseră în stare să apere întregul convoi. Despartit de haita, rătăcitorii au devenit pradă uşoară pentru submarinele germane şi aeronave.

Vasele rămase au intrat şchiopătând în Murmansk după trei împodobiri săptămâni la mare. Una dintre escorte, care fusese lovită de unul dintre ei torpile atunci

când giroscopul său a îngheţat în condiţii de gheaţă, ar fi aşezate pentru reparaţii în portul rus pentru o perioadă, împreună cu mai multe dintre ele nave comerciale care suferiseră avarii în timpul atacurilor.

În timp ce vocea Florei se alătură celorlalţi din chircă pentru a cânta Duminica Paştelui imnuri, ea ştia acea cel convoiului marfă trebuie sa avea fost descarcat de acum

şi astfel nava lui Alec s-ar îndrepta înapoi în acele ape perfide pt cel întoarcere alerga. Ea plecat a ei cap peste a ei strâns mâinile la fel de cel comunitatea s-a rugat pentru întoarcerea în siguranţă a navelor şi a bărbaţilor, genele ei s-au întunecat de lacrimi când a deschis din nou ochii în cele din urmă.

La cel biserică Poartă, cel congregaţie Despică în mai mic grupuri şi stătea în picioare în lumina soarelui discutând ştirile cu expresii grave, scuturându-le capete ca ei privit afară peste cel apele imposibil de albastre ale lacului să orizontul mai întunecat de dincolo. Macleod şi Macdonald s-au alăturat Gordons. Mairi şi Bridie îmbrăţişat Floră, partajarea în a ei angoasa. Ea îşi imagina că erau uşuraţi în linişte că fraţii Gustavsen fuseseră prea târziu să se ofere voluntar pentru acest ultim convoi, dar în acelaşi timp ştiau că Roy şi Hal încă încercau să obţină trecere pe următorul pe care să îl traverseze Atlanticul. Pierderea vieţii oricărui marinar i-a afectat pe toţi şi au simţit pentru familiile şi iubitele de pe ambele maluri ale oceanului care ar fi, până acum, am primit una dintre acele telegrame temute şi sfâşietoare.

Floră întrezărit cel Mackenzie-Grants printre cel mulţime şi automat degetele ei s-au dus la broşa pe care o purta prinsă de ea Cel mai bun palton de duminică, trasând conturul ancorei şi coroanei. Sir Charles, care era angajat într-o conversaţie cu ministrul, părea să nu observe ei, dar când Lady Helen i-a zărit pe Gordon, ea şi-a făcut drum să dea mâna cu Iain şi Ruaridh şi să-i îmbrăţişez Flora rapid.

— Mă bucur foarte mult să văd că porţi asta, murmură ea, în timp ce se strângea Flora se închide pentru cel mai scurt moment înainte de a se grăbi înapoi la soţul ei latură.

La marginea drumului, i-au ajuns din urmă pe Carmichael. Acesta a fost al lor prima zi de Paşte de la pierderea lui Matthew şi atât Johnny, cât şi Jamie au fost luptă în Africa de Nord, aşa că Flora ştia că trebuie să ia o taxă considerabilă pe ei. În exterior, totuşi, îşi menţineau o buză superioară rigidă şi ambii a ramas la fel de comise la fel de vreodată la cel ale comunităţii război eforturi.

— Ce veşti despre Alec, dragă? Moira Carmichael purta ea obişnuită duminică Cel mai bun, cu toate că Floră

observat acea cel palton, a caror butoane o singura data încordată pe sânul ei amplu, acum atârna mult mai lejer de ea umerii hotărât pătraţi.

Flora clătină din cap. 'Nimic încă. Vor fi pe drumul de întoarcere acum, eu presupune, asa va fi radio tăcere pentru a în timp ce mai mult.'

— Nu-ţi face griji, se va întoarce sănătos şi sănătos. Cuvintele au fost presupus la linişteşte, dar Floră auzit cel tremor de frică şi tristeţe acea culca

sub lor la fel de D-na Carmichael gând de a ei proprii fii. 'Acum apoi, unde au ajuns băieţii ăia? A aruncat în jur pentru perechea de fraţi care scăpase de partea ei pentru a se alătura unora dintre prietenii lor de şcoală.

— Cred că ei sunt acolo jos, pe mal, nu-i aşa? Flora arătă spre unde o grămadă de tineri se înghesuiau peste stânci.

— Stuart şi David Ciocârlie, vino înapoi Aici acest instant!' D-na a lui Carmichael voce a bubuit peste cel drum, oprire cel băieţi în al lor urme. „Sincer, ei chiar sunt limita. Apa de mare le va strica binele pantofi.' În timp ce priveau, Stuart a alunecat pe un bolovan pe spate în timp ce el se grăbi să-l aducă înapoi pe Davy. Ea a zguduit. — Şi asta va fi un altul perfect bun pereche de pauze cu cel scaunul rupt afară de aceasta, eu nu ar trebui să mă întreb.

Cu acea plângere de despărţire, ea a plecat cu paşi mari să-şi păstorească sarcinile acasă pentru al lor duminică cină şi Floră, Iain şi Ruaridh mers înapoi la Căsuţa Keeper, unde o plăcintă de cioban se ţinea cald în cuptor gata pentru întoarcerea lor.

Alec părea schimbat când *Isla* s-a întors în sfârşit în port. Era distant, a lui gânduri în altă parte chiar pe cel serile acea Floră şi el a petrecut împreună, în siguranţă în căldura bucătăriei de la Keeper's Cottage. A fost nicio repetare a serii lor la Ardtuath House. Deşi Alec nu a vorbit niciodată despre asta, Flora a simţit că Sir Charles trebuie să fi refuzat fără îndoială înfăţişează-i prezenţa acolo, dacă nu se afla în spatele uşii din lemn verde, acea reamintire dură a unei dezbinări care – cel puţin în mintea domniei sale – ar putea să nu fie niciodată traversat.

La început, Alec a fost reticent să vorbească despre ceea ce se întâmplase pe convoi, dar în cele din urmă Flora i-a convins unele dintre fapte, gândindu-se ar putea face durerea lui un pic mai suportabilă dacă ar fi împărtăşită. El i-a spus corăbiile pe care le pierduseră din vedere şi nu le mai văzuseră niciodată şi pe oameni îngrozitor ars când exploziile au aprins încărcătura de benzină din cala de la

bord induna . _ Cei care nu au fost ucişi definitiv s-au confruntat cu o alegere imposibilă, prins în capcană între foc şi gheaţă: stau şi fi ars, sau a sari în cel îngheţat ape în care moartea era asigurată, deoarece ar fi trase în jos de greutatea paltoanele lor grele de lână şi cizmele lor, care se umpleau instantaneu cu apă. Câţiva norocoşi au reuşit să supravieţuiască într-o barcă de salvare, care rusă observator avioane găsite zile mai tarziu. The supravieţuitori au fost adus la Murmansk

şi trataţi în spitalul militar de acolo, dar mulţi erau prea departe şi nu a reusit. Alţii au avut degerături groaznice din zilele şi nopţile petrecute expuse la elementele din ambarcaţiunea subţire de viaţă şi mai mulţi îşi pierduseră mâinile si picioarele.

Ea privit a lui faţă la fel de el vorbit, observând cel cale a lui Caracteristici întărite, umbrele durerii lui ciulindu-le într-o mască de piatră. Ea şi-a strâns mâinile în ale ei şi s-a ţinut strâns, de parcă ar fi fost hotărâtă să o facă împiedică-l să se scufunde în întuneric prin forţa fizică. 'Cât timp va ai timp ăsta înainte de a te întoarce afară?

El a ridicat din umeri. — Următoarele convoai urmează să plece din Islanda. Aceasta are mai mult sens să ne adunăm acolo, odată cu îmbunătăţirea vremii şi zile mai lungi. Pe măsură ce frontul de gheaţă se retrage, navele vor putea naviga mai departe nord şi cel puţin asta îi scoate din raza de atac de la germani aerodromuri, în cea mai mare parte. Aşa că mi-e teamă că voi fi plecat o vreme. Eu nu ştii când mă voi întoarce. . . deşi vor trebui să ne dea puţin pleca la un moment dat vara. Nu cred că voi avea sediul aici din nou până în toamnă, totuşi, când vor schimba punctul de adunare înapoi pe Loch Oaie.'

Flora s-a străduit din răsputeri să nu-şi lase să se vadă frica şi dezamăgirea. Cu toate că era bucuroasă că ruta convoiului va fi mai departe de lovitura germană bazele în Norvegia, cel mai lung călătorie ar lua mulţi Mai mult zile. Şi fiecare dintre acele zile ar fi plină de orele zăbovitoare ale Lumină arctică, făcând navele mai vizibile. Ea ştia că Bridie şi Mairi ar fi dezamăgit, de asemenea. The utilizare de Islanda la fel de cel adunare punct pentru convoaiele au redus probabilitatea ca să-i vadă pe Roy şi Hal susţinând asta cale înainte de toamnă fie.

Dar puterea naziştilor ameninţa întreaga Europă, şi cu celelalte puteri ale Axei acum aliniate, războiul se extinsese până la cel mai îndepărtat colţuri ale lumii. Newsreels care au jucat în imaginea improvizată casa de lângă apele îndepărtate ale Loch Ewe vorbea despre bombardamentele RAF în Germania şi trupele americane la sol în Orientul Îndepărtat. Locuri care ea nu auzise niciodată că au fost aduse la viaţă în alb-negru granulat imagini: Essen,

Lübeck, Valletta, Leningrad, Rangoon, Darwin, Bataan. . . Părea că nicăieri nu a rămas neatins de scene de devastare. Şi aşa că ştia cât de vitală ar fi fiecare încărcătură de marfă în încercarea de a ajuta a întors valul războiului şi s-a simţit vinovat că atât de mulţi oameni se luptau şi suferinţă când toate ea ar fi fost rugându-se pentru a fost ale lui Alec sigur întoarcere.

În ultima zi a concediului, a venit să o găsească la grajd felul lui de a se reîncărca pe nava lui. A terminat de umplut sacul cu fân şi l-a atârnat cel a lui garron stand, dând cel de ponei larg gât A pat inainte de şuruburi cel jumătate- uşă in spate a ei. După periaj A puţini rătăcit fire de paie din a ei pantaloni, îl îmbrăţişă pe Alec.

Faţa lui era palidă; ea observă cercurile întunecate de sub ochii lui şi cum pomeţii lui păreau definiţi mai clar, în ciuda ultimelor două concediu la mal de saptamani. Abia a răspuns îmbrăţişării, părând distras şi ştia că mintea lui era deja pe mare.

Pentru a lui dragul, ea ţinut a ei voce uşoară, încercând la stau bine dispus, gândire i-ar fi mai uşor să plece. — Ei bine, ai grijă de tine. voi fi vazandu-te.'

Dar în loc să zâmbească aşa cum se aşteptase ea, faţa lui s-a întunecat, înroşit cu furie. Şi apoi, fără avertisment, a izbit, lovind cu pumnul în tencuială de zidul stabil centimetri de umărul ei.

Ea tresări Involuntar, tresărind la cel vedere de a lui însângerată degetelor, pete de roşu pe văruire.

— Alec! ea gâfâit, şocat şi speriat. 'Ceea ce este gresit cu tu?'

În acea moment ea simţit ea cu greu ştia l. The bunătate şi blândeţe de a ei copilărie protector a avut a dispărut şi in schimb ea întrezări în el posibilitatea unei violenţe groaznice, a unei furii şi tristeţe asta ar putea copleşi-i ambii. A îngrozit a ei.

Şi-a acoperit faţa cu mâinile, cu trupul zdruncinat de suspine tăcute. Foarte cu blandete, precaut în caz el biciuit afară din nou – şi la a ei acest timp –
ea şi-a pus braţele în jurul lui şi i-a tras capul pe umăr, ţinându-se -l în timp ce el plângea mai zgomotos acum.

'Nu pot . . .' spuse el în cele din urmă, când se liniştise suficient pentru a vorbi din nou. „Eu pur şi simplu nu pot face asta, Flora. Nu pot continua să te părăsesc. Nu pot să mă întorc acolo. eu nu pot vedea mai multe nave aruncate din apă. Nu pot naviga pe lângă bărbaţi strigând după ajutor. Nu pot da mai multe comenzi despre care ştiu că vor provoca mai multe moarte şi mai multă suferinţă.'

Ea l-a liniştit, mângâindu-i părul negru drept,

netezindu-l pe spate de pe fruntea lui, cercetându-i ochii cu ai ei. — Alec. Tu Îţi aminteşti ziua în care te-am găsit aici la grajduri? Ziua în care mergeai plecat la şcoală pentru prima dată?

El a dat din cap, a lui ochi ramificată cu roşu, abia capabil la uite a ei în cel

faţă.

— Şi îţi aminteşti ce ţi-am spus atunci? Că am fi aici te aştept? Eu, Ruaridh, garronul? Ei bine, vom fi. Vei veni înapoi şi voi fi aici. Îţi promit.'

A ei cuvinte au fost Mai mult asigurat decât ea simţit. Legatura afară ca acea, în a lui neajutorat furie, a fost asa de spre deosebire de -l şi aceasta a avut semănat A sămânţă de îndoială în a ei.

Putea simţi distanţa care se deschidea dintre ei din nou în timp ce el a devenit mai de neatins, depărtându-se de ea. Distanţa fizică care avea să se interpună între ei când el pleca să-şi facă datoria pentru ţara lui încă o dată era ceva ce ştia că poate îndura, dar el tragea departe de ea şi emoţional. Şi asta era distanţa care o înspăimânta departe Mai mult. Ea era o distanţă nu era sigur că poate fi pusă în punte.

Ea a simţit un strop de vinovăţie. A fost corect să-l încurajez să meargă, la să înfrunte din nou teroarea şi plictiseala convoaielor? Ca un băiat, mergea plecarea la şcoală a avut, fără îndoială, un cost emoţional. Lăsând să înfrunte moartea şi dezolarea Mării Arctice ar avea şi mai multă taxă. Dar ce avea de câştigat din a-l implora să nu meargă? Pur şi simplu ar face lucruri Mai tare pentru l. Ea ştia el nu putea, şi nu ar fi, deşert a lui atribuţiile.

Încă o dată, însă, aşa cum făcuseră cu toţi aceşti ani în urmă, cuvintele ei părea să-l liniştească şi să-l liniştească. Încet şi-a ridicat ochii spre ai ei, spre durere în ele dizolvându-se în timp ce ea îi ţinea cu fermitate privirea.

A tras adânc aer în piept şi tremurul trupului i s-a liniştit încet ca a recăpătat controlul. Ea dădu din cap, liniştindu-l fără cuvinte.

„Îmi pare rău”, el şoptit. 'Este doar insuportabil uneori.'

Ea ridicat a lui însângerată degetelor la a ei buze şi sărutat lor blând.

Din cel lac, cel sunet de A a navei fluier a sunat, suportate la lor pe Vantul.

Îşi îndreptă umerii, ridicându-se la toată înălţimea lui, iar ea l-am văzut cum se ocupă de plecare.

„Vino să-ţi ia rămas bun de la Ruaridh şi de la tata mai întâi? Putem face curat şi săraca ta mână.

El dădu din cap, ducându-şi geanta de poliţie pe umăr,

iar ea îi luă mâna în a ei, mergând cu el printre pini până la Cabana Keeper, în speranţa că o va face câştigă putere din câteva ultime momente cu toţi.

După ce şi-a luat concediu de Iain şi Ruaridh, a ţinut-o pe Flora în a lui braţele la uşă şi au rămas aşa, în tăcere pentru că nu erau cuvinte la fi a spus, la fel de cel final momente bifat departe cu cel bătaie de al lor

inimile. Purta broşa pe care i-o dăruise, prinsă de gansey-ul ei. Si ea m-am gândit că ar putea fi singurul lucru care îi ţinea inima unită, oprindu-l să se zdrobească în o mie de bucăţi în timp ce ea îl privea mergând departe.

Lexie, 1978

Ezit înainte să deschid uşa holului. E prima dată, Daisy şi m-am întors la grupul de joacă de la accidentul ei şi mă întreb cum ea va face faţă zgomotului şi emoţiei. Suntem acasă de aproximativ acum zece zile, dar toată lumea ne-a oferit timp şi spaţiu pentru a ne recupera. Am nu am văzut pe nimeni, în afară de Bridie şi Mairi care au fost să livreze pâine şi lapte şi o mare Oală de tocană de casă.

Dacă sunt sincer, simt şi o strângere de defensivă, întrebându-mă cum mă vor judeca celelalte mame. Pot să-i imaginez pur şi simplu zburând, spunând nu şi-ar fi lăsat niciodată propriii copii să fugă pe debarcader aşa.

Dar eu nu trebuie avea îngrijorat pe fie numara. Margaretă se frământă în Ale mele braţele, dornici să fie lăsaţi jos pentru a se alătura celorlalţi copii, şi îl ieşim imediat pe Jack vine să-i dea o îmbrăţişare timidă şi o tamburină, ambele ea acceptă cu un rânjet.

Elspeth se grăbeşte să mă învăluie într-o îmbrăţişare a ei înainte de alte mame ne înconjoară, spunând cât de mult le-a fost dor de noi şi cum bucuroşi că ne au înapoi. Dacă ceva, ei par mai susţinători decât vreodată. Poate eu numai imaginat acea ei ar fi fi judecând pe mine; poate aceasta a fost doar judecata mea despre mine de care m-am temut. Poate că Davy avea dreptate şi Trebuie să mă slăbesc puţin, să nu fiu atât de dur cu mine.

'Aceasta nu a fost cel la fel fără tu, Lexie, spune Elspeth. „Eu făcut Ale mele Cel mai bun la completati in, dar nu-mi amintesc melodiile cum faci tu.

— Ce vom cânta astăzi? întreabă altcineva. ajung în geanta mea şi scoate-l pe cel al mamei vechiul cântec.

„M-am gândit că poate „The Bonnie Las o' Fyvie-O” ar

fi un bun unu.' eu frunze prin la găsi cel pagină Am marcat şi apoi se stabilesc cel muzică la pian. Copiii se adună aşteptaţi şi mamele lor mână afară cel instrumente noi am pietruit împreună între S.U.A, care gamă

din improvizat (borcane de plastic umplute cu macaroane care pot fi scuturate faceţi un zdrăngănit satisfăcător şi cratiţe care pot fi lovite cu lemn linguri), la cel Mai mult convenţional (mai multe xilofoane şi A triunghi). Elspeth o pune pe Daisy în poală şi eu îi zâmbesc recunoştinţa când încep să culeg scoate notiţele. La urma urmei, mă simt bine să mă întorci cu grupul şi există nici un indiciu de condamnare din partea celorlalţi. În schimb, le simt sprijinul înconjurându-mă, primindu-ne. Vocile noastre se contopesc, amestecându-se pentru a umple camera cu muzica transmisă nouă de părinţii noştri şi părinţii lor înaintea lor, pe măsură ce începem să cântăm cântecele care ne leagă de trecutul nostru comun şi pentru viitorul copiilor noştri.

După sesiune, o ajut pe Elspeth să-i ducă o parte din accesorii înapoi la ea casa, agăţat A sac de instrumente din cel înapoi de a lui Daisy cărucior. Ea a salvat totul de pe debarcader când l-am abandonat acolo în ziua accident şi are mai mult sens ca ea să continue să-l depoziteze acasă, Unde există Mai mult spaţiu decât în cel cabana, şi este mai aproape la cel hol.

— Vrei să intri pentru o bucată de prânz? spune ea când ajungem la usa galbena. Dar Daisy pare epuizată după emoţia de dimineaţă, aşa că îi spun că cel mai bine ar fi să ne întoarcem ca să o pot hrăni şi să o pun jos pentru un pui de somn.

Elspeth dă din cap. „Soarele şi aerul curat îi vor face bine la plimbare acasă, pune din nou trandafirii în obraji. Ai grijă de tine, Lexie. Bine ne mai vedem din nou în curând.'

Daisy flutură cu mâna dolofană şi eu întorc căruciorul, întorcându-mă înapoi direcţia Căsuţei Păstrătorilor. Pe măsură ce mergem, cânt pentru a încerca să o păstrez treaz, nu vreau să fie adormită înainte să-i dau prânzul, şi ea se alătură ici şi colo, ridicând bucuroasă din picioare când ajungem Corul.

Când ajungem la casa de lângă debarcader, vocile noastre sunt unite de sunet de şuierat, tonul ton-perfect şi

fiecare notă la fel de clară ca cântecul păsărilor. Daisy se opreşte să cânte şi chicoteşte în schimb când capul lui Davy iese din în spatele încurcăturii de caprifoi care se strecoară peste gardul din faţa casa lui. Stă pe mâini şi în genunchi, culegând zmeură sălbatică din trestie care s-au împletit în gard viu.

Întâlnirea noastră este puţin incomodă, pentru că nu ne-am mai văzut de atunci accidentul. Poate că m-a evitat. Sau poate am evitat l. Am vrut să sun să-i mulţumesc în mod corespunzător, dar nu am reuşit în jurul ei încă.

— Bună, voi doi, spune el ridicându-se în picioare şi periând pământul din a lui genunchi. „Jings, este mare la vedea cel pereche de tu înapoi sigur şi afară si din nou despre. Am fost ocupat cu muzică, nu-i aşa?

Mă întind peste gard viu şi îl îmbrăţişez strâns, fără cuvinte pentru o clipă. 'Davy, eu . . . Multumesc tu. Multumesc tu atâta Pentru ce ai făcut.'

Îmi zâmbeşte, cu colţurile ochilor încreţindu-şi şi clătină din cap, făcând lumină din recunoştinţa mea. „Îmi pare atât de rău că s-a întâmplat. Ar fi trebuit să fiu privind cu mai multa grija.'

'Aceasta a fost Ale mele responsabilitate la ceas a ei, nu a ta.'

'Bine, Sunt foarte bucuros ea e nici unul cel mai rau pentru aceasta acum.' El ajunge afară A degetul şi o mângâie pe obraz.

'Merge băţ?' spune Margaretă, arătând in speranta către cel dig. A ei accidentul nu pare să-i fi atenuat entuziasmul pentru cel maritim un pic.

„Am ieşit deja în această dimineaţă”, îi spune el, oferindu-i castronul de zmeura. Ea ia una şi se uită gânditoare la el înainte de a o pune gura ei. — L-a scos pe *Bonnie Stuart* dincolo de punct şi l-a prins pe a minunat somon sălbatic.

"Sam" răspunsuri Margaretă aprobator.

— Dar vom ieşi din nou în barcă într-o zi din astea, atunci când cel ale vântului A pic mai linistit? este încă A pic proaspăt astăzi.'

„Ar fi grozav”, răspund eu, deoarece Daisy este prea ocupată să caute altul zmeura sa-si raspunda singura.

Scot un şerveţel din buzunar şi şterg sucul de culoarea vinului Degetele lui Daisy. — Şi acum ar fi bine să o aduc pe aceasta acasă pentru prânzul ei. scuze, deşi, ea pare la avea lustruit oprit cel mai de ta budincă deja.'

— La revedere, Daisy, spune el, strângându-i mâna lipicioasă în a lui. 'Ne mai vedem, Lexie.

Întorc căruciorul spre casă. 'Bine.' Şi eu zâmbesc. — Să văd tu, Davy.

Şi la fel de noi cap pe al nostru cale de-a lungul cel drum, cel vânt poartă cu S.U.A încordările slabe ale cuiva care fluieră „The Bonnie Lass o’ Fyvie-O”.

Floră, 1942

The scoţian vară nu de obicei părea la ultimul lung suficient, dar acea anul s-a simţit interminabilă pentru Flora, Mairi şi Bridie. Au încercat din greu să fie recunoscător pentru vremea mai calmă şi zilele mai lungi, ştiind că acestea au fost lucruri care ar face viaţa la bordul navei puţin mai uşoară pentru Alec, Roy şi Hal şi miile de alţii care au navigat pe mările agitate ale nordului. Dar când cei trei erau împreună, se puteau încrede unul în celălalt dorul secret pe care îl împărtăşeau ca vara să se încheie astfel încât vânturile de toamna avea să-şi aducă oamenii înapoi pe Loch Ewe.

Flora era recunoscătoare că îndatoririle ei o ţineau atât de ocupată. Ea şi Mairi aveau au fost selectaţi pentru a primi o pregătire medicală de bază suplimentară şi ei petreceau mai mult timp conducând ambulanţa pe care le-a fost alocată, lucrand ca o echipa. Ei cunoşteau drumurile din jurul lacului ca spatele mâinile lor şi făceau alergări aproape zilnice transportând pe cei bolnavi şi răniţi înapoi şi mai departe între cel bolnav dafin în cel baza la pepene Charles şi cel spital la Gairloch.

„Eu nu pot obţine peste Cum mult este toate schimbat,' Floră a comentat. Ei ar face-o a fost trimis să ia un ofiţer polonez din ţara lui din Poolewe care avea nevoie tratament pentru un abces pe dinte. A vorbit cu ei pe drum, descriind cum scăpase din Varşovia când germanii au invadat şi cât de hotărâţi erau el şi camarazii săi să-şi recâştige ţara din naziştilor. L-au lăsat la spital şi el l-a salutat inteligent în timp ce ei plecat. — Cine şi-ar fi imaginat vreodată că vom face asta? Ea l-a mângâiat pe volanul ambulantei.

— Ştiu, e ciudat, nu-i aşa? Dar, în acelaşi timp, se simte

atât de familiar acum. Nu îmi pot imagina să mă întorc la cum eram înainte, doar să ajut cu ferma si bairns. Crezi că vieţile noastre vor fi vreodată la fel?

Flora a ridicat din umeri. „Războiul se va termina într-o zi. Dar ai dreptate: cred când aceasta face bine găsi aceasta are schimbat al nostru vieţi pentru totdeauna – pentru mai bine sau mai rău, presupun.

Mairi se întoarse spre prietena ei. 'Ai auzit? Ei vor organizaţi nişte petreceri de concert pentru a ajuta trupele să distreze. Am văzut un anunţ în cantina cerând voluntari. Ar trebui să cânţi pentru ei, Flora. Ei ar face-o te ridic într-o secundă.

„Oh, nu sunt sigur că aş avea curajul să cânt în faţa unui public ca asta.' Flora clătină încet din cap. Era sfâşiată. I-ar plăcea să cânte la a concert, într-adevăr, dar îşi putea imagina ce ar face Sir Charles despre asta dacă ar afla. Ar fi un alt semn negru împotriva ei – angajarea în aşa ceva frivolităţi în timp ce Alec era plecat pe mare. Cu siguranţă ar dezaproba. Si ea încredere clătinat A mic la fel de ea se întreba dacă Alec s-ar putea să nu dezaproba de asemenea. Izbucnirea lui de furie semănase în ea o sămânţă de îndoială. Nu putea să pună degetul pe degetul de ce o tulburase atât de mult, dar în asta în momentul în care simţise că devenise altcineva, nu Alecul pe care îl credea ştia.

'Floră Gordon, sunt tu A femeie sau A mouse? Ai nu fost frică să cânte înainte. Şi cu vocea ta, ar fi o crimă să nu o împărtăşeşti cu acei bărbaţi şi femei săraci care sunt blocaţi aici atât de departe de casele lor şi tânjind după un mic distracţie într-o seară.

Floră a râs. 'Sunt tu îndrăzneţ pe mine, Mairi Macleod? Deoarece tu ştii bine că şi tu ai o voce cântând perfectă, aşa că aş putea spune La fel şi vouă.'

„Cu siguranţă că te îndrăznesc dacă asta este nevoie! Dar stii bine că nu am vocea ta. Deşi presupun că Bridie şi cu mine am putea te sprijini, dacă nu eşti sigur că cânţi singur în faţa un public atât de mare. De fapt, lui Bridie i-ar plăcea asta! Haide, hai să-i dăm o încerca.'

Şi aşa a fost că trioul de prieteni a devenit Aultbea Songbirds, a act regulat şi foarte popular la concertele săptămânale din sală. Cu siguranţă Alec nu putea obiect, Floră spuse se, dacă ea a fost parte de A grup, face a ei pic pentru a menţine moralul ridicat. Şi dacă ar începe să-şi

imagineze unde ar putea cânta ei ia-o, nu a împărtăşit niciodată acele vise cu nimeni, nici măcar cu Mairi şi Bridie, în ciuda faptului că i s-a spus de multe ori că avea vocea oricui ar plătiţi bani buni auzi.

Departe de distracţia şi râsetele şi aplauzele concertului hol, în serile lungi de vară, odată ce cina era curăţată şi ea era liberă, Flora mergea singură pe deal până la lochan. Uneori ea ar fi peşte pentru cel maro păstrăv acea alunecat între cel tulpini de cel nuferi; dar mai des stătea, pierdută în gânduri în timp ce privea afară la cel îndepărtat mare, închipuind Alec departe Acolo, undeva, şi întrebându-se dacă valurile care întâlneau stâncile la gura lacului ar fi putut întâlni nava lui în timp ce se rostogoleau spre nordul Scoţiei maluri. În timp ce ea stătea lângă bazinul argintiu încuiat în palma dealurilor, căprioara veghea, tăcută şi nemişcată, de la înălţimile deasupra ei şi, mai sus încă, cântecul a ciocurilor plutea mai departe aerul serii.

În cele din urmă, la sfârşitul lunii august, frunzele de porumb au început să se transforme în bronz iar ramurile sorbilor atârnau grele cu ciorchini de boabe stacojii. Când primele scheiţe de gâşte au apărut pe cerul deasupra lacului, lor răguşit strigă anunţând cel Sfârşit de vară, cel bum plase au fost desenat deoparte la permite Trei comerciant navelor prin la fel de cel Următorul Arctic convoi a început la adunare. Ruaridh a fost A util sursă de informaţie, monitorizarea ultimii sosiţi de la postul lui de la staţia de semnalizare de pe deal şi a păstrat Flora, Mairi şi Bridie au informat.

— Până acum sunt nave britanice, vin pe coasta de est de la Tilbury şi Hull. Dar ei spun că este un alt convoi atlantic pe drum şi unele dintre ele marina comercială americană transportă provizii pentru Rusia. Deci putem Ei bine, să-i vezi pe Roy şi Hal peste mult timp.

Bridie şi Mairi nu primiseră cărţi poştale de la fraţi pentru a acum câteva săptămâni. Aveau sentimentul că acest lucru este fie foarte bun ştiri sau foarte proaste, şi astfel au scanat orizontul şi mai des decât de obicei cu un amestec de anticipare şi groază. Flora auzise de la Alec că era încă în serviciul de patrulare în largul coastei Islandei, dar ea, de asemenea, aşteptat cu nerăbdare pe *Isla* să se întoarcă.

În timp ce soarele răsare deasupra dealurilor, Flora şi Mairi îşi pregăteau ambulanţă pentru ziua, trecând prin

controalele lor de rutină. Mairi s-a asigurat aveau proviziile necesare în trusa de prim ajutor, în timp ce Flora ştergea condensul greu pe care frigul nopţii o depusese pe parbriz. Aveau ordin să conducă un pacient la spital şi să aleagă sus doi soldaţi care erau eliberaţi, aruncându-i înapoi la ei tabără în călătoria de întoarcere.

A fost una dintre acele zile liniştite de început de toamnă când pământul şi marea părea să fi primit un strat proaspăt de vopsea: apa era cea mai pură acvamarin şi verdele dealurilor era stropit ici şi colo cu aur de cotitură larice. Chiar asa de, cel Două soldati – OMS a avut întors afară la fie din regimentul indian tabără deasupra Mellangaun – privi puţin mizerabil în timp ce fetele le lăsau.

„Îmi pare atât de rău pentru ei”, a spus Mairi. — Trebuie să fie un şoc groaznic sistemele lor, trebuind să trăiască în corturi aici, în sălbăticie. Vor fi obişnuiţi căldura şi praful, nu ploaia şi noroiul. Şi în ceea ce priveşte mâncarea - ei bine, nu e de mirare că perechea a ajuns să aibă dureri de stomac atât de urâte. Nu că spital mâncarea va le-au făcut te simti mai bine.

— Ştiu, încuviinţă Flora. — Dar chiar şi aşa, spiritele lor nu au fost zdrobite suficient pentru a-i împiedica să ne facă în căsătorie pe drumul de întoarcere de la Gairloch.

— Destul de bine, recunoscu Mairi. — Vremea pare să nu aibă le-a atenuat noţiunile romantice. Dar probabil că sunt doar singuri. . .' Ea s-a întrerupt brusc, distras de vederea unei nave care tocmai apăruse în jurul cel punct. Ecranarea a ei ochi împotriva cel lumina soarelui, ea aplecat înainte pe scaunul ei, străduindu-se să distingă steagul ridicat deasupra punte. S-a desfăşurat încet în tragerea insistentă a brizei uşoare, dezvăluind stelele şi dungile inconfundabile ale drapelului american.

Floră tras cel camion la A oprire pe cel marginea drumului de mai sus cel dafin Unde cel britanic negustori culca la ancoră. The fetelor privit la fel de cel remorchere a manevrat pentru a deschide plasele boom, permiţând navei să se strecoare în seif paradisul Loch Ewe.

Şi apoi, dintr-o dată, Mairi sări din cabină, fluturând şapca WRNS deasupra capului ei. Iar lumina soarelui de toamnă strălucea pe părul blond al doi marinari care i-au făcut semn înapoi, la fel de entuziasmaţi, din partea lor statii pe punte lângă steag.

Partea îndepărtată a lacului era acum plină de nave comerciale, iar escorta navală se adunase în golful de la Mellon Charles. Săptămâna viitoare, primul convoiul sezonului avea să plece din Loch Ewe, dar deocamdată apa cu greu se vedea între vasele flotilei dens împachetate.

Sala de la Aultbea a fost la fel de plină pentru dansul de vineri seara când Floră, Mairi şi Bridie mers în cu al lor proprii escorte, Alec, Roy

şi Hal. La cererea populară, Păsările Cântece Aultbea ar cânta a câteva numere mai târziu, dar mai întâi au ajuns la podea când trupa a lovit sus, determinat să Fă majoritatea puţinii lor zile împreună.

Când Alec a avut sosit înapoi din a lui atribuţiile, Floră a avut simţit incomod în compania lui. Strălucirea de temperament la care asistat la el – atât de diferită de a lui blândeţea obişnuită – continuase să o enerveze. Ea încercase să o stingă mintea ei, spunându-şi că era doar stresul convoaielor şi gândul de a fi din nou plecat la mare pentru atâţia. Dar ea ajunsese să-şi dea seama că în moment când el ar fi zdrobit a lui pumn în cel perete ea ar fi recunoscut altceva în el, ceva care o făcea să se retragă fizic: o asemănare către tatăl său. Ea nu putea alunga gândul, nici amintirea lui vânătăi pe care le zărise pe partea inferioară a încheieturii lui Lady Helen care seară când ea ajutase cu cina.

Absenţa lui lăsase un vid pe care îndoielile şi temerile îl puteau umple cu uşurinţă. Şi poate de aceea se ţinuse atât de ocupată intenţionat. Precum şi la concertele de seară, se aruncase în munca ei ziua, asumându-se sarcini suplimentare prin voluntariat pentru a ajuta la menţinerea motoarelor pe cele mai mici bărci pe lângă ambulanţele de la bază. Descoperise repede o aptitudine de a convinge chiar şi pe cei mai reticenţi dintre cei curăţaţi de sare, îmbibat cu apă motoarele înapoi la viaţă. Distragerile cântului şi ale muncii ei – şi camaraderia celorlalţi Wren, precum şi avizele navale pe care le-a lucrat alături – ajutase să treacă timpul în timp ce Alec era plecat. Mai mult decât că, de asemenea, dezvolta un nou sentiment de împlinire: un sentiment al ei sine şi propria ei voce. Dar i-ar plăcea Alec această nouă latură a ei? Floră se gândea la Lady Helen, care părea mereu o astfel de umbră a femeii ar putea fi cu adevărat. Ar începe şi Flora să dispară dacă s-ar căsători? Alec?

În ciuda grijilor ei, când a apărut în pragul casei de la Keeper cabana din nou ea a avut cel sens acea Alec a avut crescut Mai mult tentativă, a avut şi-a pierdut ceva din vechea lui încredere în sine, aşa cum ea devenise mai puternică, Mai mult încrezător în a ei muncă. El ar fi a

ezitat, la fel de dacă nesigur de a lui Bine ati venit, iar ea întinsese repede mâna şi-şi pusese braţele în jurul lui, închizând distanţa dintre ei, liniştindu-l cu sărutul ei că totul era bine şi că încă îl iubea. A avut nevoie doar de puţin timp pentru ca amândoi să se reajusteze să fie din nou împreună, îşi spusese ea. Ea a încercat din nou să-l dea deoparte imagine de a lui faţă întunecat cu furie când el ar fi pocnit cel grajd perete.

Ori de câte ori se gândea la asta acum, era chipul lui Sir Charles pe care îl imagina şi acea imaginea a tulburat-o mai mult decât a lui Alec furie.

Vechea lor apropiere a revenit, totuşi, pe măsură ce îşi petreceau timpul mergând împreună de-a lungul ţărmului sau în dealurile de deasupra Casei Ardtuath. Aceasta a fost şi mai uşor când erau cu Mairi şi Roy şi Bridie şi Hal, a căror fericire era contagioasă.

Mai devreme în acea zi, înainte de dans, cele trei cupluri făcuseră o drumeţie peste dealuri la Slaggan Dafin şi întinsă pe picnic covoare răspândire peste cel hummocks de marram iarbă la cel margine de cel semilună de de aur nisip. Din acel unghi, navele ancorate în lac erau ascunse de umăr de teren acea închisă cel plajă, permiţând lor la a uita cel convoiului plecare iminentă pentru o oră sau două.

Roy şi Hal au povestit despre traversările Atlanticului la care au luat parte de când erau ultima dată la Aultbea, care îi dusese la Portsmouth şi Liverpool.

'Aceasta a fost oarecum frustrant fiind asa de aproape şi inca asa de departe,' Roy a spus.

Hal rânji. „Am încercat să obţinem un permis de ţărm şi să vedem dacă putem sări pe el un tren pentru a ajunge aici sus, chiar şi doar pentru o zi. Dar nu am avut nicio călătorie hârtiile, aşa că am fost întoarse înainte chiar să reuşim să ieşim din port.'

Erau mândri că au echipajul *PatriFk Henry,* unul dintre cei noi au construit nave Liberty, pe care americanii le-au făcut în timp record înlocuiţi navele pierdute în urma atacurilor inamice.

„A fost lansată chiar de FDR”, le-a spus Hal.

„Este amuzant să numeşti o navă „ea” când are un nume de bărbat”, Bridie spuse, culegând un fir de iarbă şi mestecând-l gânditor. 'Care este Patrick Henry, oricum?

„El a fost tipul care a spus: „Dă-mi libertate sau dă-mi moarte”. Aceste navele de stil nou vor aduce libertate Europei. Hal se întinse şi înmânat a ei A crenguţă de mare cumpătare acea el ar fi smuls din cel machair acea crescut în jurul semiluna al plajă. 'Pentru tu, al meu doamnă.'

Ea a râs în timp ce a băgat floarea în buclele ei întunecate, cele roz petale care evidenţiază rozul obrajilor ei, înroşiţi de vânt şi de soare.

Arată atât de drăguţă , îşi spuse Flora, *pentru că e atât de fericită. Toti suntem, astăzi.* Dar apoi ea aruncat o privire jos la ale lui Alec faţă. El culca întinsă lângă a ei pe cel tartan covor, odihnindu-se pe a lui coatele la fel de el privit cel lumina soarelui Joaca pe

apa golfului. Chiar şi în repaus, era un întuneric în el, alergând ca un curent adânc sub suprafaţa zâmbetului lui în timp ce o surprinse privind l.

The distrugător el ar fi fost pe a avut doar întors din patrulare cel pasaj nordic între Orkneys şi Shetland.

— Cum a fost acolo sus? l-a întrebat Roy.

Alec a fost tăcut pentru A puţini momente, reticent la permite cel realitate de război la turnat A umbră peste al lor zi. Dar apoi el descris cel peisaje de altă lume pe care le văzuse: insulele Orkney împrăştiate şi joase cu plajele lor palide şi câmpurile verzi; stâncile accidentate din Shetland care s-a înălţat din valuri ca o fortăreaţă, aspru şi interzic; şi a Islandei cu straniile sale plaje cu nisip negru şi vulcanii acoperiţi cu gheaţă. El a vorbit în linişte din ultimul convoi arctic care plecase devreme din Reykjavik vară. — Era imens, aproape patruzeci de nave, iar cursa a fost de asemenea mai lungă – toate de data aceasta drumul spre Arhanghel. Ştiam că este un risc, dar speram trecerea mai spre nord ar face diferenţa. A tăcut pentru o moment, privind nevăzut la valurile care se spălau uşor pe nisip. 'Aceasta a fost un dezastru. Convoiul a fost depistat şi nemţii au venit la noi forta. Eram pregătiţi pentru luptă, dar apoi a venit comanda de la Amiraalitatea din Londra, spunând escortei navale să se întoarcă. Încă nu pot bânză al lor raţionament. Fiecare om afară Acolo a fost convins aceasta a fost cel gresit decizie. Abandonând acestea negustori a fost unu de cel cel mai rău momente de Ale mele viaţă. Noi ştia o singura data am fi plecat cel U-Boats şi cel Luftwaffe s-ar apropia de ucidere.

Al lui întoarse capul departe de ceilalţi, dar nu înainte ca Flora să observe cum faţa i se contorsiona de durere, amintirile prea greu de suportat. A ajuns pentru mâna lui şi a împletit degetele ei cu ale lui, trăgându-l departe de întunericul gândurilor lui şi înapoi în lumina blândă a soarelui de toamnă care scăldat el cu ei strălucire vindecătoare.

Cu un efort, el se strânse, dându-i mâna recunoscătoare stoarce. El clătină din cap, de parcă ar fi încercat să scape de imaginile care aveau s-au întipărit în ochiul minţii lui. — Am pierdut douăzeci şi şapte de nave şi

sute de bărbaţi către avioane şi submarine germane. Până la urmă, doar unsprezece a ajuns la Arhanghel. Atunci au decis să suspende cursele pentru cel odihnă de cel vară. Asa de, in schimb, noi am a petrecut cel ultimul puţini luni patrulând partea de vest a Mării Arctice, încercând să-l oprească pe german vasele alunecând prin din cel Est la atac cel atlantic convoaie. Noi

ştie că au *Tirpitz* ascuns într-unul dintre fiordurile norvegiene – ea este una dintre cele mai mari nave de luptă ale lor – şi nu am vrut să riscăm să o primească prin.'

— Apreciez asta, amice, spuse Hal. — Când eram acolo, pe Trecând, a fost bine să ştim că voi, băieţi de la marine, ne-aţi luat cu spatele.

Ceilalţi au schimbat subiectul cu tact, simţind suferinţa lui Alec. Dar Florei i s-a părut că umbrele din jurul lor s-au adâncit şi că dacă tu ascultat cu atenţie, liniştea valurilor de pe nisip avea ecouri jale de strigătele sufletelor pierdute. S-a apropiat puţin de Alec, încercând să închidă golf acea părea la a ameninta la lua -l departe din a ei din nou, şi ei sat în tăcere, lăsând conversaţia să curgă în jurul lor.

În acea seară, la dans, Flora l-a ţinut strâns pe Alec ca acordeon a jucat ultimul vals. El aplaudase la fel de entuziasmat ca şi restul publicul când cântase „The Eriskay Love Lilt”. Dar totuşi putea simţi cel Taxă acea cel pierderi au fost luând pe l. Ea ar putea numai imagina cel obiective turistice la care asistat în timpul petrecut cu convoaiele - nave incendiate, trupurile arse şi înecate pe care reuşiseră să le scoată din el apă, înmormântările pe mare, încă mai mulţi tineri au fost supuşi frigului, mormânt adânc care ar rămâne nemarcat şi nevizitat. Chiar mai rău ar fi au fost cei pe care trebuiau să-i lase în urmă în apă, navigând pe lângă braţele întinse şi strigătele disperate, rugătoare, incapabile să ajute. Si ea imagina ultimul val de telegrame care avea să sosească la casele de peste Marea Britanie şi America, cel nepoftit bate la cel uşă vestind cel livrarea unei foi de hârtie care era tot ce le mai rămăsese acele familii din taţii lor şi fiii lor.

Şi-a dorit din toată inima ca muzica să nu se termine niciodată, că ei puteau dansa acolo, ţinându-se unul pe altul strâns, pentru totdeauna. Pentru că atunci acolo ar fi Nu îndoieli şi temerile, Nu nevoie pentru la revedere. Şi ea nu ar fi trebuie să privească cum nava lui pleacă pe mareea dimineţii, rupându-i despărţit încă o dată în timp ce se confrunta cu frigul brutal şi cu teama necruţătoare a următoarea alergare arctică.

Ploaia cădea neîncetat şi leuştenii au plâns în ziua aceea lacrimi de aur acea Hamish McTaggart încet ciclată cel mic de statura distanţă din cel post birou la cel casa la cel Sfârşit de cel dig o singura data din nou. Şi acest timp cel

telegramă el purtat, adresat la Domnul şi D-na Archibald Carmichael, şi-a îngreunat ghiozdanul din piele mai greu decât oricare altul pe care trebuia livra in ultimul an. Fusese acolo când domnişoara Cameron fusese cu grijă transcrise cuvintele şi i-o întinse cu o clătinare din cap.

D EEPLY REGRET LA INFORMA TU DE THE DECESE DE TA FII
J OHN A RCHIBALD C ARMICHAEL ŞI J AMES R OSS C ARMICHAEL
IN TIMP CE PE RĂZBOI SERVICIU LA E L UN LAMEIN . L ETERĂ URMEAZĂ .

Lexie, 1978

'Ce a fost aceasta ca, fiind trimis la Aultbea la fel de un evacuat?' eu cere Davy.

Stă în bucătărie, acceptând oferta mea de o ceaşcă de ceai când a trecut pe aici să vadă dacă Daisy şi cu mine ne-ar plăcea câteva dintre ele zilei prinde pentru cina noastră.

Îşi pune zahăr în cană şi amestecă, luând în considerare întrebarea mea. „Eu a fost atât de mic, nu prea am amintiri clare din ziua în care am ajuns. eu cred că îmi amintesc puţin călătoria cu autobuzul – senzaţia de nervi când am fost trimis departe de casa noastră, amestecată cu entuziasmul de a vedea litoralul. Asta e Unde al nostru mami spuse S.U.A noi au fost mergand, Stuart a spus. La Trăi la cel litoral. Îmi amintesc că haina mea mirosea a rău pentru că făcusem la gătit şi era nimic în autobuz cu care să-l cureţe. Şi cred că îmi amintesc că am stat la o măsuţă cu stacada cu ceilalţi copii şi primind un fel de mâncare cu tocată şi ciuperci, dar asta ar putea fi doar ceva despre care mi-a spus Stuart mai târziu. Primul Lucrurile pe care cu siguranţă îmi amintesc sunt o stea de mare pe care am găsit-o într-o zi într-o piscină de stâncă şi cel cale cel profesori cretă folosit la ţipăt împotriva cel tabla de scris în cel clasă. eu trebuie sa avea fost despre şase de apoi, eu ghici. Şi eu aminteşte-ţi zilele în care au venit telegramele pentru familia Carmichael. Mai întâi cel spunând că Matei a dispărut crezut mort în Orientul Îndepărtat şi apoi cel despre Johnny şi Jamie la El Alamein.

Tace şi îşi întoarce faţa spre fereastră, privind afară lacul. Dar am impresia că nu vede cum străluceşte apa ca topit argint în cel raza de soare împotriva cel fundal de Violet dealuri dincolo şi nici nu aude strigătul pescăruşilor

deasupra capului. În schimb, el este văzând cel durere contorsionare cel faţă de Archie Carmichael şi auz ţipătul ascuţit al Moirei dintr-un singur cuvânt, smuls din cel miezul fiinţei ei: „ *Nu* ! '

În cele din urmă, se uită în jos la cana de ceai strânsă în pielea lui de lucru... degete bronzate parcă ar fi surprins să-l vadă acolo. Ia o înghiţitură.

— Trebuie să fi fost groaznic pentru tine şi Stuart să fii martor la asta, spun eu blând.

'Aceasta a fost îngrozitor fiind în cel casa, auz cel bate la cel uşă, privirea afară de al nostru dormitor fereastră şi văzând Domnul McTaggart Acolo. ştiind ce el ar fi adus lor.' El dă din cap. 'Dar aceasta a fost chiar mai rau după aceea. Soţii Carmichael au fost amabili, dar mereu am avut sentimentul că nu ar fi trebuit să fim acolo. Că ocupăm spaţiul în care au proprii fii ar fi trebuit să fie. Ne-am urât să fim amintiri de ceea ce ar fi făcut pierduţi, băieţii nepotriviţi trăind sub acoperişul lor, dormind în paturile lor fii morţi. Lucrurile băieţilor lor erau peste tot: rafturile erau pline cărţile lor despre aşii din primul război mondial şi anuale ale *Boy's Own ;* al lor lucios bastoane au fost în cel verandă la cel faţă uşă; a lui Matei timbru Colectie
. . . Colecţia lui Jamie de sticlă de mare. . . schiţele lui Johnny ale păsărilor de ţărm. Fotografiile lor erau în rame pe şemineu, mândria soţilor Carmichael şi bucurie şi cu greu suportam să mă uit la ei. Păreau atât de plini de vitalitate în acele poze – nu-mi venea să cred că aveau decedat.'

Ca şi cum şi-ar fi simţit tristeţea, Daisy se îndreaptă spre el, apucându-l pe a lui genunchi pentru a se stabili şi îi întinde Blue Bunny. El îi zâmbeşte atunci o ridică în poală, împingând cu grijă cana cu ceai fierbinte din îndemâna ei. Dar văd că e distras, că încă s-a întors în casa aceea prea goală de propria copilărie.

— Ne-am târâi, încercând să nu o deranjăm pe doamna C în zilele ei proaste. Acolo erau multe, zile în care nu se putea ridica din pat. Şi cine ar putea-o învinovăţi? Toţi trei băieţii ei au plecat aşa. A fost la fel pentru atâtea alte familii din Highlands. Şi în aceste mici crofting comunităţile, cel pierderi de puii lor bărbaţi a fost A lovitură devastatoare.

eu gândi de Ale mele mămică şi cel Carmichaels şi toate acestea alte oameni care a pierdut atât de mult în război. Erau o generaţie cu care trebuia să se obişnuiască

la revedere. eu realiza Cum norocos eu a fost la fi născut doar la fel de cel război încheiat, într-o generaţie care a cunoscut doar optimismul unui viitor plin de pace.

Îl privesc pe Davy în timp ce îi zâmbeşte lui Daisy, luându-i laba ei minuscul în mult unul mai mare pentru a juca „în jurul grădinii”. Ochii lui sunt la fel de întunecaţi ca a mare bătută de furtună, dar caldă ca pietrele încălzite de soare pe o vară seara, de asemenea. Faţa lui este gravată cu liniile din povestea vieţii sale, deteriorate de cel vânt şi cel pierderi el este a avut la urs. Inca la cel la fel timp, el pare

în pace cu el însuşi şi cu lumea care i-a luat atât de multe. eu Gândeşte-te la el cântând cu trupa în bar, cum pare să curgă muzica din interiorul lui până când e greu de spus unde i se termină braţele şi chitara începe pentru că toate fac parte din acelaşi cântec. Poate că muzica lui are a jucat un rol în vindecarea acelor răni vechi. Şi-au lăsat cicatrici, asta e pentru sigur. Dar poate cântând melodiile şi cântând cuvintele pe care atât de mulţi le au cântate înaintea lui l-au ajutat să-l conducă într-un loc în care a putut găsi o modalitate de a trăi cu pierderea. Poate că acesta este singurul mod de a trata jale. Este o sarcină atât de grea de suportat singur – dar ştiind că există întotdeauna alţii să-l împărtăşească este de ajutor.

Ale mele proprii jale are fost A greu sarcină la urs. Asa de greu acea Am Terminat îmi dau tot posibilul să-l dau deoparte şi să-l ignor, îmi dau seama.

Margaretă chicoteşte şi ajunge A mână sus la accident vascular cerebral a lui Davy faţă, îndemnând el să joace jocul. ''Câştig!'

Şi la fel de el obligă, ceva pare la schimb interior pe mine, puţin decongelare frigul bulgăre de mâhnirea care este aşezată acolo pentru atât cât.

El priviri sus la pe mine şi prinde vedere de ceva în Ale mele expresie

– cel largimea de Ale mele zâmbet, poate, sau cel uite de sensibilitate în Ale mele ochi

– acea face -l a ridica a lui ochi la A mea, chestionare. eu tine a lui privirea, dând Ale mele Răspuns.

El rândunele, la fel de dacă cules sus cel curaj la Spune ceva, şi eu aşteaptă, dându-i timp.

„Tu gândi Bridie şi Mairi ar putea fi convins la dădacă şi noi ai putea să ieşi la masă într-o seară? el intreaba. — Poate doar noi doi?

eu da din cap. — Aş vrea ca acea. Foarte mult.'

'Este A Data, apoi.' Davy zâmbete la pe mine. 'Nu A data-data, de curs,' el

ada

ugă eu nu pot Ajutor dar fard de obraz.

. 'Cu toate că,' el spune, a lui ochi nu plecând Ale mele faţă, „Eu mirare dacă A Data-

data ar putea fi de fapt o posibilitate la un moment dat? ce crezi, Lexie?

'Ce?' eu Spune, în a-şi bate joc uimire. 'Sunt tu de fapt întrebând pe mine pe A *real* data-întâlnire, Davy Laverock?

— Ei bine, da, cred că sunt. Desigur, Bridie şi Mairi şi toţi ceilalţi în Aultbea vom şti exact ce facem şi vom fi cu ochii îndeaproape pe perechea dintre noi. Deci va trebui să fii acasă înainte de miezul nopţii sau al tău reputaţia va fi noroi.'

Râd. „Am impresia că reputaţia mea a ieşit pe fereastră de mulţi ani în urmă. Dar dacă nu te deranjează să-ţi rişti pe al tău, să te consortezi cu stacojiu femeie din Ardtuath, atunci mi-ar plăcea.

'Bine atunci. Ce zici de mâine?'

Dau din cap. — Bine atunci, spun eu, reluând semnul de uşurare pe care îl detectez în spate a lui cuvinte. 'Mâine este. A data-data reala.'

Davy mă ia şi mergem la cel mai bun restaurant din oraş. Desigur, este de asemenea, singurul restaurant din oraş, la hotel. Se simte puţin ciudat să nu fie mergem în bar pentru o schimbare şi la început suntem amândoi puţin conştienţi de noi să stea faţă în faţă peste o masă aşezată cu şerveţele de in şi strălucitoare pahare de vin. Hotelul se află chiar pe malul lacului, aşa că cel puţin avem distragere binevenită a vederii peste apă, unde soarele apune a început să picteze cerul în nuanţe din ce în ce mai adânci de roz coral.

Nu pot să nu-mi fac griji pentru Daisy. Este prima dată când o părăsesc de atunci accidentul şi, deşi ştiu că e bine acum şi se va bucura de toate fel de distracţie şi jocuri cu Bridie la cabană, anxietatea mea ciupită la mine gâtul şi îmi face umerii cocoşi. Respir şi mai stau puţin drept, încercând să se relaxeze.

'Tu uite Grozav,' Davy spune.

„La fel şi tu”, răspund, aşezându-mi şerveţelul în poală pentru a-mi distra atenţia de cât de penibil sună acest schimb.

eu uite sus şi el este zâmbitor la pe mine. 'Tu stiu, eu într-adevăr făcut bucură-te auz cânţi din nou, de ziua lui Elspeth. Aşa cum spuneam pe debarcader că zi, înainte de accidentul lui Daisy, dacă vrei să faci ceva mai mult, ai fi Bine ati venit. Ta voce nouă se potriveste cântece vechi.

'Mulţumiri. Pot fi.' Nu recunosc că se simte acum o vârstă şi cred că a mea este posibil ca vocea să fi ruginit din nou.

Ne oprim în timp ce chelnerul ne aduce meniul şi ne toarnă pahare de apă. înghit a mea din fericire.

— Amuzant, nu-i aşa? spune Davy. „Highlanderii sunt în general un popor de cateva cuvinte. Şi totuşi, cântecele tradiţionale exprimă lucrurile pe care nu le-am fi făcut niciodată spun de obicei. Presupun că de aceea au fost scrise iniţial. Pentru a spune lucruri care contează şi le transmit din generaţie în generaţie.'

Râd. — Ei bine, da, sunt în mare parte despre dragoste şi pierdere, totuşi. Dar apoi Presupun că asta e mai ales ce viata este despre.'

Clătină din cap şi oftă teatral. — Ah, Lexie Gordon, deci cinic pentru unul atât de tânăr.

— Nu chiar atât de tânăr! Sunt cu siguranţă suficient de mare pentru a experimenta dragostea si pierdere. Şi pun pariu că pentru fiecare melodie veselă îmi poţi numi eu v-ar putea numi trei bocete.

— Da, ei bine, nimeni nu a spus niciodată că viaţa ar trebui să fie uşoară, nu-i aşa? Şi ar fi fost deosebit de greu pe vremea când acele cântece au fost scrise. Dar asta ne leagă împreună, nu-i aşa? Greutăţi comune şi speranţa veşnică pentru vremuri mai bune care urmează. Pentru copiii noştri cel puţin, dacă nu pentru noi înşine.

Mă gândesc la asta pentru o clipă în timp ce pretind că examinez meniul. Un imaginea mamei mele pluteşte în faţa ochilor mei şi în mintea mea îl aud melodii pe care le cânta. Viaţa ei a fost destul de grea, luând în considerare toate lucrurile, dar are dreptate: a existat întotdeauna speranţă amestecată cu tristeţea. Şi să fie parte a comunităţii crofting strâns ţesute de pe malul lacului Ewe a dat a ei A sens de soliditate, de apartenenta la ceva acea a fost la fel de de nezdruncinat ca dealurile şi la fel de constantă ca mareele. Muzica acestui loc este la fel de naturală la noi ca strigătele păsărilor marine şi sunetul vântului pe dealuri – cel secţiuni de suflat şi coarde din orchestra care oferă partitura la cântece din viaţa noastră.

La fel de el scanează cel meniul, Davy fredonează cel smulge de A cântec sub a lui suflu şi recunosc refrenul „The Parting Glass”.

Ştie un lucru sau două despre rămas bun, îmi dau seama. Cât de greu trebuie au fost pentru el să-şi piardă fratele atât de brusc şi să fie martor la încetinirea, moartea interminabilă a mamei sale prin băutura ei. Mama obişnuia cântă şi cântecul acela. Poate că se gândise la toţi oamenii în care s-a pierdut razboiul. Cât de greu trebuie să fi fost pentru ea să mă lase, când era timpul a venit pentru mine să mă mut la Londra şi promisiunea unei noi vieţi acolo şi cât de uşor mi s-a părut să plec: o versiune modernă a

atâtor la revedere care s-au jucat înainte din căsuţele acestor crofters de-a lungul malului lacului. Highlands sunt incontestabil frumoase, dar ei poate fi şi dur, la fel ca viaţa însăşi. Acesta este un pământ folosit de mult la rămas-bun.

De parcă ar putea să-mi citească gândurile, Davy ridică privirea din meniu şi spune, — Nu uite asa de trist, Lexie. Viaţă este deplin de începuturi la fel de bine la fel de terminaţii.' El se toarnă vin în al nostru ochelari din A sticla acea cel Chelner are

pusă între noi. — Un toast, propune el. — La începuturi. Şi la găsirea cântece noi de cântat.

eu a ridica Ale mele sticlă şi ecou a lui cuvinte: 'La găsirea nou cântece la cânta.'

La fel de noi vorbi şi mânca şi vorbi niste Mai mult, eu ÎNCEPE la Relaxaţi-vă. Şi ceva pare să mă hrănească în afară de friptura şi chipsurile foarte bune pe care le avem a consuma. Când ne-am terminat masa şi am scurs ultimele picături de vin din ochelarii noştri, un sentiment de mulţumire s-a instalat peste mine. Este un roman senzaţie, nu doar mulţumirea unei burte pline după o cină bună. E mai mult decât că. Se pare că are ceva de-a face cu a fi în compania lui Davy Laverock.

Până la sfârşitul serii, când îmi dă un sărut de noapte bună la poarta căsuţei Keeper's Cottage (se presupune ca Bridie să nu ne vadă, dar eu sunt sigur că zăresc o lumină din colţul perdelei din sufragerie), eu observa ceva. Sub bătăile inimii mele şi sub tăcerea unde e un curent care îmi trece prin vene care pare mai puternic decât mareele oceanului.

Cred că o recunosc din vremuri trecute: numele ei este speranţă.

Floră, 1943

La fel de cel an a mers de, Floră a început la creşte obişnuit la cel ciclu de sosiri si plecari. Lacul era rareori paşnic, cu constant să- mersul şi întorsul marinei şi activitatea aglomerată a tancurilor de realimentare şi traulele cu plasă cu boom. După ce un convoi a plecat, răsturnând apele la a spumând a toca, Acolo ar putea fi A zi sau Două de relativ calm. Dar în A câteva zile aveau să se adune mai multe nave comerciale, aruncând ancora dincolo cel insulă, pana cand treizeci sau patruzeci Mai mult alăturat lor la formă A solid masa de transport maritim. Apoi se alunecau în poziţiile lor, unul în spatele alte, şi a stabilit off on cel următorul periculos călătorie.

Dar de câte ori au fost adunarea şi plecarea repetat, simţea că nu se va obişnui niciodată să-şi ia rămas bun de la Alec. Fiecare când el pleca, ea zăbovea în braţele lui, savurând ultimele momente preţioase inainte de ei ar avea la spune fiecare alte, 'Bolnav fi văzând tu,' şi ea l-ar privi plecând din nou. Oricât ar fi încercat, nu s-a putut întări inima ei împotriva vârtejului durerii pe care o simţi la vederea umerilor lui largi dispărând jos cel cale, pătrat hotărât la fel de el pregătit la faţă din nou mările arctice. Doar că părea să doară mai mult, ştiind asta de fiecare dată s-a dus că va trebui să suporte acele lucruri care i-au corodat puţin sufletul mai departe. Uneori simţea că amândoi erau în derivă pe griul rece ape, luptându-se cu curentii subterane care încercau să le mature separaţi şi s-ar putea dovedi prea puternici pentru ca relaţia lor să supravieţuiască.

Flora ştia că cu lupta disperată pentru Stalingrad prin intermediul iarna crudă a anului 1942, înconjurată şi

asediată de forţele lui Hitler, a avut devin şi mai critice pentru a menţine deschise liniile de aprovizionare sovietice. Totuşi, pentru exact cel la fel motiv, aceasta a avut deveni chiar Mai mult important pentru cel naziştilor la încerca la Stop acestea la fel provizii din obtinerea prin. Ea în imagine Alec pe bord cel *Isla* , încercând la proteja cel convoaie la fel de ei a fugit cel mănuşă de

deşeurile furtunoase şi presărate de gheaţă ale Mării Barents în întuneric. Barbatii pe bord nu ştia când cel Următorul atac ar putea vino din de mai sus sau dedesubt, în timp ce se luptau prin valurile biciuite de furtună care întorceau punţile a navelor în palate de gheaţă deformate, grele, ameninţând să se răstoarne chiar şi cel cel mai greu vasele. ei ar putea avea a avut antiaerian pistoale şi adâncime acuzaţii pentru a se apăra împotriva sub-ambarcaţiunilor şi bombardierelor Heinkel, dar tot ce trebuiau să lupte împotriva păturii sufocante de gheaţă erau târnăcopi şi lopeţi. Cumva, totuşi, multe dintre nave au trecut prin, livrând încărcăturile lor preţioase de avioane de luptă şi tancuri, camioane şi arme, precum şi provizii de alimente, muniţie şi păcură.

La cel Sfârşit de cel iarnă, cel convoaie a avut fost suspendat din nou de-a lungul lunilor de vară, iar Alec fusese trimis înapoi în patrulare întinderea de mare dintre Insulele de Nord. Din nou şi din nou, Flora asteptat şi privit la fel de ea condus a ei ambulanţă de-a lungul cel lac, scanare orizontul noilor veniţi şi căutări printre flotila de vase la ancora în golf pentru nava lui.

Şi apoi, în cele din urmă, răbdarea ei a fost răsplătită. I se oferiseră câteva zile de concediu, zile în care spera că le vor petrece făcând plajă de-a lungul ţărmului şi pescuitul în lohanul acoperit cu crini. Dar tatăl său şi-a găsit locuri de muncă pentru el face pe moşie şi a bănuit că Sir Charles o păstra în mod deliberat Alec departe de Căsuţa Păzitorului.

Într-o seară caldă de vară, Flora a rătăcit până la grajd, oferindu-se voluntar să se ocupe de garon. Când se apropia, auzi lovitură ritmică a toporului pe lemn. În spatele grajdurilor, l-a găsit pe Alec. Ea a zâmbit la primul, privind cel muşchii de a lui înapoi mişcare sub a lui cămaşă cu fiecare leagăn al toporului şi cu fiecare lovitură. Trebuie să fi fost la serviciu pentru ore, ea realizat, observând cel Despică busteni presărat haotic în jurul l, lăsat nestivuit. Apoi a văzut cum cămaşa i s-a lipit de spate, îmbibat de sudoare.

— Alec, spuse ea încet. Dar s-a pierdut în mişcarea toporului, legănându-l sus şi lovindu-l pe un alt buştean. Forţa lui mişcarea tăiat bucăţica de lemn, rupând-o în

două. Ea a spus al lui nume din nou, mai tare de data asta. Se întoarse, toporul ţinut sus şi pentru o secundă îngrozitoare a crezut că el era pe cale să o doboare asupra ei cap, despicandu-i craniul la fel de usor precum el despicase bustenii din jurul picioarelor lui.

Acea al doilea părea la a desena în sine afară la fel de cel pereche de lor a stat, îngheţat, în A grotesc tablou de furie şi frică. Şi apoi ea a văzut a lui faţă. Aceasta

a fost întunecat cu cel la fel furie ea ar fi asistat în -l inainte de, a lui trăsături contorsionându-se în cele ale tatălui său. Cu un gâfâit, ea îl zări cel topor mâner. Aceasta a fost roşu cu a lui sânge. Consumat de a lui furie, el ar fi jupuit pielea mâinilor lui până când acestea au devenit gheare contorsionate, stacojii.

În acea moment, ea cu greu recunoscut l. El părea complet pierdut în întunericul mâniei lui. Instinctiv, Flora sa strâns înapoi împotriva lui grajd perete şi ţinută a ei suflare pana cand el încet coborât cel topor şi a renunţat la strânsoarea, lăsând-o să cadă la pământ lângă el. Ea a înghiţit frica ei şi s-a dus la el în timp ce corpul lui era zguduit de suspine şi el a gâfâit iar şi iar, „Îmi pare rău! Îmi pare atât de rău!'

L-a ţinut în braţe până când a fost puţin mai calm, apoi l-a condus la cabană înăuntru linişte, unde ea i-a spălat şi i-a bandajat mâinile. — Trebuie să te odihneşti, ea spuse l. — Se presupune că tu a fi la plecare.'

A scuturat din cap. — Nu mă pot odihni. Nu pot să dorm, spuse el. 'De fiecare dată când eu închid ochii, văd valurile rostogolindu-se spre mine, venind după mine. simt ca dacă mă înec, Flora. E mai bine să fiu ocupat, ca să nu trebuiască să mă gândesc. Asa de că eu nu ai timp să-ţi aminteşti chipurile celor bărbaţi pe care i-am pierdut.

Ea ţinută a lui mâinile înfăşurat în al lor căptuşeală de alb bandaje între ei, de parcă ar încerca să-l împiedice fizic să se cufunde în disperarea şi furia care îi aminteau atât de mult de Sir Charles. Dar ea era speriat. De fiecare dată când Alec naviga, se temea că ar putea să-l piardă. Şi uneori ea am avut simt că el a fost pierdut la ea deja.

În ziua plecării lui s-au aşezat împreună pe mal, iar Flora a ţinut Alec s-a apropiat şi i-a vorbit despre vremea când nu va mai fi nevoie de rămas bun: îşi duceau copiii la pescuit în apele întunecate ca turbă al lochanului şi să strângă scoici din bazinele de stâncă de lângă lac. Ea nu a menţionat problema opoziţiei lui Sir Charles faţă de această viziune roz a viitorul lor: ea presupunea că timpul va rezolva impedimentul, într-un sens sau alt. Şi nu şi-a exprimat îndoielile pe care le simţea în propria inimă distanţa dintre ei şi curenţii întunecaţi de furie şi durere

care încă curgea în Alec, doar sub cel suprafaţă. In schimb, ea trasate cu a ei vârful degetelor liniile ancorei şi coroanei de pe broşa prinsă de ea sacou şi pictat a ei imagine de cel ani înainte, dând lor ambii ceva de care să te ţii.

Anotimpurile s-au învârtit prin ciclul lor în continuă schimbare şi căldura- dealurile acoperite s-au schimbat de la verde la violet la maro. Apoi, într-o dimineaţă, Floră trezit la găsi lor prăfuit cu A plafonarea de alb. Şi a ei inima ridicate pe măsură ce primele raze ale soarelui făceau vârfurile să orbeze pe albastrul de cerul de iarnă, pentru că ştia că era un semn că Alec ar trebui să se întoarcă orice zi acum.

O săptămână mai târziu, Flora făcea ceaiul, fredonând pentru ea însăşi în timp ce Ruaridh stătea lângă fereastra bucătăriei cu bolul lui de terci, privind următorul convoi de negustori începe să converge pe Loch Ewe. Ei amândoi purtau navale lor uniforme, gata pentru îndatoririle zilei.

Ruaridh întinse mâna după perechea de ochelari de câmp care stăteau pe pervaz şi scanat cel port, privind cel activitate. Apoi el întors la Floră cu un zâmbet. — Vino şi aruncă o privire, spuse el, întinzându-i binoclul a lua.

Ea a concentrat priveliştile şi apoi a scos un mic gâfâit de bucurie ca familiar au apărut liniile Insulei *, îndreptându-se spre dig.* Şi stând pe pe puntea dinainte, ea putea distinge un ofiţer stând în atenţie alături toiagul, care a ridicat o mână pentru a saluta căsuţa Keeper's Cottage, ca o sferă de vântul a făcut să danseze suprafaţa lacului.

Apucându-şi pardesiul şi şapca, Flora se grăbi să coboare la bază. Dar sa a ei consternare, ea găsite ea nu a fost cel numai unu cine ar fi vino la Bine ati venit Alec acasă. Sir Charles stătea la capătul digului cu spaniel-ul la al lui picioarele. Când a văzut-o pe Flora, câinele a sărit peste el, dând din coadă şi şi-a împins nasul umed în mână până când îi mângâie urechile moi şi osoase late frunte.

'Corry! Toc!' se răsti Sir Charles. Spanielul s-a strecurat imediat înapoi pentru ea partea de maestru, capul coborât înăuntru frică.

— Bună dimineaţa, Sir Charles, spuse Flora politicoasă. — Nu e bine de văzut cel *Isla* din nou în port?

El îi aruncă o privire răcoroasă înainte de a se întoarce să privească nava ca ea manevrat în poziţie. — Nu ar trebui să vă îndepliniţi îndatoririle, domnişoară Gordon?

Ea se uită la ceasul de mână. — Mai am zece minute

înaintea mea tura începe, aşa că m-am gândit să cobor şi să-i urez bun venit lui Alec acasă.

Un muşchi al maxilarului i se zvâcni de enervare. — Ei bine, după cum puteţi vedea, eu sunt deja aici. Nu este nevoie de o delegaţie. Sunt sigur că fiul meu o va face dori la vino Drept înapoi la Ardtuath Casa la vedea a lui mamă. Acolo va fi fi

timp suficient pentru ta *binevenit* ' – el accentuat cel cuvânt cu A sarcastic insinuare
– „mai târziu, când ţi-ai terminat munca. Marina Majestăţii Sale nu este plătindu-te să zăboviţi aici, distragând atenţia oamenilor şi stând în cale operaţiuni importante.'

Degetele Florei se încolăciră în jurul broşei din buzunarul hainei, strângându-se atât de strâns încât vârful coroanei i se înfipse în carnea mâinii ei. Ea era pe cale să răspundă când s-a învârtit să o privească, cu faţa întunecată cu furie. Ea se dădu înapoi îngrozită, recunoscând din nou acel fulger de asemănare între tată şi fiu.

— Vrei să vorbesc cu ofiţerul tău comandant, Domnişoara Gordon? Sau poate cu comandantul taberei, care este personal prieten de-al meu? Ai face bine să-ţi aminteşti asta. Aş putea avea cu uşurinţă te-ai transferat într-o altă bază, şi acel frate al tău la fel. nu am Mă îndoiesc că se bucură de poziţia sa frumoasă şi sigură pe uscat, în timp ce altora le place fiului meu se confruntă cu pericolele de pe mare. A scuipat cuvintele la ea, mici pete de scuipat adunându-se în cutele de pe părţile laterale ale gurii.

Involuntar, se dădu înapoi de el, simţind un amestec de groază şi nedumerire la muşcătura veninoasă a cuvintelor lui. Pentru o clipă ea a fost fără cuvinte în timp ce încerca să-şi adune gândurile. Ea a înghiţit înapoi replică înţepătoare care i se ridică în gât, găsind totuşi mâneca hainei strâns de o mână fermă. Întorcându-se, clipind înapoi lacrimile furioase care aveau inundat ochii ei, a găsit-o pe Mairi stând lângă a ei.

— Haide, Flora, spuse prietena ei, trăgând-o de braţ. — Să mergem şi să luăm ordinele noastre.

În timp ce se îndreptau spre semicercul de colibe care înconjura parada pământ, Mairi i-a spus: „Despre ce era vorba? Am putut vedea din felul în care ai dat înapoi că a spus ceva care să te rănească. Încă nu mai este acceptă despre tine şi Alec, nu-i aşa?

Flora clătină din cap, muşcându-şi buza ca să nu cadă lacrimile. Ea era hotărât să nu-i ofere această satisfacţie.

— Nu contează, spuse ea, odată ce a putut avea

încredere în vocea ei pauză. — Alec s-a întors, asta e tot ce contează. O să-l văd destul de curând. Ea îi aruncă lui Mairi o privire recunoscătoare. — Îţi mulţumesc că ai venit când ai venit. eu a fost despre la Spune niste lucruri acea cu siguranţă nu ar fi avea ajutat cel situatie.'

Mairi clătină din cap. — Nu prea are rost să te cert cu un bărbat ca acea. Iad nu auzi ce tu Spune, în orice caz. Da aceasta timp. Tot

voi fi diferit o singura data acest război este peste, vei vedea.'

Flora oftă. — Chiar mai mult timp. . . cum ar trebui să suportăm tu şi cu mine aceasta? eu simt ca dacă al nostru vieţile au fost pe tine pentru ani deja.

— Ştiu, dar se fac progrese. Ai auzit despre *Tirpitz* ? Bridie spune că a fost o misiune secretă în Norvegia şi ei doar primit cuvânt ieri acea aceasta a fost de succes. Aparent ei folosit pitic submarine şi a primit la a ei în cel fiord Unde ea e fost ascunzându-se. ei Cred că a fost scoasă din funcţiune de luni de zile. Aşa că bucuraţi-vă sus, acesta este un pericol mai puţin pentru noi să ne facem griji când Alec şi Roy sunt acolo mai departe, nu-i aşa?

Flora a zâmbit slab. 'Ai dreptate. În fiecare zi care trece suntem una ziua mai aproape de ei, venind definitiv acasă.

— Şi nu îndrăzni să uiţi, Flora Gordon! Mairi îi dădu o iuteală îmbrăţişare. „Dacă nu-l vei lăsa pe domnul Hitler să te bată, atunci nu-l poţi lăsa pe domnul Şi Charles face asta. Acum haideţi să facem partea noastră pentru a face ziua aceea vino un pic mai devreme.

Pe măsură ce anul şi-a atins ultimele zile de scurtă durată, Flora a ascuns ramuri de pin de-a lungul vârfului oglinzii din calea de intrare, astfel încât să umple cabana cu parfumul pădurii şi i-a ţesut o coroană de ilfin cu boabe stacojii atârnă pe uşa din faţă. Simţea că trece prin mişcări, dar ea Necesar la face un efort la niste fel de bine dispus normalitate la lift a ei spiritele.

Fusese bine să-l avem pe Alec acasă de câteva săptămâni, chiar dacă, în de ori în care fuseseră în stare să le smulgă împreună, ea fusese puţin slăbită şi distras în cel trezi de domnule a lui Charles brutal ameninţări. Ea nu a avut fost capabil la aduce se la spune Alec ce a lui Tată a avut a spus la a ei, ştiind aceasta nu l-ar pune decât într-o poziţie şi mai imposibilă. Alec era deja la punctul de rupere. Şi acum era din nou plecat, şi ziua lui de Crăciun ar fi petrecut în amurgul arctic, în timp ce se uita peste gri-

oţelul mare, în permanenţă de veghe pentru atacurile inamice.

Aseară, Păsările Cântece Aultbea colindaseră în sala plină. Flora simţise că publicul de bărbaţi şi femei se îmbrăca cu curaj faţă, acoperindu-şi dorul de a fi acasă cu familiile prin creştere al lor voci împreună la cânta cel familiar cuvinte de cel sărbătorile crăciunului cântece. Astăzi,

ceaţă deasă învăluia navele ancorate în lac şi Flora simţi greutatea ei apăsând asupra plămânilor ei, la fel de înăbuşitoare ca frica care învăluia asta a cincea Crăciun sfâşiat de război.

În timp ce ea a împins tava de prăjire care conţinea braţul de fazani cuptor, se întrebă câte Crăciun mai poate dura acest război. Fiecare membru al comunităţii din Aultbea a fost îndemnat de afişe fixat pe avizierul din afara oficiului poştal pentru a ajuta la efortul de război: *Faceţi şi reparaţi , o farfurie clară înseamnă o consFienFe clară (nu luaţi Mai mult Decât Tu Poate sa Mananca))* , şi *DoFtor Morcov – The Pentru copii Cel mai bun Prietene* . Flora a fost recunoscătoare că dealurile şi marea le-au oferit mult- aveau nevoie de adăugiri la raţiile monotone care erau disponibile în magazin: ea făcuse un fel de mâncare de zgomot ca să ajute să scoată carnea păsărilor pat de fulgi de ovaz grosier care absorb sucurile savuroase din tigaie; şi în timp ce nu existau fructe uscate de trebuit să facă tradiţionalul clootie găluşte, ea improvizase o budincă de mere şi miere care ardea departe pe plita. Fructele fuseseră înmuiate cu un tot de whisky de la sticla preţioasă dăruită lui Iain de Lady Helen, ceea ce, spera ea, va fi infuzaţi-l cu puţină bucurie festivă. Un ulcior cu smântână stătea în cămară, un cadou din familia lui Mairi şi i-a făcut gura apă când şi-a imaginat cum ar fi prelinge peste cel felii de Fierbinte budincă. Dar chiar la fel de ea pregătit cel masă, nu se putea abţine să se întrebe care va fi tariful lui Alec de Crăciun. Ea ar fi i-a dat o cutie de paine scurte, facuta cu cea mai mare parte din ratia de zahar din luna şi legat cu o panglică de tartan, pentru a-şi face dieta de la bordul navei din corn- sandvişuri cu carne de vită şi căni de kye, aşa cum le spuneau marinarii apoase cacao, un pic mai festiv.

Toţi puneau o faţă curajoasă asupra lucrurilor şi profitau la maximum ce ei a avut. Dar toata lumea a fost epuizat de acest fără sfârşit război. Cinci Craciunul. Şi încă nu se vede un sfârşit.

Cu Alec la serviciu de escortă în Arctic şi Hal şi Roy pe alt Atlantic alerga, nici unul de cel fetelor simţit ca frecventând cel ceilidh în cel hol pe Box Ziua din acel an. Toţi trei se oferiseră să fie de serviciu în ziua aceea şi ei erau într-o pauză de ceai la cantină când Ruaridh a intrat şi-a terminat ceasul la staţia de semnalizare şi venise în căutarea unei cupe de ceai şi la dezgheţ afară după ore a petrecut în cel brut beton semnal post,

care a oferit mic adăpost din cel muşcător vânt acea a avut suflat departe cea de ieri ceaţă.

Fruntea îi era încreţită în timp ce îşi scotea şapca şi grebla o mână prin buclele lui nisipoase decupate.

Flora ridică privirea, încordându-se imediat la expresia lui. 'Ce este?'

Îşi strânse buzele, ca şi cum nu ar fi vrut să-i spună vestea pe care o auzise de la semnalizatorul care îl înlocuise la postul lui. Bridie a pus o ceaşcă de ceai jos pe masa dinaintea lui.

— Mulţumesc, spuse el. Apoi întâlni ochii anxioşi ai Florei. — Au fost logodit,' el a spus, concis. 'De un german vas de război.'

Flora încremeni, aşteptând să spună mai multe. Nu era nevoie să întrebi la ce nave se referea.

— Dar am crezut că *Tirpitz -ul* nu mai era încă din funcţiune, interveni Mairi. instinctiv ajungând peste a pune o mână pe braţul Florei.

— Este un alt cuirasat german, *SFharnhorst* . Era ancorat în unul dintre fiordurile de pe Capul Nord. A început să se îndrepte spre convoiul din devreme, aşa că escorta a intervenit.

' *Isla* ?' Floră intrebat, deja anumit de cel Răspuns.

Ruaridh dădu din cap. — Toate cele trei distrugătoare. Dar asta e tot ce ştiu la moment. Comunicatul tocmai a venit.

Automat, mâna Florei s-a dus la buzunarul hainei şi a ei degetele s-au închis în jurul broşei de parcă, ţinând-o strâns, ea ar putea proteja Alec. Era de nesuportat să ne imaginăm cu ce s-ar putea confrunta chiar în acel moment minut, dar tot ce puteau face era să aştepte să se scurgă mai multe ştiri. Ea se simţea complet neajutorat.

Bridie avea însă alte idei. Au privit cum ea ridica o farfurie din pandişpanul galben strălucitor şi a mers spre locul unde doi ofiţeri stăteau, aplecaţi deasupra ceştilor de ceai, adânc în conversaţie. Nu puteau auzi ce s-a spus, căci schimbul era înăbuşit de şuieratul urnei de ceai şi zumzetul de zgomot din cantină, care reverbera de pe acoperişul de tablă al colibei. Dar câteva minute mai târziu s-a întors – minus farfuria cu tort – cu a triumfător rânji, şi apucat

Mâna liberă a Florei.

'E în regulă! Isla este *în* siguranţă. Ei cred că bătălia s-a terminat acum şi limba germana cuirasatul fost scufundat. The convoi este înapoi pe curs pentru Murmansk.

Ruaridh o privi cu admiraţie. — Bridie Macdonald, abilităţile tale sunt pierdut în cel NAAFI. ei ar trebui să fi dislocarea tu la fel de A secret agent. Dacă

ei întors tu liber cu A puţini felii de cel Galben Pune în pericol, OMS stie ce inteligenţă ai putea să descoperi?

Cei patru au putut să respire din nou. Dar mulţumirea lor a fost mut, umbrit de imaginea mai multor vieţi pierdute odată cu scufundarea de cel dusman vas de război. Pentru ei ştia acea cel cimitir de cel ocean deeps era unul singuratic, cu slouri de gheaţă în locul pietrelor funerare şi numai creaturi marine cu ochi goli pentru a veghea asupra oaselor marinarilor pierduţi din ambele părţi ale depărtării, deoarece au fost agitate de curenţii neliniştiţi.

Alec întinse mâna Florei şi o trase ultimii câţiva metri în sus pe abrupt cale la cel vechi ambele lângă cel lochan. El ar fi a avut A puţini preţios zile la mal şi acest timp ei ar fi a petrecut fiecare minut acea ea a avut gratuit împreună. La întoarcerea sa, o furtună zguduise lacul, ascunzând dealurile, furtunii trimiţând foi de ploaie care mătură din mare şi le ţin în casă. El ar fi vino jos la cel cabana fiecare seară la vedea a ei, plecând a lui picurând geaca şi cizme la uşă şi întinzându-şi picioarele spre căldura aragazului în timp ce-l întreba pe tatăl ei despre urmărirea zilei sau am discutat cu Ruaridh despre ultimele nave care au ajuns în port. El s-a deschis puţin, confirmând ceea ce Flora bănuise de mult în timp ce mărturisea el ea că prefera cu mult căldura primitoare a căminului soţilor Gordon la cel rece formalitate de Ardtuath Casa. La a ei relief, el părea Mai mult ca din nou batranul Alec, mai linistit si mai relaxat, in atmosfera familiara a Căsuţei Păzitorului. De asemenea, îi mărturisese că relaţiile sale cu tatăl său erau şi mai tensionaţi. Se certaseră din nou din cauza refuzului lui Alec aplicaţi pentru un transfer la un loc de muncă pe teren în sud. mama lui luase partea lui, iar atmosfera rezultată a fost mai proastă pentru amândoi. Aceasta de la sine înţeles că prezenţa Florei ar fi un spin suplimentar Carnea lui Sir Charles, aşa că a fost recunoscătoare că Alec nu a cerut-o niciodată până la mai casă.

Apoi, la ultimul, cel vânt şi ploaie a avut diminuat şi

cel zi a avut răsărit limpede si calm.

'Face cel cel mai de aceasta,' avertizat Iain. 'The cerb sunt rămânând pe cel lee de cel deal. ei stiu cand mai este altul vine furtuna în.'

La fel de Floră şi Alec urcat cel cale la cel Lochan, cel vânt a început la alege sus din nou, umplere cel cer la cel vest, întinderea aceasta la fel de încordat la fel de A albastru naviga la

unde a întâlnit orizontul. De la înălţimi se vedeau o pereche de corăbii intrând în lac.

— Va fi un alt convoi arctic atât de curând? întrebă Flora, surprinsă.

Alec clătină din cap. 'Nu încă. Aceştia vor fi călătorit de la spre sud pentru a se alătura adunării pentru următorul convoi atlantic. Există unul din cauza pleci peste câteva zile.

Flora răsuflă uşurată, ştiind că îl avea în siguranţă pe mal încă o vreme. Azi a fost un cadou. Au pescuit o vreme, dar nimic muşca; apoi s-au retras la adăpostul zidurilor celor doi, care a oferit puţină protecţie împotriva vântului. Se legănase rotund spre nord-est, respiraţia arctică tăind straturile lor de îmbrăcăminte. Într-un colţ era un mic depozit de beţişoare uscate şi turbă, jumătate... îngropat sub nişte scânduri vechi, iar Alec a reuşit să aprindă un foc grătarul ca să-şi poată încălzi mâinile şi să prăjească bannocul pe care l-au făcut adus cu ei, untul topindu-se în fulgii de ovăz şi picurându-se pe degetele lor.

El a tras-o lângă el şi şi-a înfăşurat haina în jurul lor pe amândoi, scoţându-i din lumea de dincolo de zidurile celor doi şi ea respiră în mirosul de fumul de turbă pe parul lui.

'În cel vară, hai sa vino şi tabără sus Aici,' el a spus.

Şi ea dădu din cap, un val de speranţă răsărind prin ea la acest gând că va veni şi el va fi acolo. Şi poate războiul s-ar fi terminat până atunci, iar îndoiala şi frica care aruncau umbre atât de lungi ar fi plecat. Ar putea să-şi planifice o viaţă fără rămas-bun, şi paralizând angoasa nerostită că fiecare dintre acele rămas-bun ar putea fi al lor ultimul. Şi l-ar ţine pe Alec în braţe până când acesta se va vindeca.

În cele din urmă, strălucirea focului a început să se stingă, turba s-a prăbuşit până la gri praf. Alec se ridică, scoţând firimiturile de pe jumper şi îi luă mâna ajuta-o sa se ridice. Dincolo de adăpostul zidului ambelor, vântul era ca o răceală lama pe obrajii lor.

— Arata ca ta Tată a fost dreapta,' el a spus, aruncând o privire la cel vest. La fel de soarele de iarnă a alunecat spre mare, un banc de nori întunecaţi s-a ridicat în întâmpinarea lui, devorând cu poftă lumina. — Urmează o altă furtună. Ar fi bine să te întorci.

De cel timp ei ar fi atins cel cabana, cel întuneric a avut învăluită lacul şi vântul se transformaseră dintr-o tachinare într-un bătăuş. Desenul pană de curent la închide afară cel amenintatoare furtună, Floră tremura A mic în ciuda cel

căldura bucătăriei. Nu a fost o noapte pentru a fi pe mare. Ea a fost recunoscătoare Alec era pe mal şi s-a gândit că poate furtuna va întârzia plecarea al următorului convoi atlantic. Ea spera doar că toate navele erau acum în siguranţă s-au adunat în interiorul portului.

La început, când a ieşit la suprafaţă din somn, Flora a crezut că lovitul era o parte al simfoniei furtunii, o bătaie de bas care se alătură urletului banshee al vântul şi zgomotul de zăpadă lapovioasă fiind împins de pereţii cabana. Dar apoi şi-a dat seama că bătaia ritmică şi insistentă era cineva la uşă. S-a grăbit din pat, auzind paşii tatălui ei în coridor când se duse să răspundă.

Aceasta a fost din timp dimineaţă, încă întuneric in afara. Alec călcat peste cel prag, trăgând repede uşa închisă în urma lui în timp ce furtuna ameninţa să-l smulgă din strânsoare. Râvoaie de zăpadă care se topeau curgeau din pieile lui de ulei şi strâns pe podea în jurul cizmelor lui.

— E o navă în necaz dincolo de punct, spuse el. 'Mergeau a avea nevoie de mai multe mâini, targi, ambulanţe. Flora şi Ruaridh . . . ?'

„Suntem aici”, a spus Ruaridh, trăgându-şi deja un tricou şi întinzându-se trecut Alec pentru a lui propriile impermeabile, care atârna chiar lângă cel uşă.

În camera ei, Flora şi-a băgat în grabă cămaşa de noapte într-o pereche de pantaloni şi i-a apucat paltonul. — Aruncă-mă la bază, le spuse ea în timp ce ei a sărit în maşină la poartă, cu motorul deja pornit. — O să primesc ambulanţă şi o ridică pe Mairi pe drum. Vă vom ajunge din urmă la capătul drumului.

Alec dădu din cap. 'Este plecat pe la cel stânci la Furadh Mor. este nu mergând la fi uşor să ajungi la ei. Aduceţi ambulanţa de-a lungul căii până la distanţă poate în siguranţă.

În întuneric, farurile camionului abia puteau să străpungă vârtejuri de zăpadă care se învârteau pe parbriz. Flora se

uită în faţă, ea ochii se străduiau să găsească repere, conducând cât de repede îndrăznea, recunoscători că ştia fiecare întorsătură şi întorsătură ca dosul mâinii. Furtuna a lovit lateralele ambulanţei, făcând-o să se legăne şi să se clatine, zăpada zdrăngănit împotriva cel metal ca mitralieră foc, şi ea a avut la luptă la a pastra

pe drum, care era alunecos de lapoviţă topit. Mairi s-a aşezat lângă ea, cu faţa albă şi încordată, strângându-se de părţile laterale ale scaunului ei.

Flora ştia ce avea în gând. Chiar zilele trecute, Bridie a făcut-o i-a arătat o carte poştală de la Hal care spunea că fraţii sunt pe drum înapoi la Loch Ewe reuşind să obţină dane pe una dintre navele Liberty venire sus din Londra, care ar întâlni cu alţii Acolo inainte de întorcându-se în America pentru a ridica o altă marfă. Niciuna dintre fete nu a vorbit ca ambulanţă luptat mai departe prin cel furtună, dar ei ambii impartit cel aceeaşi frică şi fiecare s-a rugat în tăcere ca Hal şi Roy să fie pe alţii navă, într-un alt port, rezistând furtunii.

Acolo a fost deja A mic cluster de militar vehicule parcat la întâmplare acolo unde se termina drumul, chiar dincolo de casele croft din Cove. A uşa s-a deschis în timp ce o victimă îngheţată a fost ajutată înăuntru, unde D-na Kennedy şi D-na McKenzie au fost face ce ei ar putea la cald cei care reuşiseră să ajungă la ţărm prin valurile clocotite. Floră cu prudenţă tivita cel ambulanţă trecut şi manevrat aceasta de-a lungul cel stare brută pistă, trăgând în spatele unui alt camion care se oprise deja în vârful stânca, farurile ei luminând vălul gros de zăpadă şi agitaţia apele dincolo.

— Ai o targă? strigă un bărbat cu dungi de căpitan mânecile hainei lui. „Dă-le lor” – îi gesticulă el lui Alec şi Ruaridh – „şi adu ce provizii poţi. Sunt victime pe mal, dar fii atent. Calea aia de stâncă este periculoasă şi nu ne putem permite mai multe răni.

Floră gâfâi la fel de ea atins cel faleza margine. Sub lor, la cel pe fundul cărării stâncoase abrupte, plaja era acoperită de zăpada. Peste furia vântului, auzea valurile izbindu-se de stânci cu cel deplin forta de cel Atlantic. Ea încordat a ei ochi la vedea cel navă se prăbuşi, dar dincolo de grindă era doar întuneric măturat de lapoviţă a farurilor ambulantei. Ea a pornit prima, cu Mairi aproape de ea tocuri, năvălindu-se în necunoscut în timp ce furtuna o apuca de haină şi îşi biciui părul peste faţă, încercând să o smulgă de pe stânci şi aruncă-o în căldarea furioasă care bubuia undeva sub ei.

Aceasta a fost haotic pe cel ţărm. Torţă grinzi clătinat Aici şi Acolo la fel de echipa de salvare a căutat supravieţuitori. Era imposibil de spus dacă ulei-negru, înghesuit forme pe cel plajă au fost stânci sau corpuri pana cand tu atins jos la atingere lor, sentiment pentru greu piatră sau cedând carne. Fiecare

din când în când se auzea un strigăt de „Pe aici!”, cuvintele smulse de vântul şi aproape pierdut sub zdrobirea valurilor.

Cei de la căsuţele din Cove fuseseră primii la faţa locului, chemat de rachetele de semnalizare trimise atunci când nava fusese aşezată pe plajă stânci şi de un ofiţer OMS a avut a reuşit la înot la mal şi a urca cel stâncă pentru a chema ajutor. Bărbaţii alergaseră în jos spre golf, urmaţi de femei care aduc pături şi o cutie de ceai fierbinte. Un foc fusese aprins şi acolo erau zări de siluete înghesuite în lumina flăcărilor care săreau a încercat să-i revină pe supravieţuitori.

Flora şi Mairi se împiedicară spre lumina slabă a uneia dintre torţe şi a ajutat să urce o victimă pe o targă. Marinarul s-a călit şi s-a înecat, acoperit cu ulei gros negru şi tusind cu apă de mare, epuizat de înot până la mal.

Undeva afară Acolo, dincolo cel a ajunge de cel lumina torţelor şi cel fasciculele farurilor vehiculelor care aşteptau pe vârful stâncii care iluminau dansul febril al zăpezii, vasul era înghiţit, inexorabil, de Oceanul. Dacă ar fi navigat doar câteva sute de metri mai încolo, echipajul ar fi fost în stare să facă întoarcerea în siguranţa lacului, dar în întunericul învăluit de zăpadă se apropiaseră de ţărm prea devreme şi furtuna împinsese nava în gura stâncoasă a vârfului. Convocat de rachetele trase de pe nava rănită de moarte, avea un remorcher din port a încercat să ajungă la nava lovită, trăgând o linie spre ea pentru a o trage în siguranţă, dar valurile şi vântul erau prea sălbatice şi zădărniciseră salvarea atentat, încercare.

— Ştim cum se numeşte vasul? strigă Flora către unul dintre brancardieri pe când urmau să facă călătoria periculoasă înapoi cel poteca de stâncă cu pacientul lor.

'Este A Yankee navă,' el a strigat înapoi. 'The *William H. WelFh* .'

Îngrijorată, Flora s-a întors către Mairi, pe cale să o întrebe dacă ştie numele navei lui Gustavsens. Dar ea a îngheţat ca un rază de lumină a torţelor a luminat masca de angoasă de pe chipul prietenei ei. Urmându-i privirea, Flora se întoarse să-i vadă pe Alec şi Ruaridh purtând un trup fără viaţă între ei. În timp ce licărirea slabă de lumină le cerceta, ceva palid străluci pentru o clipă trecătoare, o

sclipire de aur în întuneric. Şi apoi Flora îşi dădu seama, îngrozită, că ceea ce zărise era o şuviţă de alb-blond păr.

— Sunt Hal, strigă Ruaridh. În timp ce se apropiară, Flora o întinse vârfurile degetelor în curbura moale a gâtului, simţind un puls. Dar ea putea vedea deja că era prea târziu.

Mairi se împleticise, strigând numele lui Roy, ţipetele ei angoase ca strigătele unei păsări de mare pe vânt. Au căutat frenetic, ştiind nu ar fi fost departe de partea fratelui său, aşa trebuie să fie, acum Aici undeva. După un eternitate ei găsite l, spălat la mal, cel frunzele părului lui plutind ca buruiana aurie pe malul apei. Ca Flora a strigat după o targă, Mairi a căzut în genunchi lângă el, fără să ţină seama de îngheţat apă. Ea aşezat a ei ureche împotriva a lui cufăr şi a dat A singur, sfâşietoare suspine de uşurare când simţea răsuflarea slabă. Şi apoi Flora trase a plecat în timp ce medicii au plecat la muncă, dorindu-l să trăiască, să respire din nou, să înoate cu putere împotriva curentului care îl măturase deja pe fratele său, luptându-şi drumul înapoi spre ţărmurile celor vii.

Pe măsură ce furtuna a început să se diminueze şi un zori gri a izbucnit – în cele din urmă – peste dealuri, Floră şi Mairi urcat obosit înapoi sus cel faleza cale, ca urmare a cel brancardieri purtând pe ultimul dintre supravieţuitori. Nu erau multe - doar o duzină mică din echipajul de peste şaptezeci reuşise să trăiască atacul brutal al mării biciuite de furtună. Fetele erau îmbibate până la piele, tremurând de şoc şi frig pe care abia le înregistrau. Prin în orele întunecate ale acelei dimineţi de februarie, făcuseră călătoria înapoi şi mai departe la cel spital la Gairloch Trei ori, purtând supravietuitori, fiecare unul un miracol tras din apa neagră. Primul dintre ei fusese Roy Gustavsen.

La capătul apropiat al plajei fuseseră aşezate pe un şir lung de cadavre nisip umed, membrele lor îndreptate uşor în timp ce erau aşezaţi cu grijă unu pe langa cel alte. niste au fost dureros de inima tineri, băieţi cine ar fi s-au alăturat Marinei Comerciale deoarece nu erau încă suficient de mari pentru militari serviciu. În acea rând, Hal Gustavsen culca lângă a lui coleg echipajul membri,

şi Floră a avut plâns Fierbinte sare lacrimi peste l, a ei inima de plumb la cel gând că trebuie să-i dea vestea lui Bridie şi că Mairi trebuie să-i spună lui Roy. Şi la fel de cel slabă iarnă lumina zilei castigat cel lupta la Apăsaţi cel noapte spre vest, aceasta dezvăluit cel spart carcasă de cel *William H. WelFh* , tras în ţeapă pe cel stânci Unde cel foame, scoaterea valuri a continuat la alege curat este oase.

Întreaga comunitate s-a adunat în clădirea în acea duminică pentru a spune rugăciuni şi cânta imnuri pentru sufletele pierdute în epava din ziua precedentă. Au plâns acei fii ai altor mame şi taţi ca şi cum ar fi ai lor, ca şi-ar dori ca oamenii lor să fie jeliţi dacă ar cădea în ţări îndepărtate: pentru că omenirea nu are graniţe.

Moira Carmichael îşi ţinea capul sus, deşi şuviţe de păr gri a scăpat de sub pălăria ei de duminică. Contralto-ul ei profund o susţinea pe Lady Soprana mai fragilă şi mai şovăitoare a lui Helen şi vocea Florei care zbura ca cel lark's, în creştere la cel căpriori de mai sus cel înghesuit strane. Şi la fel de cel congregaţia s-a alăturat în corul final, o rază de lumină a soarelui din februarie era înclinată intră prin fereastră, orbindu-i ochii cu lacrimi de aur topit în timp ce ea aruncă o privire spre Bridie care stătea cu capul plecat de greutatea ei durere, incapabil să stea în picioare, incapabil să cânte, incapabil să vorbească.

Lexie, 1978

Atât de multe dintre cântecele vechi din aceste părţi spun poveşti despre marea care ia iubit cele. eu presupune asta e inevitabil în A comunitate de pescari, a caror femeilor ceas şi aştepta pentru acestea OMS ar putea nu întoarcere. La fel de Mairi şi Parchez maşina şi merg de-a lungul pistei până la promontori, cuvintele unuia un astfel de cântec joacă într-o buclă în capul meu.

— Taci fi tău gemete, singuratic
pasăre de cel mare Casa ta de pe
roFks este un adăpost pentru tine
Casa ta este valul furios,
Al meu, dar mormântul singuratic
Horo, Mhairi dhu, întoarce voi la pe mine. '

Am venit să ne plimbăm în Black Bay, unde câteva rămăşiţe jalnice din epava navei *William H. WelFh* încă zac împrăştiate şi ruginind. The carcasa navei în sine a dispărut, zăcând scufundată sub ape înconjurând stâncile din Furadh Mor. Dar când ne luăm drumul în jos stânci la cel plajă, eu loc cel răsucit şi spart ramane de A barcă de salvare printre stânci. În timp ce începem să mergem peste pietre, fredonez pe plângător acordaţi-mi pe sub răsuflarea şi vântul prinde notele şi le aruncă peste întinderea de apă până la insula perfidă şi stâncoasă care o marchează pe cea a navei mormânt. Ici şi colo, resturi de metal ruginit rupte din navă de furie a furtunii din acea noapte din 1944 sunt încă vizibile acolo unde s-au spălat printre pietre. Mă aplec să iau unul – un şurub de vreun fel – şi este grea în palmă. Îmi frec degetul mare peste sarea aspre suprafaţă şi îmi lasă o pată de rugină brun-sânge pe piele. Cu grijă, eu înlocuiţi şurubul în patul său de pietre.

Toată plaja asta se simte ca un mormânt şi Am sentimentul că nimic nu trebuie deranjat.

Am lăsat-o pe Daisy la Bridie azi dimineaţă când am luat-o pe Mairi pentru al nostru conduce afară la cel punct. La fel de noi au fost plecand, Bridie împingere A buchet de

nu-mă-uita albastru-cer în mâinile lui Mairi, legate cu o lungime de fildeş panglică. Ea a spus nimic, doar întors înapoi, deţinere a lui Daisy mână în al ei, şi a mers încet în sus calea către ea uşă.

Arunc o privire spre Mairi. Ea a coborât până la malul apei şi ea stă cu măicuţa în mâini, privind valurile. stau inapoi, lăsându-i să aibă spaţiul ei în timp ce îşi aminteşte de noaptea în care Hal a fost pierdut şi Roy a fost salvat. În cele din urmă, bâjbeşte într-un buzunar după un papuc şi îl ridică îi şterg lacrimile de pe ochi şi trec pe şindrilă pentru a sta la ea latură.

— Îţi mulţumesc că ai venit aici cu mine, spune ea, întorcându-se spre mine cu un zambet. „Nu am fost niciodată capabil să înfrunt revenirea până acum. Dar e Mă bucur să stau aici cu tine, amintindu-ne de cei pe care i-am pierdut. Ta mama a fost uimitoare în acea noapte. Ea a muncit neobosit, făcând ceea ce se putea făcut pentru supravieţuitori. A avut grijă şi de mine. După ce l-am găsit pe Roy şi a luat -l la cel spital, ea a fost cel unu OMS a insistat pe venire înapoi încă de două ori ca să putem continua să ajutăm la salvare. am fost spulberat - să văd corpul lui Hal şi să ne gândim că l-am pierdut şi pe Roy a fost unul dintre cele mai rele momente din viata mea. Dar Flora m-a făcut să continui în noaptea aceea şi ştiam asta a fost lucrul potrivit. Chiar dacă nu l-am putut salva pe Hal, au mai fost şi alţii care aveau nevoie de ajutorul nostru. Unii dintre ei erau băieţi ca el, la fel de tineri ca optsprezece. Pe alocuri trebuia să simţim drumul nostru cu mâinile, pentru că în furtuna şi întunericul era imposibil să distingem cele acoperite cu ulei trupuri din stânci.'

este greu la imagina acea noapte pe A de vară zi ca acest unu, cu capetele roz ale mării dând din cap în briza şi soarele care se încălzeşte pietrele. Dar dacă închid ochii, îi văd pe salvatori poticnându-se orbeşte prin cel furtună: crofters, soldati şi marinari deopotrivă alăturarea în cel căutare disperată, scena luminată din punctul de deasupra noastră de farurile de vehiculele parcate acolo.

Ne îndreptăm spre capătul îndepărtat al golfului şi Mairi aşează cu grijă Bucuria lui Bridie pe stâncile de la malul apei. Apoi, dând din cap, ea ia braţul meu şi ne

întoarcem. Pe măsură ce mergem, mă uit înapoi spre unde sunt valurile întinzând deja mâna spre curajosul buchet de flori a cărui panglică palidă flutură în vânt.

Ne întoarcem în tăcere de la promontul unde mama a parcat ambulanţă acea noapte, de-a lungul cel stare brută urmări la Unde Am stânga cel maşină la cel

Sfarsit de drum. Mairi priveşte pentru ultima oară spre stâncile din Furadh Mor şi apoi deschide portieră.

'Dreapta,' ea spune cu A mic Mai mult de a ei ca de obicei luminozitatea şi vioiciune, „Nu ştiu despre tine, dar m-aş descurca cu o ceaşcă de ceai şi o îmbrăţişa cu mica Daisy.

— Mulţumesc tu pentru arătând pe mine acea,' eu Spune. 'Aceasta într-adevăr ajuta, tu stiu, tu şi Bridie spunându-mi mai multe despre Viaţa mamei inainte de am fost născut.'

Ea dă din cap. 'Ştiu. Chiar dacă este atât de dureros, durerea este ceva la noi avea la merge prin mai curând sau mai tarziu. Există Nu cale rundă aceasta, Nu cale la evita aceasta. Este ceva ce am învăţat cu toţii în război. Treci prin asta. Dar daca tu ai un prieten sau doi care să meargă pe acea potecă lângă tine, te ajută să suporti aceasta.'

Absorb cuvintele ei în timp ce mă întorc de-a lungul malului lacului. Ea e dreapta, eu realizezi. În al lor diferit moduri, cel prieteni Am găsite Aici sunt ajutându-mă să suport povara durerii mele în timp ce mergem împreună pe cale. Aceasta ajută să ştiu că sunt alături de mine.

La fel de noi Apăsaţi deschis cel uşă de a lui Bridie cabana, cel sunet de cântând salută S.U.A.

„ Pasam cu placere,
mergem, Toc pentru
călcâi şi deget pentru
deget, Braţ la braţ şi
rând pe rând, Toate
pentru a lui Mairi
nuntă. '

a lui Bridie predare Margaretă cel — Lewis De mireasă Cântec', aplauze de-a lungul la păstrează timpul.

' *Oh un o* ,' cântă Margaretă, razand la fel de Bridie sare a ei pe a ei genunchi. — Iată-le, uite, mama ta şi mătuşa ta Mairi.

— Mamă A ma,' este de acord Margaretă, ajungând a ei mâinile către pe mine. eu chiuretă a ei în Ale mele

arme şi da a ei A îmbrăţişa, dar apoi ea se frământă la fi lăsa jos şi se îndreaptă spre măsuţa de cafea unde se află un album foto mare deschis. Mă aşez pe canapea şi o iau. Există un alb-negru poza cu Mairi şi Roy în ziua nunţii lor, când ies din ţarcă. Aliniată de fiecare parte a potecii este o gardă de onoare a lui Wrens, în picioare la Atenţie în al lor îngrijit uniformele. a lui Mairi voal lovituri în cel briză şi ea

râde de Roy, al cărui păr alb-blond străluceşte în lumina soarelui în timp ce el îi zâmbeşte înapoi frumoasei lui mirese.

Mairi vine să se aşeze lângă mine şi Daisy se urcă în poală, unde ea este la fel de bine acasa precum ar fi pe a mea. 'Uite.' Mairi arată spre altul fotografie pe urmatorul pagină. — Ăsta e al tău bunicuţă.'

Margaretă contemplă cel imagine Serios şi apoi puncte A stufoasă degetul ei. — Gan, spune ea.

— Şi Bridie, de asemenea, au fost domnişoarele tale de onoare, exclam eu.

Nu am mai văzut aceste fotografii până acum. Mama şi Bridie stau de ambele partea lui Mairi şi fiecare dintre cei trei deţine un buchet de flori. înghit în sec la fel de eu realiza ei sunt nu-mă-uita, legat cu lungimi de palid panglică, doar precum buchetul pe care Bridie l-a înmânat lui Mairi să plece pe plaja din Black Bay. Ea ar trebui să avea fost căsătorindu-se Hal în acest fotografie. Ea ar trebui să avea a pornit în cea mai mare aventură din viaţa ei alături de prietena ei, îndreptându-se plec să-şi facă o viaţă nouă de cealaltă parte a Atlanticului. În schimb, viaţa care ea ar trebui să avea a avut decedat pe A înnegrită de furtună plajă pe A februarie noapte în 1944. Mă doare inima pentru ea şi mă gândesc la ce a spus Mairi în maşină despre durere.

Mă bucur că Bridie şi mama s-au avut unul pe celălalt în timp ce au mers pe acolo greu şi poteca pietroasă împreună, unul langa altul.

Floră, 1944

Cu cel sosire de arc, Alec a fost reatribuit la cel patrule pe cel occidental Se apropie şi, cu promovarea la comandant, s-a alăturat unui nou echipaj la bordul *Zmeului* . Deşi era greu să te despărţi din nou, de când a făcut-o a fost martor la naufragiu şi trupurile înnegrite de ulei spălate pe plajă, un imagine de a lui însângerată mâinile pe cel topor a avut început la bântuie Al Florei vise şi ea nu putea Ajutor dar simt A vinovat sens de relief.

Mairi, OMS ştia a ei asa de bine, a fost astut suficient la înştiinţare cel Schimbare în dispoziţia Florei şi a comentat-o într-o zi când aşteptau în afara spitalului în ambulanţă. „Cum sunt lucrurile între tine şi Alec?

— În regulă, răspunse Flora, dar auzea ascensiunea defensivă din propria ei voce. Ea a încercat să mai aibă puţină nonşalanţă. 'De ce întrebaţi?' Ea a fost nerăbdător să-şi încredinţeze îndoielile prietenei ei. La urma urmei, Bridie îl pierduse pe Hal şi Mairi a avut aproape pierdut Roy. Ea ar trebui la avea simţit ea a fost cel norocos unu.

— Pentru că e ciudat. Aproape că pari mai fericit în aceste zile cu el pe mare. Nu a fost niciodată aşa. Sunt lucrurile grele cu părinţii lui din nou?'

Flora dădu jalnic din cap, apoi se întoarse spre Mairi. — Asta e, da. Dar mai sunt,' a recunoscut ea. „Simt că-l pierd. Parcă totul este stăpânit împotriva noastră, nu doar tatălui său şi poziţia lui în viaţă, ci şi războiul, acest cele mai recente promovare . . . Uneori aceasta simte la fel de deşi Tot este conspirând să ne despartă. Nu ştiu dacă pot continua să lupt împotriva tuturor pentru mult mai lung. Mai mult la cel punct, eu nu stiu acea el poate sa, fie.'

„Eu stiu este greu, fiind despărţit. The de război luând

A imens Taxă pe S.U.A toate.
Dar oricine poate vedea cât de mult te iubeşte.

'Crezi asta? Pentru că nu mai sunt sigur de asta. El este luptand, Mairi. Şi Sunt nu sigur fiind cu pe mine nu este realizarea aceasta

mai greu pentru el.

— Oh, asta e doar interferenţa lui Sir Charles care ajunge la tine. Tu nu a indrazni lăsa -l victorie, Floră Gordon! Nu da -l cel satisfacţie de distrugând ceva atât de bun.

Al lor pasager a apărut apoi, tăiere mic de statura cel şansă la Spune altceva. În timp ce se întorceau la bază, Flora încercă să se simtă liniştită de a lui Mairi cuvinte. Dar in ea inima de inimi, îndoielile a ramas.

Alec trebuia să fie plecat până în toamnă. Dar, ca capete albe de margarete cu ochi de bou au dat din cap spre marginea drumului şi trandafirii câinelui au înflorit roz împotriva pietrelor cenuşii ale digurilor, a venit vorba, prin Ruaridh, că există un plan de a risca un alt convoi de vară, care s-ar aduna în lac şi a stabilit naviga pentru Arhanghel în mijlocul lunii august. Şi asa de, cu A amestec de sentimente, ea a început să privească din nou marea, cercetând orizontul nordic în căutarea zări o pată de gri în albastrul adânc al apei, care s-ar putea întoarce afară a fi cel *Zmeu* revenind la port.

Bridie a fost prima dintre ei care a auzit, în cele din urmă, şi a trecut în grabă cel paradă sol la spune Floră la fel de ea şi Mairi parcat sus cel ambulanţă pentru ziua. Era prima dată în luni de zile când Flora văzuse un zâmbet Faţa lui Bridie şi în timp ce încă părea slăbită, cu obrajii palizi ca iarna şi umbre violete sub ochi, era bine să zărească acel scurt pâlpâie de a ei vechi Veselie, chiar dacă aceasta a fost la fel de de scurtă durată la fel de A Meci lovită de un vânt puternic.

— Al lui Alec navă este datorată în în cel ora,' Bridie a anunţat, A mic afară de suflare şi apăsând o mână în partea ei unde o cusătură strânse. Ea a dat Flora o îmbrăţişează rapid şi apoi s-a grăbit înapoi la îndatoririle ei de la cantină.

— Poftim, spuse Mairi, întinzând mâna după cheia camionului. 'Voi umple rezervorul şi aranjaţi totul pentru dimineaţa. Du-te şi ieşi din uniforma ta şi apoi poţi fi la debarcader când soseşte el.

Flora a zâmbit mulţumesc. — Salută-l pe Roy din partea mea.

Mairi dădu din cap. El stătea la fermă, ajutându-l pe tatăl ei în timp ce el şi-a recăpătat puterile. Plămânii lui fuseseră grav afectaţi de apa de mare cel noapte de cel distruge şi ei ar fi foarte aproape pierdut -l la A pete de pneumonie care refuzase să se schimbe, ţinându-l mai mulţi în spital săptămâni. Plutise înăuntru şi ieşind din conştiinţă, în derivă între viaţă şi moartea, dar în cele din urmă strângerea hotărâtă a lui Mairi de mână îl trase înapoi spre malurile celor vii. Înapoi la ea. După aceea, ea îl ajutase să scrie scrisori la a lui părinţi, spune lor de a lui Hal final ore şi descriind la

ei cum fraţii se alăturaseră în lupta disperată pentru a încerca să salveze navă. Trei ori cel remorcă din Lac Oaie a avut încercat la foc A linia peste la vasul care se prăbuşea şi de trei ori puterea furtunii se apucaseră linia, smulgând-o departe de *William H. WelFh* . Când comerciantul marinari ştia acea toate a fost pierdut, cel fratilor a avut in cele din urma scufundat, împreună, în valuri pentru a înota spre mal, unde puteau vedea farurile ambulanţele de pe stâncă luminând o potecă prin vârtej. The forta de cel furtună a avut separat lor, dar cel gând acea Hal ar putea au ajuns în siguranţă să aterizeze, l-au ţinut pe Roy să se lupte mai departe, chiar şi în timpul frigului i-a slăbit ultimele puteri.

Au scris despre Bridie, despre cât de fericit fusese Hal cu ea şi cât de mult aşteptase să o revadă; i-au spus ei părinţilor cât de mult era iubit fiul lor mai mic de toată lumea el ar fi întâlnit în acel pământ muntos sălbatic atât de departe de casa lui de prerie.

Iar Roy le-a promis că într-o zi, de îndată ce vor putea primi trecere în siguranţă, se întorcea la ei, aducând cu el pe drăguţa Scoţiană cu care era acum logodit. I-a spus lui Mairi că împreună ei s-ar duce cu toţii să depună flori pe mormântul lui Hal: o simplă piatră albă gravată cu numele său, data naşterii şi data epavei – 26 februarie 1944 – într-o curtea bisericii la marginea unei mări de grâu fluturând.

Flora îşi dădea seama din tăcerea lui Alec că ceva îl preocupa. El mers înainte de a ei sus cel cale la cel Lochan, purtând cel ambalaj cu lucrurile de care ar avea nevoie pentru a tabăra în ambele pentru câteva zile. The elastic turbă amortizat fiecare Etapa ei a luat, cel sol moale şi umed din o toamnă recentă de ploaie de vară. Şi-a mutat coşul pe braţul opus, schimbând perechea de undiţe cu cealaltă mână şi şi-a ajustat ritmul mers pe jos pe langa -l Unde cel urmări lărgit suficient la permite aceasta. Ea a fost puţin precaut, totuşi, atent la o altă schimbare bruscă a dispoziţiei sale, ştiind acea cel adunare întuneric ar putea conduce la o alta flash de acea furie incontrolabilă pe care

o întrezărise înainte.

El a aruncat o privire spre ea şi a zâmbit scuzându-se. — Îmi pare rău, nu sunt foarte buna companie din nou azi. Am mai avut o ceartă atotputernică cu Pa asta dimineaţă.'

Ea nu a întrebat despre ce fusese argumentul, ştiind că asta aproape sigur s-ar fi învârtit în jurul ataşamentului său nepotrivit faţă de fiica vânatorului. Dacă Sir Charles ar fi bănuit că planul lui Alec să petrec câteva zile de camping pe dealuri implicate petrecând timp cu Şi Flora, fără îndoială, asta i-ar fi reaprins furia. În timp ce mergeau, se întrebă din nou dacă ar putea fi cu adevărat împreună când va fi război peste. Aceste vremuri extraordinare au permis să se spargă barierele, dar ce s-ar întâmpla când viaţa va reveni la normal? Alec ar putea vreodată a vindeca? S-ar reafirma vechile graniţe? Ar putea ea vreodată fii cu adevărat amanta Casei Ardtuath? Sau, dacă ar fi forţat să aleagă, ar face-o Alec îşi lasă moştenirea în urmă pentru a fi cu ea? Care s-ar dovedi mai puternic, s-a gândit ea, datorie sau dragoste? Şi ce-i cu propriul ei sentiment de ea însăşi, care crescuse prin munca ei şi cântatul ei? Ar fi vocea pe care o găsise să fie tăiaţi din nou dacă ar fi soţ şi soţie?

Pe măsură ce perechea urca mai sus, incertitudinile Florei au îngreunat-o mai mult decât coşul pe care îl purta şi liniştea dintre ei era grea cu gânduri nerostite.

Pentru a o rupe, Flora a întrebat: „Ce mai face mama ta?”, ştiind cum, domnule a lui Charles bolnav umorul ar putea vom avea avea mai lat repercusiuni.

— Cred că e în regulă. Ţinându-se ocupată acum, este atât de implicată cu cel Rural aceste zile. este A lucru bun – devine ea afară de cel casă.'

În felul ei liniştit, văzând că era nevoie de ajutor, Lady Helen păşise pentru a o ajuta pe doamna Carmichael, insistând cu blândeţe că status quo-ul ar trebui să fie menţinută cu Moira ca preşedintă, dar că a fost bucuroasă să împrumute a mână în culise pentru a continua munca SWRI. Cu multimea de soldaţi care vin şi pleacă şi raţiile întinse mai strâns decât vreodată, contribuţia lor la conducerea cantinei şi la organizarea evenimentele sociale deveniseră şi mai esenţiale.

În vârful celei mai abrupte părţi a urcuşului, s-au oprit să-şi prindă răsuflă şi se întoarse să privească înapoi peste lac. Alec respiră adânc şi, să Uşurarea Florei, când îi zâmbi, ochii lui întunecaţi păreau să-şi fi recăpătat ceva din

vechea lor căldură. A fi pe deal îi făcea bine.

Cel mai de cel comerciant navelor a avut s-au adunat acum şi culca la ancoră dincolo de insulă, nave americane Liberty legate alături de nave britanice. Navele de combustibil alergau înainte şi înapoi între depozit şi flotă, umplându-le tancuri în pregătire pentru cel oprit şi service A norvegian autocamion cu motor diesel, care

ar însoţi convoiul pentru a alimenta navele pe drum. Pe partea apropiată a cel dafin, cel *Zmeu* călărit la ancoră pe langa cel odihnă al naval escorta.

— De aici de sus, arată îngrozitor de mici, comentă Flora. 'Urăsc să Gândeşte-te la tine atât de vulnerabil acolo, pe traseul mai lung. Şi este încă lumina zilei până aproape de miezul nopţii acolo sus.

Alec şi-a pus un braţ în jurul umerilor, dându-i o strângere liniştitoare. — Nu-ţi face griji, ni se vor alătura o pereche de portavioane ajungem la Scapa Flow, aşa că vom avea suport Stringbag de la Fleet Air Bratul si. Aceşti piloţi sunt aşi.

Văzuse odată unul dintre transportatorii, cu volumul său imens mai mic alte nave navale din port. Ruaridh îi explicase că Biplanurile de peşte-spadă – supranumite afectuos Stringbags – s-au legat de el puntea ar putea părea de modă veche, cu carlingele deschise şi acoperite cu material textil fuzelaje, dar ei au fost eficient vânători de submarine, căzând adâncime încărcături şi bombe-torpilă de la înălţime asupra oricăror atacatori. El descriase îndemânarea de care au nevoie piloţii pentru a se lansa cu viteza maximă de la aruncând puntea peste valuri pentru a vâna submarinele inamice, apoi pentru a întoarce-te la transportator şi aterizează pe aceeaşi ţintă în mişcare, cu doar una şansa de a prinde firul de oprire care ar încetini în timp avionul şi împiedică-l să se cufunde de pe punte în marea clocotită. Flora nu putea imaginează-ţi cum trebuie să fie pentru aceşti piloţi, care zboară adesea orbi şi numai ieşind din pătura de ceaţă arctică la doar câteva sute de metri deasupra puntea.

Chiar şi cu sprijinul a două portavioane, totuşi, ea ştia cum vulnerabil acel convoi de vară ar fi. „Încă o apăsare”, toată lumea spunea. — Se va termina până la Crăciun. Din nou. Ea spera că poate asta convoiul ar fi ultimul . . . dar apoi de câte ori trimisese ea asta o rugăciune specială deja?

ei ales sus al lor Angrenaj şi a continuat pe către cel Lochan, cotitură spatele lor pe flotilă gri în lacul de mai jos.

Vremea era bună, aşa că nu era nevoie de acoperire, deoarece legau muşte la liniile lor şi au început să

pescuiască pentru cina lor. Cuvertura lochanului de crinii verzi ofereau adăpost păstrăvului brun ai cărui solzi lustruiti erau de aceeaşi culoare cu apele infuzate cu turbă ale lochanului, aşa că aruncau aproape de marginea crinilor, sperând să ispitească peştii la suprafaţă. Curând ei a avut A de dimensiuni bune unu, şi Alec curăţate aceasta in timp ce Floră a primit cel foc mergând în cel vatră de cel ruina. Ea a pune A dab de unt în A înnegrită

tigaia pe care o aduseseră cu ei şi puneau la prăjit fileurile de păstrăv. În scurt timp, pielea a fost crocantă şi aurie la margini, iar carnea peştele, uns cu unt brun, s-a transformat în fulgi suculenţi. L-au mâncat cu câţiva cartofi, prăjiţi în aceeaşi tigaie, şi o mână de verde dulce mazăre.

Alec stătea întins cu capul întins pe poala Florei, în timp ce ea se aplecă împotriva pietrelor căzute ale zidului ambelor, şi au vorbit mult în interiorul seara, despre cât de bine se descurca lui Roy în recuperare – ceea ce a avut un lucru grozav se ocupă de îngrijirea pe care o primea de la Mairi şi familia ei de pe fermă – şi Cum Bridie părea la fi pornire la recâştiga-o spiritele doar A mic.

— Cum se descurcă Stuart şi Davy? întrebă Alec.

Soţii Carmichael încă se luptau cu durerea lor şi Flora fost îngrijorat acea cel Două iute băieţi nu au fost obtinerea mult Atenţie. Asa de îi sugerase doamnei Carmichael să vină să o ajute la grădină şi să-i dea tatălui ei o mână de ajutor cu unele dintre treburile moşiei. Trei zile pe săptămână pe parcursul vacanţelor de vară la care se prezentaseră Căsuţa Keeper’s şi s-au aruncat în locurile de muncă pe care le găsise Iain pentru ei, ajutându-l cu poneiul şi câinii, dezgropând tatuşi şi smulgând buruienile din grădina de bucătărie. Stuart creştea la fel de repede ca o ciulin, slab încheieturi şi gleznele proeminentă din cel manşete de a lui pantaloni şi jachetă, dar pestele şi carnea în plus pe care băieţii i-au mâncat la masa soţilor Gordon îl ajutau să completeze puţin. Braan a fost însoţitorul constant al băieţilor iar lui Davy, mai ales, îi plăcea garronul şi îşi petrecea cu bucurie ore întregi pieptănând încurcăturile şi bavurile din coama ei lungă blondă.

— Arată bine. S-au întors la şcoală săptămâna asta, dar vor continua să vină seara să-l ajute pe tata şi să aibă ceaiul lor cu noi. Sunt destul de mari să ajute şi acum cu lăstari. Tata spune că vor face bătători buni.

— Mama lor a reuşit să se ridice să-i vadă în timpul verii?

Floră s-a scuturat a ei cap. „Eu stiu cel Carmichaels invitat a ei la vino şi stai, dar nu a reuşit să ajungă aici. Ea a spus că vine pentru a lui Davy zi de nastere, dar nu întors

sus în cel Sfârşit. Aceasta a fost îngrozitor, văzând -l încerca să nu-şi arate dezamăgirea. A fost atât de curajos – mi-a spus că e prea ocupată ajutând la fabricarea bombelor pentru a opri nemţii să vină tocmai acum, dar ea va face vino şi adu-l pe el şi pe fratele său acasă imediat ce războiul se termină. Pentru deocamdată, le sta mai bine aici, Recunosc.'

Alec sprijinit se pe unu cot şi aruncat o alta turbă pe cel foc.

Aceasta nu a fost rece, dar cel fum ajutat a pastra cel muschii la dafin.

'Uite la acea,' el a oftat, aşezându-se se împotriva a ei din nou şi întinzându-i mâna. — Nu cred că mă voi sătura vreodată să privesc vestul apus de soare de coastă.'

Siluetate pe creasta dealului, stătea o turmă de cerbi roşii neclintit, cu faţa la apus, în timp ce picta orizontul vestic în nuanţe de purpuriu şi vermilion. Culorile au devenit mai îndrăzneţe şi mai profunde înaintea lor s-a stins în cele din urmă şi noaptea a tras o perdea albastru-neagră pe cer, întunecându-se cel cerb.

În acel moment, în siguranţă pe dealuri, umbrele îndoielilor ei se ridicară mic. Alec părea la pace, sunând Mai mult ca a lui vechi de sine din nou, şi Floră simţit cel tensiune în a ei gât şi arme Relaxaţi-vă. Ea zvârcolit mai aproape la l, odihnindu-o Faţă în faţă pieptul lui dupa cum au început stele a aparea.

Ea ştia A puţini de cel constelaţii: cel Ara, care cu roate în jurul punctului constant al Stelei Polare, a fost o trăsătură eternă a cerul de noapte deasupra lacului, un prieten familiar pentru fiecare familie crofting şi pentru oameni care pescuiau în apele perfide ale Minchului. Şi când era vai, a ei Tată a avut afişate a ei Cum cel vânător, Orion, ar apărea peste cel dealuri la cel sud în cel iarnă, in cautarea pentru cel Şapte Surori OMS a avut a fost plasat pe cer pentru siguranţă de către regele zeilor.

'Spune pe mine A poveste despre cel stele,' ea a spus blând.

Alec s-a aşezat mai confortabil, atrăgând-o în curba braţul lui. El a arătat una dintre constelaţiile din nord. — Vezi asta W formă de luminos stele? este unu de Ale mele favorit constelaţii – a lui Cassiopeia Scaun.'

— Cine a fost Cassiopeia? întrebă Flora, trasând linia pometilor lui cu a ei deget. A lui ochi au fost ca întuneric la fel de cel cer de noapte.

„Era o regină foarte frumoasă, mama Andromedei. Dar ea s-a lăudat cu zeul mărilor, Poseidon, că fiica ei era mai drăguţă decât nimfele sale de mare. El a zburat în furie şi a

aruncat-o în sus în cer asupra ei tron, condamnarea a ei a invarti în jurul nordul Stea pentru eternitate.'

— Săraca, trebuie să stea cu capul în jos jumătate din timp. Floră a zâmbit.

— Ei bine, acum că o cunoşti, când sunt plecat pe mare, noi fiecare poate să se uite la ea şi să ştie că lumina stelelor ei străluceşte S.U.A ambii. The distanţă între S.U.A este nimic când tu gândi Cum departe oprit

acele stele sunt. Îmi va plăcea gândul ăsta când voi fi de veghe acolo sus, în Arctic mărilor. Va fi Ajutor pe mine la stiu tu sunt nu într-adevăr departe departe.' El împletit a ei degetele cu al lui, obligatoriu mainile lor împreună.

Pe măsură ce priveau, din ce în ce mai multe stele au apărut până când i s-a părut că ei culca sub A pătură de negru catifea acea a avut capturat A milion picături de rouă scânteietoare în faldurile ei. Şi când acele stele se învârteau deasupra lor, descriind un vârtej vast de lumină pe cerul nopţii, ei au desenat mai aproape până când nu a existat deloc distanţă între bătăile inimii lor, şi s-au topit împreună pentru a deveni una.

Lexie, 1978

Daisy e în patul ei, ascunsă sub pătura ei cu model de scoici, iar Davy şi Stau pe treptele din faţa Căsuţei Keeper şi termin sticla de vin noi am impartit peste cină. eu a se sprijini Ale mele cap pe a lui umăr şi vezi cum stelele se materializează în timp ce noaptea de toamnă îşi trage propria pătură de întuneric peste lac.

Există un sentiment confortabil de companie între noi, ca şi cum am fi făcut-o dintotdeauna cunoscut unul pe altul. Pe care, într-un fel, avem. Este o senzaţie nouă pentru mine, acest sentiment de mulţumire, şi îmi dau seama că nu am simţit niciodată acasă aşa înainte.

'Spune pe mine cel nume de cel stele,' eu Spune.

El arată Plugul. „Toată lumea ştie asta şi este una bună când eşti pe mare. Întotdeauna indică spre Steaua Polară, una dintre puţinele puncte fixe pe cerul nopţii. Odată ce ştii unde este nordul adevărat, poţi naviga mai usor.'

— Care este acela? întreb eu, trasând o linie în zig-zag pe cer deasupra noastră. 'The unu în formă ca A W? Asta e a lui Cassiopeia Scaun. este de obicei uşor să reperez cu acele cinci stele strălucitoare. Şi cel de acolo este Sirius, câinele stea. Este cel mai strălucitor de pe cer. Dacă observi ceva mai luminos, este probabil o planetă.

Se aplecă pentru a privi spre sud. — În această perioadă a anului, tu poate sa doar vedea Ale mele favorit constelaţie pe clar nopti. Aquila, cel vultur. Este mai greu de desluşit, dar acea stea mai strălucitoare chiar pe marginea Lăptoasă Way este Altair şi acesta este capul vulturului. Aripile sale sunt întinse în formă de V din Altair, vedea?' A lui mână descrie cel mătura de cel vulturi aripi, schiţarea cel formă în cel întuneric. 'Unu noapte, când este

apartament calm ca acest, Te voi scoate pe barcă. Afară pe apă, departe de luminile cabane, puteţi vezi stelele chiar mai mult clar.'

Îmi imaginez că sunt acolo, imaginându-mă apa adâncă şi neagră de sub barcă care înghite lumina lunii şi a stelelor. Gândul face mă tremur puţin.

„Vino pe,' spune Davy, 'tu esti obtinerea răcit. Timp la merge în.'

eu scutura Ale mele cap, rezistând, nu dorind la pauză cel vraja de al nostru apropiere prin deplasare.

El standuri oricum. 'Bine, la cel mai puţin lăsa pe mine aduce afară A covor.'

The căldură de -l se evaporă din Ale mele piele şi acum eu realiza eu do simte-te racit. Începe să se îndepărteze şi, de nicăieri, o amintire a lui respingerea pe care am simţit-o la Londra mă întinde. E absurd, ştiu. El nu este plecând pe mine, el este doar fiind grijuliu. Dar cel răni de la Piers abandonul trebuie să meargă mai adânc decât am recunoscut.

— Iată din nou, încă încercând să ai grijă de toată lumea. Sunt serios usor, dar iese gresit, suna petulant si acuzator.

— Şi iată- *te* din nou, speriată să nu laşi pe cineva să aibă grijă de tine în caz că te-au rănit, răspunde el. Există un punct de iritare în cuvintele lui asta mă face să mă retrag, încercând să-i citesc expresia. Dar umbrele îi întunecă faţa şi se întoarce pentru a intra înăuntru.

Oftez şi mă ridic şi eu înainte ca el să se întoarcă cu o pătură. Gandul de aceasta face pe mine simt claustrofobic şi a lui cuvinte avea înţepat pe mine. este de asemenea târziu acum; vraja a fost bine şi cu adevărat ruptă. Intru si pornesc lumina, începeţi să curăţaţi lucrurile de cină în chiuvetă, să curăţaţi robinetele, să ştergeţi blatul.

Davy stă în prag, cu covorul în carouri în mâinile lui nu mai Necesar. O pliază cu grijă peste spătarul unuia dintre scaunele de bucătărie, netezind cutele.

„Atunci voi pleca”, spune el.

Dau din cap, frecând ocupat o cratiţă, fără să-i întâlnesc ochii.

Se apropie şi îmi îndepărtează uşor tamponul de curăţat din mână, apoi mă înfăşoară într-o îmbrăţişare.

Nu ştiu unde a greşit seara asta. Poate că avem amândoi prea obişnuit să trăim pe cont propriu. Poate că

suntem prea diferiţi. Sau poate zidul pe care l-am construit în jurul sentimentelor mele de-a lungul anilor este pur şi simplu prea mult pentru pe oricine – chiar şi pe el – să demonteze. Totul pare atât de complicat dintr-o dată, să las pe altcineva să intre, să lucrez la o relaţie şi tânjesc după simplitatea vieţii mele solitare cu Daisy, deşi ştiu cât de singură este poate fi.

— Îmi pare rău, spun, îngropându-mi faţa de cămaşa lui. — Dar nu încerca şi salvează-mă, aşa cum încerci să-i salvezi pe toţi ceilalţi pentru că nu ai putut salvare mama ta şi a ta frate.'

Se retrage, rănit. Apoi clătină din cap şi îşi ridică jacheta. Se întoarce să plece, ezită, se uită înapoi la mine, cu expresia din ochi rănit.

— Nu încerc să te salvez, Lexie, spune el. — Încerc să te iubesc.

Ies la suprafaţă prin straturi de vise tulburi, încercând să dau un sens sunete care m-au trezit. A fost o săptămână de vreme calmă şi aşa cel brusc furtună asta e suflat în in timp ce eu a fost dormit este uluitor, urlând ca o banshee în timp ce se aruncă spre pereţii cabanei cu a furie care pare să fi venit de nicăieri. Se aude şi un alt sunet, mai statornic şi mai insistent decât vântul şi ploaia. În sfârşit îmi dau seama că este sunând de cel telefon şi A val de alarma prinderi pe mine. este cel mijloc de cel noapte. Cine naiba ar putea suna?

Mă ciocnesc de stanbul uşii, lovindu-mă de umăr în timp ce mă grăbesc jos şi smulge receptorul din leagănul său, trimiţând o rugăciune rapidă de mulţumire acea Daisy nu a fost trezită de zgomot.

— Lexie, Davy e cu tine? Sunt Bridie, cu vocea ei ridicată cu panica.

'Nu. Nu l-am văzut de câteva zile. Nu din noaptea în care am spus aşa ceva rănitoare lucruri pentru el, dar nu îi spun asta.

— A plecat ieri cu barca. A spus că se îndrepta spre a câteva zile de pescuit când vremea era bună. S-a prognozat schimbare, dar nu atât de repede.

Panica ei se prinde, trăgându-mă înăuntru, iar mintea mea începe să se învârtească vârtej de frică.

— A spus exact unde se duce? întreb eu, încercând să-mi păstrez calmul eu poate gândi mai clar.

'Nu. Doar că ar fi pe larg. Oh, Lexie, ce ar trebui să facem?

— O să sun la paza de coastă. Vezi dacă au auzit ceva de la el pe radio. S-ar putea să fi intrat în Gairloch sau să se adăpostească în Golful Gruinard. Dacă nu, le voi spune că a dispărut, ca să poată efectua o căutare. Te voi suna înapoi de îndată ce am vorbit cu ei.

Sunt încă la telefon când Bridie ajunge la uşa din faţă, neputând ursule care aşteaptă singur. Ea este înmuiată până la piele, după ce a trecut cu bicicleta prin furtună, şi eu mână a ei A prosop la uscat a ei păr. Ea începe la scutura incontrolabil.

— E în regulă, Bridie, spun eu, aşezând-o pe un scaun de bucătărie, încercând la calm a ei, cu toate că eu simt orice dar calm eu insumi. — Ei sunt punând afară A caută-l pe *Bonnie Stuart* . Ultimul său contact radio a fost tocmai din această parte a Insulele Shiant – a spus că se îndrepta spre casă înainte de furtună.

Încerc din greu să rămân calm şi să-mi scot din minte o imagine a Albastrului Oamenii din Minch, acei kelpies rău intenţionaţi de furtună, ieşind din ei peşteri în stânci de-a lungul marginii insulelor, intenţionate să smulgă marinari din bărcile lor şi trăgându-i până la moarte sub valul de valurile flămânde.

O ţin pe Bridie de mâini, dar nu le pot opri tremurul. — Ceva nu corect, insistă ea. 'O pot simţi.'

Frica ei mă infectează. Îl văd pe Davy în ochiul minţii mele, al lui gri-albastru ochi înnorat cu rănit când el stânga cel cabana cel alte noapte, şi eu auzi un ecou al cuvintelor sale liniştite şi triste sub vuietul furtunii: *nu încerc să te eliberez, Lexie. Încerc să te iubesc.* Am o viziune bruscă asupra rămăşiţele rupte şi răsucite ale bărcii de salvare de pe plaja din Black Bay şi eu ştiu că trebuie să fac ceva, orice. Nu pot sta aici ştiind că a ieşit acolo undeva.

— Bridie, stai şi ai grijă de Daisy pentru mine, vrei? o să plec până la punctul.'

Ea dă din cap, de parcă ăsta ar fi lucrul înţelept de făcut în miezul nopţii cu A forta 10 vânt puternic suflare. Dar apoi noi ambii stiu, fără zicală aceasta, acea dacă se întoarce de la Shiants, se va îndrepta în trecutul Loch Ewe Furadh Mor.

„Ia-i Land Rover”, este tot ce spune ea. 'Veţi putea înţelege urmări. Ai grijă, Lexie.

eu da din cap, strângerea Ale mele pijama pantaloni în Ale mele well-uri şi hapsân Haina mamei din cârlig. În timp ce îl prind, degetele mele se ating de broşă dragă pe care

am prins-o pe ea şi senzaţia de argint de dedesubt Ale mele vârfurile degetelor dă pe mine A mic zdruncina de curaj, amintind pe mine acea mămică a făcut aceeaşi călătorie într-o noapte de furtună cu toţi aceşti ani în urmă.

Opresc lângă Land Rover-ul lui Davy, care este parcat în faţa lui casa, cel chei stânga în cel aprindere la fel de ca de obicei. The motor stropi o singura data,

de două ori, apoi se întoarce şi pun maşina în viteză. Ambreiajul durează puţin m-am obişnuit şi am zguduit pe drum, ploaia batjocoritoare ciocănind pe metal al acoperişului. Trag volanul în timp ce vântul bate vehicul, încercând să-l arunce în şanţ. Din fericire, nu e nimeni altcineva afară pe drum în seara asta. Îmi ridic privirea spre cer, dorindu-mi să existe măcar o licărire a stelelor ca să-mi ţină companie, dar norii de furtună s-au ştears scoatem constelaţiile pe care mi le-a arătat Davy noaptea trecută. Fără lor, Cum poate sa el găsi Adevărat Nord? eu doar roagă-te acea cel busolă pe cel *Bonnie Stuart* va indica un curs constant împotriva sălbăticiei Marea.

În cele din urmă ajung la casele croft de la Cove şi la capătul drumului. mă târăsc puţin mai precaut de-a lungul pistei, neputând vedea nimic dincolo de grindă de cel faruri. Sunt oribil conştient acea cel sol începe la toamna departe abrupt la dreapta mea aici, în timp ce toată forţa furtunii urlă în jur pe mine. În cele din urmă, am mers cât de departe îndrăznesc şi mă opresc smucind, trăgând de frana de mana. Întind farurile pentru o clipă, aplecându-mă în faţă deasupra volan pentru a şterge condensul de pe parbriz cu haina mea mânecă, scanând întunericul pentru orice licărire slabă de lumină. Şi apoi văd aceasta. O înţepătură minusculă, la fel de slabă ca lumina stelelor, care apare pe moment şi apoi dispare din nou pe măsură ce valurile îl copleşesc. Aştept, ţinându-mi respiraţia, încordându-mi ochii. Şi apare din nou. Cu siguranţă o barcă! Dar este pe partea greşită a Furadh Mor şi este aproape de coastă, se întoarce prea devreme, incapabil să vadă dinţii vicioşi ai promontoriului în întuneric.

Înnebunită, trec farurile înapoi în faza plină, conştient că lumina pare să se stingă prea aproape de maşină, înghiţită de întuneric. Dar dacă barcagiul - indiferent dacă este sau nu *Bonnie Stuart* afară acolo – ridică privirea, el va vedea raza slabă de lumină şi va realiza asta există teren intre el şi cel gura de la lac.

Sar din Land Rover şi furtuna mă apucă, aproape suflând mă scot din picioare, eliminând respiraţia din mine. Mă împiedic spre stâncă marginea, apucându-mă de pumni de erica pentru a mă ancora de solid sol. Şi Acolo aceasta

este din nou, cel minuscul uşoară chinuindu-se împotriva cel valuri. Dar încă se îndreaptă spre stânci, iar eu ţip şi fluturesc cu braţele, chiar deşi eu stiu acea eu poate sa nici fi văzut nici auzit de mai sus cel hohotitor de la mare.

— Întoarce-te departe!' eu ţipăt. — Întoarce-te departe!'

Sar înapoi în maşină şi scufund frenetic şi ridic farurile, emite un avertisment.

Înţepătura de lumină apare, apoi este înghiţită din nou de către valuri.

Şi apoi scot un hohot de uşurare. Pentru că data viitoare când apare şi-a schimbat cursul, îndepărtându-se de stâncile perfide ale Furadh Mor. Progresul său este dureros de lent în timp ce se luptă împotriva forţei furtunii. Apoi dispare complet pentru câteva minute interminabile, luptându-se cu care se apropie valuri şi ascuns din vedere pe cel departe latură de cel insulă. Când reapare în dreapta promontoriului, în siguranţă pe lângă stânci, răsuflesc în aer, abia atunci descoperind că mi-am ţinut respiraţia aşa cum aşteptam zăreşte din nou punctul de lumină, acea licărire minusculă la fel de fragilă ca lumina stelelor în întinderea neagră a oceanului.

Aştept până când barca se îndepărtează bine de vârf şi poate întoarce la tribord, alergând în gura Loch Ewe cu valurile. Şi apoi invers înapoi cu grijă de-a lungul pistei până ajung într-un loc în care să mă pot întoarce. Ca si eu conduc înapoi pe malul lacului, îmi înclin capul la fiecare cotitură drum unde este posibil să se vadă peste apă. Sunt răsplătit aici şi acolo prin scăpări de lumină, arătând constant înainte acum spre Aultbea. Întunericul pare puţin mai puţin dens, în sfârşit, şi strălucirea slabă de zori se strecura sub cel pătură de gros furtună nori de mai sus cel turbulent, apele întunecate de cositor ale lacului.

Conduc Land Rover-ul pe debarcader. S-a vorbit şi există bărbaţi s-au adunat acolo, aşteptând să prindă frânghiile pe care le aruncă Davy şi să-l ajute adu-l pe *Bonnie Stuart* la adăpostul portului. Mâinile se întind pentru a trage -l la mal şi el strigă a lui Mulţumiri de mai sus cel furios de cel vânt. ei bate-l pe spate, fiecare recunoscător că unul dintre ei este în siguranţă acasă o dată mai mult, smuls înapoi din strânsoarea kelpies de furtună. Şi apoi vede eu, aşteptând lângă stiva de creele, iar el se îndreaptă spre mine. eu pasesc înainte, întâlnindu-l la jumătatea drumului şi ţine-l mai strâns decât am făcut-o oricând a ţinut ceva înainte.

„Aşadar”, spune el, când, în sfârşit, şi-a revenit

suficient de mult pentru a vorbi, 'cine este cel salvator acum, ar putea Întreb, Lexie Gordon?

Floră, 1944

La fel de cel zi de ale lui Alec plecare abordat, ea simţit cel întuneric creştere în -l o singura data Mai mult. The preţios cuplu de zile ei ar fi a petrecut camping în cel vechi ambele a avut adus lor mai aproape decât vreodată inainte de, şi pentru A mic in timp ce ea ar fi fost capabil la convinge se acea a ei dragoste într-adevăr ar putea fi suficient pentru a-l vindeca, ţinând umbrele la distanţă. Dar ca venirea săptămânile de separare se profilau, îl simţea trăgându-se de ea din nou, îndepărtat şi distras. A ei îndoieli a venit repezindu-se înapoi în la completati cel decalaj.

Ea ar fi dorit la petrece fiecare moment ea ar putea cu l, dar a ei munca de la bază le ţinea depărtate. Şi anxietatea ei a crescut şi mai mult când a încetat să mai vină la Cabana Keeper pentru vizitele lui obişnuite de seară în care să stea bucătăria cu ea şi tatăl ei şi Ruaridh şi împart un dram sau două din whisky.

Activitatea din port căpătase un sentiment mai mare de urgenţă, semnalizare cel iminent plecare de cel convoi, şi Floră a fost chinuindu-se să se concentreze asupra motorului pe care îl repara. Ea a ridicat privirea când a auzit cel crunch de cizme pe cel şindrilă, împingând A rătăcit Lacăt de păr din a ei ochii cu dosul unei mâini striate de ulei.

— Alec! Inima ei s-a oprit la vederea lui.

El întors a ei pup, dar nu a ei zâmbet, şi a lui ochi nu a făcut-o destul de întâlni

al ei.

'Este bun la vedea tu,' ea a continuat. „Eu a fost îngrijorătoare ai face fi oprit

în curând şi s-ar putea să nu avem ocazia să ne luăm rămas

bun. Ea a şters-o mâinile pe o cârpă şi şi-a băgat şuviţa liberă de păr înapoi în împletitură.

Se uită dincolo de golf, spre locul unde era ancorat *Zmeul .* 'Am vino să le spui acum, spuse el. — Nu vom naviga până dimineaţă, dar eu nu va avea ocazia să te văd din nou înainte să plec.'

— Atunci nu vei putea veni la cabană în seara asta? Ştii Tata şi Ruaridh i-ar plăcea să te vadă.

A scuturat din cap. 'Mă tem că nu. Am câteva lucruri de făcut acasă. Şi apoi eu avea la fi pe bord din timp la face gata cel navă inainte de noi prinde valul.

Era din nou acolo, distanţa tulburătoare dintre ei. Ea a înfăşurat braţele ei în jurul lui, încercând să recupereze puţin din apropierea acelei nopţi când ea stătuse în braţele lui sub stele, dar parcă el o făcuse deja a părăsit-o, mintea lui anticipând următoarea călătorie brutală care se întindea înainte l.

— Ei bine, atunci, ne vedem. Ea spera în cuvintele cunoscute l-ar face să zâmbească, dar expresia lui era încă serioasă când se aplecă sărut-o pentru ultima dată. Şi apoi s-a întors şi a plecat, înapoi în sus plaja spre Casa Ardtuath.

Încercând la ridicare din umeri oprit cel frică ea simţit – pentru l, pentru lor – Floră l-am privit plecând, sperând că se va întoarce, zâmbeşte şi face cu mâna ca ea să-şi dea seama ea însăşi că totul va fi bine. Dar a continuat fără a privire înapoi. În timp ce el a dispărut din vedere, ea a luat fără tragere de inimă o cheie şi şi-a îndreptat atenţia înapoi spre treaba în mână.

Tocmai termina ziua şi îşi întorcea uneltele la magazinul de la partea de sus a bazei, când a văzut maşina. Şoferul şi pasagerul său nu au făcut-o observaţi-o în picioare lângă peretele ondulat de tablă al cabanei, dar ferestrele lor erau deschişi să profite la maximum de lumina şi căldura verii seară, şi ea a văzut ei destul de clar.

În timp ce Alec accelera, o şuviţă din părul blond al Dianei Kingsley-Scott fluturat în cel briză, batjocoritor Floră la fel de ea privit lor conduce departe.

Un val de furie şi umilinţă – punctul culminant al tuturor acelor vremuri înainte de când simţise ruşinea excluderii ei din lumea lui Alec – curgea prin vene. Diana nu ar fi putut sosi doar la Ardtuath Casa din senin. Trebuie să fi fost acolo de câteva zile şi Alec nu-i spusese. Nu numai atât, el o evitase: asta explica sfârşitul brusc al vizitelor

sale obişnuite de seară. I-ar fi plăcut fantezie cine cu părinţii lui şi Diana în sala de mese a casei mari. Aceasta înţepat asa de mult Mai mult după cel zile şi nopti ei ar fi a petrecut împreună pe cel

deal. Ce proastă fusese ea, crezând protestele lui de nevinovăţie când Diana fusese acolo în decembrie pentru weekendul filmărilor. Acest lucru trebuie s-au întâmplat de atunci şi în tot acest timp o folosea. Ea totuşi nu ar fi umilit de el din nou. Degetele ei s-au închis în jurul broşă dragă în buzunar, strângând-o atât de tare, colţurile ei au străpuns-o piele.

L-a scos şi s-a uitat la el unde se afla în palma ei, Unde cel argint de cel dafin coroană a fost pătată cu A de culoare ruginie mărgele din sângele ei.

A alergat pe poteca spre casă, împiedicându-se de rădăcinile pinilor din ea grabă. Nu voia să-l vadă pe Alec, aşa că trebuia să lase scrisoarea înainte s-a întors de oriunde ar fi fost cu Diana. Spre uşurarea ei acolo nu era nici urmă de maşină, iar uşa din faţă era deschisă. Ea a pus plic conţinând biletul ei şi broşa dragă de pe recipientul de argint unde poştaşul a lăsat postul zilnic, ca să-l găsească Alec pe al lui întoarcere. Şi apoi s-a întors şi s-a împiedicat înapoi pe potecă, recunoscătoare pentru întunericul de sub copaci în timp ce o înghiţi.

După A nedormit noapte, Floră Trandafir din timp, inainte de cel alţii au fost despre. Înfăşurându-şi şalul în carouri în jurul ei împotriva frigului rouei din zori, ea a încercat să ignore navele comerciale în care începeau să manevreze poziţie pentru convoi de pe partea îndepărtată a lacului în timp ce ea culegea sălbatic zmeura din incurcatura de trestie care creste deasupra cabanei.

Fructele ar fi un plus binevenit la masa de mic dejun. Şi apoi avea să vorbească cu tatăl ei despre planul pe care îl născocise când îl aruncase şi s-a întors în patul ei. Trebuia să părăsească Ardtuath, să scape de Alec şi familia lui. Nu putea suporta gândul la înşelăciunea lui, de a-l vedea din nou cu Diana. Prezenţa ei aici ar fi incomodă pentru toată lumea, nu mai puţin pentru tatăl şi fratele ei care depindeau de moşie pentru casa lor. Dar acum, îşi

spuse ea cu fermitate, descoperise abilităţi pe care le putea deprinde folos să se întreţină şi o voce proprie. Ea ar cere o transferul la o altă bază şi asta avea să o scape până când Alec întors. Apoi, o singura data cel război a fost peste, ea ar fi găsi muncă oarecum, oriunde

a ajuns ea. I-ar fi dor de familia şi prietenii ei, ştia ea, cu o durere de asta făcut a ei inima contracta. Şi ea ar fi domnisoara cântând cu cel Aultbea Păsări cântătoare. Dar ar mai fi alte oportunităţi, alte şanse. Chiar, poate, un alt bărbat într-o zi, unul în care ar putea avea încredere şi care să o iubească înapoi aşa cum ea îl iubea.

O mişcare în umbră printre pini o făcu să ridice privirea şi ea a pus jos castronul cu fructe de pădure şi şi-a şters mâinile pe şorţul ei ca Lady Helen se apropie, grăbindu-se pe potecă.

— Bună dimineaţa, doamnă.

Lady Helen a lăsat deoparte salutul. Obrajii ei de obicei palizi erau înroşiţi şi părea puţin fără suflare. 'Floră! Sunt atât de bucuros că am făcut-o te-am gasit.' A prins braţul Florei. „Te rog, trebuie să mă crezi când eu să-ţi spun că Alec te iubeşte şi numai pe tine. Cuvintele ei s-au prăbuşit fără niciuna dintre ele rezerva ei obişnuită.

Flora o privi cu uimire mut.

„Soţul meu este vinovat de cea mai groaznică imixtiune. El o consideră dreptul său de a controla viaţa tuturor celor din jur. De prea mult timp am i-a permis să facă asta, dar nu pot să stau şi să-l privesc distrugându-mi fiul. Alec te iubeşte. Mi-a spus despre scrisoarea ta. Da, Diana a rămas pentru câteva zile, dar la invitaţia soţului meu încă o dată. Alec era furios şi nu a vrut să-ţi spună, ştiind că doar te va supăra. Ieri a avut o ceartă atotputernică cu tatăl său şi i-a spus domnişoarei Kingsley-Scott să intre fără termeni nesiguri că el nu era deloc interesat de ea. El are întors târziu, după ce a condus-o la tren. Atunci a găsit scrisoarea ta. El este devastat, Floră. Tu esti cel fată el iubiri. Şi acum el este a avut la merge şi obţine pe acea sângeros navă şi naviga departe din nou, gândire tu nu dragoste -l orice mai mult, şi este frângându-mi inima . . .'

Nu o auzise niciodată pe Lady Helen rostind atâtea cuvinte şi într-o asemenea puternic ton. Şi unu de lor A jura cuvânt, de asemenea! La fel de ea a primit peste a ei şocul iniţial şi cuvintele s-au cuprins, Flora şi-a lipit mâna de gură. Se întoarse sălbatic spre lacul unde se aflau navele comerciale căptuşite sus în lor pozitii acum,

aşteptând off.

'Nu!' ea strigă. 'Alec! eu avea la merge la l! eu avea la spune -l eu a primit aceasta totul gresit.'

A încercat să se întoarcă, să alerge spre debarcader, dar Lady Helen nu făcuse încă a renunţat la strânsoarea ei. — Aici, spuse domnia sa. — Ia asta cu tine. Ea presat ceva în Flora mână. — Acum du-te!

Picioarele Florei zburau pe potecă, peste drum, de-a lungul ţărmului. Dar ea a fost de asemenea târziu. La fel de ea privit, gâfâind pentru suflare, cel *Zmeu* alunecat în poziţia sa în fruntea convoiului şi a început să conducă linia de nave către cel gură de cel lac. Ea ondulat ambii arme de mai sus a ei cap, sperând că o va vedea acolo, dar ştiind că era deja prea departe departe. Şi-a şterse lacrimile din ochi şi apoi şi-a deschis mâna să se uite la broşa drăguţă pe care i-o dăduse Lady Helen înapoi. Ea a luat-o şi l-a prins cu grijă de şal, în timp ce stătea în picioare privind convoiul părăsi.

— Întoarce-te la mine, şopti ea. Şi briza i-a luat cuvintele şi le-a împrăştiat peste apele argintii.

Era sfârşitul lunii august, la o săptămână după ce Alec plecase. Caprifoiul s-a vărsat din garduri vii şi cântecul lăcaşelor plutea pe briza de vară. Floră mergea acasă de la bază când i-a văzut pe băieţii Laverock făcând jogging spre ea de-a lungul drumului. A fost una dintre serile lor în care să-l ajute pe Iain Ardtuath şi ei veniseră direct de la şcoală, cu şosetele îngrămădite al lor gleznele de mai sus zgâriat pantofi, genunchi la fel de noduri la fel de pin noduri. Ea a zâmbit şi a făcut cu mâna, dar apoi s-a oprit în loc când a văzut privirea fetele lor.

'Ce este aceasta?' ea intrebat, automat ajungând la neted a lui Stuart franjuri din ochi.

'Noi văzut acea postie. Pe a lui bicicleta. El întors în la cel porti la cel mare casă.' Stuart a răsuflat răsuflat, gâfâind cuvintele.

'OMS a fost aceasta? Domnul McTaggart?

Băieţii au dat din cap la

unison. Flora se albi. O

telegramă atunci. Alec.

Ea ezită, dorind să afle, dar neputând să urce drumul spre Ardtuath House şi înfruntaţi Mackenzie-Grants. Furia lui Sir Charles ar fi fi destul de rău; al Lady Helen durerea ar putea fi chiar mai rau.

Dar a nu şti era de nesuportat. Aşa că era pe cale să se

oţelească la do aceasta când ea prins vedere de o alta figura în A Wrens uniformă grăbindu-se de-a lungul drumului spre ei de la bază, cu braţele întinse, bucle maro fără capac înclinate. Şi când picioarele Florei au cedat sub ea, Bridie a ajuns la ea şi a apucat-o chiar înainte să cadă.

Lexie, 1978

a lui Mairi voce este blând la fel de ea aminteste cel fapte de Ale mele a tatălui moarte. aş auzit lor inainte de, din Mămică, de curs. The *Zmeu* a fost însoţitor acea vară convoi prin cel Barents Mare când ea a fost lovit de A torpilă. Ea a coborât rapid, luând cu ea echipajul de 239 de oameni. Numai nouă au fost salvate, trase din valuri de o navă de salvare, ca şi restul navelor au continuat drumul spre Arhanghel.

Asa de Ale mele Tată minciuni, ca asa de mulţi alte marinari, în A mormânt acea eu poate sa nu vizita niciodata. Numele său pe memorialul familiei Mackenzie-Grants din cimitirul nu pare suficient, dar presupun că totul a fost mama a avut. Acele flori sălbatice pe care le puneam acolo în fiecare duminică erau tot ce putea ea oferi-i. A plecat fără să ştie că ea încă îl iubeşte. Trebuia să trăiască cu asta pentru tot restul vietii ei. Şi nu a ştiut niciodată că ea îl poartă pe a lui copil.

Şi apoi Bridie îmi spune cum, după slujba de pomenire din Kirk, domnule Charles abordat Ruaridh în faţă de toata lumea, a lui furie şi jale vărsând peste, şi spuse -l el ar trebui să fi ruşinat de se, stând sigur în A adăpost pe deal într-o slujbă de care Alec se asigurase pentru el, în timp ce a lui oasele fiului zăceau sub o sută de brazi de mare îngheţată. Ruaridh se ridică acolo şi l-a luat, fără să spună nimic, dar falca îi era încleştată, cu faţa palid ca o fantomă cu propria sa durere la pierderea prietenului său din copilărie.

Flora l-a implorat să nu meargă, dar chiar a doua zi Ruaridh a mărşăluit a coborât la bază şi a cerut un transfer la navele de escortă. Şi, pentru că aveau nevoie de un

semnalizator, i s-a dat o dană pe *Cassandra* , al cărui numele s-a dovedit într-adevăr a fi un prevestitor al pieirii. Ruaridh a fost pierdut ca Ultimul convoi se întorcea în Loch Ewe după o fugă sigură către Murmansk, a navei arcurile trase departe de un german torpilă.

Şi aşa a fost şi data viitoare când domnul McTaggart a mers cu bicicleta pe şosea spre Ardtuath, a trecut de porţile moşiei şi s-a întors la Keeper's Căsuţă cu telegrama care avea să spargă – din nou – inimile lui Iain şi Flora, la doar trei luni după ce aflaseră vestea despre Alec.

— Deci asta a fost, atunci, spun eu, după ce am digerat povestea mamei mele mi-au spus cei mai buni prieteni. Tragedia mă face să plâng.

Nu e de mirare că mamei i-a fost greu să vorbească despre tatăl meu. Trebuie să aibă m-am simţit atât de vinovat că i-a scris scrisoarea aceea îngrozitoare. Despre el navigând spre a lui moartea neştiind cât de mult era iubit.

Apoi cel îngrozitor realizare lovituri pe mine, de asemenea, acea ea ar putea avea simţit responsabil pentru a ei proprii a fratelui moarte. domnule a lui Charles furie la ale lui Alec dragoste pentru Flora trebuie să fi jucat un rol în furia lui cuprinsă de durere, detonând-o pe a lui izbucnire la Ruaridh. Atât tatăl meu, cât şi unchiul meu au fost eroi de război, dar acum Înţeleg cât de complexe trebuie să fi fost sentimentele mamei cu privire la rol şi-a imaginat că jucase în moartea lor.

Şi, până la urmă, pentru ce fuseseră toate acestea? Am putea vreodată să avem a aparţinut lumii Mackenzie-Grant? Ultima speranţă slabă a mamei care s-a întâmplat vreodată a murit cu Alec. Ea nu a întâlnit pe nimeni altcineva. Mulţi de cel bărbaţi OMS stânga al lor Highland case la luptă în acea război nu întors, asa de Acolo a fost o alta generaţie de femei, doar ca roşu fost în urma războiului precedent, ale cărui perspective de căsătorie erau slabe la niciunul. Mama fusese una dintre acele femei singure, care îşi trăia viaţa liniştită mica comunitate de pe malul lacului dintre dealuri, crescându-mă în Keeper's cabana cu Bunicul, până când el a murit tocmai după a cincea mea zi de nastere.

Stau în tăcere o vreme, gândindu-mă peste tot. Dar în cele din urmă întreb: „Ce sa întâmplat cu Păsările Cântece Aultbea?

„N-am mai cântat niciodată în public, în afară de în

clădire, după Alec şi Ruaridh a murit. Vocea lui Mairi sună blând melancolică. — Dar, Lexie, aşa însemna mult pentru mama ta când ai câştigat acea bursă la şcoala din Londra. Atunci a simţit că ţi se oferă oportunitatea pe care ea nu a avut-o niciodată. La împărtăşeşte-ţi vocea lumii.

Ştiu că cuvintele ei sunt binevoitoare, dar tresar, mă simt şi mai rău acum acea Am lăsa lor toate jos. Şi Ale mele mămică în special. Ea ar fi fost

Atenţie să nu pună niciodată presiune pe mine, dar acum văd cât de mult cariera mea trebuie să fi însemnat pentru ea – mult mai mult decât îmi dădusem seama vreodată.

eu alege sus cel fotografie de mămică cu cel vânt suflare a ei păr şi cel soare pe fata ei, expresia ei plina de o iubire care i-a fost luata asa brutal. Apoi eu a stabilit aceasta înapoi pe cel cămin cu A suspin. La fel de eu uite rundă, Îi surprind pe Bridie şi Mairi schimbând o privire.

'Ce?' Întreb.

Bridie scutură din cap şi îşi strânge buzele, ca şi cum ar fi cuvintele ar putea scăpa, fără chef, dacă nu refuză să le lase.

Dar Mairi ajunge peste şi mângâie a ei mână. 'Este timp ea ştia cel deplin poveste, Bridie. Asa de ea poate înţelege.

'A intelege ce?' eu Spune, Ale mele ochi săgeată din unu faţă la cel alte.

Expresia lui Bridie este precaută, închisă în timp ce încearcă, pentru ultima dată, să o facă păstrează secretul că a ţinut strâns atâţia ani. Aproape treizeci şi patru ani, mai exact: viaţa mea. Dar Mairi dă din cap, încurajând. Şi aşa, fără tragere de inimă, îmi spune Bridie restul.

Floră, 1944

Iain aruncă o privire spre Flora când îşi termina micul dejun. — Nu trebuie vino, ştii.'

Ea întinse mâna spre ceainic şi îi umple ceaşca. — Vin cu tu, tată, şi asta e sfârşitul. Nu poţi gestiona garronul la fel de bine ca armele de acolo sus cu Sir Charles. Ştii cum e; el are a lui inima pusă pe vânatul lui de Crăciun. Chiar dacă nu ţi-ar fi cerut să mă aduci pentru a ajuta la urmărire, aş fi vrut să-ţi dau o mână de ajutor.

Tatăl ei a suflat aburul din ceai şi a privit-o peste margine de cupa lui. — Eşti sigură că eşti la înălţime, fetiţă? Încă nu te simţi prea agitat?

În mod automat, Flora şi-a pus o mână pe burta rotunjită. Ea a fost doar patru luni, dar descoperise că nu reuşise în acea dimineaţă. A găsit o curea în sertarele lui Ruaridh, care încă nu fusese golit – niciunul dintre ei nu avusese încă inima – asta ar face ca să-i ţină sus. — O să fiu bine, tată, sincer. Nu sunt atât de bolnav aceste zile, şi Bolnav numai fi stând in liniste cu cel garron in timp ce tu merge sus spre creastă.

Nici de lor Necesar cel aducere aminte acea Acolo a fost Nu unu altfel acum, în orice caz, cu Alec şi Ruaridh plecaţi. Băieţii Laverock, deşi ei a avut dovedit înşişi perseverent şi determinat bătători pe cocoş de cocoş şi unităţile de fazan, erau încă pe partea tânără pentru a avea răbdare şi rezistenţă pentru urmărire.

Ea s-a ridicat, curăţând vasele în chiuvetă, apoi i-a întins tatălui ei un pachet de sandvişuri împachetat în ziar pentru buzunar. Ea a tras jacheta şi şi-a aruncat şalul în carouri peste umeri, parţial pentru căldură şi parţial pentru a ajuta la ascunderea umflăturii stomacului ei de Sir

Charles. Ea nu a vrut să-şi adauge mânia şi durerea din cauza pierderii singurului său fiu cu ştiri acea cel al paznicului fiica a fost purtând a lui nepotul. Ea ar fi

a fost tentat să-i spună lui Lady Helen, care s-ar fi putut bucura să cunoască o parte de Alec trăit pe, dar cel ultimul timp ea a avut văzut a ei la A întâlnire de cel Rurală, Flora se întoarse, ferindu-şi inconştient burtica cu o de protecţie braţ, îngrijorat acea cel întuneric Violet zdrobi pe a ei a doamnei pometul ar putea fi suplimentat cu mai rău dacă mânia lui Sir Charles ar fi fi agravat în continuare.

Au pornit spre grajd şi au lucrat în tăcere, Flora alunecând se punea peste capul poneiului şi strângea cureaua gâtului, în timp ce tatăl ei a ridicat şa grea de căprioară pe spate şi a fixat centura. Flora a condus garronul urcă încet pe pistă de lângă Casa Ardtuath în timp ce Iain mergea la adună puştile din seiful pentru arme şi anunţă-l pe Sir Charles că sunt gata.

A lui domnie a luat a lui cu dublu butoi Purdey din a ei Tată fără un cuvânt, de-abia recunoscând-o pe Flora în timp ce mergea înainte pe pistă. Ea mers constant, dacă A mic Mai mult încet decât ca de obicei, cel ponei cu răbdare potrivindu-şi ritmul cu al ei în timp ce traversau dealurile deasupra satului. ei se îndreptau spre lochan, unde Flora avea să aştepte cu garronul în timp ce cei doi bărbaţi se căţărară mai departe spre pământul mai înalt unde avea să fie căprioara adăpostirea din cel bâfâind decembrie vânt. Când cel cale îngrozit, tatăl ei se întoarse şi îi aruncă o privire îngrijorat, ridicând sprâncenele înăuntru o intrebare. Ea respira greu, dar îi dădu un semn liniştitor din cap el ştie că se poate descurca.

Un ora mai tarziu ei traversat cel a arde doar de mai jos cel Lochan, umflat cu iarnă ploaie, şi a ei Tată extins A mână la Ajutor stabil a ei Unde cel pietre au fost alunecos cu umed muşchi. Ea ar fi fost in cautarea jos, asigurându-se de picioarele ei, o mână pe frâul principal şi cealaltă legănându-i automat burta, şalul alunecând uşor înapoi pe ea umerii. Când ea ridicat a ei cap din nou, a ei ochi întâlnit acestea de domnule Charles. O privea rece, apreciativ, de unde stătea poteca deasupra ei. Ea încremeni când văzu privirea lui întunecându-se şi faţa roşie roşu claret de mânie când se înţelese. Apoi se întoarse brusc şi a mers înainte, spre apele lohanului care erau la fel de negre ca starea lui de spirit.

Când au ajuns la adăpostul celor doi, tatăl ei i-a întins puşca la Flora pentru păstrare şi apoi şi-a luat binoclul din husa de piele atârnat de şold, cercetând coasta dealului.

Un grup mic de cerbi de cerb roşu, căutând hrană pentru puţinele culese ale iarnă sol, ridicat al lor Capete. ei au fost departe suficient oprit nu la fi panicat de apariţia celor trei oameni şi a poneiului alb, dar privit cu prudenţă de pe deal. Cerba de plumb a devenit neliniştită şi a început să meargă departe, croindu-şi drumul de-a lungul curbei de nivel, ceilalţi urmând singuri dosar în spatele ei înainte de a se opri din nou. Partidul urmărit a fost ascuns din turma acum de lângă zidul ambelor, iar Flora a lăsat garronul să taie albit smocuri de iarbă acea crescut pe langa cel pietre, păstrarea a ei Linişte. Urechile cerbei se ciulară în timp ce aştepta, nemişcată, cu muşchii încordaţi pentru zbor. Dar când oamenii nu au reapărut din spatele ruinei, ea s-a instalat în sfârşit din nou şi şi-a reluat căutarea printre crengile lemnoase ale unui pâlc de mirt de mlaştină pentru ultimele frunze.

Încă privind cerbelele prin binoclu, tatăl ei spuse încet: — S-ar putea să primeşti o lovitură de aici. Sunt bine distanţate şi tu ai dealul in spate lor.' A lui cuvintele erau abia mai mult decât a murmur.

Flora aruncă o privire spre Sir Charles. Dar el nu se uita la căprioară Dealul. El o privea. Şi o frică de gheaţă a cuprins-o când a văzut-o uita-te in ochii lui.

A lui culoare de furie a avut plecat, la fi înlocuit de A uite de rece calcul. Foarte deliberat, a băgat mâna în carcasa de la centură şi a luat scos două gloanţe. Cu ochii încă aţintiţi asupra Florei, şi-a încărcat puşca. Apoi el călcat departe din cel amandoi, punând spaţiu între se şi cel Gordons pe măsură ce a crescut pistolul să umărul lui.

Căprioara a început să se mişte din nou, acum nervoasă, iar tatăl ei a coborât binoclu. — Vor urca mai sus într-un minut, nu mă îndoiesc, acum au făcut-o întrezărit S.U.A. Cel mai probabil ei vor face pentru cel departe corrie dincolo cel ridgeline.'

Garronul se mişcă, bătând neliniştit o copită pe pământul dur.

Acolo a fost A moale clic la fel de domnule Charles eliberată cel Siguranţă, ambii butoaie de puşca lui amorsată.

La cel sunet, a ei Tată întors către l, ridicarea A mână

şi spunând: „Nu vei primi o lovitură curată în piept acum, unghiul este greşit”. Apoi el oprit, a lui cuvintele rămase spânzurat, fără răspuns, pe aerul de iarnă.

Pentru o clipă a fost o linişte atât de profundă încât părea că pământul şi-a ţinut respiraţia. Cele trei figuri stăteau încremenite într-un tablou grotesc, privit doar de cerbul roşu şi de o singură alargă care şi-a lăsat flutura note de avertizare în tăcere pentru a rupe vraja.

Şi apoi aerul s-a spulberat când o împuşcătură a răsunat, răsunând de pe dealuri a revenit peste apele întunecate ale lochanului şi într-o luptă îngrozită căprioarele au fugit, sărind în sus, departe de ucidere.

Cu picioarele sigure ca întotdeauna, garronul şi-a croit drum pe potecă. Căprioara şa pe este înapoi legănat cu fiecare Etapa sub cel greutate de cel corp atârnat peste el, un suflu de sânge înflorit stacojiu pe flancul ei alb. La fel de ajunseră la malul lacului, copitele poneiului răsunară în gol pe cel mai tare suprafata drumului.

Crofters au ieşit în tăcere din căsuţele lor ca Iain Gordon şi fiica lui a condus garronul prin sat, croindu-şi încet drum spre porţile Casei Ardtuath. Când se apropiau de sală, un grup de au apărut femei, iar Iain şi Flora s-au oprit.

Acolo au fost gâfâie şi cineva şoptit, 'Este domnule Charles!

Apoi fiecare cap s-a întors spre Lady Helen, care stătea îngheţată în intrare.

Moira Carmichael a fost cea care sa mutat prima, grăbindu-se la Flora, care a făcut-o a început să tremure necontrolat sub faldurile şalului ei de lână.

Iain îl smulse de pe capul lui pe căpriorul decolorat şi se ridică în faţa ei doamnă, cu ochii în jos. Apoi şi-a ridicat faţa şi a fost şifonată de durere.

Vocea îi era aspră de angoasă, deşi cuvintele lui erau clare şi firmă, tare suficient pentru toate la auzi. 'Sunt scuze. eu făcut aceasta.'

Flora s-a scufundat la pământ, iar Bridie s-a repezit lângă ea, învelindu-o braţele ei şi legănându-o în timp ce se ascuţinea, strigătele ei la fel de plângăreşti ca şi fără cuvinte cel curlew e pe mal.

Apoi Lady Helen a făcut un pas spre trupul soţului ei şi Iain spânzurat capul lui din nou, incapabil să privească a ei.

'Nu.' Cuvântul a fost rostit cu o fermitate care nu suporta nicio disidenţă. Pentru A moment cel numai sunet a fost cel tăcere de cel valuri pe cel nisip, la fel de până

şi cârcelul a tăcut.

Toate Capete întors din nou către a ei doamna. 'Nu,' ea repetate. — Au fost deja destule pierderi. Nu va mai fi. Acesta a fost un accident, Iain. Un accident tragic.

'Dar . . .' el a inceput.

— Nu, spuse ea din nou, făcându-l la tăcere. — Aţi fost doi acolo fiţi martori, tu şi Flora. Arma lui a tras greşit. Cu toţii înţelegem asta, nu noi?' S-a uitat în jur la mica mulţime care se adunase, membrii a comunităţii strânse de crofting care şi-au împărţit viaţa unul altuia. The vânătaia de pe pomeţi era o umbră întunecată împotriva albului ei piele. Urmă tăcere, apoi câteva încuviinţări slabe din cap.

Se întinse şi întinse o mână Florei. — Vino, draga mea, ia sus de pe pământul acela rece. Ai avut un şoc groaznic. Şi în starea ta trebuie să ai mai multă grijă. Tandru, blând, trase şalul în jur Floră, ambalaj un braţ în jurul a ei umerii. — Haideţi obţine tu în Ale mele maşină. O să te conduc acasă, Iain. Bridie, vino şi tu.

Ea a tras se sus la a ei deplin înălţime şi privit rundă poruncitor la cel asamblate companie. A ei voce, de obicei moale şi uşor ezitant, era puternic. — Domnule Carmichael, domnul McTaggart, aţi fi asa de drăguţ la fel de la conduce cel ponei înapoi la Ardtuath Casa? Şi ar putea cineva spune-i doctorului Greig să vină cât de curând poate? Mulţumesc. Voi aştepta.

Lexie, 1979

Este o dimineaţă de primăvară târzie, strălucitoare şi plină de veşnicie, iar eu şi Daisy vizităm curtea bisericii să inspecteze piatra cu inscripţia ei simplă, care se află acum în ea loc pe mormântul mamei. Am adunat o grămadă de flori sălbatice din garduri vii din jurul căsuţei Keeper’s – margarete cu ochi de bou, campion roşu şi dulce de luncă – şi l-a legat cu o răsucire de lână din cutia de cusut a mamei. eu cred că i-ar plăcea asta. Daisy poartă un măciuc separat al ei. Noi am stabilit ele lângă piatra funerară, lângă cea care poartă numele mamei tată, mamă şi surioară. Urmăresc literele incizate, frecând a puţin din lichenul care a început să încruste piatra mai veche.

Daisy se plimbă ocupată, culegând smocuri de bumbac de mlaştină pe care să le adauge la noi ofrande. Mă aşez pe pământul cu muşchi şi o privesc cum se joacă, lumina soarelui apune a ei Aura de aur roz bucle strălucitor. Printre cel sumbru gri pietre în cel micuţa curtea bisericii, vitalitatea ei este o binevenită reamintire că viaţa continuă.

Extrag câteva dintre margarete din buchetul meu improvizat şi pun una pe mormântul bunicului meu Iain.

— Mulţumesc tu,' eu şoaptă. 'Ea şi eu nu ar fi fi Aici fără tu.'

Apoi eu căţăra la Ale mele picioarele şi lua Margaretă de cel mână la mers pe jos peste la memorialul Mackenzie-Grant. Îngerul de piatră îşi ţine ochii în jos, rugându-se pentru suflete dintre cei ea veghează.

'Şi bine tu ar putea,' eu spune aceasta. 'El a fost A rău 'un, domnule Charles Mackenzie-Grant, chiar dacă el era al meu bunicul.'

Apoi iau o altă margaretă cu ochi de bou şi o aşez lângă inscripţie purtând numele tatălui meu. *Alexander MaFkenzie-Grant, pierdut pe mare.* 'Mi-aş dori ai face a trăit, şoptesc eu. — Aş vrea te cunosc.'

Acum că piatra mamei este la locul ei, numele lui şi al ei se confruntă peste o întindere de deal bătut de vânt deasupra lacului argintiu care era al lor Acasă. The loc Unde ei impartit cel cel mai fericit zile de al lor vieţi. este nu

mult, dar măcar e ceva. Şi ştiu că povestea lor va fi păstrată în siguranţă aici, printre comunitatea care i-a hrănit aşa cum mă hrăneşte pe mine şi pe mine copil.

eu tine minte mămică punând a ei flori pe acest mormânt. aş mereu presupus că erau pentru Alec. Dar poate că erau şi pentru Sir Charles. Poate ei au fost a ei cale de zicală ea iertat l. Iain şi domnule a lui Charles Îmi dau seama că numele se confruntă, de asemenea, aşa cum cei doi taţi s-au înfruntat acolo sus, pe deal, în acea zi, pentru o fracţiune de secundă, înainte ca Iain să tragă acel foc mi-a salvat viaţa înainte de a începe corect.

Daisy fredonează pentru ea însăşi în timp ce continuă să zbată printre pietrele cimitirul, aşezându-se şuviţe de măzică violet şi capete de bumbac de mlaştină fiecare.

Mă întreb unde este memorialul Lady Helen – bunica mea. Mairi şi Bridie mi-au spus că a fost ucisă chiar la începutul anului 1945, în ultimele luni ale războiului. Cu Aliaţii în Europa până atunci, presupun toată lumea presupunea că Londra va fi un loc mai sigur. Dar nu au făcut-o a luat în calcul ultimele acte disperate de răzbunare ale naziştilor, care au avut a dezvoltat rachete mortale V-2 care puteau fi trase în inima Angliei capital din Germania, cu efecte devastatoare. În dimineaţa zilei de 3 Ianuarie, Lady Helen Mackenzie-Grant tocmai sosise pentru a începe să lucreze ca a voluntar la Spitalul Regal din Chelsea. Ea a fost una dintre cei ucişi când o rachetă a lovit fără avertisment aripa de nord-est a clădirii.

La fel de eu urmă Ale mele a tatălui Nume cizelat în cel lustruit granit memorial, eu gândi acea doamnă a lui Helen Nume ar trebui să fi Aici la fel de bine, mai degraba decât – probabil – pe o piatră de mormânt într-un cimitir singuratic undeva în Londra pe care nimeni nu o vizitează vreodată. Promit că data viitoare când venim voi aduce un buchet potrivit pentru a se întinde la picioarele îngerului, în amintirea ei. Aş fi vrut să fi ştiut a ei, de asemenea.

Floră, 1944

Cortegiul funerar s-a învârtit de-a lungul drumului, în urma căruciorului funerar care condus încet din Ardtuath Casa la cel cimitir. Îmbrăcat în al lor Cel mai sumbru duminica, comunitatea privea în tăcere ca a lui Sir Charles sicriu a fost coborât în cel mormânt la cel a îngerului picioare, cel ministru recitare cuvintele care deveniseră prea familiare atâtor familii în trecut ani.

Lady Helen stătea cu spatele drept lângă mormânt, cu pălăria ei neagră şi haină subliniind albul feţei ei. În timp ce mulţimea trecea pe lângă ea, plătind al lor respect, Floră şi a ei Tată spânzurat înapoi, aşteptare pana cand toţi plecaseră, cu excepţia groparului, care stătea într-o parte, sprijinindu-se lopata lui. Lady Helen a păşit spre ei şi a înfundat-o pe Flora în ea îmbrăţişare.

— Eşti bine, draga mea? întrebă ea, cu ochii ei întunecaţi preocupaţi.

Flora dădu din cap, incapabil să vorbească. Iain părea nenorocit, cu pălăria în a lui mână, nici negăsind cuvinte.

— Acum, a spus ea cu vioi, am rezolvat câteva lucruri. Am a avut de luat câteva decizii, după cum vă puteţi imagina. Aş vrea să vin să văd tu mâine, dacă îmi permit?

— Desigur, spuse Flora, ridicând privirea surprinsă. 'Am putea veni la casă, dacă preferaţi?

'Nu, eu gândi aş ca la vino la Al gardianului cabana. eu stiu Cum bine ai venit, l-ai făcut pe Alec să se simtă acolo. Îmi va face bine să vizitez. Trebuie spunem mâine dimineaţă la zece? Nu trebuie să faci probleme.

Păzitorul şi fiica lui au privit cum doamna ei intra în maşină neagră strălucitoare şi a fost condus acasă. Apoi au urmat perechea, pe jos, să-şi schimbe hainele bune şi să-şi

continue munca.

doamnă Helen bătut la cel uşă de Al gardianului cabana la zece ora ascuţit dimineaţa următoare. Purta haina ei neagră şi un basic de mătase înnodat sub bărbia ei.

— Vă rog, luaţi loc, doamnă. Tatăl Florei făcu semn spre cel stând camera, unde trei scaune a fost a stabilit afara in un rand.

'The bucătărie arata departe mai confortabil, eu gândi. hai sa sta la cel masa in schimb.' Ea şi-a scos eşarfa şi şi-a netezit părul la loc, ridicând din umeri haina din umerii ei ca ea a întocmit o scaun.

Flora nu o văzuse niciodată arătând atât de relaxată. Parcă ar fi trebuit se poartă cu grijă, în mod conştient, la Casa Ardtuath, în timp ce aici, în cel cabana, ea ar putea fi în largul lor. Exact ca fiul ei înaintea ei.

— Pot să-ţi aduc o ceaşcă de ceai, Lady Helen? întrebă Flora.

— Nu, mulţumesc, dragă. Tocmai am avut una. Te rog aşează-te.' Ea privi în jur, uitându-se la ragaz şi la rafturile stivuite cu strălucire oale şi tigăi, ceşti şi farfurioare florale şi dădu din cap, aprobând. 'Nu mirare Alec placut cheltuire timp Aici. Aceasta simte asa de casnic.' Ea a zâmbit.

Iain strâns şi dezlegat a lui mâinile pe cel masa inainte de l, aparent nu ştie ce să facă cu ei. Flora se întinse şi şi-a pus una dintre mâinile ei peste ale lui, liniştindu-l.

Lady Helen şi-a dres glasul. — Atunci, nu trebuie să se menţioneze accidentul soţului meu. E în spatele nostru odată pentru totdeauna. Doctorul Greig a luat îngrijirea actelor şi poliţia a fost de acord că nu era nevoie de o anchetă. Toată lumea este mult prea ocupată cu lucrări de război mai importante în aceste zile. Ea îi zâmbi lui Iain, care dădu încet din cap, incapabil să-şi exprime sentimentele recunoştinţă. „Am vorbit cu avocaţii mei. Nu am chef să păstrez Ardtuath Estate acum, şi ştiu de ceva vreme că Urquhart au vrut să-l cumpere. Are sens ca ei să-l combine cu al lor teren. Ei sunt intenţionând la plantă copaci. Aparent silvicultură este cel cale redirecţiona. Ei vor utilizare cel casa pentru filmare petreceri uneori, dar altfel va ramane inchisa. Ei ar dori să fii cu ochii pe lucruri

aici, Iain, deşi propriul factor va prelua conducerea generală a cel teren. The uzual păşuni voi fi menţinut pentru cel utilizare de cel comunitate. Dar am exclus Keeper's Cottage de la vânzare şi sunt realizarea aceasta peste la tu. Acest voi mereu fi ta Acasă, Iain, şi A Acasă pentru

tu, Floră, şi pentru Ale mele nepotul. Ale mele avocat în Inverness este desen sus hârtiile.'

Flora şi Iain se priviră uimiţi. — Dar ce zici tu, Lady Helen? Unde vei merge?' întrebă Iain.

„Am decis să mă mut înapoi la Londra. Sunt prea multe amintiri aici – bune ale lui Alec, desigur, dar mă întristează, acele mementouri că nu mai este aici. Şi am nişte amintiri care nu sunt atât de bune, de asemenea.' Şi-a lăsat ochii în poală pentru o clipă, dar nu înainte ca Flora să o facă întrezări în ei privirea de durere. Apoi şi-a ridicat din nou capul, aranjându-se trăsăturile ei într-un zâmbet hotărât. — Deci va fi bine dacă mă întorc Londra. Din fericire, casa de acolo a scăpat de Blitz neavariată, iar eu Îmi va plăcea să fiu mai aproape de prietenii şi familia mea din sud. E mult mai sigur acum că Aliaţii au preluat controlul asupra atât de mare a Europei. Există de lucru de făcut acolo în care mă pot implica, ajutând cu efort de razboi. Nu vă faceţi griji, totuşi, vom rămâne în legătură. Mă voi întoarce în vizită din când în când. Pot să stau chiar în Casa Ardtuath dacă îl pot convinge Urquharts că voi fi perfect de unul singur. Şi vei veni şi ne vezi uneori la Londra, Flora, nu-i aşa? Vreau să-mi cunosc nepot.'

S-a ridicat, trăgându-şi haina şi ridicându-şi basma. La uşă şi-a luat concediu, îmbrăţişând-o strâns pe Flora.

„Înseamnă atât de mult pentru mine să ştiu că Alec trăieşte prin copilul său.” ea a şoptit.

Apoi a început să-şi lege eşarfa peste cap, dar s-a răzgândit şi l-a îndesat în buzunarul hainei ei.

Şi Flora a privit-o îndepărtându-se pe potecă printre pini vânt din lacul sufland liber cel argint fire de a ei păr.

Lexie, 1979

Davy a venit la cina lui. O are pe Daisy în accese de chicoteli, urmărind-o în jurul sufrageriei în patru picioare, prefăcându-se a fi un urs. Ea permite ea însăşi să fie prinsă şi apoi îşi înfăşoară braţele în jurul gâtului ursului înainte sărutându-l ferm pe nas.

— Buruiana A furtunoasă,' ea cereri, şi cel urs obligă, aşezându-se a ei pe a lui genunchi în fotoliul mare de lângă foc.

Pleoapele încep să-i cadă după doar câteva pagini din *Where the Wild Lucrurile sunt* şi ea se ghemuieşte în curba braţului lui, sprijinindu-şi mâna pe mâneca jumperului său. Mă sprijin de cantul uşii şi mă uit la perechea ei, inima mea dintr-o dată atât de plină de iubire încât cred că s-ar putea să izbucnească.

Este o altă senzaţie nouă pentru mine, toată această dragoste. Ceva ce nu am mi-am permis să simt înainte. Parcă aş fi somnambul prin viaţă şi, acum că povestea pe care mi-au spus-o Bridie şi Mairi s-a cuprins pe deplin, M-am trezit brusc la ceea ce a fost chiar acolo, în jurul meu, tot de-a lungul.

Această comunitate – satul de care este nevoie pentru a creşte un copil – m-a luat în ea inima lung inainte de eu a fost născut, şi ajutat proteja pe mine de permiţând Ale mele bunicul să rămână ca să ne poată întreţine pe mama şi pe mine. Ale mele bunica a decretat-o, făcând un pas pentru a-şi proteja nepotul nenăscut şi ceilalţi au fost de acord. Şi au păstrat secretul, în toţi aceşti ani, ţesând în jurul meu pânza lor de iubire.

Îmi este atât de ruşine să recunosc că am fost suficient de prost încât să citesc greşit. eu a interpretat firele acelei

reţele ca legături nedorite, ţinându-mă, legându-mă de un loc pe care l-am părăsit cât de curând am putut, tăind liniile şi alergare la fel de departe şi la fel de rapid la fel de eu ar putea merge cu abia A înapoi privire. Dar acum o văd într-o lumină nouă. Desigur, toată lumea din comunitate a simţit ei a avut un interes în pe mine. eu datora fiecare şi fiecare unu de lor A creanţă de

recunoştinţă. La urma urmei, în fiecare zi în care au păstrat secretul bunicului meu ei protejează-o pe Flora în timp ce se confrunta cu provocările de a creşte singură un copil. Şi poate acea bebelus reprezentat departe Mai mult la lor. Poate ea reprezenta speranţa şi viaţa celor ca Moira Carmichael care pierduseră aşa mult. Copilul Florei Gordon ar fi fost o licărire de lumină în întuneric luni după pierderea lui Alec şi a lui Ruaridh şi a atâtor alţii tineri barbati din micul crofting comunitate.

Totul s-a schimbat. Şi nimic nu s-a schimbat. Adevarul este a forta puternica.

Când Davy întoarce ultima pagină a cărţii, pleoapele lui Daisy se închid, ea gene aurii trandafir fluturându-i pe obraji. Îmi las paharul jos şi păşesc înainte să o ridic de pe poala lui, căldura lejeră a ei grea în braţele mele. eu duce-o şi aşează-o uşor în pătuţul ei, ridicând-o pătura bunica a tricotat-o pentru ea şi a băgat-o înăuntru, învelind-o în dragoste. Ea agita a mâinile mici de stele de mare se răspândesc în timp ce degetele ei se relaxează pe şuviţele de moale lână, cel derivă de fin cusute scoici acea voi a pastra a ei sigur pana cand vine dimineata.

Când mă întorc, Davy stă încă în fotoliu şi se uită în interior portocale strălucire a foc. El este adânc în gând.

eu se stabilesc eu insumi peste din -l pe cel canapea, pierdut în gânduri de Ale mele proprii.

El devine sus şi cruci la sta Următorul la pe mine, şi eu odihnă Ale mele cap împotriva a lui umăr. Dar apoi el remiză înapoi A mic şi eu întoarce asa de acea eu poate sa vedea a lui ochi. Există ceva acolo, o privire de incertitudine amestecată cu altceva acea Nu prea stiu sa citesc.

'Ce este?' Întreb.

El ezită, clătinând puţin din cap, iar ochii i se încreţesc colţurile în modul lor obişnuit în timp ce îmi zâmbeşte liniştitor. Dar asta ceva este încă acolo, pândeşte sub suprafaţă şi trebuie să ştiu ce este.

'Spune pe mine,' eu presa l.

El oftă. Şi apoi el piepteni a lui degete prin a lui păr, la fel de dacă încercând la a pune gandurile lui în ordine, şi

spune, „Bine”.

Se mişcă astfel încât să fie cu faţa spre mine şi îmi dau seama din expresia lui asta asta e important.

— Ştiu ce ţi-au spus Bridie şi Mairi despre povestea mamei tale. Dar există unu ultimul pic acea ei nu stiu. Nimeni stie. Am ţinut aceasta

în siguranţă atât de mult timp şi m-am luptat să decid dacă să-ţi spun sau nu. Dar este povestea ta, Lexie Gordon, deci cine sunt eu ca să ţi-o ţin? In afara de asta,' el adauga, „Eu nu vrei Acolo la fi orice secrete între S.U.A, vreodată.'

Dau din cap, nerăbdător ca el să treacă mai departe. — Aş şti, în orice caz. Eu pot citit iti place o carte. Spune-mi.'

Respiră. 'Bine. Ei bine, în seara de după venirea lui Sir Charles împuşcat, Stuart şi cu mine i-am auzit pe Carmichael vorbind. Erau în şedinţă camera de sub noi şi pentru că era doar scândurile dintre noi şi ei, am putut auzi tot ce au spus. Domnul C a spus că medicul ar avea nevoie la emisiune A moarte certificat şi acea el ar putea avea la apel cel local politie la fel de fusese atât de brusc, indiferent dacă era sau nu un accident. Doamna C era supărată de acea. "Ce voi întâmpla la acea sărac fată dacă ea pierde a ei Tată la fel de bine la fel de fratele ei şi iubita ei? Şi ce zici de pui?” ea a spus. "Aceasta nu suportă să se gândească. Crezi că Lady Helen va putea să-l convingă pe doctorul Greig să-i dea drumul? Şi apoi domnul C a spus: „Probabil va fi moarte pedeapsă pentru Iain dacă nu poate.”

„Stuart şi cu mine trebuia să fim în paturile noastre. Dar ne-am ridicat şi ne-am strecurat în jos pe scări, trecând pe lângă uşa sufrageriei, care era închisă pentru a rămâne în interior căldura focului, iar în spate. O făcusem de multe ori înainte de când am vrut să căutăm nightcrawlers pe plajă pentru a le folosi ca momeală. Noi Ne-am luat catapultele cu noi şi am fugit până la Cabana Keeper. Al nostru planul era să-ţi aperi mama şi Iain dacă vine poliţia. Noi am avut al nostru gutties încărcate şi gata şi buzunarele noastre pline cu mai multe pietricele. Eram pregătit să meargă în luptă pentru ei, după tot ce făcuseră pentru noi.

„Am stat de secole în întuneric pe treptele de la uşa din faţă. Si in timp ce am stat acolo, i-am auzit pe mama ta şi pe bunicul tău vorbind. El cozi oprit, ochii lui nu-i părăsesc niciodată pe ai mei.

'Ce făcut ei Spune?' eu prompt blând.

— Ei bine, vocea lui Iain era joasă şi nu am putut înţelege prea mult din ceea ce el spunea la început. Dar

apoi Flora a spus: „Nu, tată, nu te voi lăsa să-mi asum responsabilitatea pentru ceea ce am făcut.” Şi apoi am auzit cuvintele lui Iain, pentru că vocea îi era tare şi fermă: „Nu-i voi lăsa să te ia, Flora. Bolnav nu-i lăsa să-mi ia nepotul. M-ai salvat de la prima lui lovitură. Şi am fără îndoială că al doilea trebuia să fie pentru tine.” Apoi mama ta l-a tăcut şi vocile lor erau coborâte din nou ca să nu auzim restul.'

Îi scanez chipul, încercând să înţeleg ce înseamnă cuvintele lui. 'Mămică . . . ?'

El dă din cap. — La scurt timp după aceea, s-au dus în paturile lor. Dar Stuart şi cu mine am stat acolo atâta timp cât am putut să ţinem ochii deschişi, păzind uşa. Noi aproape a îngheţat. Apoi, în cele din urmă, ne-am hotărât că este prea târziu să vină poliţia în noaptea aceea, aşa că ne-am strecurat înapoi la Carmichael şi nimeni nu a fost mai înţelept.'

— Mai ştia cineva? Il intreb. — Că mama a fost cea care l-a împuşcat pe domnul Charles?

— Nimeni, din câte ştiu eu. Eu şi Stuart n-am suflat niciodată un cuvânt despre asta ce auzisem noi. Toţi ceilalţi au luat cuvântul lui Iain că el a fost cel care a făcut-o a tras.

The lumina focului pâlpâie, turnare este Joaca de uşoară şi umbre peste S.U.A

ambii.

'Apoi, în orice caz, Dr Greig emis cel moarte certificat,

Nu întrebări

a întrebat. Aşa că presupun că şi el a fost implicat în conspiraţie. Mi-o imaginez pe Lady Helen ar fi fost foarte convingător. Şi medicul trebuie să fi tratat suficient de vânătăile ei şi oasele rupte pentru a şti ce s-a întâmplat în spatele marelui uşile Casei Ardtuath. Deci poate că era cu atât mai înclinat să facă ca ea a intrebat.'

Stau o vreme într-o tăcere şocată, angoasa îmi strânge gâtul. eu putea plânge după mama mea, care nu a ezitat să-şi apere tatăl şi pe ea copil nenăscut când a venit momentul. Aş putea plânge pentru cei doi băieţi care stăteau tremurând chiar la uşa acestei cabane, cu praştiile lor făcute în casă cel gata la apăra Ale mele familie. Şi eu simt un chiar Mai adânc sens de ruşine pentru felul în care am luat atâtea de bune toată viaţa mea – o viaţă căreia îi datorez mulţi.

Davy mă înfăşoară în braţele lui şi mă linişteşte, mângâindu-mi părul. Cand eu uită-te la el văd că angoasa lui o oglindeşte pe a mea şi anxietatea pâlpâie în felul în care buzele lui s-au întors la colţuri.

'Tu au fost dreapta la spune pe mine. Sunt bucuros eu stiu acum.'

În cele din urmă, el zâmbeşte şi ochii lui cenuşii ca mare ţin un ocean de dragoste atât de adânc ia imi taie

respiratia.

— Toată lumea a fost atât de amabil tot timpul, spun eu. — Şi n-am ştiut niciodată. Am le-a răsplătit cu rea har şi ingratitudine. Cum să le mulţumesc vreodată?

El râde. „Le-ai răsplătit în fiecare zi trăindu-ţi viaţa. Cum mândru că ne-ai făcut pe toţi, având numele tău în lumini în West End. Tu habar n-am ce satisfacţie le-a dat tuturor celor de aici, simţindu-se ca şi cum ar avea a jucat un rol în asta.

'Şi acum Am lăsa lor toate jos din nou, de pierzând Ale mele voce şi prăbuşindu-se din cariera mea.

— N-ai dezamăgit pe nimeni, în afară de tine, Lexie, spune el cu blândeţe, „până te gândeşti la tine ca la un eşec. De fapt, ai făcut exact ceea ce noi toţi dorit pana la urma. Ai venit acasă, aducând-o pe Daisy. Şi aici este ai găsit un cântec nou de cântat.

Cuvintele lui se cufundă, liniştind durerea pe care o simt şi îl sărut.

Şi apoi, zâmbind, spune: „Deşi, desigur, iau cea mai mare parte meritul pentru chestia cu cântatul.'

— O, vrei să treci peste tine, Davy Laverock, spun eu, sărutându-l din nou.

Şi apoi, pe măsură ce jarul focului cad în sine, trimiţând unul în sus Ultima sclipire de flacără în camera întunecată, îl iau de mână şi îl conduc l, trecând în vârful picioarelor usa spre Camera lui Daisy, să pat.

Lexie, 1979

Sunt pegging afară cel spălat când cel ale lui postie mic roşu dubă apare, şerpuindu-şi drumul de-a lungul malului lacului. Asigurându-mă cu atenţie că a lui Daisy salopetă de stambă sunt în siguranţă fix – cel vânt este mereu dornic la smulge cel haine din cel linia şi împrăştia lor în cel ramuri de cel pini – eu merge să-l întâlnesc la poartă. Îmi întinde un pachet mic de plicuri şi am o senzaţie familiară de scufundare în stomacul meu când le iau de la el, observând că majoritatea sunt maro şi aproape sigur conţin bancnote. Am fost viaţă oprit cel ultimul de Ale mele economii şi ei sunt în scădere rapid acum.

— Văd că e unul de la avocaţii aia din Inverness, remarcă el vesel. este cel ale lui postie prerogativă la inspecta cel Poştă temeinic la fel de el livrează aceasta fiecare zi, şi asa de el este de obicei sus pe exact OMS are A zi de nastere, cine este primit A colet şi – în Ale mele caz – cine este fiind trimis ruşinos, roşu-au scris mementouri finale pentru a-şi plăti factura de energie electrică.

Avocatul este executorul moşiei mamei, aşa cum este, şi deci aceasta scrisoarea ar putea fi vestea că totul a fost rezolvat în sfârşit. Nu aia Sunt aşteptând mult în cel cale de un moştenire. mămică mereu trăit în linişte, scoţându-şi bănuţii cu mâncarea pe care a crescut-o. Am insistat mereu plătindu-i biletele de tren spre Londra, conştientă că câştigam bine bani în acestea zile şi acea, cu toate că ea a fost calificat la realizarea se termină întâlnesc, ea nu avea prea multe de pierdut. Dar poate vor fi nişte bani Ajută-mă să trec cu încă o lună sau două la Keeper's Cottage înainte să am pentru a face faţă inevitabilului şi a

vinde.

Gândul că trebuie să mă mut în altă parte mă consternă mult mai mult decât aş fi crezut vreodată posibil. În ultimele luni, aşa cum am făcut-o mi-am pus laolaltă istoria familiei, parcă rădăcinile au început să crească, încet, in liniste, sub Ale mele picioare, legare pe mine la Al gardianului cabana. Acest loc are deveni A Acasă pentru pe mine şi Margaretă şi aceasta doare la gândi de plecând.

Nu-mi pot imagina să-mi iau rămas-bun de la Bridie şi Elspeth şi de la celelalte mame grupul de copii mici. Nu îmi pot imagina că nu mai pot face muzică cu următoarea generaţie de copii care va creşte în culturile de-a lungul lacului, transmiterea cântecelor tradiţionale în modul în care ne-au fost transmise peste cel secole. Şi, cel mai de toate, eu nu pot urs la gândi despre plecând Davy în spate. Dar a reuşit să-şi câştige existenţa aici şi asta e ceva ce va trebui să caut în altă parte. Aşa cum au făcut mulţi gata înainte, va trebui să părăsesc Ardtuath mai devreme sau mai târziu, să merg şi să-mi găsesc un loc de muncă un oraş în care să mă întreţin pe mine şi pe copilul meu.

Îi mulţumesc frumos postiei, încercând să nu las problemele mele să se vadă şi să-i facă semn să plece înainte de a lua grămada de scrisori dinăuntru. Eu arunc plicuri maro pe masa din bucătărie, amânând deschiderea lor în timp ce eu citit cel a avocatului scrisoare. este nu exact informativ, doar A scurt Notă întrebând pe mine la apel şi face un programare la vino la cel birouri în Inverness în cel mai scurt timp posibil. L-am pus deasupra mormanului de maro plicuri şi mă ocupam să fac prânzul lui Daisy în timp ce împinge un tractor în jurul picioarelor mele, fredonând pentru ea însăşi.

Odată ce Daisy a plecat să-şi pună somnul de somn şi am terminat de şters piureul cartofi de pe scaunul ei înalt – ea insistă să se hrănească în aceste zile, iar rezultatul este adesea dezordonat – sun la biroul avocatului. Femeia drăguţă care câmpurile apelul meu îmi spune că „chiar nu a putut spune, dragă”, care a fost întâlnirea despre, dar ea face o programare ca să merg să-l văd pe domnul Clelland în continuare Luni după-amiază.

Apoi îmi iau carnetul de cecuri şi cu un oftat de resemnare încep să fac deschide restul postării.

Birourile Macwhirter şi Clelland Solicitors sunt ascunse într-un spaţiu discret stradă laterală din spatele castelului. Mă aşez, cocoţată pe pielea alunecoasă canapea şi nervos netezire Ale mele fusta peste Ale mele genunchi. După

asa de mulţi luni de viaţă rurală, a fost un pic deranjant să conduci în oraş şi găsirea A parcare spaţiu. Şi Sunt nerăbdător la stiu ce Domnul Clelland are de spus. În momentele mele mai pline de speranţă, mi-am imaginat o asigurare de viaţă politică care mi-ar permite să rămân la Ardtuath încă câteva luni. Pe cel alte mână, mincind treaz în cel iute mic ore de cel noapte, Am

mi-am imaginat o problemă cu impozitele sau taxele de moarte, ceea ce înseamnă că voi fi scufundat în datorii.

Domnul Clelland iese în cele din urmă din spatele uşii cu numele lui pe ea şi îmi zâmbeşte, cu ochii măriţi de ochelarii cu rame groase. — Domnişoară Gordon? Treci.

Se aşează pe cealaltă parte a biroului cu blat din piele şi ridică o foaie de hârtie cu aspect oficial din grămada din faţa lui. El aruncă o privire la mine peste specificaţiile sale şi spune: „Acum, atunci, voi începe de la început, da?

Plănuisem să petrec o mică zi în Inverness, să intru în Marks pentru nişte haine noi pentru Daisy (a crescut destul de mult din tot ce am adus cu pe mine din Londra acum), şi cumpărare A puţini exotic biţi şi piese pentru dulapul magazinului, cum ar fi pudra de curry, pe care magazinul local nu le face stoc. Dar în cele din urmă, când domnul Clelland mă duce la uşă, sunt somnambul înapoi la maşina mea şi conduc direct acasă. Pe parcurs, abia mă înregistrez priveliştile dealurilor şi ale mării în graba mea să mă întorc la Cabana Keeper şi acţiune Ale mele noutati cu Davy, şi Bridie şi Mairi, şi Elspeth.

Am plecat de acasă azi dimineaţă, o mamă singură, afectată de sărăcie. ma intorc A bogat femeie. A femeie OMS ar putea nu avea visat de cel oportunităţi acea minciună înainte ea acum.

Lexie, 1980

Davy îmi adaugă paharul şi bulele se spumă până la refuz înainte de a se aşeza din nou. El îşi ridică propriul pahar într-un alt toast. „Lady Helen Mackenzie… Grant şi Flora Gordon, femeile care au făcut toate acestea posibile.

Există A rundă de aplauze inainte de cel lăutari şi flaut grevă sus din nou, joc — Al Florei Vals', cel bucată acea cel grup avea compusă in mod deosebit pentru Ale mele mămică. The cântărind melodie costume a ei perfect cu este Frumos simplu se ridică şi se coboară şi, în timp ce ascult, îmi pot imagina zâmbetul blând. Ea este cu mine aici în seara asta în casa mare când lansăm Centrul pentru Muzică tradiţională, pe care am stabilit-o în numele ei. Ea nu a putut niciodată să ia şi-a găsit locul de drept aici în timpul vieţii ei, dar acum camerele goale vor fi plin de viaţă şi râsete şi muzică. Cântecele pe care mama obişnuia să le cânte vor fi rezonează din pereţii cu panouri şi tavanele cornişate şi – în cele din urmă – Flora Gordon va fi amanta Casei Ardtuath.

Trebuie să fie un loc în care oamenii vor veni de departe şi de lat şi toata lumea voi fi făcut Bine ati venit: toate generatii şi fundaluri, începători şi experţi, oameni care doresc să-şi facă propria muzică. oameni care vor să-şi găsească propriile cântece pe care să le cânte.

eu gândi Ale mele bunica, doamnă Helen, ar aproba, de asemenea. La cel întâlnire în Inverness, Domnul Clelland a avut explicat la pe mine acea pe a ei moarte, întreaga ei avere – încasările din vânzarea casei din Londra, de asemenea întrucât vânzarea casei şi a terenurilor la Ardtuath – fusese pusă într-o cu grijă încredere gestionată. Ea precizase că în fiecare lună

urmează să fie plătită o sumă la Flora Gordon de la Keeper's Cottage, Ardtuath, pentru a-i permite să locuiască acolo şi a ridica a ei copil. Şi pe Floră a lui Gordon moarte, cel încredere a fost la fi dizolvată şi capitalul transferat în întregime celui care se va naşte atunci nepotul de doamnă Helen Mackenzie-Grant, OMS ar fi a ei unic moştenitor.

Odată, domnul Clelland trecuse prin legalităţile lui Lady Helen moştenire cu pe mine, el ar fi apoi amestecat prin a lui morman de hârtii şi întors atenţia lui la voinţa mamei. Ea îmi lăsase cabana Keeper's Cottage, desigur. Dar ce eu nu a făcut-o stiu a fost acea ea ar fi a pune aproape toate de a ei lunar alocaţie din trust în contul ei de economii poştal, preferând să trăieşte simplu şi liniştit, aşa cum făcuseră părinţii ei înaintea ei pe micul croft. Ea îmi trimisese o mică alocaţie când studiam la Londra şi eu imaginează-ţi că s-ar fi putut folosi economiile pentru a plăti taxele pentru ca eu să particip etapă şcoală dacă eu nu a avut castigat A deplin Bursa de studiu. Dar ea ar fi mereu preferat să mă lase să stau pe picioarele mele, demonstrându-mi mie şi lumii că Mi-aş putea face propriul succes şi, în tot acest timp, banii economisiţi au avut acumulat în linişte în fundal.

eu zâmbet la Davy la fel de el se alătură cel alte muzicieni pe cel etapă, cules sus a lui chitară. El are A nou cu jumătate de normă loc de munca Aici acum la fel de unu de cel profesori când el este nu afară pe cel barcă. Elspeth şi eu voi muncă împreună alergare cel administrativ latură de cel centru, partajarea cel loc de munca şi al nostru îngrijirea copiilor. Ea are Micuţa Katie acum, sora lui Jack, şi lui Daisy îi place să-şi petreacă zilele cu ei. eu mângâiere cel blând umfla de Ale mele proprii burtă la fel de Davy începe la Joaca 'The Eriskay Dragoste Lilt'. este încă al nostru secret, dar Am Nu îndoială acea inainte de de asemenea mulţi Mai mult săptămâni avea a trecut aceasta voi fi general cunoştinţe despre aceste părţi acea Margaretă Gordon este mergând la avea a ei proprii iute frate sau sora de cel timp cel Heather se întoarce cel dealuri Violet din nou în cel vară. Ale mele ale banilor pe Bridie Macdonald fiind cel primul la stiu.

La fel de el cântă cel verset, el căutări pentru pe mine în cel public şi arata direct în ochii mei.

„ Tu eşti muzica inimii
mele, Harpa bucuriei, o
Fruit mo Fhruid, Luna
călăuzirii Fe noaptea,

Putere şi uşoară tu artă la
pe mine. '

El este cel care m-a ajutat să vin cu ideea centrului. Am încheiat un contract de închiriere pe termen lung asupra casei, astfel încât în loc să fie închisă cel mai de cel an şi numai folosit pentru cel ocazional filmare parte, este deveni A focal punct de cel comunitate, deschis la toate. Acolo va fi fi concerte şi festivaluri şi retrageri rezidenţiale oferite. Şi vor fi lecţii de muzică pentru copiii din localitate, precum şi grupul de muzică şi mişcare pentru copil mic care Elspeth şi cu mine vom continua să alergăm. Avem planuri să instalăm o înregistrare studio, de asemenea, asa de acea cel tradiţional cântece poate sa fi conservat pentru posteritate.

În seara asta, ferestrele Casei Ardtuath nu mai arată ca goale, ochi morţi care se uită la lac şi atmosfera apăsătoare de tristeţe iar frica care stătea înainte în aceste camere a fost exorcizată. Deversări uşoare pe gazon, împingând umbrele înapoi şi muzica pluteşte în aer, aducând noaptea la viaţă. Davy a spus odată că Keeper's Cottage a făcut-o mereu a fost plin de cântec şi voie bună, şi acesta este un alt mod în care Flora spirit are in cele din urma fost permis la locuiesc cel casa Unde ea ar fi o singura data visat de viaţă la fel de ale lui Alec soţie. Cu toate că acea vis a fost destinat nu pentru a deveni realitate, poate că soarta are un mod amuzant de a se asigura că lucrurile merg bine în cele din urmă.

Odată ce seara a trecut şi noul centru a fost bine şi cu adevărat lansat, merg din cameră în cameră, stingând luminile pe măsură ce merg. zăbovesc înăuntru biblioteca şi trasează-mi degetele de-a lungul marginii şemineului de deasupra vatră.

În timp ce eu stau acolo, Davy intră în cameră. — Iată-te, spune el, înconjurându-şi braţele în jurul meu. 'La ce te gandesti? Tu uite atât de departe.'

'Sunt gândire de Floră şi Alec cheltuire un seară Aici împreună, şi mi-aş fi dorit ca viaţa să fi fost diferită pentru noi toţi, răspund. — Mi-aş dori să o facă au supravieţuit războiului şi că au putut să se căsătorească. Mi-aş fi dorit să-mi cunosc tata. eu dori acea mămică a avut a avut -l de a ei latură in schimb de viaţă a ei viaţă singur pentru asa de mulţi ani. eu dori ta mămică şi Stuart au fost în viaţă. Şi eu mi-ar plăcea să fie toţi aici acum pentru a vedea asta şi a ne împărtăşi cu noi.

El dă din cap şi îmi sărută părul. — Dar ştii, Lexie, în felul tău, te-ai asigurat că ei trăiesc umplând acest loc cu muzica care a fost coloana sonoră a lumii lor. Ai luat toată pierderea şi ai transformat-o în ceva care va aduce beneficii multor mai mulţi oameni. Dacă lucrurile ar fi fost diferit, s-ar putea să nu fi găsit niciodată propriul tău cântec pe care să-l cânţi. Asta, mai sus toate, a fost ceea ce Flora a vrut pentru tine.

Zâmbesc şi mă întorc să-l sărut. „Vom păstra cântecele ei în viaţă şi le vom transmite pe din generaţie în generaţie.

Vom păstra toate cântecele lor în viaţă. Sunt recunoscători că el şi cu mine am avut luxul de a avea timp să ne rezolvăm singuri şi relaţia noastră, un lux pe care Alec şi Flora nu l-au avut niciodată. Îi sunt recunoscător l-au găsit. Şi sunt recunoscător că ne avem unul pe celălalt şi muzica înăuntru sufletele noastre.

Opresc ultima dintre lumini şi apoi plecăm, închizând greul faţă uşă in spate S.U.A şi cotitură cel cheie în cel Lacăt inainte de noi face al nostru

drum înapoi de-a lungul potecii de sub pini până la Cabana Keeper's. arunc o privire înapoi peste umărul meu la casă chiar înainte ca faţa ei să fie ascunsă de copaci. Şi, chiar deşi cel ferestre sunt întunecat din nou, aceasta pare la pe mine că Casa Ardtuath s-a trezit din somnul lung şi este gata să trăiască şi mai respiră o dată.

A doua zi, o aşez pe Daisy în transportul ei şi o ridic pe spate. Apoi noi a urca cel deal la cel lochan Unde cel alb crinii creşte, cântând la fel de noi merge. Pe măsură ce traversăm panta deasupra Casei Ardtuath, tulpinile unei lăutări plutesc de la o fereastră deschisă, plutită spre noi de briza dinspre lac. The note se amestecă natural cu cel oftând de cel vânt în cel pin ramuri, în timp ce strigătele fluturate ale ciocilor de pe deal adaugă propria lor armonie peste cel melodie.

De mai jos S.U.A, în cel mic cimitir, A nou bancă are fost plasat alături de memorialul familiei Mackenzie-Grant. Pe ea este sculptat a dedicaţie pentru Lady Helen şi cuvintele pe care le-am ales din gaelicul meu preferat binecuvântare: *Adânc peaFe de cel strălucitor stele la tu* . La ultimul a ei Nume este amintit acolo, pe lângă al fiului ei iubit, chiar dacă niciunul dintre ei nu mint sub capetele dând din cap ale ierbii de bumbac.

Pe apă, Davy va pleca în *Bonnie Stuart* la verifică-i creelele. Dacă avem noroc, vor fi squatti pentru cina noastră în seara asta.

Ajungem la bătrânul ambele şi, din fericire, o aşez pe Daisy jos, fără suflare cu efortul urcării. În timp ce o eliberez din transport, spun: „În curând vei fi prea mare pentru asta. Va trebui să mergi pe propriile tale picioare pentru că ta copilul va intra cariera.'

— Copilul meu, spune ea, arătând cu un deget ciufulit spre stomacul meu. Atunci ea olarii să culeagă nişte flori sălbatice dintre pietrele celor căzuţi ziduri.

Îmi ridic faţa spre soare şi privesc cum o alarcă se ridică din toc deasupra noastră, zburând în albastru. Cântecul lui mă face să mă gândesc la Davy Laverock, care

şi-a păstrat secretul în toţi aceşti ani. Un secret într-un secret, protejându-mi mama. Era felul lui de a-i răsplăti bunătatea faţă de el şi Stuart, parte a ciclului natural de a da şi de a primi care alcătuieşte viaţa într-un strâns comunitate.

Un nor acoperit de vânt traversează faţa soarelui, ascunzându-l pentru a puţini secunde. Şi Acolo aceasta este din nou, acea truc de cel uşoară acea aduce cel nave fantomă pe lac. Îmi imaginez pe Alec Mackenzie-Grant şi pe Ruaridh Gordon şi Hal Gustavsen şi Johnny, Matthew şi Jamie Carmichael, şi cel mulţi alte tineri bărbaţi OMS a dat al lor vieţi la cel război. Sunt bucuros că toţi cunoşteau acest loc, lochanul ascuns acoperit de crini albi în dealuri deasupra Loch Ewe. Mă bucur că au auzit cântecul ciocârliei şi ştia Cum bun libertate poate sa fi. Asa de bun acea este in valoare de luptă pentru.

O adun pe Daisy la mine şi o îmbrăţişez strâns, îngropându-mi faţa în trandafirul ei... aur bucle. Ea e scuipatul imagine a ei bunicuţă; toata lumea asa spune.

Apoi o aşez pe spate în transport şi-l ridic pe umeri pt plimbarea spre casă.

ALE AUTORULUI NOTĂ

'Acest este A Frica de Dumnezeu comunitate şi cel local oameni sunt să fie tratat cu respect.'

Winston ChurFhill, într-o adresă adresată personalului naval la sosirea Home Fleet în LoFh Ewe. al 13-lea Septembrie, 1939

Scriind această carte, am încercat tot timpul să mă ţin de cea a lui Winston Churchill directivă, tratând amintirile locuitorilor locali şi istoria acestora cu cel mai mare respect. În scopul povestirii, toate personajele sunt fictiv. Orice asemănări la special indivizii sunt ambii întâmplătoare şi neintenţionat.

Nu există Ardtuath Estate şi nici nu a existat o casă Ardtuath ar putea fi transformat din A filmare depune în A muzică şcoală. In orice caz, eu Sunt încântat să spun că o scenă muzicală tradiţională înfloritoare şi o renaştere în Învăţătura limbii gaelice asigură că vechile cântece trăiesc în Highlands. The idee de A şcoală la Ajutor promova tradiţional scoţian muzică a fost inspirat, parţial, de Centrul Naţional de Excelenţă în Muzica Tradiţională la Plockton, care oferă locuri rezidenţiale pentru studenţi din toate colţurile Scoţia. Asociaţia de muzică şi cântec tradiţional este un început bun punct pentru a afla mai multe despre melodiile incluse în această carte:

www.tmsa.scot

Pe cât posibil, am încercat să rămân la cronologia istorică a evenimente pe parcursul Lume Război II. eu avea făcut sus sau alterat cel nume de niste de navele pe care Alec serveşte în scopul povestirii, dar din nou, oriunde eu ar putea, eu avea reflectat cel istoric fapte la fel de cu precizie la fel de posibil.

Trei mii de oameni şi-au pierdut viaţa în convoaiele arctice. Cei care a servit, întreprinzând ceea ce Winston Churchill a descris drept „cea mai proastă călătorie în lume', au primit în cele din urmă o medalie specială – Steaua Arctică – în 2012. Medalia a fost acordată atât personalului militar, cât şi comerciantului marinari. Personalul convoiului din Arctic are dreptul să poarte o beretă albă, câştigând lor cel poreclă „ghioceii”. În cel grădină de cel Rusă Arctic Convoaie Muzeu în Aultbea, 3.000 ghiocei avea fost plantat la comemoraţi pe cei care şi-au pierdut viaţa, reapărând ca o mare de alb înfloreşte în fiecare primăvară.

Vestigiile rolului esenţial al Loch Ewe ca punct de adunare pentru convoaiele pot fi văzute şi astăzi. În 1999, la Rubha a fost dezvelit un memorial Nan Sasan, punctul cu vedere la intrarea în lac, pentru a comemora curajul tuturor celor care au luat parte la convoai, care au jucat atât de vital rol în victoria aliaţilor.

Când am vizitat memorialul, printre macii care rămăseseră acolo în memoria celor care nu s-au întors niciodată în portul sigur al Lochului Oi, fusese pusă o piatră, pictată cu un singur cuvânt: Спасибо.

Este cuvântul rusesc pentru „mulţumesc”.

MULŢUMIRI

Mulţumiri la cel Rusă Arctic Convoaie Muzeu, Aultbea, A bogatie de material are fost conservat la a pastra în viaţă cel amintiri de acestea extraordinar ani pe parcursul Lume Război II când acea la distanta crofting comunitatea s-a transformat brusc într-o bază navală aglomerată şi a devenit acasă pentru peste trei mii de militari. Muzeul, cu personalul voluntari primitori şi cunoscători, este o comoară de informaţii şi merită o vizită. Exponatele sale ajută să aducă acasă cât de groaznic condiţiile erau în călătoriile către Murmansk şi Arhanghel. Detalii despre convoaiele şi bărbaţii care au servit pe ele sunt disponibile pe site-ul lor la adresa www.racm p .co.uk .

În mod similar, Steve a lui Chadwick carte *LoFh Oaie Pe parcursul Lume Război II* este A minunat referinţă muncă, înregistrare local ale oamenilor reminiscenţe la fel de bine precum faptele istorice.

Toate Iad Lăsa Liber: The Lume la Război 1939–1945 de Max Hastings are un capitol dedicat convoaielor arctice, care este un bun punct de plecare pentru oricine doreşte să citească mai multe despre istoria lor în contextul mai larg al cel război.

eu a fost extrem norocos la fi dat acces la mai multe de prima mana conturi înregistrate de persoanele care au servit în convoai. îi sunt recunoscător Vivienne Giacobino-Simon care a împărtăşit extrase din jurnalele ei tatăl, Noel Simon, autorul şi conservatorul african al vieţii sălbatice. Pe parcursul în război, Noel a fost un pilot de luptă cu Fleet Air Arm, care zboară Wildcats de la portavionul *Illustrious* , una dintre navele de escortă care îl însoţeşte mai multe convoaie. El a fost menţionat în expedierile pentru a lui vitejie.

Jamie Jauncey mi-a împărtăşit foarte amabil cartea bunicului său, the *ReFolementări navale aleatorii* ale

amiralului Sir Angus Cunninghame Graham, care a comandat distrugătorul *Kent* pe convoaiele arctice la un moment dat în timpul a lui ilustră carieră navală.

De asemenea, îi sunt recunoscător Sandrei Nicholl din Tamarac, Florida, pentru împărtăşire fotografii şi amintiri de a ei părinţi' cariere în cel RAF şi WRNS, inclusiv menţionarea gărzii de onoare WRNS la nunta lor scoţiană.

Ale mele vecin, Ernie Carrol, spuse pe mine povestiri de a lui a tatălui armată carieră, care a contribuit la inspirarea unora dintre scenele din carte. Sper că câinele lui, Braan, nu mă deranjează că-i împrumut numele. Mi-am însuşit şi numele a câinelui prietenei mele Kiki Fraser, Corrie, cu permisiunea ei amabilă. Si al meu prietenii Peter şi Wendy Miller au împărtăşit foarte generos informaţii despre copiii refugiaţi care frecventau o şcoală de pe coasta de vest în anii războiului.

Jamie Elder de la West Highland Marine m-a dus pe Loch Ewe în barca lui, *Striker,* şi mi-a oferit un tur excelent şi informativ Locuri de al Doilea Război Mondial în jurul lacului din apă. Era foarte bine plasat să facă acest lucru, pescuind în apele toată viaţa, împreună cu tatăl său înainte el şi – cu o ocazie – găsind o bombă neexplodata de la ani de război pe fundul mării.

Din suflet Mulţumiri, la fel de mereu, la Ale mele agent, Madeleine Milburn, şi la echipa ei genială pentru sprijinirea şi promovarea cărţilor mele în întreaga lume. A masiv multumesc tu la Ale mele editori, Sammia Hamer, Mike Jones, Gill Harvey şi Monica Byles, la fel de bine la fel de la Emma Rogers pentru o alta uimitoare acoperi proiecta, şi la cel odihnă de cel Lac Uniune echipă la Amazon Publicare.

Tu sunt schimbatori de viata.

Încă un mare şi sincer mulţumire tuturor prietenilor şi familiei care mă încurajează şi continuă să vină îmbrăţişările. Mai ales: Lesley Singers şi familia ei; mama mea, Aline Wood; mătuşa mea, Flora Crowe; Karen şi Michael Macgregor pentru inspiraţia de pe coasta de vest; James şi Willow; Alastair şi Carey.

Şi, în sfârşit, sunt atât de recunoscător tuturor cititorilor mei pentru sprijinul acordat şi mie aş dori să vă mulţumesc personal pentru că mi-aţi citit cărţile. Daca ai savurat *The Alarkului SeFret* , eu ar trebui să fi foarte recunoscător dacă tu ar luaţi în considerare să scrieţi o

recenzie. Îmi place să primesc feedback şi ştiu că recenziile au a jucat un rol important în a ajuta alţi cititori să-mi descopere opera.

Cu Cel mai bun urări,
Fiona

DESPRE THE AUTOR

Fotografie © Salcie Findlay

Fiona este o autoare apreciată de bestselleruri numărul 1, ale cărei cărţi au fost tradus în mai mult de douăzeci diferite limbi din întreaga lume.

Ea se inspiră mai ales din poveştile femeilor puternice pe parcursul cel ani de Lume Război II. A ei meticulos istoric cercetare îi îmbogăţeşte scrisul cu un simţ evocator al timpului şi al locului.

Fiona şi-a petrecut şapte ani locuind în Franţa, mutandu-se acolo din Marea Britanie în 2007, înainte de a se întoarce să locuiască în Scoţia. Dragostea ei pentru ambele ţările, oamenii şi istoriile lor şi-au găsit drumul în cărţi ea e scris.